00068204

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS
TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

LAMBERTI BOS.

TOMUS III.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

1805.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμῶντος υἱȣ̃ Δαυὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ,

2 Γνῶναι σοφίαν ϗ παιδείαν, νοῆσαί τε λόγȣς φρονήσεως,

3 Δέξασθαί τε ϛροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, ϗ κρίμα κατευθύνειν·

4 Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανȣργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε ϗ ἔννοιαν.

5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκȣ́σας σοφὸς σοφώτερος ἔϛαι, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται·

6 Νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν ϗ αἰνίγματα.

7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίȣ, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιȣ̃σιν αὐτήν· εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξȣθενήσȣσιν.

8 Ἄκȣε υἱὲ παιδείαν πατρός σȣ, ϗ μὴ ἀπώσῃ θεσμȣ̀ς μητρός σȣ.

9 Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.

10 Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῇς.

11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,

12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, ϗ ἄρωμεν αὐτȣ̃ τ̀ μνήμην ἐκ γῆς,

13 Τὴν κτῆσιν αὐτȣ̃ τ̀ πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκȣς ἡμετέρους σκύλων·

14 Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, ϗ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν·

15 Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ'

αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου
ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.
17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται
δίκτυα πτερωτοῖς.
18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετ-
έχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς
κακά· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν
παρανόμων κακή.
19 Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάν-
των τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα·
τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυ-
χὴν ἀφαιροῦνται.
20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖ-
ται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥη-
σίαν ἄγει.
21 Ἐπ᾽ ἄκρων δὲ τειχέων
κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυ-
ναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύ-
λαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει,
22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι
ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐκ αἰσ-
χυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τῆς
ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσε-
βεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσ-
θησιν,
23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο
ἐλέγχοις· ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν
ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ
ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον.
24 Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ
ὑπηκούσατε· καὶ ἐξέτεινον λόγους,
καὶ οὐ προσείχετε·
25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε
ἐμὰς βουλάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐ-
λέγχοις ἠπειθή-ατε·
26 Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμε-
τέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι,
καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἔρχηται
ὑμῖν ὄλεθρος·
27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν
ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ
ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, καὶ ὅταν
ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πο-
λιορκία, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν
ὄλεθρος.
28 Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέ-
σησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακού-
σομαι ὑμῶν, ζητήσουσί με κα-
κοί, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν.
29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν,
τὸν δὲ λόγον τοῦ Κυρίου οὐ προεί-
λαντο,
30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσ-
έχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ
ἐμοὺς ἐλέγχους.
31 Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυ-
τῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς, καὶ τῆς ἑαυ-
τῶν ἀσεβείας πλησθήσονται.
32 Ἀνθ᾽ ὧν γὰρ ἠδίκουν νη-
πίους, φονευθήσονται, καὶ ἐξε-
τασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.
33 Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατα-
σκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι, καὶ ἡσυ-
χάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς
κακοῦ.

Κεφ. β΄. 2.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐ-
μῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ
σεαυτῷ,
2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς
σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου
εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ

αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ υἱῷ
σου.
3 Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικα-
λέσῃς, ϗ τῇ συνέσει δῷς φωνὴν
σου,
4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν
ὡς ἀργύριον, ϗ ὡς θησαυροὺς
ἐξερευνήσῃς αὐτήν·
5 Τότε συνήσεις φόβον Κυ-
ρίου, ϗ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις.
6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν,
ϗ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις
ϗ σύνεσις.
7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατ-
ορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ
τὴν πορείαν αὐτῶν,
8 Τοῦ φυλάξαι ὁδοὺς δικαιω-
μάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων
αὐτὸν διαφυλάξει.
9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην
ϗ κρίμα, ϗ κατορθώσεις πάν-
τας ἄξονας ἀγαθούς.
10 Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία
εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις
τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,
11 Βουλὴ καλὴ φυλάξει σε,
ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε,
12 Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ
κακῆς, ϗ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος
μηδὲν πιστόν.
13 Ὦ οἱ ἐγκαταλείποντες
ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν
ὁδοῖς σκότους·
14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κα-
κοῖς ϗ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ
κακῇ·
15 Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ, ϗ
καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐ-
τῶν,
16 Τοῦ μακράν σε ποιῆσαι
ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, ϗ ἀλλότριον
τῆς δικαίας γνώμης· υἱὲ μή σε
καταλάβῃ κακὴ βουλή·
17 Ἡ ἀπολιποῦσα διδασκα-
λίαν νεότητος, ϗ διαθήκην θείαν
ἐπιλελησμένη.
18 Ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ
θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ
παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν
τοὺς ἄξονας αὐτῆς.
19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν
αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ
καταλάβωσι τρίβους εὐθείας·
οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ
ἐνιαυτῶν ζωῆς.
20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους
ἀγαθὰς, εὕροσαν ἂν τρίβους
δικαιοσύνης λείας.
21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώ-
σουσι γῆν, ϗ ὅσιοι ὑπολειφθή-
σονται ἐν αὐτῇ.
22 Ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀ-
λοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξ-
ωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ΄. 3.

ΥΙΕ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπι-
λανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά
μου τηρείτω σὴ καρδία.
2 Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη
ζωῆς, ϗ εἰρήνην προσθήσουσί
σοι.
3 Ἐλεημοσύναι ϗ πίστεις μὴ

ἐκλειπέτωσάν σε· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ,

4 Καὶ εὑρήσεις χάριν· καὶ πρόνοου καλὰ ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου.

6 Πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὴν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

8 Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·

10 Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σου πλησμονῆς σίτῳ, οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν.

11 Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

12 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν.

14 Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς.

15 Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ. πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι.

16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.

19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς φρονήσει.

20 Ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους.

21 Υἱὲ μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν·

22 Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις·

23 Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ.

24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις.

25 Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν.

28 Μὴ εἴπης, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

29 Μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐργάσηται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

33 Κατάρα Θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.

34 Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

35 Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν.

2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.

3 Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός.

4 Οἳ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με, Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ.

5 Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ σόματος,

6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου· ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.

8 Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ.

9 Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ σέφανον χαρίτων, σεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου.

10 Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου.

11 Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς.

12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις.

13 Ἐπιλαβȣ̃ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σȣ.

14 Ὁδȣ̀ς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδȣ̀ς παρανόμων.

15 Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν ϗ παράλλαξον.

16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἀφῄρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται.

17 Οἵδε γὰρ σιτȣ̃νται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται.

18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπȣσι, προπορεύονται καὶ φωτίζȣσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναὶ, ȣ̓κ οἴδασι πῶς προσκόπτȣσιν.

20 Υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν ȣ̓̃ς.

21 Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σȣ, φύλασσε αὐτὰς ἐν καρδίᾳ.

22 Ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκȣσιν αὐτὰς, ϗ πάσῃ σαρκὶ ἴασις.

23 Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τȣ́των ἔξοδοι ζωῆς.

24 Περίελε σεαυτȣ̃ σκολιὸν στόμα, ϗ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σȣ̃ ἄπωσαι.

25 Οἱ ὀφθαλμοί σȣ ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σȣ νευέτω δίκαια.

26 Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσὶ, ϗ τὰς ὁδȣ́ς σȣ κατεύθυνε.

27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ, ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδȣ̃ κακῆς· ὁδȣ̀ς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεὸς, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν· αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σȣ, τὰς δὲ πορείας σȣ ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Κεφ. ε΄. 5.

Υἱὲ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν ȣ̓̃ς,

2 Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεταί σοι· μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί.

3 Μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,

4 Ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις, ϗ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμȣ.

5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγȣσι τȣ̀ς χρωμένȣς αὐτῇ μετὰ θανάτȣ εἰς τὸν ᾅδην,

τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται.

6 Ὁδὲς γὰρ ζωῆς ἐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, κ) ἐκ εὔγνωςοι.

7 Νῦν ἐν υἱὲ ἄκεέ με, καὶ μὴ ἀκύρες ποιήσεις ἐμὲς λόγες.

8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν, μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς,

9 Ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σε, κ) σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκες ἀλλοτρίων ἔλθωσι·

11 Καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σε,

12 Καὶ ἐρεῖς, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, κ) ἐλέγχες ἐξέκλινεν ἡ καρδία με;

13 Οὐκ ἤκεον φωνὴν παιδεύοντός με κ) διδάσκοντός με, ἐδὲ παρέβαλλον τὸ ἐς με.

14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας κ) συναγωγῆς.

15 Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

16 Μὴ ὑπερεκχείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα.

17 Ἔςω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι.

18 Ἡ πηγή σου τ̃ ὕδατος ἔςω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τ̃ ἐκ νεότητός σε.

19 Ἔλαφος φιλίας κ) πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σε καὶ συνέςω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοςὸς ἔσῃ.

20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχε ἀγκάλαις τ̃ μὴ ἰδίας.

21 Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τ̃ Θεε ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτε σκοπεύει.

22 Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύεσι, σειραῖς δὲ τ̃ ἑαυτε ἁμαρτιῶν ἕκαςος σφίγγεται.

23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ δὲ πλήθες τῆς ἑαυτε βιότητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΥΙΕ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις τὴν χεῖρα ἐχθρῷ.

2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, κ) ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίε ςόματος.

3 Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, κ) σώζε· ἥκεις γὰρ εἰς

χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ κ̀ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγγυήσω.

4 Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις,

5 Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, κ̀ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.

6 Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, κ̀ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος.

7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὤν,

8 Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν· ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ, τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς κ̀ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι κ̀ ἐπίδοξος, καί περ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη.

9 Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;

10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη.

11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία, κ̀ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς· ἐὰν δὲ ἄοκνος ἧς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου· ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει.

12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς.

13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων.

14 Διεστραμμένη καρδία τεκταίνεται κακὰ, ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει.

15 Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ κ̀ συντριβὴ ἀνίατος.

16 Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Θεὸς, συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.

17 Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου,

18 Καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς, κ̀ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.

19 Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.

20 Υἱὲ φύλασσε νόμους πατρός σου, κ̀ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου.

21 Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ

ψυχῇ διαπαντὸς, καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.

22 Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγε αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω, ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι.

23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἔλεγχος καὶ παιδεία,

24 Τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.

25 Μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων.

26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

27 Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει;

28 Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει;

29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς.

30 Οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν.

31 Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν.

32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται,

33 Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

34 Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

35 Οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Κεφ. ζ'. 7.

ΥΙΕ φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ.

2 Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον· φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμοὺς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων.

3 Περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.

4 Εἰπὸν τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·

5 Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς, ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα,

7 Ὃν ἂν ἴδῃ τ̃ ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,

8 Παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, ϗ λαλȣ̃ντα

9 Ἐν σκότει ἑσπερινῷ, ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνοφώδης,

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχȣσα πορνικὸν, ἣ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

11 Ἀνεπ̓τερωμένη δέ ἐςι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ ȣ̓χ ἡσυχάζȣσιν οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

13 Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ,

14 Θυσία εἰρηνική μοι ἐςὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μȣ.

15 Ἕνεκα τȣ́τȣ ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.

16 Κειρίαις τέταχα τ̃ κλίνην μȣ, ἀμφιτάποις δὲ ἔςρωκα τοῖς ἀπ᾿ Αἰγύπ̓τȣ.

17 Διέῤῥαγκα τ̃ κοίτην μου κρόκινῳ, τ̃ δὲ οἶκόν μȣ κινναμώμῳ

18 Ἐλθὲ, καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρȣ, δεῦρο ϗ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι.

19 Οὐ γὰρ πάρεςιν ὁ ἀνὴρ μȣ ἐν οἴκῳ, πεπόρεὐται δὲ ὁδὸν μακρὰν,

20 Ἔνδεσμον ἀργυρίȣ λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτȣ̃, δι᾿ ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτȣ̃.

21 Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ ἐπηκολȣ́θησεν αὐτῇ κεπφωθείς· ὥσπερ δὲ βȣ̃ς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, ϗ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμȣ̀ς, ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι

23 Πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, ȣ̓κ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν ȣ̃ν υἱὲ ἄκȣέ μȣ, καὶ πρόσεχε ῥήμασι ςόματός μȣ.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδȣ̀ς αὐτῆς ἡ καρδία σȣ,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, ϗ ἀναρίθμητοί εἰσιν ȣ̃ς πεφόνευκεν.

27 Ὁδοὶ ᾅδȣ ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγȣσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τȣ̃ θανάτȣ.

Κεφ. η'. 8.

ΣΥ τ̃ σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακȣ́σῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ τ̃ ὑψηλῶν ἄκρων ἐςὶν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕςηκε.

3 Παρὰ γὰρ πύλαις δυναςῶν

παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.

4 Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, ϗ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἄκακοι πανεργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

6 Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, ϗ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, ϗ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, ϗ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν ϗ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε ϗ ὑπερηφανίαν ϗ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν.

14 Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.

15 Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, ϗ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην.

16 Δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, ϗ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι.

18 Πλοῦτος ϗ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, ϗ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον ϗ λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι.

21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, ϗ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν· ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.

22 Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ,

23 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24 Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

25 Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν, γεννᾷ με.

26 Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, ϗ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανῶν.

27 Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ, ϗ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,

28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανὸν,

29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς,

30 Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,

31 Ὅτε ἐνευφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, ϗ ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

32 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεταί μου, ϗ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει,

34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων.

35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, ϗ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου.

36 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, ϗ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

Κεφ. Θ'. 9.

Η ΣΟΦΙΑ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, ϗ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά.

2 Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, ϗ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.

3 Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα,

4 Ὃς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός μέ· ϗ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν,

5 Ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, ϗ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.

6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.

7 Ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν.

8 Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, ϗ ἀγαπήσει σε.

9 Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, ϗ βουλὴ ἁγίων σύνεσις· τὸ

γὰρ γνῶναι νόμον, διανοίας
ἐςὶν ἀγαθῆς.
11 Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πο-
λὺν ζήσεις χρόνον, ϗ προσε-
θήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου.
12 Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ σε-
αυτῷ, σοφὸς ἔσῃ ϗ τοῖς πλη-
σίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς,
μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά· ὃς
ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος
ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς
διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέ-
λιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπε-
λῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου
γεωργίου πεπλάνηται· διαπο-
ρεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, ϗ
γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι,
συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.
13 Γυνὴ ἄφρων ϗ θρασεῖα
ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ
ἐπίςαται αἰσχύνην.
14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ
ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφα-
νῶς ἐν πλατείαις,
15 Προσκαλουμένη τοὺς παρι-
όντας ϗ κατευθύνοντας ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν·
16 Ὃς ἐςιν ὑμῶν ἀφρονέςα-
τος, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ
τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρα-
κελεύομαι, λέγουσα,
17 Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅ-
ψασθε, ϗ ὕδατος κλοπῆς γλυ-
κεροῦ.
18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγε-
νεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ
ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ·
ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονί-
σῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιςήσῃς
τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, οὕ-
τως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλό-
τριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλο-
τρίου ἀπόσχου, ϗ ἀπὸ πηγῆς
ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν
ζήσῃς χρόνον, προςεθῇ δέ σοι
ἔτη ζωῆς.

Κεφ. ι'. 10.

ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πα-
τέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη
τῇ μητρί.
2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ
ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται
ἐκ θανάτου.
3 Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος
ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσε-
βῶν ἀνατρέψει.
4 Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖ-
ρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσιν·
υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔςαι,
τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσε-
ται.
5 Διεσώθη ἀπὸ καύματος
υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ
γίνεται ἐν ἀμήτῳ υἱὸς παράνο-
μος.
6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφα-
λὴν δικαίου, ςόμα δὲ ἀσεβῶν
καλύψει πένθος ἄωρον.
7 Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκω-
μίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυ-
ται.
8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐν-

τολὰς, ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδὰς αὐτᾶ, γνωσθήσεται.

10 Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλα, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαία, στόμα δὲ ἀσεβᾶς καλύψει ἀπώλεια.

12 Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τὰς μὴ φιλονεικᾶντας καλύπτει φιλία.

13 Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον.

14 Σοφοὶ κρύψασιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετᾶς ἐγγίζει συντριβῇ.

15 Κτῆσις πλασίων πόλις ἐχυρὰ, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.

17 Ὁδὰς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.

18 Καλύπτασιν ἔχθραν χείλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν.

19 Ἐκ πολυλογίας ἐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20 Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαία, καρδία δὲ ἀσεβᾶς ἐκλείψει.

21 Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.

22 Εὐλογία Κυρία ἐπὶ κεφαλὴν δικαία, αὕτη πλατίζει, καὶ ἐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακὰ, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.

24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαία δεκτή.

25 Παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβὴς, δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τ αἰῶνα.

26 Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν, καὶ καπνὸς ὄμμασιν, ὅτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρία προστίθησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28 Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

29 Ὀχύρωμα ὁσία φόβος Κυρία, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ ἐνδώσει, ἀσεβεῖς δὲ ουκ οἰκήσασι γῆν.

31 Στόμα δικαίȣ ἀποςάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκȣ ἐξολεῖται.

32 Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποςάζει χάριτας, ςόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποςρέφεται.

Κεφ. ιά. ΙΙ.

ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυΓμα ἐνώπιον Κυρίȣ, ςάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2 Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ ϗ ἀτιμία· ςόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3 Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται ϗ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμȣς ὀρθοτομεῖ ὁδȣ̀ς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτȣ̀ς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίȣ, ȣ̓κ ὄλλυται ἐλπὶς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτȣ̃ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.

9 Ἐν ςόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.

10 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις, ςόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12 Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

13 Ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βȣλὰς ἐν συνεδρίῳ, πιςὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.

14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτȣσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βȣλῇ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάριςος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισȣ̃σα δίκαια· πλȣ́τȣ ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλȣ́τῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτȣ̃ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18 Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβȣ̃ς εἰς θάνατον.

20 Βδέλυγμα Κυρίῳ διεςραμμέναι ὁδοὶ, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

21 Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως ȣ̓κ ἀτιμώρητος ἔςαι, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιςόν.

22 Ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑὸς,

οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

24 Εἰσὶν, οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ καὶ οἳ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται.

25 Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.

26 Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος.

27 Τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθήν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28 Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

Κεφ. ιβ'. 12.

Ὁ ΑΓΑΠΩΝ παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

7 Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβής, ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι.

8 Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου.

10 Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν· ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων

διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12 Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαὶ, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλὸς, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος· ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς.

14 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.

16 Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος.

17 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

18 Εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκουσι, μάχαιραι· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19 Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

22 Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23 Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

24 Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομῇ.

25 Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς.

27 Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΥΙΟΣ πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι.

3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίαις ἐςὶ πᾶς ἀεργὸς, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἕξει παῤῥησίαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8 Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίςαται ἀπειλήν.

9 Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται· ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

10 Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακὰ, οἱ δ' ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11 Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.

12 Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ, τοῦ ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.

13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος ὑγιαίνει· υἱῷ δολίῳ οὐδὲν ἔςαι ἀγαθὸν, οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὔοδοι ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανεῖται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐςὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσῃ, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.

22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.

23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.

25 Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

2 Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς.

4 Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

5 Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.

6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.

8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσι καθαρισμόν, οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητική, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει.

11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου.

13 Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.

14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.

15 Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17 Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως.

19 Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.

21 Ὁ ἀτιμάζων πένητας ά-

μαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχὲς μακαριςός.

22 Πλανώμενοι τεκ]αίνουσι κακὰ, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκ]αίνεσιν ἀγαθοί· ἐκ ἐπίςανται ἔλεον ϗ πίςιν τέκ]ονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ ϗ πίςεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεςι περισσὸν, ὁ δὲ ἡδὺς ϗ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔςαι.

24 Στέφανος σοφῶν πανῦργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.

25 Ῥύσε]αι ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιςὸς, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος.

26 Ἐν φόβῳ Κυρίε ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτῦ καταλείπει ἔρεισμα.

27 Πρόςαγμα Κυρίε πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτε.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάςε.

29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρὸς, σὴς δὲ ὀςέων καρδία αἰσθητική.

31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τ̃ ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ πτωχόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβὴς, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτῦ ὁσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων ἐ διαγινώσκεται.

34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλασσονῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35 Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτῦ εὐςροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι ϗ φρονίμες, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπ]εσα ἀποςρέφει θυμὸν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίςαται, ςόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγ]γέλλει κακά.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίε σκοπεύεσι κακὲς τε καὶ ἀγαθές.

4 Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἄφρων μυκ]ηρίζει παιδείαν πατρὸς, ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανεργότερος· ἐν πλεοναζέσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλὴ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόῤῥιζοι ἐκ γῆς ἀπολῦνται.

6 Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλὴ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολῦνται.

7 Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσ-

θήσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ
ἀσφαλεῖς.
8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα
Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόν-
των δεκταὶ παρ' αὐτῷ.
9 Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀ-
σεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύ-
νην ἀγαπᾷ.
10 Παιδεία ἀκάκου γνωρίζε-
ται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ
μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν
αἰσχρῶς.
11 Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ
παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ
αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;
12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευ-
τος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, με-
τὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει.
13 Καρδίας εὐφραινομένης
πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύ-
παις οὔσης σκυθρωπάζει.
14 Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσ-
θησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώ-
σεται κακά.
15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφ-
θαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται
κακὰ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχά-
ζουσι διαπαντός.
16 Κρεῖσσον μικρὰ μερὶς
μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ
μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.
17 Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ
λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χά-
ριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ
ἔχθρας.
18 Ἀνὴρ θυμώδης παρα-
σκευάζει μάχας· μακρόθυμος
δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰ-
νει· μακρόθυμος ἀνὴρ κατα-
σβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐ-
γείρει μᾶλλον.
19 Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι
ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τε-
τριμμέναι.
20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πα-
τέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει
μητέρα αὐτοῦ.
21 Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρε-
νῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευ-
θύνων πορεύεται.
22 Ὑπερτίθενται λογισμοὺς
οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ
καρδίαις βουλευομένων μένει βου-
λή.
23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς
αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι
καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.
24 Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα
συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου
σωθῇ.
25 Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ
Κύριος, ἐστήρισε δὲ ὅριον χή-
ρας.
26 Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισ-
μὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥήσεις
σεμναί.
27 Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δω-
ρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων
λήψεις σώζεται· ἐλεημοσύναις
καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁ-
μαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκ-
κλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά· δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει· κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑΡΔΙΑ ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ·

32 Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.

33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.

5 Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται· ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.

10 Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ.

11 Ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια.

12 Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ.

14 Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.

16 Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίου, νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται· ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν·

ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτȣ̃, φείσεται σόματος αὐτȣ̃.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πλώματος κακοφροσύνη.

19 Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριςῶν.

20 Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαριςός.

21 Τȣ̀ς σοφȣ̀ς καὶ συνετȣ̀ς φαύλȣς καλȣ̃σιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκȣ́σονται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

23 Καρδία σοφȣ̃ νοήσει τὰ ἀπὸ τȣ̃ ἰδίȣ σόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24 Κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτȣ̃ ἴασις ψυχῆς.

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκȣ̃σαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδȣ.

26 Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτȣ̃.

27 Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτȣ̃ σόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν· ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτȣ̃ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.

28 Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτῆρα δόλȣ πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίσει φίλȣς.

29 Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτȣ̀ς ὁδȣ̀ς οὐκ ἀγαθάς.

30 Στηρίζων δὲ ὀφθαλμȣ̀ς αὐτȣ̃ διαλογίζεται διεςραμμένα, ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτȣ̃ πάντα τὰ κακά· οὗτος κάμινός ἐςι κακίας.

31 Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.

32 Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυρȣ̃, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένȣ πόλιν.

33 Εἰς κόλπȣς ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίȣ πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.

3 Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ.

4 Κακὸς ὑπακȣ́ει γλώσσης

παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν· τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός.

7 Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστά, οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδωθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους.

10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.

12 Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

14 Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.

16 Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται· ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν, τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φίλων.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,

20 Ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς· ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται εἰς κακά,

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν· οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ.

23 Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις, οὐ κατευοδοῦνται

ὁδοὶ, ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.

25 Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν.

26 Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.

27 Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. ιη'. 18.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται.

2 Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ.

3 Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.

4 Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς.

5 Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8 Ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.

9 Ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφός ἐστι τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν.

10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

11 Ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὀχυρὰ, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστι καὶ ὄνειδος.

14 Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει θεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;

15 Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν, ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν, καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ἂν ἐπι-

ϐάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται.

18 Ἀντιλογίας παύει σιγηρὸς, ἐν δὲ δυναςείαις ὁρίζει.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθέμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ κ̀ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.

20 Ἀπὸ καρπῶν ςόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21 Θάναῖος κ̀ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κραῖοῦντες αὐτῆς ἔδονται τὰς καρπὰς αὐτῆς.

22 Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χάριτας, ἔλαβε δὲ παρὰ Θεȣ̃ ἱλαρότητα· ὃς ἐκϐάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκϐάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεϐής.

3 Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃, τὸν δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτȣ̃.

Κεφ. ιθ'. 19.

4 ΠΛΟΥΤΟΣ προστίθησι φίλȣς πολλȣ̀ς, ὁ δὲ πτωχὸς κ̀ ἀπὸ τȣ̃ ὑπάρχοντος φίλȣ λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδὴς ȣ̓κ ἀτιμώρητος ἔςαι, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται.

6 Πολλοὶ θεραπεύȣσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.

7 Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, κ̀ φιλίας μακρὰν ἔςαι· ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγίιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν· ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιȣργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγȣς, οὐ σωθήσεται.

8 Ὁ κλώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.

9 Μάρτυς ψευδὴς ȣ̓κ ἀτιμώρηῖος ἔςαι, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφὴ, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕϐρεως δυναςεύειν.

11 Ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτȣ̃ ἐπέρχεται παρανόμοις.

12 Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέονῖος, ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, ȣ̈τως τὸ ἱλαρὸν αὐτȣ̃.

13 Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, ȣ̓χ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.

14 Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζȣσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ Κυρίȣ ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.

15 Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργȣ̃ πεινάσει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτȣ̃ ψυχήν· ὁ δὲ

καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται.

17 Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει.

20 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύδης.

23 Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24 Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσενείκῃ αὐτάς.

25 Λοιμοῦ μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται, ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.

27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

28 Ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29 Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

4 Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5 Ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6 Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων, ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν.

7 Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει.

8 Ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου, οὐκ ἐναντιοῦ-

ται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρόν.

9 Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20 Κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα, σβεσθήσεται λαμπτὴρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος.

21 Μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

22 Μὴ εἴπῃς, Τίσομαι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ὑπόμεινον τὸν Κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10 Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν, καὶ μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφότερα, καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.

11 Ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὁσίου, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

12 Οὖς ἀκούει, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ, Κυρίου ἔργα καὶ ἀμφότερα.

13 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῇς· διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.

23 Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Παρὰ Κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ, θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ;

25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι, μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26 Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27 Φῶς Κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

29 Κόσμος νεανίαις σοφία, δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.

30 Ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

Κεφ. κα'. ΧΧΙ.

ὩΣΠΕΡ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεοῦ, οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.

3 Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία.

6 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου.

7 Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8 Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ Θεός, ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10 Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

11 Ζημιουμένου ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος· συνιῶν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

12 Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13 Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων.

14 Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς, δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15 Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις.

16 Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17 Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον·

18 Περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος.

19 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὀργίλου.

20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.

21 Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

22 Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφός, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς.

23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

24 Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος.

25 Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

26 Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς.

27 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.

28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.

29 Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν

ἀνδρεία, ἐκ ἔςι βελὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31 Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμε, παρὰ δὲ Κυρίε ἡ βοήθεια.

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα καλὸν ἢ πλῦτος πολύς, ὑπὲρ δὲ ἀργύριον ϗ χρυσίον χάρις ἀγαθή.

2 Πλέσιος ϗ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρες δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3 Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίε, ϗ πλῦτος, ϗ δόξα, ϗ ζωή.

5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσσων τ ἑαυτε ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν.

7 Πλέσιοι πτωχῶν ἄρξεσι, ϗ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειῦσιν.

8 Ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακά, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει· ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ Θεός, ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.

6 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τ γὰρ ἑαυτε ἄρτων ἔδωκε τῷ πτωχῷ· νίκην ϗ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δὲς, τ μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τ κεκτημένων.

10 Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίε λοιμόν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει.

11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίε διατηρῦσιν αἴσθησιν, φαυλίζει δὲ λόγες παράνομος.

13 Προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρός, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Βόθρος βαθὺς ςόμα παρανόμε, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίε ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, ϗ ἐκ ἀγαπᾷ τ ἀποςρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποςρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδῦ σκολιᾶς ϗ κακῆς.

15 Ἄνοια ἐξῆπται καρδίας νέε, ῥάβδος δὲ ϗ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτῦ.

16 Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτῦ, δίδωσι δὲ πλεσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.

17 Λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν ὖς, ϗ ἄκυε ἐμὸν λόγον, τ δὲ σὴν καρδίαν ἐπίςησον, ἵνα γνῷς,

18 Ὅτι καλοί εἰσι· ϗ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτὲς εἰς τ καρδίαν

σου, εὐφρανοῦσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν·

19 Ἵνα σου γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδόν σου.

20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς, εἰς βουλὴν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου.

21 Διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακούειν, τοῦ ἀποκρίνεσθαί σε λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22 Μὴ ἀποβιάζου πένητα, πτωχὸς γάρ ἐστι, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν, καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν.

24 Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου·

25 Μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ.

26 Μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον·

27 Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃς, λήψονται τὸ στρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου.

28 Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου.

29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ παρεστάναι, καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου, νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι.

2 Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι· εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ,

3 Μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς.

4 Μὴ παρεκτείνου πένης ὢν πλουσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου.

5 Ἐὰν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, οὐδαμοῦ φανεῖται· κατεσκεύασται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετοῦ, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ.

6 Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ,

7 Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει· μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ,

8 Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλούς.

9 Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου.

10 Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια,

εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·

11 Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς Κύριος, κραταιός ἐστι, καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.

12 Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὦτά σου ἑτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως.

13 Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15 Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν,

16 Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.

17 Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν.

18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται.

19 Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας.

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς.

21 Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διεῤῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης.

22 Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ.

24 Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

25 Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε.

26 Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν.

27 Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον.

28 Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται.

29 Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαι καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί;

30 Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις.

31 Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου.

32 Τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ

ὥσπερ ὑπὸ κεράςου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ σόμα σου τότε λαλήσει σκολιά.

34 Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δὲ, Τύπ]ουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· πότε ὄρθρος ἔςαι, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

Κεφ. κδ'. 24.

ΥΙΕ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν.

2 Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται.

4 Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλανται ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ.

5 Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7 Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ σόματος Κυρίου, ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις· ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος,

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις· ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ,

10 Ἐμμολυνθήσεται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ.

11 Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ.

12 Ἐὰν δὲ εἴπῃς, Οὐκ οἶδα τοῦτον· γίνωσκε, ὅτι Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει· καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἑκάςῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

13 Φάγε μέλι υἱὲ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ.

14 Οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ, ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔςαι καλὴ ἡ τελευτή σου, καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

16 Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.

17 Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου.

18 Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποςρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς, μηδὲ ζήλου ἁμαρτωλούς.

20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.

21 Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ ϗ βασιλέα, καὶ μηθ' ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς.

22 Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;

27 Cap. 29. Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσαι, [δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν· μηδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, ϗ οὐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ· μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη, ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται· ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, ϗ ὀςᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει, ϗ συγκαίει ὥσπερ φλὸξ, ὥςε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν· τοὺς ἐμοὺς λόγους υἱὲ φοβήθητι, ϗ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει.]

1 Cap. 30. Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιςεύουσι Θεῷ, καὶ παύομαι.

2 Ἀφρονέςατος γάρ εἰμι ἁπάντων ἀνθρώπων, ϗ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔςιν ἐν ἐμοί.

3 Θεὸς δεδίδαχέ με σοφίαν, ϗ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα.

4 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν ϗ κατέβη; τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέςρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ;

5 Πάντες γὰρ λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.

6 Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.

7 Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

8 Μάταιον λόγον ϗ ψευδῆ μακράν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ ϗ πενίαν μή μοι δῷς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη·

9 ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδὴς γένωμαι, ϗ εἴπω, Τίς με ὁρᾷ; ἢ πενηθεὶς κλέψω, καὶ ὀμόσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

10 Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μήποτε καταράσηταί σε ϗ ἀφανισθῇς.

11 Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ.

12 Ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ' ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.

13 Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς

ὀφθαλμοὺς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται.

14 Ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν ϗ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

23 Cap. 24. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν· αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, Δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται, ϗ μισητὸς εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἥξει εὐλογία.

26 Χείλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς.

27 Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου, ϗ παρασκευάζου εἰς τὸν ἀγρὸν, ϗ πορεύου ὀπισθέν μου, ϗ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου.

28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνου σοῖς χείλεσι.

29 Μὴ εἴπῃς, Ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἅ με ἠδίκησεν.

30 Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, ϗ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν.

31 Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος, ϗ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται.

32 Ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν.

33 Ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ στήθη.

34 Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σου, ϗ ἡ ἔνδειά σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

15 Cap. 30. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, ϗ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτὴν, ϗ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, Ἱκανόν.

16 Ἅδης ϗ ἔρως γυναικὸς, ϗ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος, ϗ ὕδωρ ϗ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, Ἀρκεῖ.

17 Ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς, ϗ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων, ϗ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.

18 Τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, ϗ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·

19 Ἴχνη ἀετοῦ πετομένου, ϗ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, ϗ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης, ϗ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

20 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἣ ὅτ' ἂν πράξῃ ἀπονιψαμένη, οὐδέν φησι πεπραχέναι ἄτοπον.

21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν·

22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

24 Τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα τῶν σοφῶν.

25 Οἱ μύρμηκες οἷς μή ἐστιν ἰσχὺς, καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν.

26 Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρὸν, οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους.

27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέων·

29 Τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·

30 Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος·

31 Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.

32 Ἐὰν πρόῃ σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.

33 Ἄμελγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον· ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρος, ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

1 Cap. 31. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεοῦ βασιλέως χρηματισμὸς, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις Θεοῦ· πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν· μετὰ βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.

4 Οἱ δυνάσται θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν·

5 Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας, καὶ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς.

6 Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις,

7 Ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

8 Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ

Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς.

9 Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

Κεφ. κέ. 25.

ΑΥΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

2 Δόξα Θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα.

3 Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4 Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν.

5 Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 Μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο.

7 Κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι, Ἀνάβαινε πρὸς μὲ, ἢ ταπεινῶσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου· ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων· ἡνίκα ἄν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,

9 Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω· μὴ καταφρόνει,

10 Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλὰ ἔσται σοι ἴση θανάτῳ· χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ, ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὐσυναλλάκτως.

12 Μῆλον χρυσοῦν ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον.

12 Εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς.

13 Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14 Ὥσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ὑετοὶ ἐπιφανέστατα, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀστᾶ.

16 Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν, μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς.

17 Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μή ποτε πλησθείς σου μισήσῃ σε.

18 Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτὸν, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19 Ὁδὸς κακοῦ καὶ ποὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.

20 Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ· ὥσπερ σὴς ἐν ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτὸν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22 Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23 Ἄνεμος Βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνὲς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς.

27 Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλὸν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28 Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κεφ. κς'. 26.

ΩΣΠΕΡ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή.

2 Ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοὶ, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί.

3 Ὥσπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ.

4 Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ᾽ ἑαυτῷ.

6 Ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι᾽ ἀγγέλου ἄφρονος λόγον.

7 Ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων.

8 Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9 Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11 Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν

ἑαυτȣ̃ ἁμαρτίαν· ἔςιν αἰσχύνη ἐπάγȣσα ἁμαρτίαν, καί ἐςιν αἰσχύνη δόξα ϗ χάρις.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξανʼα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτȣ̃.

13 Λέγει ὀκνηρὸς ἀποςελλόμενος εἰς ὁδὸν, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Ὥσπερ θύρα ςρέφεʼαι ἐπὶ τȣ̃ ςρόφιγʼος, ȣ̔́τως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτȣ̃.

15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτȣ̃, οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ ςόμα.

16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται, τȣ̃ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκȣ κυνὸς, ȣ̔́τως ὁ προεςὼς ἀλλοτρίας κρίσεως.

18 Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλȣσι λόγȣς εἰς ἀνθρώπȣς, ὁ δὲ ἀπανʼήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19 Οὕτως πάνʼες οἱ ἐνεδρεύοντες τȣ̀ς ἑαυτῶν φίλȣς, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν, Ὅτι παίζων ἔπραξα.

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπȣ δὲ ȣ̓κ ἔςι δίθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21 Ἐσχάρα ἄνθραξι καὶ ξύλα πυρὶ, ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγοι κερκώπων μαλακοὶ, ȣ̔̃τοι δὲ τύπʼȣσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23 Ἀργύριον διδόμενον μεʼὰ δόλȣ, ὥσπερ ὄςρακον ἡγητέον· χείλη λεῖα καρδίαν καλύπʼει λυπηράν.

24 Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλȣς.

25 Ἐάν σȣ δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς, ἑπʼὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃.

26 Ὁ κρύπʼων ἔχθραν συνίςησι δόλον, ἐκκαλύπʼει δὲ τὰς ἑαυτȣ̃ ἁμαρτίας εὔγνωςος ἐν συνεδρίοις.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν, ςόμα δὲ ἄςεγον ποιεῖ ἀκαταςασίας.

Κεφ. κζʹ. 27.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, ȣ̓ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιȣ̃σα.

2 Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας ϗ μὴ τὸ σὸν ςόμα, ἀλλότριος ϗ μὴ τὰ σὰ χείλη.

3 Βαρὺ λίθος ϗ δυσβάςακʼον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4 Ἀνελεήμων θυμὸς ϗ ὀξεῖα ὀργὴ, ἀλλ' ἐδὲν ὑφίςαται ζῆλος.

5 Κρείσσες ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.

6 Ἀξιοπιςότερά ἐςι τραύματα φίλε, ἢ ἑκέσια φιλήματα ἐχθρε.

7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ ἔσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ ϗ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται.

8 Ὥσπερ ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ τ̃ ἰδίας νοσσιᾶς, ἔτως ἄνθρωπος δελεται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τ̃ ἰδίων τόπων.

9 Μύροις ϗ οἴνοις ϗ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπλωμάτων ψυχή.

10 Φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῷον μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ τ̃ οἶκον τε ἀδελφε σε μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν· κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

11 Σοφὸς γίνε υἱὲ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, ϗ ἀπόςρεψον ἀπὸ σε ἐπονειδίςες λόγες.

12 Πανεργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσεσιν.

13 Ἀφελε τὸ ἱμάτιον αὐτε, παρῆλθε γὰρ ὑβριςὴς, ὅςις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.

14 Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωῒ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένε ἐδὲν διαφέρειν δόξει.

15 Σταγόνες ἐκβάλλεσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρα χειμερινῇ ἐκ τ̃ οἴκε αὐτε, ὡσαύτως ϗ γυνὴ λοίδορος ἐκ τ̃ ἰδίε οἴκε.

16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρε.

18 Ὃς φυτεύει συκὴν φάγεται τὲς καρπὲς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τ̃ ἑαυτε κύριον, τιμηθήσεται.

19 Ὥσπερ ἐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, ἔτως ἐδὲ αἱ διάνοιαι τ̃ ἀνθρώπων.

20 Ἅδης ϗ ἀπώλεια ἐκ ἐμπίμπλανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τ̃ ἀνθρώπων ἄπληςοι· βδέλυγμα Κυρίῳ ςηρίζων ὀφθαλμὸν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.

21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ ςόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμε ἐκζητεῖ κακὰ, καρδία δὲ εὐθὴς ζητεῖ γνῶσιν.

22 Ἐὰν μαςιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίε ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτε.

23 Γνωστῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου ταῖς ἀγέλαις.

24 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.

25 Ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν, καὶ σύναγε χόρτον ὀρεινὸν,

26 Ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες.

27 Υἱὲ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωήν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κη'. 28.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.

2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσει αὐτάς.

3 Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχούς· ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελὴς,

4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος.

5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν Κύριον συνήσουσιν ἐν παντί.

6 Κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσίου ψευδοῦς.

7 Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετὸς, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα.

8 Ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς συνάγει αὐτόν.

9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται.

10 Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ, καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά.

11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ.

12 Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι.

13 Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐοδωθήσεται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται.

14 Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπλήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν, ὃς τυραννεῖ, πτωχὸς ὢν, ἔθνους πενιχροῦ.

16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος, φυγὰς ἔσαι καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ· παίδευε υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὑπακούσει ἔθνει παρανόμῳ.

18 Ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται, ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσεται.

19 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας·

20 Ἀνὴρ ἀξιόπιςος πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔςαι.

21 Ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθός, ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα.

22 Σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ.

23 Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοὺς, χάριτας ἕξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος.

24 Ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινωνός ἐςιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς.

25 Ἄπιςος ἀνὴρ κρίνει εἰκῆ, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ Κύριον, ἐν ἐπιμελείᾳ ἔςαι.

26 Ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ, ὁ τοιοῦτος ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27 Ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ ἀποςρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔςαι.

28 Ἐν τόποις ἀσεβῶν ςένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κεφ. κθ'. 29.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου, ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ οὐκ ἔςιν ἴασις.

2 Ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοὶ, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν ςένουσιν ἄνδρες.

3 Ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ, ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον.

4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίςησι χώραν, ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει.

5 Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον, περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν.

6 Ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγὶς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔςαι.

7 Ἐπίςαται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνῶσιν, καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων.

8 Ἄνδρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν

πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν.

9 Ἀνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται καὶ οὐ καταπτήσσει.

10 Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσιν ὅσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ.

11 Ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12 Βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.

13 Δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ Κύριος.

14 Βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοὺς, ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται.

15 Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδόασι σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ.

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται.

17 Παίδευε υἱόν σου, καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου.

18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσων τὸν νόμον μακαριστός.

19 Λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρὸς, ἐὰν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται.

20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ.

21 Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδὸς, οἰκέτης ἔσται, ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ.

22 Ἀνὴρ θυμώδης ἐγείρει νεῖκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν.

23 Ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ, τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξῃ Κύριος.

24 Ὃς μερίζεται κλέπτῃ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἐὰν δὲ ὅρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσι,

25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ εὐφρανθήσεται· ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται.

26 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ Κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρί.

27 Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

10 Cap. 31. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη.

11 Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρ-

διὰ τ' ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων ἐκ ἀπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τ' βίον.

13 Μηρυομένη ἔρια κ᾽ λινὸν, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τ' βίον.

15 Καὶ ἀνίσαται ἐκ νυκτῶν, κ᾽ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, κ᾽ ἔργα ταῖς θεραπαίναις.

16 Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς καἶεφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τ' ὀσφῦν αὐτῆς ἤρεισε τὰς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐςι τὸ ἐργάζεσθαι, κ᾽ ἐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τ' νύκτα.

19 Τὰς πήχεις αὐτῆς ἐκἶείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακἶον.

20 Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένηἶι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πἶωχῷ.

21 Οὐ φροντίζει τ' ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πε χρονίζῃ, πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί.

22 Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσε κ᾽ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύμαἶα.

23 Περίβλεπἶος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τ' γῆς.

24 Σινδόνας ἐποίησε κ᾽ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις· ςόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως κ᾽ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐςείλαἶο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

25 Ἰσχὺν κ᾽ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, κ᾽ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

27 Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ ἐκ ἔφαγε.

26 Τὸ ςόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς κ᾽ νομοθέσμως.

28 Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέςησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλέτησαν, κ᾽ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν.

29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας.

30 Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, κ᾽ μάταιον κάλλος γυναικὸς, γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίε αὕτη αἰνείτω.

31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, κ᾽ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κεφ. α΄. 1.
ῬΗΜΑΤΑ Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ
Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ
ἐν Ἱερουσαλήμ.
2 Ματαιότης ματαιοτήτων,
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστὴς, ματαιό-
της ματαιοτήτων, τὰ πάντα
ματαιότης.
3 Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ
ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μο-
χθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;
4 Γενεὰ πορεύεται ϗ γενεὰ
ἔρχεται, ϗ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα
ἕστηκε.
5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ
δύνει ὁ ἥλιος ϗ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ ἕλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων
6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νό-
τον, ϗ κυκλοῖ πρὸς Βοῤῥᾶν·
κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ
πνεῦμα, ϗ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ
ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα.
7 Πάντες οἱ χείμαῤῥοι πο-
ρεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιμ-
πλαμένη· εἰς τὸν τόπον οὗ οἱ
χείμαῤῥοι πορεύονται, ἐκεῖ αὐ-
τοὶ ἐπιστρέφουσι τοῦ πορευθῆναι.
8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι,
οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν· ϗ
οὐ πλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ
ὁρᾶν, ϗ οὐ πληρωθήσεται οὖς
ἀπὸ ἀκροάσεως.
9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ
γενησόμενον· ϗ τί τὸ πεποιη-
μένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον·
ϗ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ
τὸν ἥλιον.
10 Ὃς λαλήσει ϗ ἐρεῖ, Ἴδε
τοῦτο καινόν ἐστιν; ἤδη γέγονεν
ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις
ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.
11 Οὐκ ἔστι μνήμη τοῖς πρώ-
τοις, καί γε τοῖς ἐσχάτοις
γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτῶν μνήμη
μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν
ἐσχάτην.
12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαστὴς ἐγε-
νόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
Ἱερουσαλήμ.
13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ἐκζητῆσαι ϗ τοῦ κατασκέψα-
σθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων
τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανὸν, ὅτι
περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ
Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ
περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
14 Εἶδον σύμπαντα τὰ ποιή-

ματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· ϗ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης ϗ προαίρεσις πνεύματος.

15 Διεστραμμένον οὐ δυνήσεται ἐπικοσμηθῆναι, ϗ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, τῷ λέγειν, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμεγαλύνθην, ϗ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ· ϗ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν ϗ γνῶσιν.

17 Καὶ καρδία μου εἶδε πολλὰ, σοφίαν ϗ γνῶσιν, παραβολὰς ϗ ἐπιστήμην· ἔγνων ἐγὼ ὅτι καί γε τοῦτό ἐστι προαίρεσις πνεύματος·

18 Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλῆθος γνώσεως, ϗ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙΠΟΝ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, ϗ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· ϗ ἰδοὺ καί γε τοῦτο ματαιότης.

2 Τῷ γέλωτι εἶπα, Περιφορὰν, ϗ τῇ εὐφροσύνῃ, Τί τοῦτο ποιεῖς;

3 Καὶ κατεσκεψάμην εἰ ἡ καρδία μου ἑλκύσει ὡς οἶνον τὴν σάρκα μου, ϗ καρδία μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, ϗ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην, ἕως οὗ ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνα ποίημά μου, ᾠκοδόμησά μοι οἴκους, ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας,

5 Ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους, ϗ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ.

6 Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.

7 Ἐκτησάμην δούλους ϗ παιδίσκας, ϗ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι, καί γε κτῆσις βουκολίου ϗ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ.

8 Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καί γε χρυσίον, καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων ϗ τῶν χωρῶν· ἐποίησά μοι ᾄδοντας ϗ ᾀδούσας, ϗ ἐντρυφήματα υἱῶν ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας.

9 Καὶ ἐμεγαλύνθην ϗ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, καί γε σοφία μου ἐστάθη μοι.

10 Καὶ πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐκ ἀφεῖλον ἀπ' αὐτῶν· οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης μου, ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου· καὶ

τοῦτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ
παντὸς μόχθου μου.
11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν
πᾶσι ποιήμασί μου οἷς ἐποίη-
σαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ
ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἰδοὺ
τὰ πάντα ματαιότης καὶ προ-
αίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι
περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.
12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ
ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ
ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἄνθρωπος
ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς;
τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν.
13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἐστὶ
περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀ-
φροσύνην, ὡς περίσσεια τοῦ φωτὸς
ὑπὲρ τὸ σκότος.
14 Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ
ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται· καὶ
ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι συνάντη-
μα ἓν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν
αὐτοῖς.
15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ
μου, Ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος
καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι,
καὶ ἱνατί ἐσοφισάμην ἐγώ; πε-
ρισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου,
Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης,
διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσεύμα-
τος λαλεῖ·
16 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη τοῦ
σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς τὸν
αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι
ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσ-
θη· καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σο-
φὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος;
17 Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν
ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα
τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον,
ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προ-
αίρεσις πνεύματος.
18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμ-
παντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ κο-
πιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω
αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ
μετ' ἐμέ.
19 Καὶ τίς εἶδεν εἰ σοφὸς
ἔσται ἢ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιά-
ζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ᾧ
ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην
ὑπὸ τὸν ἥλιον; καί γε τοῦτο μα-
ταιότης.
20 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀπο-
τάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν
παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα
ὑπὸ τὸν ἥλιον·
21 Ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι
μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν
γνώσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ· καὶ ἄνθρω-
πος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ
δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καί
γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία
μεγάλη,
22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ
καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ
ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον.
23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ
περισπασμὸς αὐτοῦ, καί γε ἐν

νυκτὶ, ȣ̉ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτȣ̃· καί γε τȣ̃το ματαιότης ἐςίν.

24 Οὐκ ἔςιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται ϗ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτȣ̃ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτȣ̃· καίγε τȣ̃το εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ Θεȣ̃ ἐςιν·

25 Ὅτι τίς φάγεται, ϗ τίς πίεται πάρεξ αὐτȣ̃;

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπȣ αὐτȣ̃ ἔδωκε σοφίαν ϗ γνῶσιν ϗ εὐφροσύνην, ϗ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τȣ̃ προσθεῖναι ϗ τȣ̃ συναγαγεῖν, τȣ̃ δȣ̃ναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃, ὅτι καί γε τȣ̃το ματαιότης ϗ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφ. γʹ. 3.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τ̃ ȣ̉ρανόν.

2 Καιρὸς τȣ̃ τεκεῖν ϗ καιρὸς τȣ̃ ἀποθανεῖν, καιρὸς τȣ̃ φυτεῦσαι ϗ καιρὸς τȣ̃ ἐκτῖλαι τὸ πεφυτευμένον,

3 Καιρὸς τȣ̃ ἀποκτεῖναι, καὶ καιρὸς τȣ̃ ἰάσασθαι, καιρὸς τȣ̃ καθελεῖν ϗ καιρὸς τȣ̃ οἰκοδομεῖν,

4 Καιρὸς τȣ̃ κλαῦσαι ϗ καιρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τȣ̃ ὀρχήσασθαι,

5 Καιρὸς τȣ̃ βαλεῖν λίθȣς ϗ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθȣς, καιρὸς τȣ̃ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως,

6 Καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τȣ̃ φυλάξαι ϗ καιρὸς τȣ̃ ἐκβαλεῖν,

7 Καιρὸς τȣ̃ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τȣ̃ ῥάψαι, καιρὸς τȣ̃ σιγᾶν καὶ καιρὸς τȣ̃ λαλεῖν,

8 Καιρὸς τȣ̃ φιλῆσαι ϗ καιρὸς τȣ̃ μισῆσαι, καιρὸς πολέμȣ ϗ καιρὸς εἰρήνης.

9 Τίς περίσσεια τȣ̃ ποιȣ̃ντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;

10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμὸν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τ̃ ἀνθρώπων τȣ̃ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

11 Τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτȣ̃· καί γε σύμπαντα τ̃ αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς ϗ μέχρι τέλȣς.

12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔςιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι ϗ τȣ̃ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτȣ̃.

13 Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται, καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ

μόχθῳ αὐτοῦ, δόμα Θεοῦ ἐ-
στίν.
14 Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα
ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσται εἰς
τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστι προσ-
θεῖναι, ϗ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
ἀφελεῖν· ϗ ὁ Θεὸς ἐποίησεν,
ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ.
15 Τὸ γενόμενον, ἤδη ἐστὶ, ϗ
ὅσα τοῦ γίνεσθαι, ἤδη γέγονε,
ϗ ὁ Θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμε-
νον.
16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον
τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής·
ϗ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ εὐ-
σεβής.
17 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ
μου, Σὺν τὸν δίκαιον ϗ σὺν τὸν
ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ Θεὸς, ὅτι καιρὸς
τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ
παντὶ τῷ ποιήματι ἐκεῖ.
18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου,
περὶ λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου,
Ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ Θεὸς,
ϗ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη
εἰσί.
19 Καί γε αὐτοῖς συνάντημα
υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, ϗ συνάντημα
τοῦ κτήνους, συνάντημα ἓν αὐτοῖς·
ὡς ὁ θάνατος τούτου, οὕτως καὶ ὁ
θάνατος τούτου· ϗ πνεῦμα ἓν
τοῖς πᾶσι· ϗ τί ἐπερίσσευσεν
ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος;
οὐδέν· ὅτι πάντα ματαιότης.
20 Τὰ πάντα εἰς τόπον ἕνα,
τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοὸς,
ϗ τὰ πάντα ἐπιστρέψει εἰς τὸν
χοῦν.
21 Καὶ τίς εἶδε πνεῦμα υἱῶν
τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ
ἄνω; ϗ τὸ πνεῦμα τοῦ κτήνους,
εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς
γῆν;
22 Καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀ-
γαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται
ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐ-
τοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ· ὅτι
τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἐὰν
γένηται μετ' αὐτόν;

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα ἐγὼ, ϗ εἶδον
συμπάσας τὰς συκοφαν-
τίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν
ἥλιον· ϗ ἰδὲ δάκρυον τῶν συκο-
φαντουμένων, ϗ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
παρακαλῶν, ϗ ἀπὸ χειρὸς συ-
κοφαντούντων αὐτοῖς ἰσχὺς, ϗ
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν.
2 Καὶ ἐπῄνεσα ἐγὼ σύμπαν-
τας τοὺς τεθνηκότας τοὺς ἤδη
ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας,
ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν.
3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο
τούτους ὅστις οὔπω ἐγένετο, ὃς οὐκ
εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποίημα τὸ
πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν
ἥλιον.
4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαντα
τὸν μόχθον, ϗ σύμπασαν ἀν-
δρίαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ
ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου

αὐτȣ̃· καί γε τȣ̃το ματαιότης
ϗ προαίρεσις πνεύματος.
5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς
χεῖρας αὐτȣ̃, καὶ ἔφαγε τὰς
σάρκας αὐτȣ̃.
6 Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς
ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα
δύο δρακῶν μόχθȣ ϗ προαι-
ρέσεως πνεύματος.
7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, ϗ εἶ-
δον ματαιότητα ὑπὸ τ̃ ἥλιον.
8 Ἔστιν εἷς, ϗ ȣ̓κ ἔστι δεύτε-
ρος· καί γε υἱὸς καί γε ἀδελ-
φὸς ȣ̓κ ἔστιν αὐτῷ· ϗ ȣ̓κ ἔστι
περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ
αὐτȣ̃· καί γε ὀφθαλμὸς αὐτȣ̃
ȣ̓κ ἐμπίμπλαται πλȣ́τȣ· καὶ
τίνι ἐγὼ μοχθῶ, ϗ στερίσκω τ̃
ψυχήν μȣ ἀπὸ ἀγαθωσύνης;
καί γε τȣ̃το ματαιότης ϗ πε-
ρισπασμὸς πονηρός ἐστιν.
9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν
ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν·
10 Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς
ἐγερεῖ τ̃ μέτοχον αὐτȣ̃· ϗ ȣ̓αὶ
αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ ϗ μὴ
ᾖ δεύτερος ἐγεῖραι αὐτόν.
11 Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσι
δύο, ϗ θέρμη αὐτοῖς, ϗ ὁ εἷς
πῶς θερμανθῇ;
12 Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ
εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι
αὐτȣ̃, ϗ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντρι-
τον ȣ̓ ταχέως ἀποῤῥαγήσεται.
13 Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ
σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτε-
ρον ϗ ἄφρονα, ὃς ȣ̓κ ἔγνω τȣ̃
προσέχειν ἔτι.
14 Ὅτι ἐξ οἴκȣ τ̃ δεσμίων
ἐξελεύσεται τȣ̃ βασιλεῦσαι, ὅτι
καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτȣ̃ ἐγε-
νήθη πένης.
15 Εἶδον σύμπαντας τȣ̀ς ζῶν-
τας τȣ̀ς περιπατȣ̃ντας ὑπὸ τὸν
ἥλιον μετὰ τȣ̃ νεανίσκȣ τȣ̃ δευ-
τέρȣ, ὃς στήσεται ἀντ᾽ αὐτȣ̃.
16 Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ
παντὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν οἳ
ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν· καί
γε οἱ ἔσχατοι ȣ̓κ εὐφρανθή-
σονται ἐπ᾽ αὐτῷ· ὅτι καί γε
τȣ̃το ματαιότης ϗ προαίρεσις
πνεύματος.
17 Φύλαξον τ̃ πόδα σȣ, ἐν
ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον τȣ̃ Θεȣ̃·
ϗ ἐγγὺς τȣ̃ ἀκȣ́ειν, ὑπὲρ δόμα
τ̃ ἀφρόνων θυσία σȣ, ὅτι ȣ̓κ
εἰσὶν εἰδότες τȣ̃ ποιῆσαι κακόν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σȣ,
ϗ καρδία σȣ μὴ ταχυ-
νάτω τȣ̃ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ
προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃· ὅτι ὁ Θεὸς
ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ ἄνω, ϗ σὺ ἐπὶ τῆς
γῆς· διὰ τȣ̃το ἔστωσαν οἱ λόγοι
σȣ ὀλίγοι.
2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον
ἐν πλήθει πειρασμȣ̃, ϗ φωνὴ
ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.
3 Καθὼς ἂν εὔξῃ εὐχὴν τῷ
Θεῷ, μὴ χρονίσῃς τȣ̃ ἀποδȣ̃ναι

αὐτήν· ὅτι οὐκ ἔστι θέλημα ἐν ἄφροσι· σὺ οὖν ὅσα ἐὰν εὔξῃ, ἀπόδος.

4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε, ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.

5 Μὴ δῷς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, Ὅτι ἄγνοιά ἐστιν· ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου, καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου.

6 Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν φοβοῦ.

7 Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντί ἐστι, βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου.

9 Ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου· καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέννημα; καί γε τοῦτο ματαιότης.

10 Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν· καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.

11 Γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι, οὐκ ἔστιν ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι.

12 Ἔστιν ἀῤῥωστία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτῷ,

13 Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν.

14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνός, ἐπιστρέψει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἥκει, καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

15 Καί γε τοῦτο πονηρὰ ἀῤῥωστία· ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται· καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτοῦ ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον;

16 Καί γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀῤῥωστίᾳ, καὶ χόλῳ.

17 Ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὅ ἐστι καλόν, τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ ἐὰν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ.

18 Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν αὐ-

τῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, τοῦτο δόμα Θεοῦ ἐστιν.
19 Ὅτι οὐ πολλὰ μνησθή-
σεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν
ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΕΣΤΙ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ
τὸν ἥλιον, καὶ πολλή ἐστιν
ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον.
2 Ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ
Θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ
δόξαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὧν
ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξουσιάσει
αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐ-
τοῦ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται
αὐτόν· τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρ-
ρωστία πονηρά ἐστιν.
3 Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν,
καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται, καὶ πλῆ-
θος ὅ, τι ἔσονται αἱ ἡμέραι
ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐ
πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθω-
σύνης, καί γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο
αὐτῷ, εἶπα, Ἀγαθὸν ὑπὲρ
αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα.
4 Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε,
καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν
σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθή-
σεται.
5 Καί γε ἥλιον οὐκ εἶδε, καὶ
οὐκ ἔγνω ἀναπαύσεις, τούτῳ ὑπὲρ
τοῦτον.
6 Καὶ εἰ ἔζησε χιλίων ἐτῶν
καθόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ
εἶδε, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα πο-
ρεύεται τὰ πάντα;
7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εἰς
στόμα αὐτοῦ, καί γε ἡ ψυχὴ οὐ
πληρωθήσεται.
8 Ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ
ὑπὲρ τὸν ἄφρονα, διότι ὁ πένης
οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς
ζωῆς.
9 Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν
ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καί
γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαί-
ρεσις πνεύματος.
10 Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη κέκλη-
ται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνώσθη
ὅ ἐστιν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσε-
ται κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυρο-
τέρου ὑπὲρ αὐτόν.
11 Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ
πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ;
Ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν
ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐ-
τοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ·
ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώ-
πῳ, τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν
ἥλιον;
2 Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον
ἀγαθὸν, καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου
ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως.
3 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς
οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι

εἰς οἶκον πότου· καθότι τοῦτο
τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ
ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν
αὐτοῦ.
4 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέ-
λωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου
ἀγαθυνθήσεται καρδία.
5 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πέν-
θους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ
εὐφροσύνης.
6 Ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτί-
μησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούον-
τα ᾆσμα ἀφρόνων.
7 Ὡς φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν
λέβητα, οὕτως γέλως τῶν ἀφρό-
νων· καί γε τοῦτο ματαιότης.
8 Ὅτι ἡ συκοφαντία περι-
φέρει σοφὸν, καὶ ἀπόλλυσι τὴν
καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ.
9 Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων
ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μα-
κρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύ-
ματι.
10 Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί
σου τοῦ θυμοῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν
κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.
11 Μὴ εἴπῃς, Τί ἐγένετο,
ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦ-
σαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι
οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ
τούτου.
12 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κλη-
ρονομίας, καὶ περίσσεια τοῖς
θεωροῦσι τὸν ἥλιον.
13 Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ
σοφία ὡς σκιὰ ἀργυρίου, καὶ πε-
ρίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωο-
ποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς.
14 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ
Θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμῆ-
σαι ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαστρέψῃ
αὐτόν;
15 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης
ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέ-
ρᾳ κακίας· ἴδε, καί γε σὺν
τούτῳ συμφώνως τοῦτο ἐποίησεν
ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ
εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ οὐ-
δέν.
16 Σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέ-
ραις ματαιότητός μου· ἐστὶ δί-
καιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ
αὐτοῦ, καί ἐστιν ἀσεβὴς μένων
ἐν κακίᾳ αὐτοῦ.
17 Μὴ γίνου δίκαιος πολὺ,
μηδὲ σοφίζου περισσὰ, μή ποτε
ἐκπλαγῇς.
18 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ
μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀπο-
θάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου.
19 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί
σε ἐν τούτῳ, καί γε ἀπὸ τούτου
μὴ μιάνῃς τὴν χεῖρά σου, ὅτι
φοβουμένοις τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται
τὰ πάντα.
20 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ
σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας
τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει.
21 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι
δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει
ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται.
22 Καί γε εἰς πάντας λόγους

ȣ̓ς λαλήσȣσιν ἀσεβεῖς, μὴ θῇς
καρδίαν σȣ, ὅπως μὴ ἀκȣ́σῃς
τȣ̃ δȣ́λȣ σȣ καταρωμένȣ σε.
23 Ὅτι πλειςάκις πονηρεύσεταί σε, ϗ καθόδȣς πολλὰς κακώσει καρδίαν σȣ, ὅτι ὡς καί γε σὺ κατηράσω ἑτέρȣς.
24 Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν σοφίᾳ· εἶπα, σοφισθήσομαι· ϗ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμȣ̃.
25 Μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό;
26 Ἐκύκλωσα ἐγὼ ϗ ἡ καρδία μȣ τȣ̃ γνῶναι ϗ τοῦ κατασκέψασθαι ϗ τȣ̃ ζητῆσαι σοφίαν ϗ ψῆφον, ϗ τȣ̃ γνῶναι ἀσεβȣ̃ς ἀφροσύνην ϗ ὀχληρίαν ϗ περιφοράν.
27 Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν, ϗ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐςὶ θήρευμα, καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δεσμὸς εἰς χεῖρας αὐτῆς· ἀγαθὸς πρὸ προσώπȣ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς, ϗ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.
28 Ἴδε τȣ̃το εὗρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαςής· μία τῇ μιᾷ τȣ̃ εὑρεῖν λογισμὸν,
29 Ὃν ἐπεζήτησεν ἡ ψυχή μȣ, ϗ ȣ̓χ εὗρον· ϗ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον, ϗ γυναῖκα ἐν πᾶσι τȣ́τοις ȣ̓χ εὗρον.
30 Πλὴν ἴδε τȣ̃το εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τ̀ ἄνθρωπον εὐθῆ· ϗ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμȣ̀ς πολλȣ́ς. Τίς οἶδε σοφȣ̀ς, ϗ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

Κεφ. ή. 8.

ΣΟΦΙΑ ἀνθρώπȣ φωτιεῖ πρόσωπον αὐτȣ̃, ϗ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.
2 Στόμα βασιλέως φύλαξον, ϗ περὶ λόγȣ ὅρκȣ Θεȣ̃.
3 Μὴ σπȣδάσῃς, ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃ πορεύσῃ· μὴ ςῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει,
4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξȣσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ποιεῖς;
5 Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν, οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρὸν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφȣ̃.
6 Ὅτι παντὶ πράγματί ἐςι καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπȣ πολλὴ ἐπ' αὐτόν.
7 Ὅτι ȣ̓κ ἔςι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔςαι, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;
8 Οὐκ ἔςιν ἄνθρωπος ἐξȣσιάζων ἐν πνεύματι, τȣ̃ κωλῦσαι σὺν τὸ πνεῦμα· καὶ ȣ̓κ ἔςιν ἐξȣσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτȣ, καὶ οὐκ ἔςιν ἀποςολὴ ἐν ἡμέρᾳ πο-

λέμου, καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.

9 Καὶ σύμπαν τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν τὸ ποίημα ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου· καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν· καί γε τοῦτο ματαιότης.

11 Ὅτι οὐκ ἔστι γινομένη ἀντίῤῥησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ, διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

12 Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω ἐγώ, ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεόν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ, ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

14 Ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καί εἰσιν ἀσεβεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων· εἶπα, Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι· καὶ αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι βλέπων.

17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει· καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν· ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

Κεφ. Θ'. 9.

ΩΣ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ, καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι· συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ

τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ ϗ τῷ
κακῷ, ϗ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ
ἀκαθάρτῳ, ϗ τῷ θυσιάζοντι
ϗ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ
ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς ὁ
ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φο-
βούμενος.
3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ
πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι
συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι· καί
γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
πληρώθη πονηροῦ, ϗ περιφέ-
ρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ
αὐτῶν, ϗ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς
τοὺς νεκρούς.
4 Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς
πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἐλ-
πίς, ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς
ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν
νεκρόν.
5 Ὅτι οἱ ζῶντες γνώσονται
ὅτι ἀποθανοῦνται, ϗ οἱ νεκροὶ
οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν· καὶ
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς, ὅτι
ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν.
6 Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί
γε μῖσος αὐτῶν, καί γε ζῆλος
αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο· καί γε
μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ
ὑπὸ τὸν ἥλιον.
7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ
τὸν ἄρτον σου, ϗ πίε ἐν καρδίᾳ
ἀγαθῇ οἶνόν σου, ὅτι ἤδη εὐδό-
κησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σου.
8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν
ἱμάτιά σου λευκὰ, ϗ ἔλαιον ἐπὶ
κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω.
9 Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναι-
κὸς ἧς ἠγάπησας πάσας τὰς
ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου,
τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον,
ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ
σου, ϗ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ
μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.
10 Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ
χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύν-
αμίς σου ποίησον, ὅτι οὐκ ἔστι
ποίημα ϗ λογισμὸς ϗ γνῶσις
ϗ σοφία ἐν ᾅδῃ, ὅπου σὺ πο-
ρεύῃ ἐκεῖ.
11 Ἐπέστρεψα ϗ εἶδον ὑπὸ τὸν
ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρό-
μος, ϗ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πό-
λεμος, καί γε οὐ τῷ σοφῷ ἄρ-
τος, καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς
πλοῦτος, καί γε οὐ τοῖς γινώ-
σκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ
ἀπάντημα συναντήσεται σύμ-
πασιν αὐτοῖς.
12 Ὅτι καί γε ϗ οὐκ ἔγνω
ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς
οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν
ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, ϗ ὡς ὄρνεα
τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι· ὡς
αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ
ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν,
ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄφνω.
13 Καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν
ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ
πρὸς μέ·
14 Πόλις μικρὰ ϗ ἄνδρες ἐν

αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ᾽ αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακας μεγάλους·

15 Καὶ εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφὸν, καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου.

16 Καὶ εἶπα ἐγὼ, Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν· καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακουόμενοι.

17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου· καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΜΥΙΑΙ θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος· τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην.

2 Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.

3 Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ ἃ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἐστίν.

4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ, τόπον σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας.

5 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου ἐξουσιάζοντος.

6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται.

7 Εἶδον δούλους ἐφ᾽ ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Ὁ ὀρύσσων βόθρον, εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν, δήξεται αὐτὸν ὄφις.

9 Ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς· σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.

10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε· καὶ δυνάμεις δυναμώσει, καὶ περίσσεια τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία.

11 Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ ἐπᾴδοντι.

12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν.

13 Ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά.

14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους· οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον, καὶ τί τὸ ἐσόμενον, ὅ, τι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

15 Μόχθος τ̃ ἀφρόνων κακώσει αὐτὃς, ὃς ἐκ ἔγνω τ̃ πορευθῆναι εἰς πόλιν.

16 Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σε νεώτερος, κ̀ οἱ ἄρχοντές σε πρωῒ ἐσθίεσι.

17 Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς σε υἱὸς ἐλευθέρων, κ̀ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.

18 Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, κ̀ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν ςάξει ἡ οἰκία.

19 Εἰς γέλωτα ποιἕσιν ἄρτον, κ̀ οἶνον κ̀ ἔλαιον τ̃ εὐφρανθῆναι ζῶντας, κ̀ τὸ ἀργυρίῳ ταπεινώσει ἐπακἕσεται τὰ πάντα.

20 Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμιείοις κοιτώνων σε μὴ καταράσῃ πλἕσιον· ὅτι πετεινὸν τ̃ ἐρανἕ ἀποίσει τ̀ φωνήν σε, κ̀ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σε.

Κεφ. ια΄. 11.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τ̀ ἄρτον σε ἐπὶ πρόσωπον τ̃ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.

2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτὼ, ὅτι ἐ γινώσκεις τί ἔςαι πονηρὸν ἐπὶ τ̀ γῆν.

3 Ἐὰν πληρωθῶσι τὰ νέφη ὑετἕ, ἐπὶ τ̀ γῆν ἐκχέεσι· καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ, κ̀ ἐὰν ἐν τῷ Βοῤῥᾷ, τόπῳ οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔςαι.

4 Τηρῶν ἄνεμον ἐ σπείρει, κ̀ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις ἐ θερίσει.

5 Ἐν οἷς ἐκ ἔςι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τ̃ πνεύματος, ὡς ὀςᾶ ἐν γαςρὶ κυοφορἕσης, ἕτως ἐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεἕ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα.

6 Ἐν τῷ πρωῒ σπεῖρον τὸ σπέρμα σε, κ̀ ἐν ἑσπέρᾳ μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σε, ὅτι ἐ γινώσκεις ποῖον ςοιχήσει, ἢ τἕτο ἢ τἕτο, κ̀ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ, ἀγαθά.

7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, κ̀ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τ̃ βλέπειν σὺν τ̀ ἥλιον.

8 Ὅτι κ̀ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται κ̀ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τ̃ σκότες, ὅτι πολλαὶ ἔσονται· πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραίνε νεανίσκε ἐν νεότητί σε, κ̀ ἀγαθυνέτω σε ἡ καρδία σε ἐν ἡμέραις νεότητός σε, κ̀ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σε ἄμωμος, κ̀ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σε· κ̀ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τἕτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.

10 Καὶ ἀπόςησον θυμὸν ἀπὸ

καρδίας σου, καὶ πάραγε πο-
νηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅτι ἡ
νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιό-
της.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΙ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός
σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου,
ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι
τῆς κακίας, καὶ φθάσουσιν ἔτη ἐν
οἷς ἐρεῖς, Οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς
θέλημα.
2 Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ
ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ
οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψουσι τὰ
νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ·
3 Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν σαλευ-
θῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ
διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνά-
μεως, καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι
ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτά-
σουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀ-
παῖς·
4 Καὶ κλείσουσι θύρας ἐν ἀ-
γορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς
ἀληθούσης· καὶ ἀναστήσεται εἰς
φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ ταπεινω-
θήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες
τοῦ ᾄσματος.
5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται,
καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀν-
θήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ πα-
χυνθῇ ἡ ἀκρὶς, καὶ διασκεδασθῇ
ἡ κάππαρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ
ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ
οἱ κοπτόμενοι.
6 Ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ τὸ
σχοινίον τοῦ ἀργυρίου, καὶ συντρι-
βῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου, καὶ
συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ,
καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν
λάκκον,
7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν
γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπι-
στρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν
αὐτό;
8 Ματαιότης ματαιοτήτων,
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστὴς, τὰ πάν-
τα ματαιότης.
9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο
Ἐκκλησιαστὴς σοφὸς, ὅτι ἐδί-
δαξε γνῶσιν σὺν τὸν ἄνθρωπον,
καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον
παραβολῶν.
10 Πολλὰ ἐζήτησεν Ἐκ-
κλησιαστὴς τοῦ εὑρεῖν λόγους
θελήματος, καὶ γεγραμμέ-
νον εὐθύτητος, λόγους ἀλη-
θείας.
11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ
βούκεντρα, καὶ ὡς ἧλοι πεφυ-
τευμένοι, οἳ παρὰ τῶν συνθε-
μάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος
ἑνός.
12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
υἱέ μου φύλαξαι· τοῦ ποιῆσαι
βιβλία πολλὰ οὐκ ἔστι περασ-
μὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις
σαρκός.
13 Τέλος λόγου, τὸ πᾶν
ἄκουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ, καὶ
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασ-

σε· ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος.
14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ Θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

Α Σ Μ Α.

Κεφ. α'. 1.

ΑΣΜΑ ᾀσμάτων, ὅ ἐςι Σαλωμών.
2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων ςόματος αὐτȣ̃· ὅτι ἀγαθοὶ μαςοί σȣ ὑπὲρ οἶνον,
3 Καὶ ὀσμὴ μύρων σȣ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σȣ· διὰ τȣ̃το νεάνιδες ἠγάπησάν σε,
4 Εἵλκυσάν σε· ὀπίσω σȣ εἰς ὀσμὴν μύρων σȣ δραμȣ̃μεν· εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτȣ̃· ἀγαλλιασώμεθα ϗ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαςȣ̀ς σȣ ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ ϗ καλὴ θυγατέρες Ἱερȣσαλὴμ, ὡς σκηνώματα Κηδὰρ, ὡς δέῤῥεις Σαλωμών.
6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μȣ ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν ȣ̉κ ἐφύλαξα.
7 Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μȣ, πȣ̃ ποιμαίνεις, πȣ̃ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σȣ.
8 Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τ̃ ποιμνίων, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφȣς σȣ ἐπὶ σκηνώμασι τ̃ ποιμένων.
9 Τῇ ἵππῳ μȣ ἐν ἅρμασι Φαραὼ ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μȣ.
10 Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σȣ ὡς τρυγόνος, τράχηλός σȣ ὡς ὁρμίσκοι;
11 Ὁμοιώματα χρυσίȣ ποιήσομέν σοι μετὰ ςιγμάτων τοῦ ἀργυρίȣ,
12 Ἕως ȣ̃ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτȣ̃· νάρδος μȣ ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτȣ̃.

13 Ἀπόδεσμὸς τῆς σακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἀναμέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται.

14 Βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐνγαδδί.

15 Ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου περιστεραί.

16 Ἰδοὺ εἶ καλὸς ἀδελφιδός μου, καί γε ὡραῖος πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος.

17 Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΓΩ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.

2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

5 Στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

6 Εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεταί με.

7 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ.

8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου, ἰδοὺ οὗτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.

9 Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ· ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.

10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου.

11 Ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ.

12 Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

13 Ἡ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν· ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερά μου, καὶ ἐλθὲ,

14 Σὺ περιστερά μου, ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνή σου ἡδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας

μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσαι.

16 Ἀδελφιδός μου ἐμοί, κἀγὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,

17 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί· ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κεφ. γʹ. 3.

ΕΠΙ κοίτην μου ἐν νυξὶν, ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.

2 Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν.

3 Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ἴδετε;

4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ᾿ αὐτῶν, ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτὸν, ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου, καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με.

5 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;

7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς. ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·

8 Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου.

10 Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.

11 Θυγατέρες Σιὼν ἐξέλθετε, καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. δʹ. 4.

ΙΔΟΥ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν

αἰγῶν, αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ
τȣ̃ Γαλαάδ.
2 Ὀδόντες σȣ ὡς ἀγέλαι τῶν
κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ
τȣ̃ λȣτρȣ̃, αἱ πᾶσαι διδυμεύȣ-
σαι, κ̀ ἀτεκνȣ̃σα ȣ̓κ ἔςιν ἐν
αὐταῖς.
3 Ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον
χείλη σȣ, κ̀ ἡ λαλιά σȣ ὡ-
ραῖα, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν
σȣ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σȣ.
4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τρά-
χηλός σȣ, ὁ ᾠκοδομημένος εἰς
θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέ-
μανται ἐπ' αὐτὸν, πᾶσαι βο-
λίδες τῶν δυνατῶν·
5 Δύο μαςοί σȣ ὡς δύο νε-
βροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμό-
μενοι ἐν κρίνοις,
6 Ἕως ȣ̓ διαπνεύσῃ ἡμέρα κ̀
κινηθῶσιν αἱ σκιαί· πορεύσο-
μαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς
σμύρνης κ̀ πρὸς τὸν βȣνὸν τοῦ
λιβάνȣ.
7 Ὅλη καλὴ εἶ πλησίον μȣ,
κ̀ μῶμος ȣ̓κ ἔςιν ἐν σοί.
8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνȣ νύμφη,
δεῦρο ἀπὸ Λιβάνȣ· ἐλεύσῃ καὶ
διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς Πίςεως,
ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ κ̀ Ἑρμὼν,
ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀ-
ρέων παρδάλεων.
9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή
μȣ νύμφη, ἐκαρδίωσας ἡμᾶς
ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σȣ, ἐν μιᾷ
ἐνθέματι τραχήλων σȣ.

10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαςοί
σȣ ἀδελφή μου, νύμφη; τί
ἐκαλλιώθησαν μαςοί σȣ ἀπὸ
οἴνȣ, κ̀ ὀσμὴ ἱματίων σȣ ὑπὲρ
πάντα ἀρώματα;
11 Κηρίον ἀποςάζȣσι χείλη
σȣ νύμφη· μέλι κ̀ γάλα ὑπὸ
τὴν γλῶσσάν σȣ· κ̀ ὀσμὴ ἱμα-
τίων σȣ, ὡς ὀσμὴ Λιβάνȣ.
12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελ-
φή μȣ νύμφη, κῆπος κεκλεισ-
μένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
13 Ἀποςολαί σȣ παράδει-
σος ῥοῶν μετὰ καρπȣ̃ ἀκρο-
δρύων, κύπροι μετὰ νάρδων·
14 Νάρδος κ̀ κρόκος, κάλα-
μος κ̀ κιννάμωμον, μετὰ πάν-
των ξύλων τȣ̃ Λιβάνȣ, σμύρνα,
ἀλὼθ, μετὰ πάντων πρώτων
μύρων,
15 Πηγὴ κήπȣ, κ̀ φρέαρ ὕ-
δατος ζῶντος κ̀ ῥοιζȣ̃ντος ἀπὸ
τȣ̃ Λιβάνȣ.
16 Ἐξεγέρθητι Βοῤῥᾶ, καὶ
ἔρχȣ Νότε, κ̀ διάπνευσον κῆ-
πόν μȣ, κ̀ ῥευσάτωσαν ἀρώ-
ματά μȣ.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΤΑΒΗΤΩ ἀδελφιδός μȣ
εἰς κῆπον αὐτȣ̃, κ̀ φαγέ-
τω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτȣ̃·
εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μȣ ἀδελφή
μȣ νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν
μȣ μετὰ ἀρωμάτων μȣ, ἔφα-
γον ἄρτον μȣ μετὰ μέλιτός
μȣ, ἔπιον οἶνόν μȣ μετὰ γά-

λακτός μου· φάγετε πλήσιοι καὶ
πίετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.
2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρ-
δία μου ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελ-
φιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν,
Ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μου,
ἀδελφή μου, περιστερά μου, τε-
λεία μου· ὅτι ἡ κεφαλή μου
ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί
μου ψεκάδων νυκτός.
3 Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου,
πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψά-
μην τοὺς πόδας μου, πῶς μο-
λυνῶ αὐτούς;
4 Ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε
χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ
κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.
5 Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀ-
δελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν
σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρ-
ναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλεί-
θρου.
6 Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ
μου· ἀδελφιδός μου παρῆλθε·
ψυχή μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ
αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ
εὗρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ
οὐχ ὑπήκουσέ μου.
7 Εὕροσάν με οἱ φύλακες οἱ
κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπά-
ταξάν με, ἐτραυμάτισάν με·
ἦραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ
φύλακες τῶν τειχέων.
8 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες
Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ·
ἐὰν εὕρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί
ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τε-
τρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι.
9 Τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελ-
φιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί
ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ,
ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;
10 Ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ
πυῤῥός, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ
μυριάδων.
11 Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον
κεφάζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται,
μέλανες ὡς κόραξ.
12 Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς πε-
ριστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδά-
των, λελουσμέναι ἐν γάλακτι,
καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.
13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι
τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά·
χείλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα
σμύρναν πλήρη.
14 Χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυ-
σαῖ πεπληρωμέναι Θαρσίς· κοι-
λία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον
ἐπὶ λίθου σαπφείρου.
15 Κνῆμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρ-
μάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βά-
σεις χρυσᾶς· εἶδος αὐτοῦ ὡς
Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι.
16 Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ
καὶ ὅλος ἐπιθυμία· οὗτος ἀδελ-
φιδός μου καὶ οὗτος πλησίον μου,
θυγατέρες Ἰερουσαλήμ.
17 Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφι-
δός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί;
ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός.

σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

Κεφ. ς΄. 6.

ΑΔΕΛΦΙΔΟΣ μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.

2 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

3 Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμέναι.

4 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἳ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.

5 Ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς· ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χείλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία.

6 Ὡς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου.

7 Ἑξήκοντά εἰσι βασίλισσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

8 Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτή ἐστι τῇ τεκούσῃ αὐτήν· εἴδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτὴν βασίλισσαι, καί γε παλλακαί, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.

9 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμέναι;

10 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξήνθησαν αἱ ῥοαί.

11 Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί· οὐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου· ἔθετο με ἅρματα Ἀμιναδάβ.

12 Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουναμῖτις· ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΤΙ ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν; ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου θύγατερ ναδάβ· ῥυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου.

2 Ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτός, μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις.

3 Δύο μαστοί σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4 Ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβών, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτήρ σου, ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ.

5 Κεφαλή σȣ ἐπὶ σὲ ὡς Κάρ-
μηλος, ϗ πλόκιον κεφαλῆς σȣ
ὡς πορφύρα· βασιλεὺς δεδε-
μένος ἐν παραδρομαῖς.
6 Τί ὡραιώθης, ϗ τί ἡδύν-
θης ἀγάπη; ἐν τρυφαῖς σȣ
7 Τȣ̃το μέγεθός σȣ· ὡμοι-
ώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαστοί
σȣ τοῖς βότρυσιν.
8 Εἶπα, Ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ
φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψεων αὐ-
τȣ̃· ϗ ἔσονται δὴ μαστοί σȣ ὡς
βότρυες τῆς ἀμπέλȣ, καὶ ὀσμὴ
ῥινός σȣ ὡς μῆλα,
9 Καὶ ὁ λάρυγξ σȣ ὡς οἶνος
ὁ ἀγαθὸς, πορευόμενος τῷ ἀ-
δελφιδῷ μȣ εἰς εὐθύτητα, ἱκα-
νȣ́μενος χείλεσί μȣ ϗ ὀδȣ̃σιν.
10 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μȣ,
ϗ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτȣ̃.
11 Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μȣ, ἐξέλ-
θωμεν εἰς ἀγρὸν, αὐλισθῶμεν
ἐν κώμαις.
12 Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπε-
λῶνας· ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ
ἄμπελος, ἤνθησεν ὁ κυπρισ-
μὸς, ἤνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ
δώσω τȣ̀ς μαστȣ̀ς μȣ σοί.
13 Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν
ὀσμήν· καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν
πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς πα-
λαιὰ ἀδελφιδέ μȣ ἐτήρησά σοι.

Κεφ. η'. 8.

ΤΙΣ δῴη σε ἀδελφιδέ μου
θηλάζοντα μαστȣ̀ς μητρός
μȣ; εὑρȣ̃σά σε ἔξω φιλήσω
σε, καί γε ȣ̓κ ἐξουδενώσȣσί
μοι.
2 Παραλήψομαί σε, εἰσάξω
σε εἰς οἶκον μητρός μȣ καὶ εἰς
ταμεῖον τῆς συλλαβȣ́σης με·
ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνȣ τȣ̃ μυρε-
ψικȣ̃, ἀπὸ νάματος ῥοῶν μȣ.
3 Εὐώνυμος αὐτȣ̃ ὑπὸ τὴν
κεφαλήν μȣ, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτȣ̃
περιλήψεταί με.
4 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες
Ἱερȣσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι
τȣ̃ ἀγρȣ̃· ἐὰν ἐγείρητε ϗ ἐὰν
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν
θελήσῃ.
5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνȣσα λε-
λευκανθισμένη, ἐπιστηριζομένη
ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ
μῆλον ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδί-
νησέ σε ἡ μήτηρ σȣ, ἐκεῖ ὠδί-
νησέ σε ἡ τεκȣ̃σά σε.
6 Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ
τὴν καρδίαν σȣ, ὡς σφραγίδα ἐπὶ
τὸν βραχίονά σȣ· ὅτι κραταιὰ
ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς
ὡς ᾅδης ζῆλος· περίπτερα αὐ-
τῆς περίπτερα πυρὸς, φλόγες
αὐτῆς.
7 Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται
σβέσαι τὴν ἀγάπην, ϗ ποταμοὶ
οὐ συγκλύσȣσιν αὐτήν· ἐὰν
δῷ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτȣ̃
ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξȣδενώσει ἐξȣ-
δενώσȣσιν αὐτόν.
8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ
μαστȣ̀ς ȣ̓κ ἔχει· τί ποιήσωμεν

τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;
9 Εἰ τεῖχός ἐστιν, οἰκοδομή-
σωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀρ-
γυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, δια-
γράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα
κεδρίνην.
10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοί
μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὑρίσ-
κουσα εἰρήνην·
11 Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σα-
λωμὼν ἐν Βεελαμὼν· ἔδωκε τὸν
ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν·
ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χι-
λίους ἀργυρίου.
12 Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐνώ-
πιόν μου, οἱ χίλιοι Σαλωμὼν,
καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν
καρπὸν αὐτοῦ.
13 Ὁ καθήμενος ἐν κήποις,
ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ
σου, ἀκούτισόν με.
14 Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ
ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι, ἢ τῷ
νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν
ἀρωμάτων.

ΗΣΑΪΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμὼς, ἣν εἶδε κατὰ
τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ,
καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου, οἳ ἐβα-
σίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.
2 Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου
γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Υἱοὺς
ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ
με ἠθέτησαν.
3 Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον,
καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ Κυρίου αὐ-
τοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω,
καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν.
4 Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλὸν,
λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρ-
μα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγ-
κατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρ-
ωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.
5 Τί ἔτι πληγῆτε προστι-
θέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφα-
λὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία
εἰς λύπην·
6 Ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς,
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία,
οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε
πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι

-μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους.

7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν, καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.

8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη.

9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώθημεν.

10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομόῤῥας.

11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι,

12 Οὐδ᾽ ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε.

13 Ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστί· τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν,

14 Καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀφ᾽ ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

16 Λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,

17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν,

18 Καὶ δεῦτε, διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ.

19 Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε.

20 Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιὼν πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.

22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον· οἱ κάπηλοί σε μίσγεσι τ̓ οἶνον ὕδατι.

23 Οἱ ἄρχοντές σε ἀπειθεσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς ἐ κρίνοντες, κ) κρίσιν χηρῶν ἐ προσέχοντες.

24 Διατετο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης σαβαὼθ, Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· ἐ παύσεται γάρ με ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, κ) κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν με ποιήσω·

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά με ἐπὶ σὲ, κ) πυρώσω εἰς καθαρὸν, τὲς δὲ ἀπειθεντας ἀπολέσω, κ) ἀφελῶ πάντας ἀνόμες ἀπὸ σε.

26 Καὶ ἐπιςήσω τὲς κριτάς σε, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὲς συμβέλες σε, ὡς τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς· κ) μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιςή.

27 Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, κ) μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι κ) οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, κ) οἱ ἐγκαταλιπόντες τ̓ Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τ̓ εἰδώλων αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβέλοντο, κ) ᾐσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις, ἃ ἐπεθύμησαν.

30 Ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, κ) ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων.

31 Καὶ ἔςαι ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη ςιππύε, κ) αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες, κ) κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι κ) οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, κ) ἐκ ἔςαι ὁ σβέσων.

Κεφ. β΄. 2:

Ὁ ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἠσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς περὶ τ̓ Ἰεδαίας, κ) περὶ Ἰερεσαλήμ.

2 Ὅτι ἔςαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίε, κ) ὁ οἶκος τ̓ Θεε ἐπ᾽ ἄκρε τ̓ ὀρέων, κ) ὑψωθήσεται ὑπεράνω τ̓ βενῶν, καὶ ἥξεσιν ἐπ᾽ αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, κ) ἐρεσι, Δεῦτε κ) ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίε, καὶ εἰς τὸν οἶκον τ̓ Θεε Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τ̓ ὁδὸν αὐτε, κ) πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίε ἐξ Ἰερεσαλήμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, κ) ἐξελέγξει λαὸν πολύν· κ) συγκόψεσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· κ) ἐ λήψεται ἔθνος ἐπ᾽ ἔθνος μάχαιραν, κ) ἐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακὼβ,
δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυ-
ρίου·
6 Ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐνε-
πλήσθη, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ
χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς
ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολ-
λὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.
7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα
αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ
οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν
αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ
ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν
ἁρμάτων αὐτῶν.
8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδε-
λυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς
ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν.
9 Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ
ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ
ἀνήσω αὐτούς.
10 Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς
πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν
ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου,
καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
ὑψηλοί· ὁ δὲ ἄνθρωπος τα-
πεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ
ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθή-
σεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.
12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου σα-
βαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ
ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψη-
λὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινω-
θήσονται.
13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ
Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων,
καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου
Βασὰν,
14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος,
καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν,
15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον
ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος
ὑψηλὸν,
16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θα-
λάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν
πλοίων κάλλους.
17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς
ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὕβρις τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται
Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.
18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάν-
τα κατακρύψουσιν,
19 Εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπή-
λαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν
πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς
γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν
γῆν.
20 Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ-
βαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγ-
ματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ
χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν
τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτε-
ρίσι,
21 Τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώ-
γλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς

τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος.

2 Γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον.

3 Καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν.

4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτην, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ, Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου,

8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες.

9 Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν, καθ᾽ ἑαυτῶν

10 Εἰπόντες, Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.

11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.

12 Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν.

13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἁρπαγὴ

τοῦ πτωχȣ̃ ἐν τοῖς οἴκοις ὑ-
μῶν;
15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν
μȣ, ϗ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν
καταισχύνετε;
16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ'
ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες
Σιὼν, ϗ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ
τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀ-
φθαλμῶν, ϗ τῇ πορείᾳ τῶν
ποδῶν ἅμα σύρȣσαι τȣ̀ς χι-
τῶνας, ϗ τοῖς ποσὶν ἅμα παί-
ζȣσαι,
17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς
ἀρχȣ́σας θυγατέρας Σιών· ϗ
Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα
αὐτῶν
18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ
ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἱμα-
τισμȣ̃ αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια,
ϗ τȣ̀ς κοσύμβȣς, ϗ τȣ̀ς μη-
νίσκȣς,
19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν
κόσμον τοῦ προσώπȣ αὐτῶν,
20 Καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμȣ
τῆς δόξης, ϗ τȣ̀ς χλιδῶνας, καὶ
τὰ ψέλλια, ϗ τὸ ἐμπλόκιον,
ϗ τȣ̀ς δακτυλίȣς, ϗ τὰ περι-
δέξια,
21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ
περιπόρφυρα, ϗ τὰ μεσοπόρ-
φυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ
κατὰ τὴν οἰκίαν, ϗ τὰ διαφανῆ
Λακωνικὰ, ϗ τὰ βύσσινα, ϗ
τὰ ὑακίνθινα, ϗ κόκκινα, καὶ
τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑα-
κίνθῳ συγκαθυφασμέναις καὶ
θέριστρα κατάκλιτα.
24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὀσμῆς ἡ-
δείας, κονιορτός· ϗ ἀντὶ ζώ-
νης, σχοινίῳ ζώσῃ· ϗ ἀντὶ τοῦ
κόσμȣ τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσίȣ,
φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα
σȣ· ϗ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ με-
σοπορφύρȣ, περιζώσῃ σάκκον.
25 Καὶ ὁ υἱός σȣ ὁ κάλλιστος
ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖ-
ται· καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν,
μαχαίρᾳ πεσȣ̃νται, ϗ ταπει-
νωθήσονται.
26 Καὶ πενθήσȣσιν αἱ θῆ-
και τοῦ κόσμȣ ὑμῶν· ϗ κατα-
λειφθήσῃ μόνη, ϗ εἰς τὴν γῆν
ἐδαφισθήσῃ.

Κεφ. δʹ. 4.

ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυ-
ναῖκες ἀνθρώπȣ ἑνὸς, λέ-
γȣσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγό-
μεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν
περιβαλȣ́μεθα, πλὴν τὸ ὄνομα
τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς,
ἄφελε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.
2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπι-
λάμψει ὁ Θεὸς ἐν βȣλῇ μετὰ
δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι ϗ
δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τȣ̃
Ἰσραήλ.
3 Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν
Σιὼν, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν
Ἱερȣσαλὴμ, ἅγιοι κληθήσον-
ται πάντες οἱ γραφέντες εἰς
ζωὴν ἐν Ἱερȣσαλήμ.

4 Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν
ῥύπον τ̃ υἱῶν ϗ τῶν θυγατέρων
Σιὼν, ϗ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ
ἐκ μέσȣ αὐτῶν, ἐν πνεύματι
κρίσεως ϗ πνεύματι καύσεως.
5 Καὶ ἥξει, καὶ ἔςαι πᾶς
τόπος τȣ̃ ὄρȣς Σιὼν, ϗ πάντα
τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει
νεφέλη ἡμέρας, ϗ ὡς καπνȣ̃ ϗ
φωτὸς πυρὸς καιομένȣ νυκτὸς,
ϗ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθή-
σεται.
6 Καὶ ἔςαι εἰς σκιὰν ἀπὸ
καύματος ϗ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν
ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος ϗ
ὑετȣ̃.

Κεφ. ε΄. 5.

ΑΣΩ δὴ τῷ ἠγαπημένῳ
ᾆσμα τȣ̃ ἀγαπητȣ̃ μȣ τῷ
ἀμπελῶνί μȣ· ἀμπελὼν ἐγε-
νήθη τῷ ἠγαπημένῳ, ἐν κέρατι,
ἐν τόπῳ πίονι·
2 Καὶ φραγμὸν περιέθηκα,
καὶ ἐχαράκωσα, ϗ ἐφύτευσα
ἄμπελον σωρὴκ, ϗ ᾠκοδόμησα
πύργον ἐν μέσῳ αὐτȣ̃, ϗ προ-
λήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ, ϗ ἔμεινα
τȣ̃ ποιῆσαι ςαφυλὴν, ϗ ἐποί-
ησεν ἀκάνθας.
3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικȣ̃ντες ἐν
Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ἄνθρωπος τȣ̃
Ἰȣ́δα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ ϗ ἀνα-
μέσον τȣ̃ ἀμπελῶνός μȣ.
4 Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπε-
λῶνί μȣ, ϗ ȣ̓κ ἐποίησα αὐτῷ;
διότι ἔμεινα τȣ̃ ποιῆσαι ςαφυ-
λὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.
5 Νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί
ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μȣ·
ἀφελῶ τ̃ φραγμὸν αὐτȣ̃, καὶ
ἔςαι εἰς διαρπαγήν· ϗ καθελῶ
τ̃ τοῖχον αὐτȣ̃, καὶ ἔςαι εἰς
καταπάτημα.
6 Καὶ ἀνήσω τ̃ ἀμπελῶνά
μȣ, καὶ οὐ τμηθῇ, ȣ̓δὲ μὴ
σκαφῇ ϗ ἀναβήσονται εἰς αὐ-
τὸν, ὡς εἰς χέρσον ἄκανθαι· ϗ
ταῖς νεφέλαις ἐντελȣ̃μαι, τȣ̃
μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν.
7 Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίȣ
σαβαὼθ, οἶκος τȣ̃ Ἰσραὴλ, καὶ
ἄνθρωπος τȣ̃ Ἰȣ́δα νεόφυτον ἠ-
γαπημένον· ἔμεινα τȣ̃ ποιῆσαι
κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, ϗ
οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυ-
γήν.
8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν
πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς
ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τȣ̃ πλη-
σίον ἀφέλωνταί τι· μὴ οἰκή-
σετε μόνοι ἐπὶ τ̃ γῆς;
9 Ἠκȣ́σθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα
Κυρίȣ σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ
γίνωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς
ἔρημον ἔσονται μεγάλαι ϗ κα-
λαὶ, ϗ ȣ̓κ ἔσονται οἱ ἐνοικȣ̃ντες
ἐν αὐταῖς.
10 Οὗ γὰρ ἐργῶνται δέκα
ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον
ἕν· ϗ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἓξ,
ποιήσει μέτρα τρία.
11 Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι το-

πρωὶ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ· ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει.

12 Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι.

13 Τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον· καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος.

14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται.

16 Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

17 Καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται.

18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας·

19 Οἱ λέγοντες, Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν.

20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν.

21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες.

22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννῦντες τὸ σίκερα,

23 Οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες.

24 Διατοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου σαβαὼθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν.

25 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σαβαὼθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν

μέσῳ ὁδοῦ· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.
26 Τοιγαροῦν ἀρεῖ σύσσημον
ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν, καὶ
συριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς·
καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται.
27 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ κο-
πιάσουσιν, οὐδὲ νυστάξουσιν, οὐδὲ
κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι
τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσ-
φύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν οἱ
ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν·
28 Ὧν τὰ βέλη ὀξέα ἐστὶ, καὶ
τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα· οἱ
πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ
πέτρα ἐλογίσθησαν· οἱ τρο-
χοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ὡς καλ-
αιγίς.
29 Ὀργιῶσιν ὡς λέοντες, καὶ
παρέστηκαν ὡς σκύμνοι λέον-
τος· καὶ ἐπιλήψεται, καὶ βοήσει
ὡς θηρίου, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτούς.
30 Καὶ βοήσει δι' αὐτοὺς τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσ-
σης κυμαινούσης· καὶ ἐμβλέψον-
ται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος
σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ
ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασι-
λεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον
ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου·
καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης
αὐτοῦ.
2 Καὶ σεραφὶμ εἱστήκεισαν
κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ
ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ
ταῖς μὲν δυσὶ, κατεκάλυπτον
τὸ πρόσωπον· ταῖς δὲ δυσὶ,
κατεκάλυπτον τοὺς πόδας· καὶ
ταῖς δυσὶν ἐπέταντο.
3 Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς
τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος ἅ-
γιος ἅγιος Κύριος σαβαὼθ,
πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης
αὐτοῦ.
4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον
ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ
ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ.
5 Καὶ εἶπον, Ὦ τάλας ἐγὼ,
ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρω-
πος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη
ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα
χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν
βασιλέα Κύριον σαβαὼθ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
6 Καὶ ἀπεστάλη πρὸς μὲ ἓν
τῶν σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶ-
χεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι
ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,
7 Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου,
καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν
χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνο-
μίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου
περικαθαριεῖ.
8 Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου
λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω, καὶ
τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν
τοῦτον; καὶ εἶπα, Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι·
ἀπόστειλόν με.

9 Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ, Ἀκοῇ ἀκούσετε, ϗ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, ϗ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, ϗ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, ϗ τῇ καρδίᾳ συνῶσι ϗ ἐπιστρέψωσι, ϗ ἰάσομαι αὐτούς.

11 Καὶ εἶπα, Ἕως πότε Κύριε; ϗ εἶπεν, Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, ϗ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, ϗ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.

12 Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, ϗ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς,

13 Καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐστι τὸ ἐπιδέκατον, ϗ πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος, ϗ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀρὰμ, καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτὴν, ϗ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.

2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγων, Συνεφώνησεν Ἀρὰμ πρὸς τὸν Ἐφραίμ· ϗ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ϗ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν, Ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ σὺ, ϗ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως.

4 Καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι, ϗ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι.

5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρὰμ, ϗ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν.

6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ϗ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ϗ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ·

7 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔσται,

8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀρὰμ, Δαμασκὸς, ϗ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ, Ῥασίμ· ἀλλ' ἔτι ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλεί-

ψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ
λαοῦ,
9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ
Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομό-
ρων, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἐὰν
μὴ πιςεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε.
10 Καὶ προσέθετο Κύριος
λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων,
11 Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον
παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος,
ἢ εἰς ὕψος.
12 Καὶ εἶπεν Ἄχαζ, Οὐ
μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω
Κύριον.
13 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ
οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν
ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις,
καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀ-
γῶνα;
14 Διατοῦτο δώσει Κύριος
αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρ-
θένος ἐν γαςρὶ λήψεται, καὶ
τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.
15 Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται
πρινὴ γνῶναι αὐτὸν ἢ προ-
ελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι
τὸ ἀγαθόν.
16 Διότι πρινὴ γνῶναι τὸ
παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀ-
πειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλέξασθαι τὸ
ἀγαθόν· καὶ καταλειφθήσεται
ἡ γῆ ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν δύο βασιλέων.
17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ
σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας, αἳ
οὔπω ἥκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἀφεῖλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν
βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.
18 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μυίαις, ὃ
κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Αἰ-
γύπτου, καὶ τῇ μελίσσῃ, ἥ ἐςιν
ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων.
19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες
ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ
ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, καὶ
εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς πᾶσαν
ῥαγάδα.
20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυ-
ρήσει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ
μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποτα-
μοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν
κεφαλὴν, καὶ τὰς τρίχας τῶν
ποδῶν, καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ.
21 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμα-
λιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα·
22 Καὶ ἔςαι ἀπὸ τοῦ πλεῖςον
πιεῖν γάλα, βούτυρον καὶ μέλι
φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς
ἐπὶ τῆς γῆς.
23 Καὶ ἔςαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὦσι
χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων,
εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἄ-
κανθαν.
24 Μετὰ βέλους καὶ τοξεύ-
ματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ· ὅτι
χέρσος καὶ ἄκανθα ἔςαι πᾶσα
ἡ γῆ,

25 Καὶ πᾶν ὄρος ἠροτριω-
μένον ἀροτριωθήσεται· οὐ μὴ
ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσαι γὰρ
ἀπὸ τῆς χέρσου ϗ ἀκάνθης εἰς
βόσκημα προβάτου, ϗ κατα-
πάτημα βοός.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρός με,
Λάβε σεαυτῷ τόμον καινοῦ
μεγάλου, ϗ γράψον εἰς αὐ-
τὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξ-
έως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων·
2 Πάρεσι γάρ· ϗ μάρτυράς
μοι ποίησον πισοὺς ἀνθρώπους,
τὸν Οὐρίαν ϗ Ζαχαρίαν υἱὸν
Βαραχίου.
3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν
προφῆτιν, καὶ ἐν γασρὶ ἔλαβε,
καὶ ἔτεκεν υἱόν· ϗ εἶπε Κύριός
μοι, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προ-
νόμευσον·
4 Διότι πρινὴ γνῶναι τὸ
παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μη-
τέρα, λήψεται δύναμιν Δα-
μασκοῦ, ϗ τὰ σκῦλα Σαμα-
ρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων.
5 Καὶ προσέθετο Κύριος λα-
λῆσαί μοι ἔτι·
6 Διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν
λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ
τὸ πορευόμενον ἡσυχῆ, ἀλλὰ
βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασσὶν καὶ
τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ'
ὑμῶν,
7 Διατοῦτο ἰδοὺ Κύριος ἀνά-
γει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποτα-
μοῦ, τὸ ἰσχυρὸν ϗ τὸ πολὺ, τὸν
βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ τὴν
δόξαν αὐτοῦ· ϗ ἀναβήσεται ἐπὶ
πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, ϗ πε-
ριπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑ-
μῶν,
8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας
ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεφα-
λὴν ἆραι, ἢ δυνατὸν συντελέ-
σασθαί τι· ϗ ἔσαι ἡ παρεμ-
βολὴ αὐτοῦ, ὥσε πληρῶσαι τὸ
πλάτος τῆς χώρας σου, μεθ' ἡ-
μῶν ὁ Θεός.
9 Γνῶτε ἔθνη ϗ ἡττᾶσθε,
ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς·
ἰσχυκότες ἡττᾶσθε· ἐὰν γὰρ
πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἡττη-
θήσεσθε.
10 Καὶ ἣν ἂν βουλεύσησθε
βουλὴν, διασκεδάσει Κύριος· ϗ
λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ
ἐμμείνῃ, ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡ-
μῶν ὁ Θεός.
11 Οὕτω λέγει Κύριος, Τῇ
ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πο-
ρείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου, λέ-
γοντες,
12 Μήποτε εἴπωσι, Σκληρόν·
πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς
οὗτος, σκληρόν ἐσι· τὸν δὲ φόβον
αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ
ταραχθῆτε.
13 Κύριον αὐτὸν ἁγιάσατε,
ϗ αὐτὸς ἔσαι σου φόβος.

14 Κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς
ᾖς, ἔςαι σοι εἰς ἁγίασμα, καὶ
ἐχ ὡς λίθε προσκόμματι συν-
αντήσεσθε, ἐδὲ ὡς πέτρας πτώ-
ματι· οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν
παγίδι, κ̀ ἐν κοιλάσματι ἐγ-
καθήμενοι ἐν Ἱερεσαλήμ.

15 Διὰ τῦτο ἀδυνατήσεσιν ἐν
αὐτοῖς πολλοὶ, κ̀ πεσῦνται κ̀
συντριβήσονται, κ̀ ἐγγιῦσι, κ̀
ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφα-
λείᾳ.

16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ
σφραγιζόμενοι τ̃ νόμον τῦ μὴ
μαθεῖν.

17 Καὶ ἐρεῖ, Μενῶ τ̃ Θεὸν τ̃
ἀποςρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐ-
τῦ ἀπὸ τ̃ οἴκε Ἰακὼβ, κ̀ πε-
ποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.

18 Ἰδὲ ἐγὼ κ̀ τὰ παιδία
ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· κ̀ ἔςαι
σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίε σαβαὼθ,
ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

19 Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑ-
μᾶς, Ζητήσατε τὲς ἐγγαςρι-
μύθες, κ̀ τὲς ἀπὸ τ̃ γῆς φω-
νῦντας, τὲς κενολογῦντας, οἳ
ἐκ τ̃ κοιλίας φωνῦσιν· ἐκ ἔθνος
πρὸς Θεὸν αὐτῦ ἐκζητήσεσι;
τί ἐκζητῦσι περὶ τ̃ ζώντων τὲς
νεκρές;

20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν
ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν ἐχ ὡς τὸ
ῥῆμα τῦτο, περὶ ἕ ἐκ ἔςι δῶρα
δῦναι περὶ αὐτῦ.

21 Καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκλη-
ρὰ λιμὸς, κ̀ ἔςαι ὡς ἂν πει-
νάσητε, λυπηθήσεσθε, κ̀ κα-
κῶς ἐρεῖτε τ̃ ἄρχοντα καὶ τὰ
πάτρια· κ̀ ἀναβλέψονται εἰς
τ̃ ἐρανὸν ἄνω,

22 Καὶ εἰς τ̃ γῆν κάτω ἐμ-
βλέψονται· κ̀ ἰδὲ ἀπορία ςενὴ,
κ̀ σκότος, θλίψις, κ̀ ςενοχω-
ρία, καὶ σκότος, ὥςε μὴ βλέ-
πειν· κ̀ ἐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν
ςενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιρῦ.

Κεφ. Θ'. 9.

ΤΟΥΤΟ πρῶτον πίε· ταχὺ
ποίει χώρα Ζαβυλὼν, ἡ
γῆ Νεφθαλεὶμ, κ̀ οἱ λοιποὶ
οἱ τὴν παραλίαν, κ̀ πέραν τῦ
Ἰορδάνε Γαλιλαία τ̃ ἐθνῶν.

2 Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν
σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ
κατοικῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾷ θα-
νάτε, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς.

3 Τὸ πλεῖςον τ̃ λαῦ, ὃ κατ-
ήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σε· καὶ
εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σε, ὡς
οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, κ̀
ὃν τρόπον οἱ διαιρέμενοι σκῦ-
λα.

4 Διότι ἀφῄρηται ὁ ζυγὸς ὁ
ἐπ' αὐτῶν κείμενος, κ̀ ἡ ῥάβ-
δος ἡ ἐπὶ τ̃ τραχήλε αὐτῶν·
τ̃ γὰρ ῥάβδον τ̃ ἀπαιτέντων
διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐπὶ Μαδιάμ.

5 Ὅτι πᾶσαν ςολὴν ἐπι-
συνηγμένην δόλῳ, καὶ ἱμάτιον

μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι·
κ̀ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρί-
καυςοι.
6 Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡ-
μῖν, υἱὸς κ̀ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ
ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τ̃ ὤμου αὐ-
τοῦ, κ̀ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος· ἄξω
γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας,
κ̀ ὑγίειαν αὐτῷ.
7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, κ̀
τ̃ εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔςιν ὅριον·
ἐπὶ τ̃ θρόνον Δαυὶδ, κ̀ τ̃ βα-
σιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐ-
τὴν, κ̀ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρί-
ματι κ̀ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ
νῦν κ̀ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος
Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.
8 Θάνατον ἀπέςειλε Κύριος
ἐπὶ Ἰακὼβ, κ̀ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσ-
ραήλ.
9 Καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς
τ̃ Ἐφραὶμ, κ̀ οἱ καθήμενοι ἐν
Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει κ̀ ὑψηλῇ
καρδίᾳ λέγοντες,
10 Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλ-
λὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, κ̀
κόψωμεν συκαμίνους, κ̀ κέδρους,
κ̀ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύρ-
γον.
11 Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς
ἐπανιςαμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν ἐπὶ
αὐτὸν, κ̀ τοὺς ἐχθροὺς διασκε-
δάσει.
12 Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατο-
λῶν, κ̀ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου
δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν
Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ ςόματι· ἐπὶ
πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεςράφη ὁ
θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.
13 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεςράφη,
ἕως ἐπλήγη, κ̀ τὸν Κύριον οὐκ
ἐζήτησαν.
14 Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ
Ἰσραὴλ, κεφαλὴν κ̀ οὐρὰν, μέ-
γαν κ̀ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,
15 Πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ
πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη
ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδά-
σκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά.
16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρί-
ζοντες τ̃ λαὸν τοῦτον πλανῶν-
τες, κ̀ πλανῶσιν, ὅπως κατα-
πίνωσιν αὐτούς.
17 Διατοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσ-
κους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται
ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐ-
τῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ
ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι κ̀
πονηροὶ, καὶ πᾶν ςόμα λαλεῖ
ἄδικα· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ
ἀπεςράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ
χεὶρ ὑψηλή.
18 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ
ἡ ἀνομία, κ̀ ὡς ἄγρωςις ξηρὰ
βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ
καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ
δρυμοῦ, κ̀ συγκαταφάγεται τὰ
κύκλῳ τ̃ βουνοῦ πάντα.
19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου
συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη· καὶ
ἔςαι ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένος

ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει·

20 Ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιά, ὅτι πεινάσει, ϗ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, ϗ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ.

21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραὶμ, ϗ Ἐφραὶμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν· ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κεφ. 10.

ΟΥΑΙ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν·

2 Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἁρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, ϗ ὀρφανὸν εἰς προνομήν.

3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει· ϗ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; ϗ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν,

4 Τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ ὀργὴ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου, ϗ ὀργή ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Τὴν ὀργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, ϗ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν.

7 Αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, ϗ τοῦ ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα.

8 Καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ, Σὺ μόνος εἶ ἄρχων·

9 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος ϗ Χαλάνης, οὗ ὁ πύργος ᾠκοδομήθη, ϗ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν ϗ Σαμάρειαν.

10 Ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον, ϗ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι· ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ.

11 Ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ, ϗ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.

12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν ϗ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, ϗ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχύϊ

ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συν-
έσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν
ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω.
14 Καὶ σείσω πόλεις κατ-
οικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην
καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσ-
σιὰν, καὶ ὡς καταλελειμμένα
ὠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύ-
ξεταί με, ἢ ἀντείπῃ μοι.
15 Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη
ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ
ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἕλ-
κοντος αὐτόν; ὡς ἄν τις ἄρῃ
ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ οὕτως,
16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος
σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτι-
μίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ
καιόμενον καυθήσεται.
17 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐ-
τὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φά-
γεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην· τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
18 Ἀποσβεσθήσονται τὰ ὄρη,
καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ δρυμοὶ, καὶ
καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως
σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς
ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιο-
μένης.
19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες
ἀπ᾽ αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ
παιδίον γράψει αὐτούς.
20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ
καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ
σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ
πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδι-
κήσαντας αὐτοὺς, ἀλλὰ ἔσονται
πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.
21 Καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν
τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ Θεὸν ἰσχύοντα.
22 Καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐ-
τῶν σωθήσεται.
23 Λόγον συντελῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντετμημένον Κύριος
ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ.
24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος σαβαὼθ, Μὴ φοβοῦ ὁ λαός
μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιὼν,
ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ
πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπ-
άγω ἐπὶ σὲ, τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰ-
γύπτου.
25 Ἔτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύ-
σεται ἡ ὀργὴ, ὁ δὲ θυμός μου
ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν.
26 Καὶ ἐγερεῖ ὁ Θεὸς ἐπ᾽
αὐτοὺς, κατὰ τὴν πληγὴν Μα-
διὰμ ἐν τόπῳ θλίψεως· καὶ ὁ
θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ
θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ᾽
Αἴγυπτον.
27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς
αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου, καὶ ὁ φό-
βος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ κατα-
φθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν
ὤμων ὑμῶν.

28 Ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν
Ἀγγαὶ, καὶ παρελεύσεται εἰς
Μαγγεδὼ, καὶ ἐν Μαχμὰς θήσει
τὰ σκεύη αὐτοῦ.
29 Καὶ παρελεύσεται φά-
ραγγα, καὶ ἥξει εἰς Ἀγγαὶ, φό-
βος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν
Σαοὺλ, φεύξεται.
30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ,
ἐπακούσεται Λαϊσὰ, ἐπακούσεται
ἐν Ἀναθώθ.
31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβηνὰ, καὶ
οἱ κατοικοῦντες Γιββείρ.
32 Παρακαλεῖτε σήμερον ἐν
ὁδῷ τοῦ μεῖναι, τῇ χειρὶ παρα-
καλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα
Σιὼν, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
33 Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύριος
σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐν-
δόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψη-
λοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται,
καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσον-
ται,
34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ
μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Λίβανος σὺν
τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ
τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται,
2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐ-
τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα
βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώ-
σεως καὶ εὐσεβείας
3 Ἐμπλήσει αὐτὸν, πνεῦμα
φόβου Θεοῦ· οὐ κατὰ τὴν δόξαν
κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν
ἐλέγξει,
4 Ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῷ κρί-
σιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς
γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ
τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύ-
ματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀ-
σεβῆ.
5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσ-
μένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλη-
θείᾳ εἰλημένος τὰς πλευράς.
6 Καὶ συμβοσκηθήσεται λύ-
κος μετὰ ἀρνὸς, καὶ πάρδαλις
συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μο-
σχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον
μικρὸν ἄξει αὐτούς.
7 Καὶ βοῦς καὶ ἄρκτος ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ
παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων
ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα.
8 Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ
τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοί-
την ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα
ἐπιβαλεῖ.
9 Καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν,
οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα
ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι
ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶ-
ναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ
κατακαλύψαι θαλάσσας.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ
ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ'

αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσαι ἡ
ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή.
11 Καὶ ἔσαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ
δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶ-
σαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον
τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ
τῶν Ἀσσυρίων, ϗ ἀπὸ Αἰγύπτου,
ϗ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ
Αἰθιοπίας, ϗ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν,
ϗ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, ϗ ἐξ
Ἀραβίας.
12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ
ἔθνη, ϗ συνάξει τοὺς ἀπολο-
μένους Ἰσραὴλ, ϗ τοὺς διεσπαρ-
μένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν τεσ-
σάρων πτερύγων τῆς γῆς.
13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆ-
λος Ἐφραὶμ, ϗ οἱ ἐχθροὶ Ἰού-
δα ἀπολοῦνται. Ἐφραὶμ οὐ
ζηλώσει Ἰούδαν, ϗ Ἰούδας οὐ
θλίψει Ἐφραίμ.
14 Καὶ πετασθήσονται ἐν
πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασ-
σαν ἅμα προνομεύσουσι, καὶ
τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, ϗ Ἰ-
δουμαίαν, ϗ ἐπὶ Μωὰβ πρῶτον
τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν· οἱ δὲ
υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακού-
σονται.
15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν
θάλασσαν Αἰγύπτου, ϗ ἐπιβα-
λεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πο-
ταμὸν πνεύματι βιαίῳ· καὶ
πατάξει ἑπτὰ φάραγγας, ὥσε
διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑπο-
δήμασι.
16 Καὶ ἔσαι δίοδος τῷ κατα-
λειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ·
ϗ ἔσαι τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα
ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΙ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, Εὐλογῶ σε Κύριε, δι-
ότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρε-
ψας τὸν θυμόν σου, ϗ ἠλέησάς
με.
2 Ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ
μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐ-
τῷ, ϗ οὐ φοβηθήσομαι· διότι
ἡ δόξα μου ϗ ἡ αἴνεσίς μου
Κύριος, ϗ ἐγένετό μοι εἰς σω-
τηρίαν.
3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ'
εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σω-
τηρίου.
4 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ·
μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.
5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀν-
αγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ
γῇ.
6 Ἀγαλλιᾶσθε, ϗ εὐφραί-
νεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιὼν, ὅτι
ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν
μέσῳ αὐτῆς.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΟΡΑΣΙΣ ΗΝ ΕΙΔΕΝ Η-
ΣΑΙΑΣ ΥΙΟΣ ΑΜΩΣ,
ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.
2 Ἐπ᾽ ὄρους πεδινοῦ ἄρατε
σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐ-
τοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ,
ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες.
3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ
ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται
πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαί-
ροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.
4 Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ
τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν,
φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγ-
μένων· Κύριος σαβαὼθ ἐντέ-
ταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ,
5 Ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόῤῥω-
θεν ἀπ᾽ ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρα-
νοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι
αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην.
6 Ὀλολύζετε, ἐγγὺς γὰρ ἡ-
μέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ
τοῦ Θεοῦ ἥξει.
7 Διατοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυ-
θήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀν-
θρώπου δειλιάσει.
8 Ταραχθήσονται οἱ πρέσ-
βεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν,
ὡς γυναικὸς τικτούσης· καὶ συμ-
φοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτε-
ρον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβα-
λοῦσιν.
9 Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρ-
χεται ἀνίατος, θυμοῦ καὶ ὀργῆς,
θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ
τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ
αὐτῆς.
10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὁ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος
τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι·
καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνα-
τέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώ-
σει τὸ φῶς αὐτῆς.
11 Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκου-
μένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσε-
βέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ
ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν
ὑπερηφάνων ταπεινώσω.
12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλε-
λειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ
τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἄν-
θρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ
ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφίρ.
13 Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθή-
σεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ
τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν
ὀργῆς Κυρίου σαβαὼθ, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς
αὐτοῦ.
14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλε-
λειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον,
καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον,
καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄν-
θρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπο-
στραφῆναι, καὶ ἄνθρωπος εἰς τὴν
χώραν ἑαυτοῦ διώξεται.
15 Ὃς γὰρ ἂν ἁλῷ, ἡττη-
θήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι
εἰσὶ, πεσοῦνται μαχαίρᾳ.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ῥάξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, ϗ τὰς
οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι, ϗ
τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν.
17 Ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς
Μήδους, οἳ ἀργύριον οὐ λογί-
ζονται, οὐδὲ χρυσίου χρείαν
ἔχουσι.
18 Τοξεύματα νεανίσκων συν-
τρίψουσι, ϗ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ
μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν.
19 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἣ κα-
λεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως
Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρε-
ψεν ὁ Θεὸς Σόδομα ϗ Γό-
μορρα·
20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλ-
θωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν
γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐ-
τὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ
μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.
21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ
θηρία, ϗ ἐμπλησθήσονται αἱ
οἰκίαι ἤχου· καὶ ἀναπαύσονται
ἐκεῖ σειρῆνες, ϗ δαιμόνια ἐκεῖ
ὀρχήσονται,
22 Καὶ ὀνοκένταυροι ἐκεῖ κατ-
οικήσουσι, ϗ νοσσοποιήσουσιν ἐ-
χῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΤΑΧΥ ἔρχεται ϗ οὐ χρο-
νιεῖ. Καὶ ἐλεήσει Κύριος
τὸν Ἰακὼβ, ϗ ἐκλέξεται ἔτι τὸν
Ἰσραὴλ, ϗ ἀναπαύσονται ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειώρας
προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ
προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον
Ἰακὼβ,
2 Καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη,
ϗ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῶν, ϗ κατακληρονομήσουσι, ϗ
πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
δούλους ϗ δούλας· καὶ ἔσονται
αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύ-
σαντες αὐτοὺς, ϗ κυριευθήσον-
ται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.
3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ
τῆς ὀδύνης ϗ τοῦ θυμοῦ σου, τῆς δου-
λείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδού-
λευσας αὐτοῖς.
4 Καὶ λήψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον
ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, Πῶς
ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ
ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής;
5 Συνέτριψε Κύριος τὸν ζυγὸν
τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρ-
χόντων.
6 Πατάξας ἔθνος θυμῷ,
πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος
πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο,
ἀνεπαύσατο πεποιθώς.
7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ᾿ εὐ-
φροσύνης,
8 Καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου
εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ, ϗ ἡ κέ-
δρος τοῦ Λιβάνου ἀφ᾿ οὗ σὺ
κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων
ἡμᾶς.

9 Ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐπικράνθη
συναντήσας σοι· συνηγέρθησάν
σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ
ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες
ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας
βασιλεῖς ἐθνῶν.
10 Πάντες ἀποκριθήσονται,
καὶ ἐροῦσί σοι, Καὶ σὺ ἑάλως,
ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· ἐν ἡμῖν δὲ
κατελογίσθης.
11 Κατέβη εἰς ᾅδου ἡ δόξα
σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου·
ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ
τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ.
12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ὁ Ἑωσφόρος ὁ πρωῒ ἀνατέλ-
λων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ
ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ
ἔθνη.
13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ δια-
νοίᾳ σου, Εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβή-
σομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐ-
ρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, κα-
θιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη
τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς Βοῤῥᾶν,
14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν
νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑ-
ψίστῳ.
15 Νῦν δὲ εἰς ᾅδην καταβήσῃ,
καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
16 Οἱ ἰδόντες σε θαυμά-
σονται ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐροῦσιν, Οὗ-
τος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων
τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,
17 Ὁ θεὶς τὴν οἰκουμένην ὅλην
ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ
καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ
ἔλυσε.
18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ,
ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
19 Σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρε-
σιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος,
μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκ-
κεκεντημένων μαχαίραις, κατα-
βαινόντων εἰς ᾅδου.
20 Ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν
αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται
καθαρὸν, οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ κα-
θαρός· διότι τὴν γῆν μου ἀπώ-
λεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτει-
νας· οὐ μὴ μείνῃς εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον, σπέρμα πονηρόν.
21 Ἑτοίμασον τὰ τέκνα σου
σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι
καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ
ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων.
22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐ-
τοῖς, λέγει Κύριος σαβαὼθ, καὶ
ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ κατά-
λειμμα, καὶ σπέρμα· τάδε λέ-
γει Κύριος.
23 Καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν
ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους,
καὶ ἔσται εἰς οὐδέν· καὶ θήσω αὐ-
τὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώ-
λειαν.
24 Τάδε λέγει Κύριος σα-
βαὼθ, Ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως
ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι,
οὕτως μενεῖ,

25 Τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται.

26 Αὕτη ἡ βουλὴ ἣν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

27 Ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;

28 Τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο,

29 Μὴ εὐφρανθείητε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετάμενοι.

30 Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι᾽ αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ.

31 Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι.

32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιών, καὶ δι᾽ αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Κεφ. ιέ. 15.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ.

ΝΥΚΤΟΣ ἀπολεῖται ἡ Μωαβῖτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.

2 Λυπεῖσθε ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβών, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τῆς Μωαβίτιδος· ὀλολύξατε, ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι.

3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ.

4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλή, ἕως Ἰασσὰ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἡ ὀσφὺς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.

5 Ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγώρ· δάμαλις γάρ ἐστι τριετής· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως Λουείθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιείμ· βοᾷ, Σύντριμμα καὶ σεισμός.

6 Τὸ ὕδωρ τοῦ Νεμηρεὶμ ἔρη-
μον ἔσαι, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς
ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς
οὐκ ἔσαι.
7 Μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆ-
ναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φά-
ραγγα Ἄραβας, καὶ λήψονται
αὐτήν.
8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ
ὅριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγα-
λείμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως
τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλείμ.
9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμὼν
πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω
γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἄραβας, καὶ
ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωὰβ, καὶ Ἀ-
ριὴλ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀ-
δαμα.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΑΠΟΣΤΕΛΩ ὡς ἑρπετὰ ἐπὶ
τὴν γῆν· μὴ πέτρα ἔρημός
ἐστι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών;
2 Ἔσῃ γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπ-
ταμένου νοσσὸς ἀφῃρημένος, ἔσῃ
θυγάτηρ Μωὰβ, ἔπειτα δὲ Ἀρ-
νῶν πλείονα
3 Βουλεύου, ποίει τε σκέπην
πένθους αὐτῇ διαπαντὸς, ἐν
μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν,
ἐξέστησαν· μὴ ἀχθῇς,
4 Παροικήσουσί σοι οἱ φυγά-
δες Μωάβ· ἔσονται σκέπη ὑ-
μῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος,
ὅτι ἤρθη ἡ συμμαχία σου, καὶ
ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπα-
τῶν, ἀπὸ τῆς γῆς.
5 Καὶ διορθωθήσεται μετ'
ἐλέους θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ'
αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ
Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρί-
μα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.
6 Ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωὰβ,
ὑβριστὴς σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν
ἐξῆρα· οὐχ οὕτως ἡ μαντεία
σου, οὐχ οὕτως.
7 Ὀλολύξει Μωὰβ, ἐν γὰρ
τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξ-
ουσι τοῖς κατοικοῦσι δὲ σὲθ με-
λετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ.
8 Τὰ πεδία Ἐσεβὼν πεν-
θήσει, ἄμπελος Σεβαμά· κατα-
πίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατή-
σατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς, ἕως
Ἰαζήρ· οὐ μὴ συνάψητε, πλα-
νήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπεσταλ-
μένοι ἐγκατελείφθησαν, διέ-
βησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν.
9 Διατοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν
κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἄμπελον Σε-
βαμά· τὰ δένδρα σου κατέβα-
λεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ὅτι
ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυ-
γητῷ σου καταπατήσω, καὶ
πάντα πεσοῦνται.
10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφρο-
σύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμ-
πελώνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσί
σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ
οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ
ὑπολήνια, πέπαυται γάρ.
11 Διατοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ
Μωὰβ ὡς κιθάρα ἠχήσει, καὶ

τὰ ἐντός μου ὡς τεῖχος ἐνεκαί-
νισας.
12 Καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντρα-
πῆναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωὰβ
ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσε-
ται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς,
ὥστε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν.
13 Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε
Κύριος ἐπὶ Μωὰβ, ὁπότε ἐλά-
λησε.
14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν
ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτοῦ ἀτιμα-
σθήσεται ἡ δόξα Μωὰβ παντὶ
τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ κατα-
λειφθήσεται ὀλιγοστὸς, καὶ οὐκ
ἔντιμος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ.

ΙΔΟΥ Δαμασκὸς ἀρθήσεται
ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς
πτῶσιν,
2 Καταλελειμμένη εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ
ἀνάπαυσιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ δι-
ώκων.
3 Καὶ οὐκέτι ἔσται ὀχυρὰ τοῦ
καταφυγεῖν Ἐφραίμ· καὶ οὐκέτι
βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ
λοιπὸν τῶν Σύρων· οὐ γὰρ σὺ
βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῆς
δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύ-
ριος σαβαώθ.
4 Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔκλειψις δόξης Ἰακὼβ, καὶ τὰ
πίονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθή-
σεται.
5 Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐὰν
τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑστηκότα,
καὶ σπέρμα σταχύων ἀμήσῃ· καὶ
ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συνα-
γάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ,
6 Καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ
καλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας
δύο ἢ τρεῖς ἀπ' ἄκρου μετεώρου,
ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν
κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ·
τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραήλ.
7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς
ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποι-
ήσαντι αὐτὸν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ
ἐμβλέψονται,
8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦ-
σιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ
ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ
οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ
βδελύγματα αὐτῶν.
9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται
αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμ-
μέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ
Ἀμοῤῥαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ
προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ
ἔσονται ἔρημοι,
10 Διότι κατέλιπες τὸν Θεὸν
τὸν σωτῆρά σου, καὶ Κυρίου τοῦ βο-
ηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης· διατοῦτο
φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον, καὶ
σπέρμα ἄπιστον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύ-
σῃς, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρωῒ
ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἄμη-
τον ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ
ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ
τοῖς υἱοῖς σου.
12 Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολ-
λῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα,
οὕτω ταραχθήσεσθε· καὶ νῶτος
ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχή-
σει.
13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολ-
λὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίᾳ φε-
ρομένου· καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν,
καὶ πόῤῥω αὐτὸν διώξεται, ὡς
χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέ-
ναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν
τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα.
14 Πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔσται πέν-
θος, πρινὴ πρωῒ, καὶ οὐκ ἔσται·
αὕτη ἡ μερὶς τῶν προνομευσάν-
των ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς
ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κεφ. ιη΄. 18.

ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυ-
γες, ἐπέκεινα ποταμῶν
Αἰθιοπίας·
2 Ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ
ὅμηρα, καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας
ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύσονται
γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος
μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χα-
λεπόν· τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔ-
θνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατη-
μένον· νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς
3 Πάντες, ὡς χώρα κατοι-
κουμένη κατοικηθήσεται· ἡ χώ-
ρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ
ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ
ἀκουστὸν ἔσται.
4 Διότι οὕτως εἶπε Κύριός
μοι, Ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ
πόλει, ὡς φῶς καύματος με-
σημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου
ἡμέρας ἀμητοῦ ἔσται
5 Πρὸ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν
συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ ὄμφαξ
ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα·
καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μι-
κρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς
κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀπο-
κόψει,
6 Καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θη-
ρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσε-
ται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς
γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥξει.
7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνε-
νεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ σα-
βαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ
τετιλμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον καὶ κα-
ταπεπατημένον, ὅ ἐστιν ἐν μέρει
ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν
τόπον οὗ τὸ ὄνομα Κυρίου σα-
βαὼθ, ὄρος Σιών.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

ΙΔΟΥ Κύριος κάθηται ἐπὶ
νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς

Αἴγυπτον, ϗ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτε ἀπὸ προσώπε αὐτε· ϗ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίες, ϗ πολεμήσει ἄνθρωπος τ̃ ἀδελφὸν αὐτε, ϗ ἄνθρωπος τ̃ πλησίον αὐτε, πόλις ἐπὶ πόλιν, ϗ νόμος ἐπὶ νόμον.

3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τ̃ Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, ϗ τὴν βελὴν αὐτῶν διασκεδάσω, ϗ ἐπερωτήσεσι τὲς θεὲς αὐτῶν, ϗ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, ϗ τὲς ἐκ τ̃ γῆς φωνεντας, ϗ τὲς ἐγγαστριμύθες.

4 Καὶ παραδώσω τ̃ Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσεσιν αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

5 Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, ϗ ξηρανθήσεται.

6 Καὶ ἐκλείψεσιν οἱ ποταμοὶ, ϗ αἱ διώρυχες τ̃ ποταμε. καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, ϗ ἐν παντὶ ἕλει καλάμε ϗ παπύρε,

7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλῳ τ̃ ποταμε, καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμε ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον.

8 Καὶ σενάξεσιν οἱ ἁλιεῖς, ϗ σενάξεσι πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τ̃ ποταμὸν, ϗ οἱ βάλλοντες σαγήνας, ϗ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσεσι.

9 Καὶ αἰσχύνη λήψεται τὲς ἐργαζομένες τὸ λίνον τὸ σχιστὸν, ϗ τὲς ἐργαζομένες τὴν βύσσον.

10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὠδύνῃ, ϗ πάντες οἱ ποιεντες τ̃ ζύθον λυπηθήσονται, ϗ τὰς ψυχὰς πονέσεσι.

11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως, οἱ σοφοὶ σύμβελοι τ̃ βασιλέως, ἡ βελὴ αὐτῶν μωρανθήσεται· πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, Υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;

12 Πε εἰσι νῦν οἱ σοφοί σε; ϗ ἀναγγειλάτωσάν σοι, ϗ εἰπάτωσαν, Τί βεβέλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον;

13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως, ϗ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, ϗ πλανήσεσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

14 Κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, ϗ ὁ ἐμῶν ἅμα.

15 Καὶ οὐκ ἔσαι τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφα-

λὴν καὶ οὐρὰν, καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος.

16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.

17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν ἣν βεβούλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' αὐτήν.

18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι, καὶ ὀμνύντες τῷ ὀνόματι Κυρίου σαβαώθ· πόλις ἀσεδὲκ κληθήσεται ἡ μία πόλις.

19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτοὺς, κρίνων σώσει αὐτούς.

21 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

22 Καὶ πατάξει Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει.

23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον, καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύσουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις.

24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ,

25 Ἣν εὐλόγησε Κύριος σαβαὼθ, λέγων, Εὐλογημένος ὁ λαός μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραήλ.

Κεφ. κ'. 20.

ΤΟΥ ἔτους ὅτε εἰσῆλθε Τανάθαν εἰς Ἄζωτον, ἡνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἄζωτον, καὶ ἔλαβεν αὐτήν,

2 Τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς, λέγων, Πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποίησον οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσαι εἰς σημεῖα κ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις κ Αἰθίοψιν·
4 Ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου κ Αἰθιόπων, νεανίσκους κ πρεσβύτας, γυμνοὺς κ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου.
5 Καὶ αἰσχυνθήσονται ἡττηθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.
6 Καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων, κ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κεφ. κα'. 21.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

Ὡς καταιγὶς δι' ἐρήμου διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν
2 Τὸ ὅραμα, κ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι· ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ· ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐλαμῖται, κ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται· νῦν στενάξω κ παρακαλέσω ἐμαυτόν.
3 Διατοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, κ ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν· ἠδίκησα τοῦ μὴ ἀκοῦσαι, ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν.
4 Ἡ καρδία μου πλανᾶται, κ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχή μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον.
5 Ἑτοίμασον τὴν τράπεζαν, φάγετε, πίετε· ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες, ἑτοιμάσατε θυρεούς,
6 Ὅτι οὕτως εἶπε πρός με Κύριος, Βαδίσας σεαυτῷ στῆσον σκοπὸν, κ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον.
7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο, κ ἀναβάτην ὄνου, κ ἀναβάτην καμήλου· ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν,
8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τὴν σκοπιάν· Κύριος εἶπεν, Ἕστην διαπαντὸς ἡμέρας, κ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἕστην ὅλην τὴν νύκτα,
9 Καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος· κ ἀποκριθεὶς εἶπε, Πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλὼν, κ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, κ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν.
10 Ἀκούσατε, οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ ὀδυνώμενοι ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίου σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥ-
ΜΑΙΑΣ.

11 Πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ
Σηεὶρ, φυλάσσετε ἐπάλξεις.
12 Φυλάσσω τοπρωῒ καὶ τὴν
νύκτα· ἐὰν ζητῇς ζήτει, καὶ
παρ' ἐμοὶ οἴκει,
13 Ἐπὶ τῷ δρυμῷ ἑσπέρας
κοιμηθῇς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαι-
δάν.
14 Εἰς συνάντησιν διψῶντι
ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
χώρᾳ Θαιμὰν, ἄρτοις συναν-
τᾶτε τοῖς φεύγουσι
15 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφο-
νευμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν
πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῆς μαχαίρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων,
καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτω-
κότων ἐν τῷ πολέμῳ.
16 Διότι οὕτως εἶπέ μοι Κύ-
ριος, Ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς
μισθωτοῦ ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν
υἱῶν Κηδὰρ,
17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν
τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν
Κηδὰρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησε.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓ-
ΓΟΣ ΣΙΩΝ.

ΤΙ ἐγένετό σοι, ὅτι νῦν ἀνέ-
βητε πάντες εἰς δώματα
μάταια;
2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βο-
ώντων, οἱ τραυματίαι σου οὐ
τραυματίαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ
οἱ νεκροί σου νεκροὶ πολέμων.
3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σου πε-
φεύγασι, καὶ οἱ ἁλόντες σκλη-
ρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχύ-
οντες ἐν σοὶ πόῤῥω πεφεύγασι.
4 Διὰ τοῦτο εἶπα, Ἄφετέ με,
πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατ-
ισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ
τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ
γένους μου,
5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ
ἀπωλείας καὶ καταπατήματος,
καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου σα-
βαώθ· ἐν φάραγγι Σιὼν πλα-
νῶνται, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου
πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.
6 Οἱ δὲ Ἐλαμῖται ἔλαβον
φαρέτρας, καὶ ἀναβάται ἄνθρω-
ποι ἐφ' ἵπποις, καὶ συναγωγὴ
παρατάξεως.
7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ
φάραγγές σου, πλησθήσονται
ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφρά-
ξουσι τὰς πύλας σου,
8 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰς πύ-
λας Ἰούδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς
οἴκους τῆς πόλεως·
9 Καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ κρυ-
πτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυίδ·
καὶ εἴδοσαν, ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ
ὅτι ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρ-
χαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν
πόλιν,

10 Καὶ ὅτι καθείλοσαν τοὺς
οἴκους Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώ-
ματα τείχους τῇ πόλει.
11 Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕ-
δωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχῶν
ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς
ἀρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς
τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς ποιήσαντα αὐ-
τὴν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ
εἴδετε.
12 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος Κύ-
ριος σαβαὼθ ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκεί-
νῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν, καὶ
ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων,
13 Αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐ-
φροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφά-
ζοντες μόσχους, καὶ θύοντες
πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα,
καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες, Φά-
γωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ
ἀποθνήσκομεν.
14 Καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦ-
τά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίου σα-
βαὼθ, ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν
αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀπο-
θάνητε.
15 Τάδε λέγει Κύριος σα-
βαὼθ, Πορεύου εἰς τὸ παστοφό-
ριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν,
καὶ εἰπὸν αὐτῷ,
16 Τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοί ἐστιν
ὧδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ
ὧδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σε-
αυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ
ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκη-
νήν;

17 Ἰδοὺ δὴ Κύριος σαβαὼθ
ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ
ἀφελεῖ τὴν στολήν σου καὶ τὸν στέ-
φανόν σου τὸν ἔνδοξον,
18 Καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν
μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ
ἀποθανῇ· καὶ θήσει τὸ ἅρμα
σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν
οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς κατα-
πάτημα.
19 Καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς οἰ-
κονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς
σου.
20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά
μου Ἐλιακεὶμ τὸν τοῦ Χελκίου,
21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στο-
λήν σου, καὶ τὸν στέφανόν σου δώσω
αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰ-
κονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς πατὴρ
τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδα.
22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ
αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν
κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὤμῳ
αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
ἀποκλείων· καὶ κλείσει, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ ἀνοίγων.
23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα
ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρό-
νον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ.
24 Καὶ ἔσται πεποιθὼς ἐπ᾽
αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ

τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ.

25 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιρεθήσεται, καὶ πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΥΡΟΥ.

ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἦκται αἰχμάλωτος.

2 Τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μεταβόλοι Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν

3 Ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἀμητοῦ εἰσφερομένου, οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν.

4 Αἰσχύνθητι Σιδὼν, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὤδινον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους, οὐδὲ ὕψωσα παρθένους.

5 Ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου.

6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν;

8 Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἥσσων ἐστὶν, ἢ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς.

9 Κύριος σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος.

11 Ἡ δὲ χείρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σαβαὼθ ἐνετείλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.

12 Καὶ ἐροῦσιν, Οὐκέτι οὐ μὴ προστεθῆτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι·

13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν.

14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρόνος ἀνθρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομή-

κοντα ἔτη, ἔςαι Τύρος ὡς ᾆσ-
μα πόρνης.
16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβευ-
σον πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη,
καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾆ-
σον, ἵνα σου μνεία γένηται.
17 Καὶ ἔςαι μετὰ τὰ ἑβδο-
μήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποι-
ήσει ὁ Θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν
ἀποκατασήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖ-
ον, καὶ ἔςαι ἐμπόριον πάσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης
ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.
18 Καὶ ἔςαι αὐτῆς ἡ ἐμπο-
ρία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ·
οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλ-
λὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι Κυ-
ρίου, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς,
φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆ-
ναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυ-
νον ἔναντι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τὴν
οἰκουμένην, καὶ ἐρημώσει αὐ-
τὴν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τοὺς
ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.
2 Καὶ ἔςαι ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς,
καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ
θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔςαι ὁ
ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δα-
νείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ
ὀφείλων ὡς ᾧ ὀφείλει.
3 Φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ,
καὶ προνομῇ προνομευθήσεται
ἡ γῆ, τὸ γὰρ ςόμα Κυρίου ἐ-
λάλησε ταῦτα.
4 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθά-
ρη ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑ-
ψηλοὶ τῆς γῆς.
5 Ἡ δὲ ἠνόμησε διὰ τοὺς
κατοικοῦντας αὐτὴν, διότι παρ-
ήλθοσαν τὸν νόμον, καὶ ἤλλαξαν
τὰ προςάγματα διαθήκην αἰ-
ώνιον.
6 Διατοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν
γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοι-
κοῦντες αὐτήν· διατοῦτο πτω-
χοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ
γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄν-
θρωποι ὀλίγοι.
7 Πενθήσει οἶνος, πενθήσει
ἄμπελος, ςενάξουσι πάντες οἱ
εὐφραινόμενοι τὴν ψυχήν.
8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμ-
πάνων, πέπαυται φωνὴ κιθά-
ρας.
9 Ἠσχύνθησαν, οὐκ ἔπιον
οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα
τοῖς πίνουσιν.
10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις,
κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελ-
θεῖν.
11 Ὀλολύζετε περὶ τοῦ οἴνου
πανταχῆ, πέπαυται πᾶσα εὐ-
φροσύνη τῆς γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα
εὐφροσύνη τῆς γῆς.
12 Καὶ καταλειφθήσονται
πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκα-
ταλελειμμένοι ἀπολοῦνται.
13 Ταῦτα πάντα ἔσονται
ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὃν

τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν, οὕτως καλαμήσονται αὐτούς· ϗ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητὸς,

14 Οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

15 Διατοῦτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίου ἔνδοξον ἔσται.

16 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πτερύγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ· ϗ ἐροῦσιν, Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον.

17 Φόβος ϗ βόθυνος ϗ παγὶς ἐφ᾽ ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον· ϗ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου, ἁλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνεῴχθησαν, ϗ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

19 Ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ, ϗ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

20 Ἔκλινεν ὡς ὁ μεθύων ϗ κραιπαλῶν, ϗ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ· κατίσχυσε γὰρ ἐπ᾽ αὐτῆς ἡ ἀνομία, ϗ πεσεῖται, ϗ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι.

21 Καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς.

22 Καὶ συνάξουσι συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον, ϗ ἀποκλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα· διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν.

23 Καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος, ϗ πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ Σιὼν, ϗ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ϗ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Κεφ. κε´. 25.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γένοιτο.

2 Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ.

3 Διατοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, ϗ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε.

4 Ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, ϗ τοῖς ἀθυμήσασι δι᾽ ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.

5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυ-
χοι διψῶντες ἐν Σιὼν, ἀπὸ
ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς
παρέδωκας.
6 Καὶ ποιήσει Κύριος σα-
βαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ
τὸ ὄρος τοῦτο πίονται εὐφρο-
σύνην, πίονται οἶνον.
7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ· παράδος ταῦτα
πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ
βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔ-
θνη.
8 Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύ-
σας, ϗ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος
ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παν-
τὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ
λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς
γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλά-
λησε.
9 Καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ
ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς·
οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐ-
τῷ, ϗ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐ-
φρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτη-
ρίᾳ ἡμῶν.
10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς
ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ κατα-
πατηθήσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν
τρόπον πατοῦσιν ἅλωνα ἐν ἁ-
μάξαις.
11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας
αὐτοῦ, ὃν τρόπον ϗ αὐτὸς ἐτα-
πείνωσε τοῦ ἀπολέσαι· ϗ τα-
πεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ' ἃ
τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.
12 Καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυ-
γῆς τοῦ τοίχου ταπεινώσει, καὶ
καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΤΗ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται
τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς τῆς
Ἰουδαίας, Ἰδοὺ πόλις ἰσχυρὰ,
ϗ σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος,
ϗ περίτειχος.
2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελ-
θέτω λαὸς φυλάσσων δικαιο-
σύνην, καὶ φυλάσσων ἀλή-
θειαν,
3 Ἀντιλαμβανόμενος ἀλη-
θείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην·
ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι
4 Ἤλπισαν Κύριε ἕως τοῦ
αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰ-
ώνιος,
5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγες
τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς·
πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, ϗ
κατάξεις ἕως ἐδάφους.
6 Καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς
πόδες πραέων ϗ ταπεινῶν.
7 Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγέ-
νετο, ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν ϗ παρ-
εσκευασμένη.
8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρί-
σις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί σου, ϗ ἐπὶ τῇ μνείᾳ
9 Ἡ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡ-
μῶν· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς,
διότι φῶς τὰ προστάγματά σου

ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς·

10 Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

11 Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται· ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διατοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15 Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

18 Διὰ τὸν φόβον σου Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

20 Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

21 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους.

Κεφ. κζ΄. 27.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν· ἀνελεῖ τὸν δράκοντα.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς.

3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος.

4 Οὐκ ἔστιν, ἣ οὐκ ἐπελάβετο
αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσ-
σειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ
τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα
αὐτήν· τοίνυν διατοῦτο ἐποίησε
Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε·
κατακέκαυμαι,
5 Βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐ-
τῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην,
6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰα-
κώβ. βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει
Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ
οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ.
7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ
αὐτὸς οὕτως πληγήσεται; καὶ
ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν, οὕτως ἀναι-
ρεθήσεται;
8 Μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων
ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ ἦσθα
μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκλη-
ρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι
θυμοῦ;
9 Διατοῦτο ἀφαιρεθήσεται
ἀνομία Ἰακὼβ, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ
εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι
τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν θῶσι
πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν
κατακεκομμένους, ὡς κονίαν
λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δέν-
δρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐ-
τῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυ-
μὸς μακράν.
10 Τὸ κατοικούμενον ποίμ-
νιον ἀνειμένον ἔσται, ὡς ποίμ-
νιον καταλελειμμένον· καὶ ἔσται
πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ
ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποίμνια.
11 Καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται
ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ
ξηρανθῆναι· γυναῖκες ἐρχό-
μεναι ἀπὸ θέας δεῦτε· οὐ γὰρ
λαός ἐστιν ἔχων σύνεσιν, δια-
τοῦτο οὐ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιή-
σας αὐτοὺς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐ-
τοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ.
12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, συμφράξει ὁ Θεὸς ἀπὸ
τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥι-
νοκορούρων· ὑμεῖς δὲ συναγά-
γετε κατὰ ἕνα τοὺς υἱοὺς Ἰσ-
ραήλ.
13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, σαλπιοῦσι τῇ σάλπιγγι
τῇ μεγάλῃ, καὶ ἥξουσιν οἱ ἀπο-
λόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυ-
ρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰ-
γύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ
Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν
Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. κη΄. 28.

ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως,
οἱ μισθωτοὶ Ἐφραὶμ, τὸ
ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης
ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ πα-
χέος, οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴ-
νου.
2 Ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ
θυμὸς Κυρίου, ὡς χάλαζα κα-
ταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην,
βίᾳ καταφερομένη· ὡς ὕδατος
πολὺ πλῆθος σῦρον χώραν,

τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυμα· ταῖς
χερσί,
3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπα-
τηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως,
οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραίμ.
4 Καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκ-
πεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης, ἐπ'
ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ· ὡς
πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐ-
τὸ, πρὶν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λα-
βεῖν αὐτὸ, θελήσει αὐτὸ κα-
ταπιεῖν.
5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Κύ-
ριος σαβαὼθ ὁ στέφανος τῆς ἐλ-
πίδος, ὁ πλακεὶς τῆς δόξης, τῷ
καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ.
6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ
πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν,
καὶ ἰσχὺν κωλυόντων ἀνελεῖν.
7 Οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλημ-
μελημένοι εἰσίν· ἐπλανήθησαν
διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προ-
φήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα,
κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐ-
σείσθησαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἐπλα-
νήθησαν· τουτέστι φάσμα.
8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βου-
λὴν, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἕνεκα
πλεονεξίας.
9 Τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ,
καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν;
οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ
γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι
ἀπὸ μαστοῦ.
10 Θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν προσ-
δέχου, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι
μικρὸν ἔτι μικρὸν,
11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων,
διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λα-
λήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ,
12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τοῦτο
τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι, καὶ
τοῦτο τὸ σύντριμμα· καὶ οὐκ ἠ-
θέλησαν ἀκούειν.
13 Καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λό-
γιον τοῦ Θεοῦ, θλῖψις ἐπὶ θλῖ-
ψιν, ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μι-
κρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πορεύ-
σωσι καὶ πέσωσιν ὀπίσω, καὶ
συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύσου-
σι, καὶ ἁλώσονται.
14 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον
Κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ
οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ
ἐν Ἱερουσαλήμ.
15 Ὅτι εἴπατε, Ἐποιήσα-
μεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου, καὶ
μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας·
καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρ-
έλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς·
ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡ-
μῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπα-
σθησόμεθα.
16 Διατοῦτο οὕτω λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω
εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον
πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογω-
νιαῖον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέ-
λια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ
καταισχυνθῇ.
17 Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλ-
πίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς

ςαθμὲς, ϗ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι ὲ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς,

18 Μὴ ϗ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τȣ͂ θανάτȣ, ϗ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τ͂ ᾅδην ὲ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς, πρωῒ πρωῒ παρελεύσεται ἡμέρας, ϗ ἐν νυκτὶ ἔςαι ἐλπὶς πονηρά· μάθετε ἀκȣ́ειν

20 Στενοχωρȣ́μενοι· ὲ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενȣ͂μεν τȣ͂ ὑμᾶς συναχθῆναι.

21 Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναςήσεται Κύριος, ϗ ἔςαι ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμȣ͂ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτȣ͂, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτȣ͂ ἀλλοτρίως χρήσεται, ϗ ἡ σαπρία αὐτȣ͂ ἀλλοτρία.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν. ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα ϗ συντετμημένα πράγματα ἤκȣσα παρὰ Κυρίȣ σαβαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τ͂ γῆν.

23 Ἐνωτίζεσθε ϗ ἀκȣ́ετε τ͂ φωνῆς μȣ, προσέχετε ϗ ἀκȣ́ετε τȣ̀ς λόγȣς μȣ.

24 Μὴ ὅλην τ͂ ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τ͂ γῆν;

25 Οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, ϗ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, ϗ κέγχρον, ϗ ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σȣ;

26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι Θεȣ͂ σȣ, ϗ εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, ȣ̓δὲ τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον

28 Μετὰ ἄρτȣ βρωθήσεται· ὲ γὰρ εἰς τ͂ αἰῶνα ἐγὼ εἰμι ὑμῖν ὀργισθήσομαι, ȣ̓δὲ φωνὴ τῆς πικρίας μȣ καταπατήσει ὑμᾶς.

29 Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίȣ σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα βȣλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΟΥΑΙ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυίδ· συνάγαγετε γεννήματα ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωὰβ,

2 Ἐκθλίψω γὰρ Ἀριήλ· ϗ ἔςαι αὐτῆς ἡ ἰσχὺς ϗ ὁ πλȣ͂τος ἐμοί·

3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ

ἐπὶ σὲ, ϗ βαλῶ περὶ σὲ χά-
ρακα, ϗ θήσω περὶ σὲ πύρ-
γους,
4 Καὶ ταπεινωθήσονται εἰς
τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς
τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται·
ϗ ἔσονται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς
γῆς ἡ φωνή σου, ϗ πρὸς τὸ
ἔδαφος ἡ φωνή σου ἀσθενήσει.
5 Καὶ ἔσαι ὡς κονιορτὸς ἀπὸ
τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν, ϗ
ὡς χνοῦς φερόμενος τὸ πλῆθος
τῶν καταδυναστευόντων σε, ϗ ἔσαι
ὡς στιγμὴ παραχρῆμα.
6 Παρὰ Κυρίου σαβαώθ·
ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσαι μετὰ βρον-
τῆς ϗ σεισμοῦ ϗ φωνῆς μεγά-
λης, καταιγὶς φερομένη, καὶ
φλὸξ πυρὸς κατεσθίουσα.
7 Καὶ ἔσαι ὡς ἐνυπνιαζόμε-
νος καθ' ὕπνους νυκτὸς, ὁ πλοῦ-
τος ἁπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι
ἐπεσράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ
πάντες οἱ σρατευόμενοι ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, ϗ πάντες οἱ συν-
ηγμένοι ἐπ' αὐτὴν, ϗ οἱ θλί-
βοντες αὐτήν.
8 Καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πί-
νοντες ϗ ἔσθοντες, ϗ ἐξανα-
σάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον·
ϗ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ
διψῶν ὡς ὁ πίνων, ϗ ἐξανασὰς
ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς
κενὸν ἤλπισεν· οὕτως ἔσαι ὁ
πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι
ἐπεσράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.

9 Ἐκλύθητε ϗ ἔκσητε, καὶ
κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σίκερα
οὐδὲ ἀπὸ οἴνου,
10 Ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς Κύ-
ριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ
καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν, ϗ τῶν προφητῶν αὐτῶν, ϗ
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες
τὰ κρυπτά.
11 Καὶ ἔσαι ὑμῖν τὰ ῥήμα-
τα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι
τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τού-
του, ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώ-
πῳ ἐπισαμένῳ γράμματα, λέ-
γοντες, Ἀνάγνωθι ταῦτα· ϗ
ἐρεῖ, Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι,
ἐσφράγισαι γάρ.
12 Καὶ δοθήσεται τὸ βι-
βλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου
μὴ ἐπισαμένου γράμματα, καὶ
ἐρεῖ αὐτῷ, Ἀνάγνωθι τοῦτο· ϗ
ἐρεῖ, Οὐκ ἐπίσαμαι γράμμα-
τα.
13 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐγγί-
ζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ σό-
ματι αὐτοῦ, ϗ ἐν τοῖς χείλεσιν
αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία
αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονταί με, διδά-
σκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων
ϗ διδασκαλίας.
14 Διατοῦτο ἰδοὺ προσθήσω
τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον, ϗ
μεταθήσω αὐτοὺς, ϗ ἀπολῶ τὴν
σοφίαν τῶν σοφῶν, ϗ τὴν σύνεσιν τῶν
συνετῶν κρύψω.

15 Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου· οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι, Τίς ἑώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν;

16 Οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτὸ, Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι, Οὐ συνετῶς με ἐποίησας;

17 Οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται;

18 Καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ· ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται,

19 Καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ,

21 Καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον.

22 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραὰμ, Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακὼβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ.

23 Ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου δι' ἐμὲ ἁγιάσουσι τὸ ὄνομά μου, καὶ ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακὼβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

24 Καὶ γνώσονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι σύνεσιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κεφ. λ'. 30.

ΟΥΑΙ τέκνα ἀποστάται, λέγει Κύριος· ἐποιήσατε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ, καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας,

2 Οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραὼ, καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων.

3 Ἔσται γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραὼ εἰς αἰσχύνην, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος.

4 Ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί.

5 Μάτην κοπιάσουσι πρὸς λαὸν, ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς

εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύ-
νην ϗ ὄνειδος.
6 Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕ-
ΤΡΑΠΟΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ
ΤΗ ΕΡΗΜΩ.
Ἐν τῇ θλίψει ϗ τῇ στενοχω-
ρίᾳ, λέων ϗ σκύμνος λέοντος,
ἐκεῖθεν ϗ ἀσπίδες, ϗ ἔκγονα
ἀσπίδων πετομένων, οἳ ἔφερον
ἐπὶ ὄνων ϗ καμήλων τὸν πλοῦ-
τον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ
ὠφελήσει αὐτούς.
7 Αἰγύπτιοι μάταια ϗ κενὰ
ὠφελήσουσιν ὑμᾶς· ἀπάγγειλον
αὐτοῖς, Ὅτι ματαία ἡ παρά-
κλησις ὑμῶν αὕτη.
8 Νῦν οὖν καθίσας γράψον
ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβ-
λίον, ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας ταῦτα
καιρῷ, ϗ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.
9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθής ἐστιν,
υἱοὶ ψευδεῖς, οἳ οὐκ ἠθέλοντο
ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ·
10 Οἱ λέγοντες τοῖς προ-
φήταις, Μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν,
ϗ τοῖς τὰ ὁράματα ὁρῶσι,
Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ ἡμῖν
λαλεῖτε ϗ ἀναγγέλλετε ἡμῖν
ἑτέραν πλάνησιν,
11 Καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης· ἀφέλετε
ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον, καὶ
ἀφέλετε ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
12 Διατοῦτο τάδε λέγει ὁ
ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, Ὅτι ἠπει-
θήσατε τοῖς λόγοις τούτοις, ϗ
ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι
ἐγόγγυσας, ϗ πεποιθὼς ἐγένου
ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ,
13 Διατοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁ-
μαρτία αὕτη, ὡς τεῖχος πίπτον
παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς
ἑαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρ-
εστι τὸ πτῶμα·
14 Καὶ τὸ πτῶμα αὐτῆς
ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου
ὀστρακίνου, ἐκ κεραμίου λεπτὰ,
ὥστε μὴ εὑρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρα-
κον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς, καὶ ἐν ᾧ
ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν.
15 Οὕτω λέγει Κύριος, Κύ-
ριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, Ὅταν
ἀποστραφεὶς στενάξῃς, τότε σω-
θήσῃ, ϗ γνώσῃ ποῦ ἦσθα, ὅτε
ἐπεποίθεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις,
ματαία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενή-
θη· ϗ οὐκ ἠθέλεσθε ἀκούειν,
16 Ἀλλ᾽ εἴπατε, Ἐφ᾽ ἵπ-
πων φευξόμεθα· διατοῦτο φεύ-
ξεσθε· ϗ ἐπὶ κούφοις ἀναβά-
ταις ἐσόμεθα· διατοῦτο κοῦφοι
ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.
17 Χίλιοι διὰ φωνὴν ἑνὸς
φεύξονται, ϗ διὰ φωνὴν πέντε
φεύξονται πολλοὶ, ἕως ἂν κα-
ταλειφθῆτε, ὡς ἱστὸς ἐπ᾽ ὄρους,
ϗ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ.
18 Καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς
τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς, ϗ δια-
τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι
ὑμᾶς· διότι κριτὴς Κύριος ὁ

Θεὸς ὑμῶν· μακάριοι οἱ ἐμ-
μένοντες ἐπ᾽ αὐτῷ,
19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιὼν
οἰκήσει· ϗ Ἱερουσαλὴμ κλαυθ-
μῷ ἔκλαυσεν, Ἐλέησόν με· ἐ-
λεήσει σε, τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς
σου ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σου.
20 Καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν
ἄρτον θλίψεως, ϗ ὕδωρ στενὸν,
καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ
πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλ-
μοί σου ὄψονται τοὺς πλανῶν-
τάς σε,
21 Καὶ τὰ ὦτά σου ἀκούσον-
ται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε
πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὕ-
τη ἡ ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐ-
τῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.
22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἴδωλα
τὰ περιηργυρωμένα, ϗ περι-
κεχρυσωμένα· λεπτὰ ποιήσεις,
ϗ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκα-
θημένης, ϗ ὡς κόπρον ὤσεις
αὐτά.
23 Τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ
σπέρματι τῆς γῆς σου, ϗ ὁ ἄρτος
τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται
πλησμονὴ ϗ λιπαρός· ϗ βοσ-
κηθήσεταί σου τὰ κτήνη τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ
εὐρύχωρον.
24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν ϗ οἱ βόες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγον-
ται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν
κριθῇ λελικμημένῃ.
25 Καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους
ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ
μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπό-
λωνται πολλοὶ, ϗ ὅταν πέ-
σωσι πύργοι.
26 Καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σε-
λήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ϗ τὸ
φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσηται
Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, ϗ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς
σου ἰάσεται.
27 Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυρίου ἔρ-
χεται διὰ χρόνου, καιόμενος
θυμός· μετὰ δόξης τὸ λόγιον
τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς
πλῆρες, ϗ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς
πῦρ ἔδεται.
28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς
ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον, ἥξει
ἕως τοῦ τραχήλου, ϗ διαιρεθή-
σεται, τοῦ ταράξαι ἔθνη ἐπὶ
πλανήσει ματαίᾳ, ϗ διώξεται
αὐτοὺς πλάνησις, καὶ λήψεται
αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.
29 Μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς
εὐφραίνεσθαι, ϗ εἰσπορεύεσθαι
εἰς τὰ ἅγιά μου διαπαντὸς,
ὡσεὶ ἑορτάζοντας, ϗ ὡσεὶ εὐ-
φραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐ-
λοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν
Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ;
30 Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύ-
ριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ϗ
τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ,
δεῖξαι μετὰ θυμοῦ ϗ ὀργῆς, ϗ

φλογὸς κατεσθιούσης, κεραυνώ-
σει βιαίως, ϗ ὡς ὕδωρ ϗ χά-
λαζα συγκαταφερομένη βίᾳ.
31 Διὰ γὰρ τῆς φωνῆς Κυρίου
ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ
πληγῇ ᾗ ἂν πατάξῃ αὐτούς.
32 Καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν,
ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τῆς βοη-
θείας, ἐφ᾽ ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει,
αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων ϗ κι-
θάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ
μεταβολῆς.
33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπ-
αιτηθήσῃ· μὴ καί σοι ἡτοι-
μάσθη βασιλεύειν; φάραγγα
βαθεῖαν, ξύλα κείμενα, πῦρ
ϗ ξύλα πολλά, ὁ θυμὸς Κυ-
ρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιο-
μένη.

Κεφ. λα΄. 31.

ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς
Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ
ἐφ᾽ ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ᾽
ἅρμασιν, ἔστι γὰρ πολλά, καὶ
ἐφ᾽ ἵπποις πλῆθος σφόδρα· ϗ
οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν
ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ, ϗ τὸν Κύριον
οὐκ ἐζήτησαν.
2 Καὶ αὐτὸς σοφῶς ἦγεν ἐπ᾽
αὐτοὺς κακά, ϗ ὁ λόγος αὐτοῦ
οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστή-
σεται ἐπ᾽ οἴκους ἀνθρώπων πο-
νηρῶν, ϗ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν
ματαίαν,
3 Αἰγύπτιον, ἄνθρωπον, καὶ
οὐ Θεόν, ἵππων σάρκας, καὶ
οὐκ ἔστι βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος
ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐ-
τούς· καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοη-
θοῦντες, ϗ ἅμα πάντες ἀπο-
λοῦνται.
4 Ὅτι οὕτως εἶπέ μοι Κύριος,
Ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ
σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ᾗ ἔλαβε,
ϗ κεκράξῃ ἐπ᾽ αὐτῇ, ἕως ἂν
ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐ-
τοῦ, ϗ ἡττήθησαν, ϗ τὸ πλῆ-
θος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως
καταβήσεται Κύριος σαβαὼθ
ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ
Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.
5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, οὕτως
ὑπερασπιεῖ Κύριος σαβαώθ,
ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ,
ϗ ἐξελεῖται, ϗ περιποιήσεται,
ϗ σώσει.
6 Ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν
βουλὴν βουλευόμενοι ϗ ἄνομον,
υἱοὶ Ἰσραήλ.
7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπ-
αρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ
χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ,
ϗ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσᾶ,
ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν·
8 Καὶ πεσεῖται Ἀσσούρ· οὐ
μάχαιρα ἀνδρός, οὐδὲ μάχαιρα
ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν,
ϗ φεύξεται οὐκ ἀπὸ προσώπου
μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔ-
σονται εἰς ἥττημα,
9 Πέτρᾳ γὰρ περιληφθή-
σονται ὡς χάρακι, ϗ ἡττηθή-

σονται, ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεται· τάδε λέγει Κύριος, Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιὼν σπέρμα, ϗ οἰκείους ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. λβ'. 32.

ΙΔΟΥ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι.

2 Καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, ϗ κρυβήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου· ϗ φανήσεται ἐν Σιὼν ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ.

3 Καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι.

4 Καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τῷ ἀκούειν, ϗ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, ϗ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου, Σίγα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, ϗ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει, τοῦ συντελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας, ϗ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιήσει.

7 Ἡ γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται, καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκοις, ϗ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ.

9 Γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε, ϗ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰσακούσατε λόγους μου.

10 Ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος· ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπαυται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἔκστητε, λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναὶ γένεσθε, περιζώσασθε τὰς ὀσφύας,

12 Καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος, ϗ ἀμπέλου γεννήματος.

13 Ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα ϗ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται.

14 Πόλις πλουσία, οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως ἀφήσουσιν, οἴκους ἐπιθυμήματος· ϗ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων,

15 Ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ· ϗ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, ϗ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, ϗ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει.

17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη· καὶ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος,

18 Καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσει πεποιθὼς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου.

19 Ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 Μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βοῦς καὶ ὄνος πατεῖ.

Κεφ. λγʹ. 33.

ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ· ἁλώσονται οἱ ἀθετοῦντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὴς ἐφ' ἱματίου, οὕτως ἡττηθήσονται.

2 Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου· ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς, ἐνεπλήσθη Σιὼν κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν Κύριον· οὗτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται· οὓς ἐφοβεῖσθε, βοήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσταλήσονται, πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην.

8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἴρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους.

9 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ᾐσχύνθη ὁ Λίβανος, ἕλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Κάρμελ.

10 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν· πῦρ κατέδεται ὑμᾶς.

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐῤῥιμμένη κατακεκαυμένη.

13 Ἀκούσονται οἱ πόῤῥωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύν μου.

14 Ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιὼν ἄνομοι, λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον;

15 Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν,

16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόῤῥωθεν,

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες; ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ᾔδει βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις.

20 Ἰδοὺ Σιὼν ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αἳ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαῤῥαγῶσιν,

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδὸν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαῦνον.

22 Ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελεύσεταί με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει.

23 Ἐῤῥάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσουσι,

24 Καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κεφ. λδʹ. 34.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγήν.

3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ, καὶ

ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

4 Καὶ τακήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἑλιγήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς.

5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος, ἀπὸ αἵματος τράγων καὶ ἀμνῶν, καὶ ἀπὸ στέατος τράγων καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσὸρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

7 Καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἁδροὶ μετ᾽ αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.

8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.

9 Καὶ στραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον πολὺν

11 Ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι, καὶ ἴβεις καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ᾽ αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμου, καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ.

12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 Καὶ ἀναφυήσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα, καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ στρουθῶν.

14 Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκενταύροις, καὶ βοήσονται ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, εὑρόντες αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων.

16 Ἀριθμῷ παρῆλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο· ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτά.

17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐ-

τοῖς κλήροις, ϗ ἡ χεὶρ αὐτȣ̃
διεμέρισε βόσκεσθαι· εἰς τ̃ αἰ-
ῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γε-
νεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ'
αὐτῆς.

Κεφ. λε΄. 35.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος δι-
ψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρη-
μος, ϗ ἀνθείτω ὡς κρίνον.
2 Καὶ ἐξανθήσει ϗ ἀγαλλι-
άσεται τὰ ἔρημα τȣ̃ Ἰορδάνȣ,
ἡ δόξα τȣ̃ Λιβάνȣ ἐδόθη αὐτῇ,
ϗ ἡ τιμὴ τȣ̃ Καρμήλȣ, καὶ ὁ
λαός μȣ ὄψεται τ̃ δόξαν Κυ-
ρίȣ, ϗ τὸ ὕψος τȣ̃ Θεȣ̃.
3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι,
ϗ γόνατα παραλελυμένα.
4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγό-
ψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε,
μὴ φοβεῖσθε· ἰδȣ̀ ὁ Θεὸς ἡμῶν
κρίσιν ἀνταποδίδωσι, ϗ ἀντα-
ποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει
ἡμᾶς.
5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλ-
μοὶ τυφλῶν, ϗ ὦτα κωφῶν ἀ-
κȣ́σονται.
6 Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ
χωλὸς, τρανὴ δὲ ἔσται γλῶσσα
μογιλάλων, ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ, ϗ φάραγξ ἐν γῇ
διψώσῃ·
7 Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη,
ϗ εἰς τ̃ διψῶσαν γῆν πηγὴ
ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ εὐφροσύνη
ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμȣ καὶ
ἕλη.

8 Ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, ϗ
ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, ϗ οὐ
μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος,
ȣ̓δὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος·
οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται
ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανη-
θῶσι.
9 Καὶ ȣ̓κ ἔσται ἐκεῖ λέων, ȣ̓δὲ
τ̃ πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀνα-
βῇ εἰς αὐτὴν, ȣ̓δὲ μὴ εὑρεθῇ
ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐ-
τῇ λελυτρωμένοι,
10 Καὶ συνηγμένοι διὰ Κύ-
ριον, ϗ ἀποστραφήσονται, καὶ
ἥξȣσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφρο-
σύνης, ϗ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑ-
πὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ
τ̃ κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ
ἀγαλλίαμα, ϗ εὐφροσύνη κα-
ταλήψεται αὐτȣ̀ς, ἀπέδρα ὀδύνη
ϗ λύπη ϗ στεναγμός.

Κεφ. λϛ΄. 36.

ΚΑΙ ἐγένετο τȣ̃ τεσσαρεσ-
καιδεκάτȣ ἔτȣς βασιλεύ-
οντος Ἐζεκίȣ, ἀνέβη Σεννα-
χηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ
τὰς πόλεις τῆς Ἰȣδαίας τὰς
ὀχυρὰς, ϗ ἔλαβεν αὐτάς.
2 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ
Λάχης εἰς Ἱερȣσαλὴμ πρὸς τ̃
βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνά-
μεως πολλῆς· καὶ ἔστη ἐν τῷ
ὑδραγωγῷ τ̃ κολυμβήθρας τῆς
ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τȣ̃ ἀγρȣ̃ τȣ̃ κνα-
φέως.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἴπατε Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί πεποιθὼς εἶ;

5 Μὴ ἐν βουλῇ καὶ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπιστηρισθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

7 Εἰ δὲ λέγετε, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πεποίθαμεν,

8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς.

9 Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοῦ τοπάρχων; οἰκέται εἰσὶν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωὰχ, Λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαϊστί· καὶ ἱνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον, καὶ πίωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔστη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς.

15 Καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· τά-

δὲ λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
Εἰ βȣ́λεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκ-
πορεύεσθε πρὸς μὲ, ϗ φάγε-
σθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτȣ͂
ϗ τὰς συκὰς, ϗ πίεσθε ὕδωρ
ἐκ τȣ͂ λάκκȣ ὑμῶν,
17 Ἕως ἂν ἔλθω, ϗ λάβω
ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν,
γῆ σίτȣ ϗ οἴνȣ καὶ ἄρτων καὶ
ἀμπελώνων.
18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐ-
ζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται
ὑμᾶς· μὴ ἐῤῥύσαντο οἱ θεοὶ τῶν
ἐθνῶν, ἕκαστος τὴν ἑαυτȣ͂ χώραν
ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων;
19 Πȣ͂ ἐστιν ὁ θεὸς Ἐμὰθ ϗ
Ἀρφὰθ; ϗ πȣ͂ ὁ θεὸς τῆς πό-
λεως Ἐπφαρναΐμ; μὴ ἐδύ-
ναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ
χειρός μȣ;
20 Τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν
ἐθνῶν τȣ́των, ὅστις ἐῤῥύσατο τὴν
γῆν αὐτȣ͂ ἐκ χειρός μȣ ὅτι ῥύ-
σεται ὁ Θεὸς τὴν Ἱερȣσαλὴμ ἐκ
χειρός μȣ;
21 Καὶ ἐσιώπησαν, ϗ ȣ̓δεὶς
ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ
προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα
ἀποκριθῆναι.
22 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακεὶμ
ὁ τȣ͂ Χελκίȣ, οἰκονόμος, καὶ
Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνά-
μεως, ϗ Ἰωὰχ ὁ τȣ͂ Ἀσὰφ ὁ
ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζε-
κίαν, ἐσχισμένοι τȣ̀ς χιτῶνας,
ϗ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τȣ̀ς λόγȣς
Ῥαβσάκȣ.

Κεφ. λζ΄. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκȣ͂σαι
τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, ἔ-
σχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιε-
βάλετο σάκκον, ϗ ἀνέβη εἰς τὸν
οἶκον Κυρίȣ.
2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τὸν
οἰκονόμον, ϗ Σομνᾶν τὸν γραμ-
ματέα, ϗ τȣ̀ς πρεσβυτέρȣς τῶν
ἱερέων περιβεβλημένȣς σάκκȣς,
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν
προφήτην.
3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλί-
ψεως ϗ ὀνειδισμȣ͂ καὶ ἐλεγμȣ͂
ϗ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι
ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτȣ́σῃ, ἰσχὺν
δὲ ȣ̓κ ἔχει τȣ͂ τεκεῖν.
4 Εἰσακȣ́σαι Κύριος ὁ Θεός
σου τȣ̀ς λόγȣς Ῥαβσάκȣ, ȣ̀ς
ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, ϗ ὀνει-
δίζειν λόγȣς ȣ̀ς ἤκȣσε Κύριος
ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς
Κύριόν σȣ περὶ τῶν καταλελειμ-
μένων τȣ́των.
5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τȣ͂
βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡ-
σαΐαν.
6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας,
Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον
ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν
ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν με οἱ

πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, ϗ ἀκούσας ἀγγελίαν, ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, ϗ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαβσάκης, ϗ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λοβνάν· ϗ ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν· ϗ ἀκούσας ἀπέστρεψε, ϗ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μή σε ἀπατάτω ὁ Θεός σου, ἐφ᾽ ᾧ πέποιθας ἐπ᾽ αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐῤῥύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζᾶν, ϗ Χαῤῥὰν, ϗ Ῥαφὲθ, αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;

13 Ποῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐμάθ; ϗ ποῦ Ἀρφάθ; ϗ ποῦ πόλεως Ἐπφαρουαὶμ, Ἀναγουγάνα;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτὸ, ϗ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, ϗ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου.

15 Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων,

16 Κύριος σαβαὼθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν·

17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσάκουσον Κύριε, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἴσβλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχηρεὶμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ᾽ ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, ϗ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ ἀπώσαντο αὐτούς.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἤκουσα ἃ προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρεὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ Θεός, Ἐφαύλισέ σε, ϗ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλήμ.

23 Τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου; ϗ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;

24 Ὅτι δι᾽ ἀγγέλων ὠνείδισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας; Τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, ϗ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου, καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ,

25 Καὶ ἔθηκα γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα ϗ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος.

26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς, ϗ οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς.

27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων, ϗ ὡς ἄγρωστις.

28 Νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου, ϗ τὴν ἔξοδόν σου, ϗ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.

29 Ὁ δὲ θυμός σου ὃν ἐθυμώθης, ϗ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς μέ, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου, ϗ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

30 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας, ϗ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυήσουσι ῥίζαν κάτω, ϗ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω·

32 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι, ϗ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

33 Διατοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ᾽ αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ᾽ αὐτὴν χάρακα·

34 Ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, ϗ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ· τάδε λέγει Κύριος.

35 Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι᾽ ἐμέ, ϗ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου.

36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυ-
ρίου, ϗ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβο-
λῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοη-
κονταπέντε χιλιάδας· ϗ ἀνα-
στάντες τοπρωῒ, εὗρον πάντα
τὰ σώματα νεκρά.
47 Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς
Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυ-
ρίων, ϗ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ.
38 Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσ-
κυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ τὸν
πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ
ϗ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπά-
ταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ
δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, ϗ
ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ. λη'. 38.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζε-
κίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε
πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀ-
μὼς ὁ προφήτης, ϗ εἶπε πρὸς
αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος,
Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀπο-
θνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζή-
σῃ.
2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖ-
χον, ϗ προσηύξατο πρὸς Κύ-
ριον,
3 Λέγων, Μνήσθητι Κύριε,
ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ
ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ,
ϗ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποί-
ησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας
κλαυθμῷ μεγάλῳ.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων,
5 Πορεύθητι, ϗ εἰπὸν Ἐζε-
κίᾳ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Δαυὶδ τοῦ πατρός σου, Ἤκουσα
τῆς προσευχῆς σου, ϗ εἶδον τὰ
δάκρυά σου· ἰδοὺ προστίθημι
πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε
ἔτη,
6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε ϗ τὴν
πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ
ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.
7 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον
παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσει ὁ
Θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο·
8 Ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν
τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη τοὺς
δέκα ἀναβαθμοὺς τοῦ οἴκου τοῦ πα-
τρός σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν
ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς· ϗ
ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀνα-
βαθμοὺς, οὓς κατέβη ἡ σκιά.
9 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙ-
ΑΣ, ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣ-
ΘΗ, ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ
ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.
10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν
ἡμερῶν μου, Πορεύσομαι ἐν πύ-
λαις ᾅδου, καταλείψω τὰ ἔτη
τὰ ἐπίλοιπα.
11 Εἶπα, Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς
ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σω-

τήριον τȣ̃ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, ȣ̉κ-
έτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.
12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς συγγενείας
μȣ, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς
ζωῆς μȣ, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' ἐμȣ̃ ὥσπερ ὁ σκηνὴν καταλύων
πήξας· ὡς ἱςὸς τὸ πνεῦμά
μȣ παρ' ἐμοὶ ἐγένετο, ἐρίθȣ
ἐγγιζȣ́σης ἐκτεμεῖν.
13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην
ἕως πρωῒ ὡς λέοντι, ȣ̈-
τως συνέτριψε πάντα τὰ ὀςᾶ
μȣ· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως
νυκτὸς παρεδόθην.
14 Ὡς χελιδὼν, ȣ̈τω φωνήσω,
καὶ ὡς περιςερὰ, ȣ̈τω
μελετῶ· ἐξέλιπον γάρ μου οἱ
ὀφθαλμοὶ τȣ̃ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος
τȣ̃ ȣ̉ρανȣ̃ πρὸς τὸν Κύριον,
ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό μȣ
τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.
16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ
ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξήγειράς μȣ
τὴν πνοὴν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.
17 Εἵλȣ γάρ μȣ τὴν ψυχὴν,
ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπέῤῥιψας
ὀπίσω μȣ πάσας τὰς ἁμαρτίας.
18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδȣ αἰνέσȣσί
σε, ȣ̉δὲ οἱ ἀποθανόντες
εὐλογήσȣσί σε, ȣ̉δὲ ἐλπιȣ̃σιν οἱ
ἐν ᾅδȣ τὴν ἐλεημοσύνην σȣ.
19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσȣσί σε
ὃν τρόπον κἀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς
σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ
ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
σȣ.
20 Θεὲ τῆς σωτηρίας μȣ, καὶ
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ
ψαλτηρίȣ πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μȣ, κατέναντι τȣ̃ οἴκȣ
τȣ̃ Θεȣ̃.
21 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς
Ἐζεκίαν, Λάβε παλάθην ἐκ
σύκων, καὶ τρίψον, καὶ κατάπλασαι,
καὶ ὑγιὴς ἔσῃ.
22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Τȣ̃το
σημεῖον πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι
ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τȣ̃
Θεȣ̃.

Κεφ. λθʹ. 39.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέςειλε
Μαρωδὰχ Βαλαδὰν ὁ
υἱὸς τȣ̃ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς
τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιςολὰς καὶ
πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ· ἤκȣσε
γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως
θανάτȣ, καὶ ἀνέςη.
2 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας,
καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον
τȣ̃ νεχωθᾶ, καὶ τȣ̃ ἀργυρίȣ,
καὶ τȣ̃ χρυσίȣ, καὶ τῆς ςακτῆς,
καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τȣ̃ μύρȣ,
καὶ πάντας τȣ̀ς οἴκȣς τῶν σκευῶν
τῆς γάζης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν
τοῖς θησαυροῖς αὐτȣ̃· καὶ ȣ̉κ ἦν
ȣ̉θὲν ὃ ȣ̉κ ἔδειξεν Ἐζεκίας ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτȣ̃, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
ἐξȣσίᾳ αὐτȣ̃.
3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης
πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζε-

κίαν, ϗ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; ϗ
πόθεν ἥκασι πρός σέ; ϗ εἶ-
πεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόῤῥω-
θεν ἥκασι πρὸς μὲ, ἐκ Βαβυ-
λῶνος.
4 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τί
εἶδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σου; ϗ εἶ-
πεν Ἐζεκίας, Πάντα τὰ ἐν τῷ
οἴκῳ μου εἴδοσαν, ϗ οὐκ ἔστιν ἐν
τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἴδοσαν, ἀλ-
λὰ ϗ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.
5 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ,
Ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου σαβα-
ώθ.
6 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ
λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴ-
κῳ σου, ϗ ὅσα συνήγαγον οἱ
πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύ-
της, εἰς Βαβυλῶνα ἥξει, ϗ οὐ-
δὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν· εἶπε
δὲ ὁ Θεὸς,
7 Ὅτι ϗ ἀπὸ τῶν τέκνων
σου ὧν γεννήσεις, λήψονται, ϗ
ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴ-
κῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλω-
νίων.
8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡ-
σαΐᾳ, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου,
ὃν ἐλάλησε· γενέσθω δὴ εἰρήνη
ϗ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις
μου.

Κεφ. μ΄. 40.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακα-
λεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ
Θεός.
2 Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρ-
δίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέ-
σατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ
ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐ-
τῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ
χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῆς.
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθή-
σεται, ϗ πᾶν ὄρος ϗ βουνὸς τα-
πεινωθήσεται· ϗ ἔσται πάντα
τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, ϗ ἡ
τραχεῖα εἰς πεδία.
5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα
Κυρίου, ϗ ὄψεται πᾶσα σὰρξ
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος
ἐλάλησε.
6 Φωνὴ λέγοντος, Βόησον·
καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα
σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα
ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.
8 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, ϗ τὸ
ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶ-
να.
9 Ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι
ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιὼν, ὕψω-
σον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ
εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ·
ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν
ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς
ὑμῶν,
10 Ἰδοὺ Κύριος· Κύριος μετὰ

ἰσχύος ἔρχεται, ϗ ὁ βραχίων μετὰ Κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ.

11 Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ϗ τῷ βραχίονι αὐτῷ συνάξει ἄρνας, ϗ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.

12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ, ϗ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, ϗ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ, ϗ τὰς νάπας ζυγῷ;

13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίου; ϗ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ αὐτόν;

14 Ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο, ϗ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;

14 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου, ϗ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελος λογισθήσονται;

16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, ϗ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλοκάρπωσιν,

17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδέν εἰσι, ϗ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν.

18 Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον; ϗ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν;

19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;

20 Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, ϗ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ ἵνα μὴ σαλεύηται.

21 Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;

22 Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, ϗ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν·

23 Ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.

24 Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν· ἔπνευσεν ἐπ᾽ αὐτούς, ϗ ἐξηράνθησαν, ϗ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς.

25 Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε, ϗ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.

26 Ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, ϗ ἴδετε, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων κατ᾽ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ᾽ ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, ϗ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ· οὐδέν σε ἔλαθε.

27 Μὴ γὰρ εἴπῃς Ἰακὼβ, ϰ̀ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ϰ̀ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε, ϰ̀ ἀπέστη.

28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ,

29 Διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν, ϰ̀ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην.

30 Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, ϰ̀ κοπιάσουσι νεανίσκοι, ϰ̀ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.

31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν, ἀλλάξουσιν ἰσχὺν, πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοὶ, δραμοῦνται ϰ̀ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται ϰ̀ οὐ πεινάσουσιν.

Κεφ. μα΄. 41.

ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν.

2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, ϰ̀ πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, ϰ̀ βασιλεῖς ἐκστήσει· ϰ̀ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, ϰ̀ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν.

3 Καὶ διώξεται αὐτοὺς, διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

4 Τίς ἐνήργησε, ϰ̀ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ϰ̀ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι.

5 Εἴδοσαν ἔθνη ϰ̀ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν, ϰ̀ ἦλθον ἅμα,

6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον, ϰ̀ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι· καὶ ἐρεῖ,

7 Ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἅμα ἐλαύνων· πότε μὲν ἐρεῖ, Σύμβλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτὰ, ϰ̀ οὐ κινηθήσονται.

8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακὼβ, ϰ̀ ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραὰμ, ὃν ἠγάπησα·

9 Οὗ ἀντελαβόμην ἀπ᾽ ἄκρων τῆς γῆς, ϰ̀ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, ϰ̀ εἶπά σοι, Παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, ϰ̀ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.

10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύσας σε, ϰ̀ ἐβοήθησά σοι, ϰ̀ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.

11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς

ὐκ ὄντες, ϗ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου.

12 Ζητήσεις αὐτοὺς, ϗ οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, ϗ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε.

13 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι,

14 Μὴ φοβοῦ Ἰακὼβ ὀλιγοστὸς Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεός σου, ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραήλ.

15 Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς, ϗ ἀλοήσεις ὄρη, ϗ λεπτυνεῖς βουνοὺς, ϗ ὡς χνοῦν θήσεις,

16 Καὶ λικμήσεις, ϗ ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, ϗ καταιγὶς διασπερεῖ αὐτούς· σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ ϗ οἱ ἐνδεεῖς· ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ, ϗ οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ϗ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς,

18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, ϗ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη ὑδάτων, ϗ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.

19 Θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν, κέδρον ϗ πύξον, μυρσίνην καὶ κυπάρισσον, ϗ λεύκην·

20 Ἵνα ἴδωσι ϗ γνῶσι, καὶ ἐννοηθῶσι ϗ ἐπιστῶνται ἅμα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν.

21 Ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ.

22 Ἐγγισάτωσαν, ϗ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν, εἴπατε, ϗ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, ϗ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν,

23 Ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἐστε· εὐποιήσατε ϗ κακώσατε, ϗ θαυμασόμεθα, ϗ ὀψόμεθα ἅμα

24 Ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς; ϗ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.

25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, ϗ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν· κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, ϗ ὡς πηλὸς κεραμέως, ϗ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν, οὕτω καταπατηθήσεσθε.

26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ

ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ
ἔμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀλη-
θῆ ἐστιν; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων,
οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.
27 Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ
Ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁ-
δόν.
28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν, ἰδοὺ
οὐδείς· καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐ-
τῶν, οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ
ἐὰν ἐρωτήσω αὐτοὺς, Πόθεν ἐστέ;
οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.
29 Εἰσὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑ-
μᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες
ὑμᾶς.

Κεφ. μβ΄. 42.

ΙΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλή-
ψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκ-
λεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν
ἡ ψυχή μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά
μου ἐπ' αὐτὸν, κρίσιν τοῖς ἔθνε-
σιν ἐξοίσει.
2 Οὐ κεκράξεται, οὐδὲ ἀνή-
σει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ
φωνὴ αὐτοῦ.
3 Κάλαμον τεθλασμένον οὐ
συντρίψει, καὶ λίνον καπνιζόμε-
νον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλή-
θειαν ἐξοίσει κρίσιν.
4 Ἀναλάμψει, καὶ οὐ θραυ-
σθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς
κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ἔθνη ἐλπιοῦσιν.
5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ πήξας
αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν, καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ, καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ
τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς
πατοῦσιν αὐτήν·
6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκά-
λεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρα-
τήσω τῆς χειρός σου, καὶ ἐνι-
σχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς δια-
θήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν,
7 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφ-
λῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δε-
δεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς,
καὶ καθημένους ἐν σκότει.
8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦτό
μου ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου
ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς
μου τοῖς γλυπτοῖς.
9 Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι,
καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ
πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη
ὑμῖν.
10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕ-
μνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,
δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες
αὐτὴν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες αὐτάς.
11 Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ
οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφραν-
θήσονται οἱ κατοικοῦντες πέ-
τραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοή-
σουσι,
12 Δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν,
τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις
ἀναγγελοῦσι.

13 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται, κ̀ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, καὶ βοήσεται ἐπὶ τὺς ἐχθρὺς αὐτῦ μετὰ ἰσχύος.

14 Ἐσιώπησα, μὴ κ̀ ἀεὶ σιωπήσομαι κ̀ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκ]υσα ἐκαρτέρησα, ἐκςήσω κ̀ ξηρανῶ ἅμα·

15 Ἐρημώσω ὄρη κ̀ βυνὺς, κ̀ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· κ̀ θήσω ποταμὺς εἰς νήσυς, κ̀ ἕλη ξηρανῶ.

16 Καὶ ἄξω τυφλὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, κ̀ τρίβυς ἃς ὐκ ᾔδεισαν, πατῆσαι ποιήσω αὐτύς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, κ̀ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω κ̀ ὐκ ἐγκα]αλείψω αὐτύς.

17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεςράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπ]οῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς, Ὑμεῖς ἐςε θεοὶ ἡμῶν.

18 Οἱ κωφοὶ ἀκύσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

19 Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μυ, κ̀ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; κ̀ ἐτυφλώθησαν οἱ δῦλοι τ̃ Θεῦ.

20 Εἴδετε πλεονάκις, κ̀ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοι]μένα τὰ ὦτα, κ̀ ὐκ ἠκύσατε.

21 Κύριος ὁ Θεὸς ἐβαλεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, κ̀ μεγαλύνῃ αἴνεσιν.

22 Καὶ εἶδον, κ̀ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος, κ̀ διηρπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχῦ, κ̀ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπυ ἔκρυψαν αὐτύς· ἐγένοντο εἰς προνομὴν, κ̀ ὐκ ἦν ἐξαιρύμενος ἅρπα]μα, κ̀ ὐκ ἦν ὁ λέγων, Ἀπόδος.

23 Τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα; εἰσακύσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα.

24 Οἷς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακὼβ κ̀ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύυσιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ Θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠβύλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῦ πορεύεσθαι, ὐδὲ ἀκύειν τῦ νόμυ αὐτῦ;

25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὺς ὀργὴν θυμῦ αὐτῦ, κ̀ κατίσχυσεν αὐτὺς πόλεμος, κ̀ οἱ συμφλέγον]ες αὐτὺς κύκλῳ, κ̀ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαςος αὐτῶν, ὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν.

Κεφ. μγ'. 43.

ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακὼβ, κ̀ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ, Μὴ φοβῦ, ὅτι ἐλυτρωσάμην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά συ· ἐμὸς εἶ σύ.

2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμὶ, κ̀ ποταμοὶ οὐ συγκλύσυσί σε· καὶ

ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλὸξ οὐ κατακαύσει σε.

3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώζων σε· ἐποίησα ἄλλαγμά σου Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ Σοήνην ὑπὲρ σοῦ.

4 Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καὶ ἐγώ σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου.

5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε.

6 Ἐρῶ τῷ Βοῤῥᾷ, Ἄγε, καὶ τῷ Λιβὶ, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόῤῥωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς,

7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, καὶ ἔπλασα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτὸν,

8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν, καὶ ὀφθαλμοί εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.

9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται.

11 Ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σώζων.

12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς

13 Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται.

15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν.

16 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον,

17 Ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστή-

σονται, ἐσβέσθησαν ὡς λῖνον ἐσβεσμένον.

18 Μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε.

19 Ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμές.

20 Εὐλογήσεσί με τὰ θηρία τῦ ἀγρῦ, σειρῆνες, καὶ θυγατέρες στρεθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμὲς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν,

21 Λαόν με ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι.

22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακὼβ, ὲδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραήλ.

23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατά σε τῆς ὁλοκαρπώσεώς σε, ὲδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σε ἐδόξασάς με· ὲκ ἐδέλωσά σε ἐν θυσίαις, ὲδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ·

24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίε θυσίασμα, ὲδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σε ἐπεθύμησα· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε προέστης με, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σε.

25 Ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σε ἕνεκεν ἐμῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σε, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι.

26 Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σε πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.

27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

28 Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγιά με· καὶ ἔδωκα ἀπωλέσαι Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κεφ. μδʹ. 44.

ΝΥΝ δὲ ἄκεσον Ἰακὼβ ὁ παῖς με, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, Ἔτι βοηθηθήσῃ· μὴ φοβε παῖς με Ἰακὼβ, καὶ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σε, καὶ τὰς εὐλογίας με ἐπὶ τὰ τέκνα σε,

4 Καὶ ἀνατελῦσιν ὡς ἀναμέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραῤῥέον ὕδωρ.

5 Οὗτος ἐρεῖ, Τῦ Θεῦ εἰμι, ὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ· καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτῦ, Τῦ Θεῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοήσεται.

6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ϗ ῥυσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαὼθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα· πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

7 Τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω, ϗ καλεσάτω, ϗ ἀναγγειλάτω, ϗ ἑτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, ϗ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, ϗ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε, εἰ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ.

9 Καὶ οὐκ ἤκουσαν τότε οἱ πλάσσοντες· ϗ οἱ γλύφοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται

10 Οἱ πλάσσοντες Θεὸν, ϗ γλύφοντες πάντες ἀνωφελῆ,

11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, ϗ στησάτωσαν ἅμα· καὶ ἐντραπήτωσαν, ϗ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα·

12 Ὅτι ὤξυνε τέκτων σίδηρον· σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ, ϗ ἐν τερέτρῳ ἔστησεν αὐτὸ, ϗ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ πεινάσει, ϗ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, ϗ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.

14 Ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε κύριος, πίτυν, ϗ ὑετὸς ἐμήκυνεν,

15 Ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν· ϗ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ, ἐθερμάνθη, ϗ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεοὺς, ϗ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς·

16 Οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, ϗ ἐπὶ τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ ἔπεψεν ἐν τοῖς ἄνθραξιν ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε, ϗ ἐνεπλήσθη, ϗ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, ϗ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς Θεὸν γλυπτὸν, ϗ προσκυνεῖ, ϗ προσεύχεται λέγων, Ἐξελοῦ με, ὅτι θεός μου εἶ σύ.

18 Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, ϗ ἔπεψεν ἐπὶ

τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ.

20 Γνῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἴδετε, οὐκ ἐρεῖτε, Ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου.

21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἶ σὺ, ἔπλασά σε παῖδά μου, καὶ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου.

22 Ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁμαρτίας σου· ἐπιστράφηθι πρὸς μὲ, καὶ λυτρώσομαί σε.

23 Εὐφράνθητε οὐρανοὶ, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ· σαλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται.

24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρούμενός σε, καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελῶν πάντα, ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν.

25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας; ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωραίνων,

26 Καὶ ἱστῶν ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ, Κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας, Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ·

27 Ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ, Ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ·

28 Ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

Κεφ. με΄. 45.

ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαῤῥήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω.

3 Καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς, ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

4 Ἕνεκεν τοῦ παιδός μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί

σȣ, ϗ προσδέξομαί σε· σὺ δὲ
ȣ̓κ ἔγνως με,
5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς,
ϗ ȣ̓κ ἔςιν ἔτι πλὴν ἐμȣ̃ Θεός·
ἐνίσχυσά σε, ϗ ȣ̓κ ᾔδεις με.
6 Ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ᾽ ἀνα-
τολῶν ἡλίȣ ϗ οἱ ἀπὸ δυσμῶν,
ὅτι ȣ̓κ ἔςι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ·
ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ϗ ȣ̓κ ἔςιν
ἔτι.
7 Ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς,
ϗ ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰ-
ρήνην, καὶ κτίζων κακά· ἐγὼ
Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν πάντα
ταῦτα.
8 Εὐφρανθήτω ὁ ȣ̓ρανὸς ἄ-
νωθεν, ϗ αἱ νεφέλαι ῥανάτω-
σαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω
ἡ γῆ, ϗ βλαςησάτω ἔλεος, ϗ
δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα·
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε.
9 Ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα
ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ
ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην
τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς
τῷ κεραμεῖ, Τί ποιεῖς ὅτι ȣ̓κ
ἐργάζῃ, ȣ̓δὲ ἔχεις χεῖρας; μὴ
ἀποκριθήσεται τὸ πλάσμα
πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό;
10 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ, Τί
γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, Τί
ὠδίνεις;
11 Ὅτι ȣ̓́τω λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποι-
ήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτή-
σατέ με περὶ τῶν υἱῶν μȣ, καὶ
περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μȣ ἐν-
τείλασθέ μοι.
12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ
ἄνθρωπον ἐπ᾽ αὐτῆς, ἐγὼ τῇ
χειρί μȣ ἐςερέωσα τὸν ȣ̓ρανὸν,
ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄςροις ἐνετει-
λάμην.
13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ
δικαιοσύνης βασιλέα, ϗ πᾶσαι
αἱ ὁδοὶ αὐτȣ̃ εὐθεῖαι· ȣ̃τος οἰ-
κοδομήσει τὴν πόλιν μȣ, καὶ τὴν
αἰχμαλωσίαν τȣ̃ λαȣ̃ μȣ ἐπι-
ςρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ
μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος σα-
βαώθ.
14 Οὕτω λέγει Κύριος σα-
βαὼθ, Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος,
ϗ ἐμπορία Αἰθιόπων, καὶ οἱ
Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ
διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται
δȣ̃λοι, ϗ ὀπίσω σȣ ἀκολȣθή-
σȣσι δεδεμένοι χειροπέδαις, ϗ
διαβήσονται πρὸς σὲ, ϗ προσ-
κυνήσȣσί σοι, ϗ ἐν σοὶ προσ-
εύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐςι,
ϗ ȣ̓κ ἔςι Θεὸς πλήν σȣ.
15 Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ ȣ̓κ
ᾔδειμεν, ὁ Θεὸς τȣ̃ Ἰσραὴλ
σωτήρ.
16 Αἰσχυνθήσονται ϗ ἐν-
τραπήσονται πάντες οἱ ἀντι-
κείμενοι αὐτῷ, ϗ πορεύσονται
ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαινίζεσθε πρὸς
μὲ νῆσοι.
17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυ-
ρίȣ σωτηρίαν αἰώνιον· ȣ̓κ αἰσ-

χυνθήσονται, ἐδὲ μὴ ἐντρα-
πῶσιν ἕως τῦ αἰῶνος ἔτι.
18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ
ποιήσας τ̃ ἐρανὸν, ἕτος ὁ Θεὸς
ὁ καταδείξας τ̃ γῆν, ϗ ποιή-
σας αὐτὴν, αὐτὸς διώρισεν αὐ-
τὴν, ἐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐ-
τὴν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλα-
σεν αὐτὴν, Ἐγώ εἰμι Κύριος,
ϗ ἐκ ἔςιν ἔτι.
19 Οὐκ ἐν κρυφῇ λελάκηκα,
ἐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· ἐκ
εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακὼϐ,
Μάταιον ζητήσατε· ἐγώ εἰμι
ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δι-
καιοσύνην, ϗ ἀναγγέλλων ἀλή-
θειαν.
20 Συνάχθητε, καὶ ἥκετε,
βελεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι
ἀπὸ τ̃ ἐθνῶν· ἐκ ἔγνωσαν οἱ
αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐ-
τῶν, ϗ οἱ προσευχόμενοι πρὸς
θεὲς, οἳ οὐ σώζεσιν.
21 Εἰ ἀναγγελἕσιν, ἐγγισά-
τωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς
ἀκεςὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρ-
χῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγὼ
ὁ Θεὸς, ϗ ἐκ ἔςιν ἄλλος πλὴν
ἐμἕ· δίκαιος ϗ σωτὴρ, ἐκ ἔςι
πάρεξ ἐμἕ.
22 Ἐπιςράφητε ἐπ' ἐμὲ, καὶ
σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτε τ̃
γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ
ἔςιν ἄλλος.
23 Κατ' ἐμαυτἕ ὀμνύω, εἰ
μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τῦ ςόματός
μυ δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μυ ἐκ
ἀποςραφήσονται·
24 Ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν
γόνυ, ϗ ὀμεῖται πᾶσα γλῶσ-
σα τ̃ Θεὸν,
25 Λέγων, Δικαιοσύνη καὶ
δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει, ϗ αἰσ-
χυνθήσονται πάντες οἱ διορί-
ζοντες αὐτἕς.
26 Ἀπὸ Κυρίε δικαιωθήσον-
ται, ϗ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθή-
σεται πᾶν τὸ σπέρμα τ̃ υἱῶν
Ἰσραήλ.

Κεφ. μς'. 46.

Ἔπεσε Βὴλ, συνετρίϐη Να-
ϐὼ, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ
αὐτῶν εἰς θηρία, ϗ τὰ κτήνη·
αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς
φορτίον κοπιῶντι ἐκλελυμένῳ,
2 Καὶ πεινῶντι, ἐκ ἰσχύοντι
ἅμα, οἳ οὐ δυνήσονται σωθῆναι
ἀπὸ πολέμε, αὐτοὶ δὲ αἰχμά-
λωτοι ἤχθησαν.
3 Ἀκέετέ μυ οἶκος τῦ Ἰα-
κὼϐ, ϗ πᾶν τὸ κατάλοιπον τἕ
Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοι-
λίας, ϗ παιδευόμενοι ἐκ παι-
δίε
4 Ἕως γήρως· ἐγώ εἰμι, καὶ
ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ
εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ
ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ
ἀναλήψομαι, ϗ σώσω ὑμᾶς.
5 Τίνι με ὡμοιώσατε; ἴδετε,
τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι.
6 Οἱ συμϐαλλόμενοι χρυ-

σίον ἐκ μαρσυππίου, καὶ ἀργύ-
ριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθ-
μῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσο-
χόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ
κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς.
7 Αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων,
καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, μένει,
οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὃς ἐὰν βο-
ήσῃ πρὸς αὐτὸν, οὐ μὴ εἰσα-
κούσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ
αὐτόν.
8 Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στε-
νάξατε, μετανοήσατε οἱ πε-
πλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρ-
δίᾳ,
9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ
Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν
ἐμοῦ,
10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ
ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ
ἅμα συνετελέσθη· καὶ εἶπα,
Πᾶσα ἡ βουλή μου στήσεται,
καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι,
ποιήσω·
11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν
πετεινὸν, καὶ ἀπὸ γῆς πόῤῥωθεν
περὶ ὧν βεβούλευμαι, ἐλάλησα,
καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα,
ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐώδωσα τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ.
12 Ἀκούσατέ μου οἱ ἀπολω-
λεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν
ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.
13 Ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην
μου, καὶ τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ
οὐ βραδυνῶ· δέδωκα ἐν Σιὼν
σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξ-
ασμα.

Κεφ. μζ. 47.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ
τὴν γῆν παρθένος θυγάτηρ
Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τὴν γῆν
θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι οὐκέτι
προστεθήσῃ κληθῆναι ἁπαλὴ
καὶ τρυφερά.
2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄ-
λευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατα-
κάλυμμά σου, ἀνακάλυψαι τὰς
πολιὰς, ἀνάσυρε τὰς κνήμας,
διάβηθι ποταμούς·
3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰ-
σχύνη σου, φανήσονται οἱ ὀνει-
δισμοί σου· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ
λήψομαι, οὐκέτι μὴ παραδῶ
ἀνθρώποις.
4 Ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος
σαβαὼθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος
Ἰσραήλ.
5 Κάθισον κατανενυγμένη,
εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θύγατερ
Χαλδαίων, οὐκέτι μὴ κληθήσῃ
ἰσχὺς βασιλείας.
6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ
μου, ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου·
ἐγὼ ἔδωκα αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά
σου, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας αὐτοῖς
ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας
τὸν ζυγὸν σφόδρα,
7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσομαι ἄρχουσα· οὐκ ἐνόησας

ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου, οὐδὲ
ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.
8 Νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα τρυ-
φερὰ, ἡ καθημένη, ἡ πεποι-
θυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐ-
τῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέ-
ρα, οὐ καθιῶ χήρα, οὐδὲ γνώ-
σομαι ὀρφανίαν.
9 Νῦν δὲ ἥξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο
ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ,
ἀτεκνία καὶ χηρεία ἥξει ἐξαίφνης
ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου,
ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σου
σφόδρα,
10 Τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου·
σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγώ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἑτέρα· γνῶθι, ἡ σύν-
εσις τούτων ἔσται, καὶ ἡ πορνεία
σου σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ
καρδίᾳ σου, Ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἑτέρα.
11 Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια,
καὶ οὐ μὴ γνῷς· βόθυνος, καὶ
ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἥξει ἐπὶ
σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυ-
νήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ
ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια,
καὶ οὐ μὴ γνώσῃ.
12 Στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοι-
δαῖς σου, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρ-
μακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες ἐκ
νεότητός σου, εἰ δυνήσῃ ὠφελη-
θῆναι.
13 Κεκοπίακας ἐν ταῖς βου-
λαῖς σου· στήτωσαν δὴ καὶ σωσά-
τωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρα-
νοῦ, οἱ ὁρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγ-
γειλάτωσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ
σὲ ἔρχεσθαι.
14 Ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα
ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ
οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν αὐ-
τῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἄν-
θρακας πυρός· κάθισαι ἐπ'
αὐτοὺς,
15 Οὗτοι ἔσονταί σοι βοή-
θεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ μετα-
βολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος
καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ
οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κεφ. μή. 48.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος
Ἰακὼβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ Ἰού-
δα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ
ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ,
μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀλη-
θείας, οὐδὲ μετὰ δικαιοσύνης,
2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνό-
ματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ
ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηρι-
ζόμενοι· Κύριος σαβαὼθ ὄνομα
αὐτῷ.
3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα,
καὶ ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξῆλθε, καὶ
ἀκουστὸν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποί-
ησα, καὶ ἐπῆλθε.
4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ,
καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός
σου, καὶ τὸ μέτωπόν σου χαλ-
κοῦν.
5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι

ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκȣςόν
σοι ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς,
Ὅτι τὰ εἴδωλά μοι ἐποίησε,
ϗ εἴπῃς, Ὅτι τὰ γλυπ]ὰ καὶ
τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.
6 Ἠκȣ́σατε πάντα, ϗ ὑμεῖς
ȣ̓κ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκȣςά σοι
ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τȣ͂ νῦν,
ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ
εἶπας,
7 Νῦν γίνεται, ϗ οὐ πάλαι,
ϗ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκȣ-
σας αὐτά· μὴ εἴπῃς, Ναὶ γι-
νώσκω αὐτά.
8 Οὔτε ἔγνως, ȣ̓́τε ἠπίςω,
ȣ̓́τε ἀπ' ἀρχῆς ἤνοιξά σȣ τὰ
ὦτα· ἔγνων γὰρ, ὅτι ἀθετῶν
ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ
κοιλίας κληθήσῃ.
9 Ἕνεκεν τȣ͂ ἐμȣ͂ ὀνόματος
δείξω σοι τ̄ θυμόν μȣ καὶ τὰ
ἔνδοξά μȣ ἐπάξω ἐπὶ σὲ, ἵνα
μὴ ἐξολοθρεύσω σε.
10 Ἰδȣ̀ πέπρακά σε, ȣ̓χ ἕ-
νεκεν ἀργυρίȣ· ἐξειλάμην δέ σε
ἐκ καμίνȣ πτωχείας.
11 Ἕνεκεν ἐμȣ͂ ποιήσω σοι,
ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλȣ͂ται,
ϗ τ̄ δόξαν μȣ ἑτέρῳ οὐ δώσω.
12 Ἀκȣέ μȣ Ἰακὼβ, ϗ Ἰσ-
ραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγώ εἰμι
πρῶτος, ϗ ἐγώ εἰμι εἰς τὸν
αἰῶνα.
13 Καὶ ἡ χείρ μȣ ἐθεμελί-
ωσε τ̄ γῆν, ϗ ἡ δεξιά μȣ ἐςε-
ρέωσε τ̄ ȣ̓ρανόν· καλέσω αὐτȣ̀ς,
ϗ ςήσονται ἅμα,
14 Καὶ συναχθήσον]αι πάν-
τες, ϗ ἀκȣ́σονται· τίς αὐτοῖς
ἀνήγ]ειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε
ἐποίησα τὸ θέλημά σȣ ἐπὶ
Βαβυλῶνα, τοῦ ἆραι σπέρμα
Χαλδαίων.
15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκά-
λεσα, ἤγαγον αὐτὸν, ϗ εὐώ-
δωσα τ̄ ὁδὸν αὐτȣ͂.
16 Προσαγάγετε πρὸς μὲ,
καὶ ἀκȣ́σατε ταῦτα· ȣ̓κ ἀπ'
ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡ-
νίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, ϗ νῦν
Κύριὸς Κύριος ἀπέςειλέ με, ϗ
τὸ πνεῦμα αὐτȣ͂.
17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ῥυ-
σάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ,
Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου, δέδειχά
σοι τȣ͂ εὑρεῖν σε τ̄ ὁδὸν ἐν ῇ πο-
ρεύσῃ ἐν αὐτῇ.
18 Καὶ εἰ ἤκȣσας τ̄ ἐντολῶν
μȣ, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς
ἡ εἰρήνη σȣ, ϗ ἡ δικαιοσύνη
σȣ ὡς κῦμα θαλάσσης.
19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμ-
μος τὸ σπέρμα σȣ, ϗ τὰ ἔκ-
γονα τ̄ κοιλίας σȣ ὡς ὁ χȣ͂ς τ̄
γῆς· ȣ̓δὲ νῦν ȣ̓ μὴ ἐξολοθρευ-
θῇς, ȣ̓δὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά
σȣ ἐνώπιον ἐμȣ͂.
20 Ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος
φεύγων ἀπὸ τ̄ Χαλδαίων, φω-
νὴν εὐφροσύνης ἀναγ]είλατε, ϗ
ἀκȣςὸν γενέσθω τȣ͂το, ἀναγ-
γείλατε ἕως ἐσχάτȣ τῆς γῆς·

λέγετε, Ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν
δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ·
21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι'
ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθή-
σεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕ-
δωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου.
22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει
Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

Κεφ. μθʹ. 49.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ
προσέχετε ἔθνη, Διὰ χρό-
νου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύ-
ριος, ἐκ κοιλίας μητρός μου
ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,
2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς
μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν
σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ
με· ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκ-
τὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ
ἔκρυψέ με,
3 Καὶ εἶπέ μοι, Δοῦλός μου εἶ
σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξα-
σθήσομαι.
4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενῶς ἐκο-
πίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν
ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διατοῦτο ἡ
κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ
πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.
5 Καὶ νῦν οὕτω λέγει Κύριος,
ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον
ἑαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰα-
κὼβ πρὸς αὐτὸν, καὶ Ἰσραὴλ·
συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσο-
μαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεός
μου ἔσται μοι ἰσχύς.
6 Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι
ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου,
τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακὼβ, καὶ
τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπι-
στρέψαι· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς δια-
θήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ
εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐ-
σχάτου τῆς γῆς.
7 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυ-
σάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
Ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον
ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρ-
χόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐ-
τὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες,
καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἕνεκεν
Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε.
8 Οὕτως λέγει Κύριος, Και-
ρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι,
καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι
τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κλη-
ρονομίας ἐρήμους,
9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς,
Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκό-
τει, ἀνακαλυφθῆναι· ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ
νομὴ αὐτῶν.
10 Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ δι-
ψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς
ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ
ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ
διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

11 Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς
ὁδὸν, ϗ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσ-
κημα αὐτοῖς.
12 Ἰδοὺ οὗτοι πόῤῥωθεν ἥξ-
ουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ θα-
λάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περ-
σῶν.
13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ, καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν
τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέ-
ησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρ-
εκάλεσεν.
14 Εἶπε δὲ Σιὼν, Ἐγκατ-
έλιπέ με Κύριος, ϗ ὅτι Κύριος
ἐπελάθετό μου.
15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ
παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι
τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ
δὲ ϗ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ,
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου,
εἶπε Κύριος.
16 Ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου
ἐζωγράφηκά σου τὰ τείχη, ϗ
ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός,
17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ
ὑφ᾽ ὧν καθῃρέθης, καὶ οἱ ἐρη-
μώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ
σοῦ.
18 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλ-
μούς σου, ϗ ἴδε πάντας, ἰδοὺ
συνήχθησαν ϗ ἦλθοσαν πρὸς
σέ. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον
ἐνδύσῃ, ϗ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς
κόσμον νύμφη.
19 Ὅτι τὰ ἔρημά σου ϗ τὰ
κατεφθαρμένα ϗ πεπτωκότα,
ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν
κατοικούντων, ϗ μακρυνθήσον-
ται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές
σε.
20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά
σου οἱ υἱοί σου, οὓς ἀπολώλεκας,
Στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν
μοι τόπον ἵνα κατοικήσω.
21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου, Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους;
ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τού-
τους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ
δὲ κατελείφθην μόνη, οὗτοι δέ
μοι ποῦ ἦσαν;
22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν
χεῖρά μου, ϗ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ
σύσσημόν μου, ϗ ἄξουσι τοὺς υἱ-
ούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγα-
τέρας σου ἐπ᾽ ὤμων ἀροῦσι.
23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς τι-
θηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐ-
τῶν τροφοί σου· ἐπὶ πρόσωπον
τῆς γῆς προσκυνήσουσί σε, ϗ τὸν
χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ
γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ
αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές
με.
24 Μὴ λήψεταί τις παρὰ
γίγαντος σκῦλα; ϗ ἐὰν αἰχ-
μαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθή-
σεται;
25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος,
Ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γί-

γκντα, λήψεται σκῦλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ τ̃ κρίσιν σου κρινῶ, ϗ ἐγὼ τὰς υἱὰς σȣ ῥύσομαι.

26 Καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, ϗ μεθυσθήσονται· ϗ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κεφ. ν΄. 50.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ποῖον τὸ βιβλίον τ̃ ἀποστασίȣ τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεῳ πέπρακα ὑμᾶς; ἰδὲ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τ̃ μητέρα ὑμῶν.

2 Τί ὅτι ἦλθον, καὶ ȣ̓κ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ ȣ̓κ ἦν ὁ ὑπακȣ́ων; μὴ ȣ̓κ ἰσχύει ἡ χείρ μȣ τ̃ ῥύσασθαι; ἢ ȣ̓κ ἰσχύω τ̃ ἐξελέσθαι; ἰδὲ τῷ ἐλεγμῷ μȣ ἐξερημώσω τ̃ θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμὲς ἐρήμȣς, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τ̃ μὴ εἶναι ὕδωρ, ϗ ἀποθανȣ̃νται ἐν δίψει.

3 Ἐνδύσω τ̃ ȣ̓ρανὸν σκότος, ϗ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτȣ̃.

4 Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τ̃ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκȣ́ειν,

5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίȣ Κυρίȣ ἀνοίγει μȣ τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ ȣ̓κ ἀπειθῶ, ȣ̓δὲ ἀντιλέγω.

6 Τὸν νῶτόν μȣ ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μȣ εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μȣ ȣ̓κ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων,

7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διατȣ̃το ȣ̓κ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μȣ ὡς στερεὰν πέτραν, ϗ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,

8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· ϗ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

9 Ἰδὲ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδὲ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, ϗ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς.

10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβȣ́μενος τ̃ Κύριον; ὑπακȣσάτω τ̃ φωνῆς τ̃ παιδὸς αὐτȣ̃· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, ϗ ȣ̓κ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίȣ, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ.

11 Ἰδὲ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, ϗ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τ̃ πυρὸς

ὑμῶν, ϗ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. να'. 51.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, ϗ ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, ϗ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ, τὸν πατέρα ὑμῶν, ϗ εἰς Σάρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς· ὅτι εἷς ἦν, ϗ ἐκάλεσα αὐτὸν, ϗ εὐλόγησα αὐτὸν, ϗ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιὼν, ϗ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, ϗ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, ϗ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν ϗ φωνὴν αἰνέσεως.

4 Ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, ϗ οἱ βασιλεῖς πρὸς μὲ ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν.

5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, ϗ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου, ϗ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, ϗ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν.

6 Ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, ϗ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω· ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ.

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθε.

8 Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός· ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλὴμ, ϗ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημοῦσα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος; ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις

11 Καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀποστραφήσονται, ϗ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης ϗ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ αὐτῶν αἴνεσις ϗ εὐφροσύνη καταλήψεται. αὐ-

τοὺς· ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ
στεναγμός.
12 Ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι ὁ
παρακαλῶν σε· γνῶθι τίς οὖσα
ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ,
καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οἳ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθησαν.
13 Καὶ ἐπελάθου Θεὸν τὸν
ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν·
καὶ ἐφοβοῦ ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλί-
βοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβου-
λεύσατο τοῦ ἆραί σε, καὶ νῦν ποῦ
ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε;
14 Ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε
οὐ στήσεται, οὐδὲ χρονιεῖ,
15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ
ταράσσων τὴν θάλασσαν, καὶ
ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς· Κύ-
ριος σαβαὼθ ὄνομά μοι.
16 Θήσω τοὺς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς
χειρός μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ
ἔστησα τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐθεμελίωσα
τὴν γῆν· καὶ ἐρεῖ Σιὼν, Λαός μου
εἶ σύ.
17 Ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνά-
στηθι Ἱερουσαλὴμ, ἡ πιοῦσα ἐκ
χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ
θυμοῦ αὐτοῦ· τὸ ποτήριον γὰρ
τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ
ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας,
18 Καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν
σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου
ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμ-
βανόμενος τῆς χειρός σου, οὐδὲ ἀπὸ
πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ὕψω-
σας.
19 Διὸ ταῦτα ἀντικείμενά
σοι, τίς συλλυπηθήσεταί σοι;
πτῶμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς καὶ
μάχαιρα, τίς παρακαλέσει
σε;
20 Οἱ υἱοί σου οἱ ἀπορούμενοι,
οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πά-
σης ἐξόδου ὡς σευτλίον ἡμί-
εφθον, οἱ πλήρεις θυμοῦ Κυ-
ρίου, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίου τοῦ
Θεοῦ.
21 Διατοῦτο ἄκουε τεταπει-
νωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ
οἴνου.
22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἰδοὺ εἴ-
ληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτή-
ριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ
θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι
πιεῖν αὐτό·
23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ
τῶν ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶπαν
τῇ ψυχῇ σου, Κύψον, ἵνα παρ-
έλθωμεν· καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ
τὰ μέσα σου ἔξω τοῖς παραπο-
ρευομένοις.

Κεφ. νβ΄. 52.

ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρου Σι-
ὼν, ἔνδυσαι τὴν ἰσχύν σου
Σιὼν, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν
σου Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία,
οὐκέτι προστεθήσεται διελθεῖν

διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος.
2 Ἐκτίναξαι τὸν χοῦν, καὶ ἀνάστηθι, κάθισον Ἱερουσαλὴμ, ἔκδυσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου
ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.
4 Οὕτως λέγει Κύριος, Εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βίᾳ ἤχθησαν.
5 Καὶ νῦν τί ἐστὶ ὧδε; τάδε λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεὰν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε· τάδε λέγει Κύριος, Δι' ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι.
6 Διατοῦτο γνώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, πάρειμι
7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων, Σιὼν βασιλεύσει σου ὁ Θεός.
8 Ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν Σιών.
9 Ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἠλέησε Κύριος αὐτὴν, καὶ ἐρρύσατο Ἱερουσαλήμ.
10 Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
11 Ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκεῖθεν, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅψησθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη Κυρίου·
12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε· προπορεύσεται γὰρ πρότερος ὑμῶν Κύριος, καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραήλ.
13 Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται σφόδρα.
14 Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
15 Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

Κεφ. νγ΄. 53.

ΚΥΡΙΕ, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

2 Ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος·

3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη.

4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει.

5 Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ᾽ αὐτὸν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.

6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα.

8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον.

9 Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

10 Καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς· ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος

11 Ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει.

12 Διατοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ᾽ ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδ΄. 54.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ

τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς
ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ
Κύριος,
2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς
σκηνῆς σου, ϗ τῶν αὐλαιῶν σου,
πῆξον, μὴ φείσῃ, μάκρυνον τὰ
σχοινίσματά σου, ϗ τοὺς πασ-
σάλους σου κατίσχυσον,
3 Ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ ϗ τὰ
ἀριστερὰ ἐκπέτασον· ϗ τὸ σπέρ-
μα σου ἔθνη κληρονομήσει, καὶ
πόλεις ἠρημωμένας κατοικιεῖς.
4 Μὴ φοβοῦ, ὅτι κατῃσχύν-
θης, μηδὲ ἐντραπῇς, ὅτι ὠνει-
δίσθης, ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον
ἐπιλήσῃ, ϗ ὄνειδος τῆς χηρείας
σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.
5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε,
Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ·
ϗ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς Θεὸς
Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κλη-
θήσεται.
6 Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλε-
λειμμένην ϗ ὀλιγόψυχον κέ-
κληκέ σε ὁ Κύριος, οὐδ' ὡς γυ-
ναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην,
εἶπεν ὁ Θεός σου.
7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν
σε, ϗ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλε-
ήσω σε.
8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα
τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε, εἶπεν
ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος.
9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε
τοῦτό μοι ἐστί· καθότι ὤμοσα
αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ
γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ
ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου
10 Τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι,
οὐδ' οἱ βουνοί σου μετακινηθή-
σονται· οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ
σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ δια-
θήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ με-
ταστῇ· εἶπε γὰρ ἵλεώς σοι Κύ-
ριος,
11 Ταπεινὴ ϗ ἀκατάστατος
οὐ παρεκλήθης· ἰδοὺ ἐγὼ ἑτοι-
μάζω σοι ἄνθρακα τὸν λίθον
σου, καὶ τὰ θεμέλιά σου σάπ-
φειρον,
12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις
σου ἴασπιν, καὶ τὰς πύλας σου
λίθους κρυστάλλου, καὶ τὸν περί-
βολόν σου λίθους ἐκλεκτούς·
13 Καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου
διδακτοὺς Θεοῦ, ϗ ἐν πολλῇ εἰ-
ρήνῃ τὰ τέκνα σου.
14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδο-
μηθήσῃ· ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου, ϗ
οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ
ἐγγιεῖ σοι.
15 Ἰδοὺ προσήλυτοι προσ-
ελεύσονταί σοι δι' ἐμοῦ, ϗ παρ-
οικήσουσί σοι, ϗ ἐπὶ σὲ κατα-
φεύξονται.
16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε, οὐχ
ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας,
καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον·
ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπώ-
λειαν φθεῖραι.
17 Πᾶν σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ

σὲ, ȣ̓κ εὐοδώσω· ϗ πᾶσα φωνὴ
ἀναςήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν,
πάντας αὐτȣ̀ς ἡττήσεις, οἱ δὲ
ἔνοχοί σȣ ἔσονται ἐν αὐτῇ· ἔςι
κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι
Κύριον· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Κεφ. νέ. 55.

ΟΙ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ'
ὕδωρ, ϗ ὅσοι μὴ ἔχετε
ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγορά-
σατε, ϗ φάγετε ἄνευ ἀργυρίȣ
ϗ τιμῆς οἶνον ϗ ςέαρ.
2 Ἱνατί τιμᾶσθε ἀργυρίȣ,
ϗ τὸν μόχθον ὑμῶν ȣ̓κ εἰς πλησ-
μονήν; ἀκȣ́σατέ μȣ, ϗ φά-
γεσθε ἀγαθὰ, ϗ ἐντρυφήσει ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
3 Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑ-
μῶν, καὶ ἐπακολȣθήσατε ταῖς
ὁδοῖς μȣ· εἰσακȣ́σατέ μȣ, καὶ
ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ
ὑμῶν, ϗ διαθήσομαι ὑμῖν δια-
θήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ
τὰ πιςά.
4 Ἰδȣ̀ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν
ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ
προςάσσοντα ἔθνεσιν.
5 Ἔθνη ἃ ȣ̓κ οἴδασί σε, ἐπι-
καλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ ȣ̓κ
ἐπίςανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύ-
ξονται, ἕνεκεν Κυρίȣ τȣ̃ Θεȣ̃
σȣ τȣ̃ ἁγίȣ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδό-
ξασέ σε.
6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, ϗ ἐν
τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέ-
σασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ
ὑμῖν,
7 Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς
ὁδȣ̀ς αὐτȣ̃, ϗ ἀνὴρ ἄνομος τὰς
βȣλὰς αὐτȣ̃, καὶ ἐπιςραφήτω
ἐπὶ Κύριον, ϗ ἐλεηθήσεται, ὅτι
ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας
ὑμῶν.
8 Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βȣλαί μȣ
ὥσπερ αἱ βȣλαὶ ὑμῶν, ȣ̓δ' ὥσ-
περ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου,
λέγει Κύριος.
9 Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ ȣ̓ρανὸς
ἀπὸ τῆς γῆς, ȣ̆τως ἀπέχει ἡ ὁδός
μȣ ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ
διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς δια-
νοίας μȣ.
10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ
ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, καὶ
ȣ̓ μὴ ἀποςραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ
τὴν γῆν, ϗ ἐκτέκῃ, ϗ ἐκβλαςήσῃ,
ϗ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, ϗ
ἄρτον εἰς βρῶσιν,
11 Οὕτως ἔςαι τὸ ῥῆμά μου
ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τȣ̃ ςόματός μȣ,
οὐ μὴ ἀποςραφῇ, ἕως ἂν τελε-
σθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, ϗ εὐο-
δώσω τὰς ὁδȣ́ς σȣ, καὶ τὰ ἐν-
τάλματά μȣ.
12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξε-
λεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδα-
χθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη ϗ οἱ
βȣνοὶ ἐξαλȣ̃νται προσδεχόμενοι
ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ
ξύλα τȣ̃ ἀγρȣ̃ ἐπικροτήσει τοῖς
κλάδοις.

13 Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· ϗ ἔσαι Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, ϗ ȣ̓κ ἐκλείψει.

Κεφ. νς'. 56.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε κρίσιν, ϗ ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν μȣ παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεός μȣ ἀποκαλυφθῆναι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, ϗ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτȣ̃ μὴ ποιεῖν ἄδικα.

3 Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον, Ἀφοριεῖ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαȣ̃ αὐτȣ̃· ϗ μὴ λεγέτω ὁ εὐνȣ̃χος, Ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρόν.

4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνούχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μȣ, ϗ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω, ϗ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μȣ,

5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μȣ, ϗ ἐν τῷ τείχει μȣ τόπον ὀνομαστὸν, κρείττω υἱῶν ϗ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, ϗ ȣ̓κ ἐκλείψει·

6 Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις Κυρίῳ δȣλεύειν αὐτῷ, ϗ ἀγαπᾷν τὸ ὄνομα Κυρίȣ, τȣ̃ εἶναι αὐτῷ εἰς δȣ́λȣς ϗ δȣ́λας· ϗ πάντας τȣ̀ς φυλασσομένȣς τὰ σάββατά μȣ μὴ βεβηλȣ̃ν, ϗ ἀντεχομένȣς τῆς διαθήκης μȣ,

7 Εἰσάξω αὐτȣ̀ς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μȣ, ϗ εὐφρανῶ αὐτȣ̀ς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μȣ· τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν, ϗ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μȣ· ὁ γὰρ οἶκός μȣ, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,

8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τȣ̀ς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγήν.

9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, φάγετε, πάντα τὰ θηρία τȣ̃ δρυμȣ̃.

10 Ἴδετε, ὅτι ἐκτετύφλωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἐνεοὶ ȣ̓ δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλȣ̃ντες νυστάξαι.

11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν· καί εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολȣ́θησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτȣ̃.

Κεφ. νζ'. 57.

ΙΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, ϗ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ

καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, κ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ γὰρ προσώπȣ ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος.

2 Ἔςαι ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτȣ̃, ἦρται ἐκ τȣ̃ μέσȣ.

3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν κ πόρνης.

4 Ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; κ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ ςόμα ὑμῶν; κ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐςὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον.

5 Οἱ παρακαλȣ̃ντες εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον τῶν πετρῶν;

6 Ἐκείνη σȣ ἡ μερὶς, ȣ̃τός σȣ ὁ κλῆρος, κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς, κ τούτοις ἀνήνεγκας θυσίας· ἐπὶ τȣ́τοις ȣ̃ν ȣ̓κ ὀργισθήσομαι;

7 Ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν κ μετέωρον, ἐκεῖ σȣ ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας σȣ,

8 Καὶ ὀπίσω τῶν ςαθμῶν τ̃ θύρας σȣ ἔθηκας μνημόσυνά σȣ· ᾤȣ, ὅτι ἐὰν ἀπ᾽ ἐμȣ̃ ἀποςῇς, πλεῖόν τι ἕξεις; ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένȣς μετὰ σοῦ,

9 Καὶ ἐπλήθυνας τ̃ πορνείαν σȣ μετ᾽ αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σȣ̃, καὶ ἀπέςειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σȣ, καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδȣ.

10 Ταῖς πολυοδίαις σȣ ἐκοπίασας, καὶ οὐκ εἶπας, Παύσομαι ἐνισχύȣσα, ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διατȣ̃το ȣ̓ κατεδεήθης μȣ σύ.

11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης, καὶ ἐψεύσω με, καὶ οὐκ ἐμνήσθης, ȣ̓δὲ ἔλαβές με εἰς τ̃ διάνοιαν, ȣ̓δὲ εἰς τὴν καρδίαν σȣ; κ ἐγώ σε ἰδὼν παρορῶ, κ ἐμὲ ȣ̓κ ἐφοβήθης.

12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σȣ, καὶ τὰ κακά σȣ, ἃ ȣ̓κ ὠφελήσει σε,

13 Ὅταν ἀναβοήσῃς, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σȣ: τȣ́τȣς γὰρ πάντας ἄνεμος λήψεται, καὶ ἀποίσει καταιγίς· οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μȣ κτήσονται γῆν, κ κληρονομήσȣσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μȣ·

14 Καὶ ἐρȣ̃σι, Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃ ὁδȣ̀ς, καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδȣ̃ τοῦ λαȣ̃ μȣ.

15 Τάδε λέγει ὁ ὕψιςος, ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, Ἅγιος ἐν ἁγίοις, ὄνομα αὐτῷ, ὕψιςος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, κ ὀλιγοψύχοις διδȣ̀ς μακροθυμίαν, κ διδȣ̀ς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τ̃ καρδίαν.

16 Οὐκ εἰς τ̃ αἰῶνα ἐκδικήσω

ὑμᾶς, οὐδὲ διαπαντὸς ὀργισθή-
σομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ'
ἐμοῦ ἐξελεύσεται, ϗ πνοὴν πᾶ-
σαν ἐγὼ ἐποίησα.
17 Δι' ἁμαρτίαν βραχύ τι
ἐλύπησα αὐτὸν, καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν, ϗ ἀπέστρεψα τὸ πρόσω-
πόν μου ἀπ' αὐτοῦ, ϗ ἐλυπήθη,
ϗ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ.
18 Τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἑώρακα,
ϗ ἰασάμην αὐτὸν, ϗ παρεκά-
λεσα αὐτὸν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ
παράκλησιν ἀληθινήν,
19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς
μακρὰν ϗ τοῖς ἐγγὺς οὖσι· καὶ
εἶπε Κύριος, Ἰάσομαι αὐτοὺς,
20 Οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνισθή-
σονται, καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ
δυνήσονται.
21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσε-
βέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

Κεφ. νη'. 58.

ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ,
ϗ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγγι
ὕψωσον τὴν φωνήν σου ϗ ἀνάγ-
γειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν, ϗ τῷ οἴκῳ Ἰα-
κὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.
2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζη-
τοῦσι, ϗ γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς
ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιο-
σύνην πεποιηκὼς ϗ κρίσιν Θεοῦ
αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰ-
τοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν,
καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι,
3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνηστεύ-
σαμεν, ϗ οὐκ εἶδες; ἐταπει-
νώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ϗ
οὐκ ἔγνως; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέ-
ραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε
τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάν-
τας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπο-
νύσσετε.
4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας
νηστεύετε, ϗ τύπτετε πυγμαῖς
ταπεινὸν, ἱνατί μοι νηστεύετε
ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυ-
γῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν;
5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν
ἐξελεξάμην, ϗ ἡμέραν ταπει-
νοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν
τράχηλόν σου, ϗ σάκκον καὶ
σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω κα-
λέσετε νηστείαν δεκτήν.
6 Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξε-
λεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ
λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας,
διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συν-
αλλαγμάτων, ἀπόστελλε τε-
θραυσμένους ἐν ἀφέσει, ϗ πᾶ-
σαν συγγραφὴν ἄδικον διά-
σπα.
7 Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρ-
τον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους
εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν
ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε, καὶ
ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου
οὐχ ὑπερόψει.
8 Τότε ῥαγήσεται πρώϊμον
τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου

ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου, ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ, Ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,

10 Καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία,

11 Καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σου, καὶ τὰ ὀστᾶ σου πιανθήσεται· καὶ ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ·

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονταί σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμέλιά σου αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια τῷ Θεῷ· οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

14 Καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον· καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακὼβ τοῦ πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθʹ. 59.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 Οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδέ ἐστι κρίσις ἀληθινή· πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενά, ὅτι κύουσι πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 Ὠὰ ἀσπίδων ἔῤῥηξαν, καὶ ἱστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ μέλλων τῶν ὠῶν αὐτῶν φαγεῖν, συντρίψας οὔριον, εὗρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον.

6 Ὁ ἱστὸς αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, ϗ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων· σύντριμμα ϗ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι, ἃς διοδεύουσι, ϗ οὐκ οἴδασιν εἰρήνην.

9 Διατοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, ϗ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.

10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, ϗ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν·

11 Ὡς ἄρκος ϗ ὡς περιστερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, ϗ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, ϗ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, ϗ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν.

13 Ἠσεβήσαμεν ϗ ἐψευσάμεθα, ϗ ἀπέστημεν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα, ϗ ἠπειθήσαμεν· ἐκύομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους·

14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, ϗ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, ϗ δι' εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται, ϗ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.

16 Καὶ εἶδε, ϗ οὐκ ἦν ἀνὴρ, ϗ κατενόησε, ϗ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος· ϗ ἠμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, ϗ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο.

17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, ϗ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ϗ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, ϗ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, ϗ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ.

20 Καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιὼν ὁ ῥυόμενος, ϗ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμȣ̃ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὅ ἐςιν ἐπὶ σοὶ, ϗ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ ςόμα σȣ, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τȣ̃ ςόματός σȣ, ϗ ἐκ τȣ̃ ςόματος τȣ̃ σπέρματός σȣ· εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τȣ̃ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ξ'. 60.

ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζȣ Ἱερȣσαλὴμ, ἥκει γάρ σȣ τὸ φῶς, ϗ ἡ δόξα Κυρίȣ ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδȣ̀ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτȣ̃ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σȣ, ϗ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σȣ.

4 Ἆρον κύκλῳ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς μȣ, ϗ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σȣ μακρόθεν, ϗ αἱ θυγατέρες σȣ ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται.

5 Τότε ὄψῃ, ϗ φοβηθήσῃ, ϗ ἐκςήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλȣ̃τος θαλάσσης, ϗ ἐθνῶν ϗ λαῶν, ϗ ἥξȣσί σοι

6 Ἀγέλαι καμήλων, ϗ καλύψȣσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξȣσι φέροντες χρυσίον, ϗ λίβανον οἴσȣσι, ϗ τὸ σωτήριον Κυρίȣ εὐαγγελιȣ̃νται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, ϗ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξȣσι, ϗ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαςήριόν μȣ, ϗ ὁ οἶκος τ̃ προσευχῆς μȣ δοξασθήσεται.

8 Τίνες οἵδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, ϗ ὡσεὶ περιςεραὶ σὺν νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ;

9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, ϗ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σȣ μακρόθεν, ϗ τ̃ ἄργυρον ϗ τ̃ χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίȣ τὸ ἅγιον, ϗ διὰ τὸ τ̃ ἅγιον τȣ̃ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσȣσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σȣ, ϗ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραςήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μȣ ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σȣ διαπαντὸς, ἡμέρας ϗ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, ϗ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένȣς.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη ϗ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσȣσί σοι, ἀπολȣ̃νται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται.

13 Καὶ ἡ δόξα τȣ̃ Λιβάνȣ πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ ϗ

πεύκη ϗ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τ̃ τόπον τ̃ ἅγιόν μȣ.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, ϗ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγίȣ Ἰσραήλ·

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην ϗ μεμισημένην, ϗ ȣ̓κ ἦν ὁ βοηθῶν· ϗ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, ϗ πλȣ̃τον βασιλέων φάγεσαι, ϗ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, ϗ ἐξαιρȣ́μενός σε Θεὸς Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκȣ̃ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρȣ οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοι χαλκὸν, ἀντὶ δὲ λίθων, σίδηρον· καὶ δώσω τȣ̀ς ἄρχοντάς σȣ ἐν εἰρήνῃ, ϗ τȣ̀ς ἐπισκόπȣς σȣ ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ ȣ̓κ ἀκȣσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σȣ, ȣ̓δὲ σύντριμμα, ȣ̓δὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σȣ, ἀλλὰ κληθήσεται Σωτήριον τὰ τείχη σȣ, ϗ αἱ πύλαι σȣ Γλύμμα.

19 Καὶ ȣ̓κ ἔςαι σοι ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, ȣ̓δὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔςαι σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεὸς δόξα σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, ϗ ἡ σελήνη σοι ȣ̓κ ἐκλείψει· ἔςαι γάρ σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, ϗ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τ̃ πένθȣς σȣ.

21 Καὶ ὁ λαός σȣ πᾶς δίκαιος, δι' αἰῶνος κληρονομήσȣσι τ̃ γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα, ἔργα χειρῶν αὐτȣ̃ εἰς δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοςὸς ἔςαι εἰς χιλιάδας, ϗ ὁ ἐλάχιςος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτȣ́ς.

Κεφ. ξα'. 61.

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίȣ ἐπ' ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέςαλκέ με, ἰάσασθαι τȣ̀ς συντετριμμένȣς τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, ϗ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίȣ δεκτὸν, ϗ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τȣ̀ς πενθȣ̃ντας,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθȣ̃σι Σιὼν αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδȣ̃, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθȣ̃σι, καταςολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· ϗ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίȣ εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσȣσιν ἐρήμȣς αἰωνίας, ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναςήσȣσι, ϗ καινιȣ̃σι

πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας
εἰς γενεάς.
5 Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποι-
μαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ
ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπε-
λουργοί.
6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κλη-
θήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἰ-
σχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν
τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθή-
σεσθε.
7 Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρο-
νομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.
8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ
ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν
ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ
δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαί-
οις, καὶ διαθήκην αἰώνιον δια-
θήσομαι αὐτοῖς.
9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ
τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν
λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν αὐτοὺς, ἐπι-
γνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι
σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ,
10 Καὶ εὐφροσύνῃ εὐφραν-
θήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλ-
λιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον
σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης,
ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μί-
τραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσ-
μησέ με κόσμῳ.
11 Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ
ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ
σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ
Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν
ἐθνῶν.

Κεφ. ξβʹ. 62.

ΔΙΑ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι,
καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀ-
νήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ
δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτή-
ριόν μου ὡς λαμπὰς καυθή-
σεται.
2 Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δι-
καιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν
δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ
ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος
ὀνομάσει αὐτό.
3 Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους
ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα
βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.
4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλε-
λειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ
κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σοὶ
γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐ-
μὸν, καὶ τῇ γῇ σου, Οἰκουμένη,
ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ
ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.
5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος
παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ
υἱοί σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐ-
φρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμ-
φῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύ-
ριος ἐπὶ σοί.
6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱε-
ρουσαλὴμ κατέστησα φύλακας
ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν
νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιω-

πήσονται μιμνησκόμενοι Κυ-
ρίε.
7 Οὐκ ἔςι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος·
ἐὰν διορθώσῃ, ϗ ποιήσῃ Ἱε-
ρȣσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τ γῆς.
8 Ὤμοσε Κύριος κατὰ τῆς
δόξης αὐτȣ, ϗ κατὰ τ ἰσχύος
τȣ βραχίονος αὐτȣ, Εἰ ἔτι δώ-
σω τ σῖτόν σȣ, ϗ τὰ βρώματά
σȣ τοῖς ἐχθροῖς σȣ, καὶ εἰ ἔτι
πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τ οἶνόν
σȣ, ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας.
9 Ἀλλ' οἱ συναγαγόντες φά-
γονται αὐτὰ, ϗ αἰνέσȣσι Κύ-
ριον, ϗ οἱ συναγαγόντες πί-
ονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι
ταῖς ἁγίαις μȣ.
10 Πορεύεσθε διὰ τ πυλῶν
μȣ, ϗ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μȣ,
ϗ τȣς λίθȣς ἐκ τ ὁδȣ διαῤῥί-
ψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη.
11 Ἰδȣ γὰρ Κύριος ἐποίησεν
ἀκȣςὸν ἕως ἐσχάτȣ τ γῆς· εἴ-
πατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, Ἰδȣ ὁ
σωτήρ σοι παραγίγονεν ἔχων
τ ἑαυτȣ μισθὸν, ϗ τὸ ἔργον
αὐτȣ πρὸ προσώπȣ αὐτȣ.
12 Καὶ καλέσει αὐτὸν Λαὸν
ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυ-
ρίȣ· σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζη-
τȣμένη πόλις, ϗ ȣκ ἐγκατα-
λελειμμένη.

Κεφ. ξγ'. 63.

ΤΙΣ ȣτος ὁ παραγενόμενος
ἐξ Ἐδὼμ, ἐρύθημα ἱμα-
τίων ἐκ Βοσόρ; ȣτως ὡραῖος
ἐν ςολῇ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος;
Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
ϗ κρίσιν σωτηρίȣ.
2 Διατί σȣ ἐρυθρὰ τὰ ἱμά-
τια, ϗ τὰ ἐνδύματά σȣ ὡς
ἀπὸ πατητȣ ληνȣ;
3 Πλήρης καταπεπατημένης,
καὶ τ ἐθνῶν ȣκ ἔςιν ἀνὴρ μετ'
ἐμȣ, ϗ κατεπάτησα αὐτȣς ἐν
θυμῷ μȣ, καὶ κατέθλασα αὐ-
τȣς ὡς γῆν, ϗ κατήγαγον τὸ
αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.
4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως
ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς
λυτρώσεως πάρεςι.
5 Καὶ ἐπέβλεψα, ϗ ȣκ ἦν
βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ
ȣθεὶς ἀντελαμβάνετο· ϗ ἐῤῥύ-
σατο αὐτȣς ὁ βραχίων μȣ, ϗ
ὁ θυμός μȣ ἐπέςη.
6 Καὶ κατεπάτησα αὐτȣς τῇ
ὀργῇ μȣ, ϗ κατήγαγον τὸ αἷ-
μα αὐτῶν εἰς γῆν.
7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνή-
σθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν
πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι·
Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ
ἔλεος αὐτȣ, ϗ κατὰ τὸ πλῆ-
θος τ δικαιοσύνης αὐτȣ.
8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός
μȣ; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι·
ϗ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν.
9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐ-
τῶν· οὐ πρέσβυς, ȣδὲ ἄγγελος,

ἀλλ᾽ αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ
τὸ ἀγαπᾷν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι
αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐ-
τοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ
ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ
παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅ-
γιον αὐτοῦ· καὶ ἐςράφη αὐτοῖς
εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν
αὐτούς.

11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰ-
ωνίων· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς
θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προ-
βάτων; ποῦ ἐςιν ὁ θεὶς ἐν αὐ-
τοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;

12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μω-
υσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐ-
τοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυ-
τῷ ὄνομα αἰώνιον.

13 Ἤγαγεν αὐτοὺς δι᾽ ἀβύσ-
σου, ὡς ἵππον δι᾽ ἐρήμου, καὶ οὐκ
ἐκοπίασαν,

14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου·
κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου,
καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγα-
γες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυ-
τῷ ὄνομα δόξης.

15 Ἐπίςρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ
δόξης σου· ποῦ ἐςιν ὁ ζῆλός σου
καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐςι τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρ-
μῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν;

16 Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν,
ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς,
καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς,
ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν
ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ᾽ ἀρχῆς τὸ ὄνο-
μά σου ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐςι.

17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύ-
ριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας
τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φο-
βεῖσθαί σε; ἐπίςρεψον διὰ τοὺς
δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς
κληρονομίας σου,

18 Ἵνα μικρὸν κληρονομή-
σωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου.

19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ᾽
ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν,
οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ᾽
ἡμᾶς.

Κεφ. ξδ΄. 64.

ΕΑΝ ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρό-
μος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη,
καὶ τακήσονται,

2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου
πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει
πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερὸν
ἔςαι τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπε-
ναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔ-
θνη ταραχθήσονται,

3 Ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα·
τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη.

4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσα-
μεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
εἶδον Θεὸν πλήν σου, καὶ τὰ ἔρ-
γα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπο-
μένουσιν ἔλεον.

5 Συναντήσεται γὰρ τοῖς
ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν

σε μνησθήσονται· ἰδὲ σὺ ὠργίσθης, ϗ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διατῦτο ἐπλανήθημεν,
6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· ϗ ἐξεῤῥύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμων· ὕτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς.
7 Καὶ ὐκ ἔςιν ὁ ἐπικαλύμενος τὸ ὄνομά σε, ϗ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σε· ὅτι ἀπέςρεψας τὸ πρόσωπόν σε ἀφ' ἡμῶν, ϗ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.
8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα τῶν χειρῶν σε πάντες.
9 Μὴ ὀργίζε ἡμῖν σφόδρα, ϗ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν· ϗ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σε πάντες ἡμεῖς.
10 Πόλις τȣ͂ ἁγίε σε ἐγενήθη ἔρημος, Σιὼν ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερεσαλὴμ εἰς κατάραν.
11 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν, ϗ ἡ δόξα ἣν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυςος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε.
12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις ἀνέσχε Κύριε, ϗ ἐσιώπησας, ϗ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κεφ. ξέ. 65.

ΕΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῦσιν· εἶπα, Ἰδὲ εἰμι τῷ ἔθνει, οἳ οὐκ ἐκάλεσάν με τὸ ὄνομα.
2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς με ὅλην τ͂ ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθῦντα ϗ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ, ἀλλ' ὀπίσω τ͂ ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
3 Ὁ λαὸς ὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός· αὐτοὶ θυσιάζεσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ ὐκ ἔςιν·
4 Ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕειον, ϗ ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν,
5 Οἱ λέγοντες, Πόῤῥω ἀπ' ἐμε͂, μὴ ἐγγίσῃς μοι, ὅτι καθαρός εἰμι· ὗτος καπνὸς τε͂ θυμε͂ με, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.
6 Ἰδὲ γέγραπται ἐνώπιόν με, οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τ͂ κόλπον αὐτῶν
7 Τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ϗ τ͂ πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος· οἳ ἐθυμίασαν ἐπὶ τ͂ ὀρέων, καὶ ἐπὶ τ͂ βενῶν ὠνείδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τ͂ κόλπον αὐτῶν.
8 Οὕτως λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὼξ ἐν

τῷ βότρυϊ, καὶ ἐρῦσι, Μὴ λυμήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία ἐςὶν ἐν αὐτῷ, ὕτως ποιήσω ἕνεκεν τῦ δυλεύοντός μοι, τύτυ ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας.

9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακὼβ σπέρμα ϗ ἐξ Ἰύδα, ϗ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μυ, ϗ κληρονομήσυσιν οἱ ἐκλεκτοί μυ, ϗ οἱ δῦλοί μυ, ϗ κατοικήσυσιν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, ϗ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βυκολίων τῷ λαῷ μυ, οἳ ἐζήτησάν με.

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, ϗ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μυ, ϗ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, ϗ πληρῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα,

12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, ϗ ὐχ ὑπηκύσατε· ἐλάλησα, ϗ παρηκύσατε, ϗ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμῦ, καὶ ἃ ὐκ ἐβυλόμην, ἐξελέξασθε.

13 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε·

14 Ἰδὺ οἱ δυλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, ϗ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μυ, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ δυλεύυσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινὸν,

16 Ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσυσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· ϗ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὀμῦνται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρώτην, ϗ ὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.

17 Ἔςαι γὰρ ὁ ὐρανὸς καινὸς, καὶ ἡ γῆ καινὴ, ϗ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, ὐδ᾽ οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,

18 Ἀλλ᾽ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσυσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἰερυσαλὴμ, ϗ τὸν λαόν μυ εὐφροσύνην.

19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ, ϗ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μυ· καὶ ὐκέτι μὴ ἀκυσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμῦ, ϗ φωνὴ κραυγῆς,

20 Οὐκ οὐ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος ϗ πρεσβύτης, ὃς

οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ·
ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν,
ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς
ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρατος
ἔσται.
21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας,
καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· καὶ κατα-
φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ αὐ-
τοὶ φάγονται τὰ γεννήματα
αὐτῶν.
22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ
ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ
φυτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται·
κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ
λαοῦ μου· τὰ γὰρ ἔργα τῶν
πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.
23 Οἱ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιά-
σουσιν εἰς κενὸν, οὐδὲ τεκνοποι-
ήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρ-
μα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἐστι,
καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐ-
τῶν.
24 Καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκράξαι
αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν·
ἔτι λαλούντων αὐτῶν, ἐρῶ, Τί
ἐστι;
25 Τότε λύκοι καὶ ἄρνες βο-
σκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς
βοῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ
γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν,
οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ μου, λέγει Κύριος.

Κεφ. ξϛ'. 66.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ὁ
οὐρανός μου θρόνος, καὶ ἡ
γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι;
καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου;
2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποί-
ησεν ἡ χείρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ
πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος·
καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ
ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον, καὶ
τρέμοντα τοὺς λόγους μου;
3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι
μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτέννων κύνα·
ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν, ὡς
αἷμα ὕειον· ὁ διδοὺς λίβανον
εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφη-
μος· καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα
αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε,
4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμ-
παίγματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρ-
τίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι
ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐχ ὑπήκου-
σάν μου· ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκου-
σαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν
ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλό-
μην, ἐξελέξαντο.
5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου
οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ·
εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μι-
σοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις,
ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ,
καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐ-
τῶν, καὶ ἐκεῖνοι αἰσχυνθή-
σονται.
6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως,
φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀν-

ταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.
7 Πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.
8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἑώρακεν οὕτως; εἰ ὤδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ, ὅτι ὤδινε καὶ ἔτεκε Σιὼν τὰ παιδία αὐτῆς.
9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος· οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου.
10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,
11 Ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.
12 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.
13 Ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε.
14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν.
15 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.
16 Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.
17 Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.
18 Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου.
19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσὶς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὸχ, καὶ εἰς Θοβὲλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἑωράκασί μου τὴν

δόξαν· ϗ ἀναγγελῦσι ͳ δόξαν
μȣ ἐν τοῖς ἔθνεσι,
20 Καὶ ἄξȣσι τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς
ὑμῶν ἐκ πάντων ͳ ἐθνῶν δῶ-
ρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων ϗ ἁρ-
μάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων
μετὰ σκιαδίων εἰς ͳ ἁγίαν πό-
λιν Ἱερȣσαλὴμ, εἶπε Κύριος,
ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ
μετὰ ψαλμῶν εἰς ͳ οἶκον Κυ-
ρίȣ.
21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι
ἱερεῖς ϗ Λευίτας, εἶπε Κύριος.
22 Ὃν τρόπον γὰρ ὁ ȣ̓ρανὸς
καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ
ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμȣ͂, λέγει
Κύριος, ȣ̔́τω στήσεται τὸ σπέρ-
μα ὑμῶν, ϗ τὸ ὄνομα ὑμῶν.
23 Καὶ ἔςαι μὴν ἐκ μηνὸς,
ϗ σάββατον ἐκ σαββάτȣ, ἥξει
πᾶσα σὰρξ τȣ͂ προσκυνῆσαι
ἐνώπιον ἐμȣ͂ ἐν Ἱερȣσαλὴμ, εἶ-
πε Κύριος.
24 Καὶ ἐξελεύσονται ϗ ὄ-
ψονται τὰ κῶλα ͳ ἀνθρώπων
ͳ παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ
γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
τήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ
σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς
ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.
ΤΟ ῥῆμα τȣ͂ Θεȣ͂ ὃ ἐγένετο
ἐπὶ Ἱερεμίαν ͳ τȣ͂ Χελκίȣ,
ἐκ ͳ ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀ-
ναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμὶν,
2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τȣ͂ Θεȣ͂
πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἰωσίȣ υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως
Ἰȣ́δα, ἔτȣς τρισκαιδεκάτȣ ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτȣ͂.
3 Καὶ ἐγίνετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἰωακεὶμ υἱȣ͂ Ἰωσία βα-
σιλέως Ἰούδα, ἕως ἐνδεκάτου
ἔτȣς τȣ͂ Σεδεκία υἱȣ͂ Ἰωσία βα-
σιλέως Ἰȣ́δα, ἕως ͳ αἰχμαλω-
σίας Ἱερȣσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνί.
4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς αὐτόν·
5 Πρὸ τȣ͂ με πλάσαι σε ἐν
κοιλίᾳ, ἐπίςαμαί σε, ϗ πρὸ τȣ͂
σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά
σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά
σε.
6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσπο-
τα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίςα-

μαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ
εἰμι.
7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγώ
εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας ἃς ἐὰν
ἐξαποςείλω σε, πορεύσῃ, καὶ
κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλω-
μαί σοι, λαλήσεις.
8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπε
αὐτῶν, ὅτι μετὰ σῦ ἐγώ εἰμι
τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύ-
ριος.
9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν
χεῖρα αὐτῦ πρὸς μὲ, καὶ ἥψατο
τοῦ ςόματός μυ, καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς μὲ, Ἰδὺ δέδωκα τὺς λό-
γυς μυ εἰς τὸ ςόμα συ.
10 Ἰδὺ καθέςακά σε σήμε-
ρον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας,
ἐκριζῦν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ
ἀπολύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ
καταφυτεύειν.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίυ
πρὸς μὲ, λέγων, Τί σὺ ὁρᾷς;
καὶ εἶπα, Βακτηρίαν καρυΐνην.
12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγρή-
γορα ἐγὼ ἐπὶ τὺς λόγυς μυ τῦ
ποιῆσαι αὐτύς.
13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίυ
ἐκ δευτέρυ πρὸς μὲ, λέγων, Τί
σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Λέβητα
ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον
αὐτῦ ἀπὸ προσώπυ Βοῤῥᾶ.
14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς
μὲ, Ἀπὸ προσώπυ Βοῤῥᾶ ἐκ-
καυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάν-
τας τὺς κατοικῦντας τῆς γῆν.
15 Διότι ἰδὺ ἐγὼ συγκαλῶ
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, λέγει Κύριος· καὶ
ἥξυσι καὶ θήσυσιν ἕκαςος τὸν
θρόνον αὐτῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα
τῶν πυλῶν Ἱερυσαλὴμ, καὶ ἐπὶ
πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πό-
λεις Ἰύδα.
16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτὺς
μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς
κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν
με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις,
καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν αὐτῶν.
17 Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν
ὀσφύν συ, καὶ ἀνάςηθι, καὶ εἰπὸν
πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι·
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπυ αὐ-
τῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον
αὐτῶν, ὅτι μετὰ σῦ εἰμι, τῦ
ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.
18 Ἰδὺ τέθεικά σε ἐν τῇ
σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυ-
ρὰν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκῦν,
ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰύδα, καὶ τοῖς ἄρχυσιν αὐτῦ,
καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς.
19 Καὶ πολεμήσυσί σε, καὶ
οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι
μετὰ σῦ ἐγώ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖ-
σθαί σε, εἶπε Κύριος.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑΙ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος,

2 Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, ϗ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτοὺς, φησὶ Κύριος.

4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶκος Ἰακὼβ, ϗ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Τί εὕροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, ϗ ἐματαιώθησαν;

6 Καὶ οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ ϗ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθὲν, καὶ οὐ κατῴκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;

7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· ϗ εἰσήλθετε, ϗ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, ϗ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα.

8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος; ϗ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βάαλ, ϗ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.

9 Διατοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, ϗ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ, ϗ ἴδετε, ϗ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα·

11 Εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, ϗ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.

12 Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, ϗ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο ϗ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, ϗ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.

14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενής ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες, ϗ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ

κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε, κ̀ κατέπαιζόν σε.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σε·

18 Καὶ νῦν τί σοι κ̀ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτε τȣ̃ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; κ̀ τί σοι κ̀ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τȣ̃ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σε, κ̀ ἡ κακία σε ἐλέγξει σε· κ̀ γνῶθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε· κ̀ ἐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σε, κ̀ διέσπασας τὲς δεσμές σε, κ̀ εἶπας, Οὐ δελεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βενὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλε κατασκίε, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ με.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῇς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σε ἐναντίον ἐμȣ̃, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἐρεῖς, Οὐκ ἐμιάνθην, κ̀ ὀπίσω τȣ̃ Βάαλ ἐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδές σε ἐν τῷ πολυανδρίῳ, κ̀ γνῶθι τί ἐποίησας· ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδὲς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμε, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητȣ̃ντες αὐτὴν, οὐ κοπιάσεσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσεσιν αὐτήν.

25 Ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδȣ̃ τραχείας, κ̀ τὸν φάρυγγά σε ἀπὸ δίψες· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριεμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίες, κ̀ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνη κλέπτε ὅταν ἁλῷ, ἕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ κ̀ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, κ̀ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, κ̀ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν, Ὅτι πατήρ με εἶ σὺ, κ̀ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· κ̀ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα, κ̀ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· κ̀ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρȣ̃σιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ πȣ̃ εἰσὶν οἱ θεοί σε, ὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται κ̀ σώσεσιν ἐν καιρῷ

τοῦ κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθυον τῇ Βάαλ.

29 Ἱνατί λαλεῖτε πρός με; πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου, Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι;

32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τοῦ κόσμου αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιάναι τὰς ὁδούς σου,

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σου εὑρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυΐ.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῷός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ ἥμαρτον·

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερῶσαι τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ, καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ Ἀσσούρ·

37 Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μιαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

2 Ἆρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημουμένη, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὄψις πόρνης ἐγένετό σου, ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας.

4 Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλε-

σας, ϗ πατέρα ϗ ἀρχηγὸν τῆς
παρθενίας σου;
5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα,
ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῖκος;
ἰδοὺ ἐλάλησας, ϗ ἐποίησας τὰ
πονηρὰ ταῦτα, ϗ ἠδυνάσθης.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ
ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου τοῦ βα-
σιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραήλ; ἐπορεύ-
θησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν,
ϗ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλ-
σώδους, ϗ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.
7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορ-
νεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα,
Πρὸς μὲ ἀνάστρεψον ϗ οὐκ ἀνέ-
στρεψε· ϗ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν
αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα.
8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάν-
των ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοι-
χᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτὴν, καὶ ἔδωκα
αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῆς· ϗ οὐκ ἐφοβήθη
ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, ϗ ἐπο-
ρεύθη, ϗ ἐπόρνευσε ϗ αὐτή,
9 Καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ
πορνεία αὐτῆς, ϗ ἐμοίχευσε τὸ
ξύλον ϗ τὸν λίθον.
10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ
ἐπεστράφη πρὸς μὲ ἡ ἀσύνθετος
Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐ-
τῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.
11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Ἐδικαίωσε τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ἰούδα.
12 Πορεύου ϗ ἀνάγνωθι τοὺς
λόγους τούτους πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ
ἐρεῖς, Ἐπιστράφηθι πρὸς μὲ ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει
Κύριος· ϗ μὴ στηριῶ τὸ πρόσ-
ωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεή-
μων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, ϗ
οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Πλὴν, γνῶθι τὴν ἀδικίαν
σου ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου
ἠσέβησας, ϗ διέχεας τὰς ὁδούς
σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παν-
τὸς ξύλου ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς
μου οὐχ ὑπηκούσατε, λέγει Κύ-
ριος.
14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστη-
κότες, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ
κατακυριεύσω ὑμῶν, ϗ λήψο-
μαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ
δύο ἐκ πατριᾶς, ϗ εἰσάξω ὑ-
μᾶς εἰς Σιὼν,
15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας
κατὰ τὴν καρδίαν μου, ϗ ποι-
μανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες
μετ' ἐπιστήμης.
16 Καὶ ἔσται ἐὰν πληθυν-
θῆτε, ϗ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς,
λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Κιβωτὸς
διαθήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ
ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ
ὀνομασθήσεται, οὐδὲ ἐπισκεφθή-
σεται, ϗ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.
17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
ϗ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσι
τὴν Ἰερουσαλὴμ, Θρόνον Κυρίου·

ϗ συναχθήσονται πάντα τὰ
ἔθνη εἰς αὐτὴν, καὶ οὐ πορεύ-
σονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμη-
μάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς.
18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
συνελεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ϗ ἥξουσιν
ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ
ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πα-
τέρας αὐτῶν·
19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο
Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα,
καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν,
κληρονομίαν Θεοῦ παντοκρά-
τορος ἐθνῶν· ϗ εἶπα, Πατέρα
καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ
ἀποστραφήσεσθε.
20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς
τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτη-
σεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος.
21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη
κλαυθμοῦ ϗ δεήσεως υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ
ἁγίου αὐτῶν.
22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέ-
φοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συν-
τρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δοῦλοι
ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι· ὅτι σὺ
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.
23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν
οἱ βουνοὶ, ϗ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων,
πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ
σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.
24 Ἡ δὲ αἰσχύνη κατηνά-
λωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ
πρόβατα αὐτῶν ϗ τοὺς μόσχους
αὐτῶν, ϗ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτῶν.
25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰ-
σχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι
ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν
ἡμεῖς, ϗ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ
νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης· ϗ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς
φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ,
λέγει Κύριος, πρὸς μὲ,
ἐπιστραφήσεται· ϗ ἐὰν περιέλῃ
τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στό-
ματος αὐτοῦ, ϗ ἀπὸ τοῦ προσ-
ώπου μου εὐλαβηθῇ,
2 Καὶ ὀμόσῃ, Ζῇ Κύριος,
μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει ϗ ἐν
δικαιοσύνῃ, ϗ εὐλογήσουσιν ἐν
αὐτῷ ἔθνη, ϗ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι
τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.
3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς
κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νεώ-
σατε ἑαυτοῖς νεώματα, ϗ μὴ
σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.
4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑ-
μῶν, ϗ περιτέμεσθε τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα,
ϗ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ,

μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός
μου, ϗ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου
πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.
5 Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰούδᾳ,
καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ·
εἴπατε, Σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς
σάλπιγγι, κεκράξατε μέγα·
εἴπατε, Συνάχθητε, καὶ εἰσ-
έλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς
τειχήρεις.
6 Ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς
Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι
κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βοῤῥᾶ,
ϗ συντριβὴν μεγάλην.
7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας
αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε,
ϗ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ
θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν· ϗ
αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται,
παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐ-
τάς.
8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε
σάκκους, ϗ κόπτεσθε, ϗ ἀλα-
λάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ
θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.
9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται
ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ
καρδία τῶν ἀρχόντων, ϗ οἱ ἱερεῖς
ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται
θαυμάσονται.
10 Καὶ εἶπα, Ὦ δέσποτα
Κύριε, ἆρά γε ἀπατῶν ἠπά-
τησας τὸν λαὸν τοῦτον ϗ τὴν Ἱε-
ρουσαλὴμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται,
ϗ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως
τῆς ψυχῆς αὐτῶν;
11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι
τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσα-
λὴμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ
μου, οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ' εἰς
ἅγιον.
12 Πνεῦμα πληρώσεως ἥξει
μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρί-
ματά μου πρὸς αὐτούς.
13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβή-
σεται, ϗ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρ-
ματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν
οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι
ταλαιπωροῦμεν.
14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν
καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ἵνα
σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχουσιν
ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;
15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος
ἐκ Δὰν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται
πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραίμ.
16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ
ἥκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερου-
σαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ
γῆς μακρόθεν, ϗ ἔδωκαν ἐπὶ
τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.
17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν,
ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι
ἐμοῦ ἠμέλησας, λέγει Κύριος.
18 Αἱ ὁδοί σου ϗ τὰ ἐπιτη-
δεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά
σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πι-
κρὰ, ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας
σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου.

21 Ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων;

22 Διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοί, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο.

26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 Τάδε λέγει Κύριος, Ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

28 Ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

30 Καὶ σὺ τί ποιήσεις; ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ· ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς μάταιον ὡραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου, τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν.

31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου, ὡς πρωτοτοκούσης· φωνὴ θυγατρὸς Σιὼν ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς· Οἴμοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.

2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διατοῦτο οὐκ ἐν ψεύδεσιν ὀμνύουσι;

3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας αὐτοὺς, ϗ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἴσως πτωχοί εἰσι, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, ϗ κρίσιν Θεοῦ.

5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἁδροὺς, ϗ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, ϗ κρίσιν Θεοῦ· ϗ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν, διέῤῥηξαν δεσμούς.

6 Διατοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ϗ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτοὺς, ϗ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 Ποία τούτων ἵλεως γένωμαί σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσι θεοῖς· ϗ ἐχόρτασα αὐτοὺς, καὶ ἐμοιχῶντο, ϗ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον.

8 Ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, ϗ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσίν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ, ϗ οἶκος Ἰούδα.

12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, ϗ εἶπαν, Οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν ϗ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα.

13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, ϗ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ, ϗ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, ϗ καταφάγεται αὐτούς.

15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόῤῥωθεν οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

16 Πάντες ἰσχυροί,

17 Καὶ κατέδονται τ̃ θερισμὸν ὑμῶν, ᾗ τὰς ἄρτας ὑμῶν, ᾗ κατέδονται τὰς υἱὰς ὑμῶν, ᾗ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν, ᾗ τὰς μόσχας ὑμῶν, ᾗ κατέδονται τὰς ἀμπελῶνας ὑμῶν, ᾗ τὰς συκῶνας ὑμῶν, καὶ τὰς ἐλαιῶνας ὑμῶν· ᾗ ἀλοήσεσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔςαι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεός σα, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

19 Καὶ ἔςαι, ὅταν εἴπητε, Τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; ᾗ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνθ' ὧν ἐδελεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ὕτως δυλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὐχ ὑμῶν.

20 Ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τ̃ οἶκον Ἰακὼβ, ᾗ ἀκυσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰάδα.

21 Ἀκάσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς ᾗ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπυσιν, ὦτα αὐτοῖς ᾗ ὐκ ἀκάυσι.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει Κύριος; ἢ ἀπὸ προσώπυ μου ὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ, πρόςαγμα αἰώνιον, ᾗ ὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ, ᾗ ταραχθήσεται, ᾗ οὐ δυνήσεται· ᾗ ἠχήσυσι τὰ κύματα αὐτῆς, ᾗ ὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τύτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος ᾗ ἀπειθὴς, καὶ ἐξέκλιναν ᾗ ἀπήλθοσαν,

24 Καὶ ὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τ̃ Θεὸν ἡμῶν, τ̃ διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως προςάγματος θερισμῦ, ᾗ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, ᾗ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέςησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν.

26 Ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μυ ἀσεβεῖς, ᾗ παγίδας ἔςησαν τ̃ διαφθεῖραι ἄνδρας, ᾗ συνελαμβάνοσαν.

27 Ὡς παγὶς ἐφεςαμένη πλήρης πετεινῶν, ὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλυ· διατῦτο ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλύτησαν,

28 Καὶ παρέβησαν κρίσιν, ὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανῦ, καὶ κρίσιν χήρας ὐκ ἐκρίνοσαν.

29 Μὴ ἐπὶ τύτοις ὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιύτῳ ὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μυ;

30 Ἔκςασις ᾗ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τ̃ γῆς.

31 Οἱ προφῆται προφητεύ-

ουσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

Κεφ. ς'. 6.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνατε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος θύγατερ Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὦ πόλις ψευδὴς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς, ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνῳ καὶ μάστιγι

8 Παιδευθήσῃ Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθῇ.

9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμὸν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό.

11 Καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπιτοαυτό· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ

ἕως ψευδοπροφήτε πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.

14 Καὶ ἰῶντο σύντριμμα τε λαε με, ἐξεθενεντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· κ̀ πε ἐςιν εἰρήνη;

15 Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· κ̀ ὲδ' ὡς καταισχυνόμενοι κατῃσχύνθησαν, κ̀ τ ἀτιμίαν αὐτῶν ουκ ἔγνωσαν· διατετο πεσενται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν, κ̀ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολενται, εἶπε Κύριος.

16 Τάδε λέγει Κύριος, Στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, κ̀ ἴδετε, κ̀ ἐρωτήσατε τρίβες Κυρίε αἰωνίες· καὶ ἴδετε ποία ἐςὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, κ̀ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, κ̀ εὑρήσετε ἁγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· κ̀ εἶπαν, Οὐ πορευσόμεθα.

17 Καθέςακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπὲς· Ἀκέσατε τ φωνῆς τ σάλπιγγος· κ̀ εἶπαν, Οὐκ ἀκεσόμεθα.

18 Διὰ τετο ἤκεσαν τὰ ἔθνη, κ̀ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.

19 Ἄκεε γῆ, ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τετον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποςροφῆς αὐτῶν, ὅτι τ λόγων με οὐ προσέσχον, κ̀ τ νόμον με ἀπώσαντο.

20 Ἱνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε, κ̀ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν ὲκ εἰσὶ δεκτὰ, κ̀ αἱ θυσίαι ὑμῶν ὲχ ἥδυνάν μοι.

21 Διατετο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τετον ἀσθένειαν, κ̀ ἀσθενήσεσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων κ̀ ὁ πλησίον αὐτε ἀπολενται.

22 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτε τ γῆς·

23 Τόξον κ̀ ζιβύνην κρατήσεσιν· ἰταμός ἐςι, κ̀ ὲκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτε, ὡς θάλασσα κυμαίνεσα· ἐφ' ἵπποις κ̀ ἅρμασι παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θύγατερ Σιών.

24 Ἠκέσαμεν τ ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτέσης.

25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν, κ̀ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τ ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.

26 Θύγατερ λαε με περίζωσαι σάκκον, κατάπασσε ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπητε ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμαςὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, κ̀ γνώ-

ςη με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς ϗ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

Κεφ. ζ. 7.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία.

3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, ϗ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, ϗ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, ϗ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρός, ϗ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ,

6 Καὶ προσήλυτον ϗ ὀρφανὸν ϗ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, ϗ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, ϗ μοιχᾶσθε, ϗ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, ϗ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ, ϗ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, ὧν οὐκ οἴδατε,

10 Τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, ϗ ἤλθετε ϗ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ϗ εἴπατε, Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 Μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; ϗ ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλώ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ.

13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ϗ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, ϗ ἐκάλεσα ὑμᾶς ϗ οὐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλώ.

15 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέῤῥιψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραίμ.

16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς, καὶ μὴ εὔχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαί.

17 Ἢ οὐχ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ;

18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς, τοῦ ποιῆσαι καυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με.

19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει Κύριος; οὐχὶ ἑαυτοὺς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα.

22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας.

23 Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεὸν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν.

24 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὄπισθεν· καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν,

25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου, τοὺς προφήτας, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,

26 Καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ

οὐ προσέσχε τὸ ὖς αὐτῶν, καὶ
ἐσκλήρυναν τ̃ τράχηλον αὐτῶν
ὑπὲρ τὰς πατέρας αὐτῶν.
27, 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τῦτον
τ̃ λόγον, Τῦτο τὸ ἔθνος ὃ ὐκ
ἤκυσε τῆς φωνῆς Κυρίυ, ὐδὲ
ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ
πίςις ἐκ ςόματος αὐτῶν.
29 Κεῖρε τ̃ κεφαλήν συ, καὶ
ἀπόῤῥιπλε, κ̀ ἀνάλαβε ἐπὶ χει-
λέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε
Κύριος, κ̀ ἀπώσατο τὴν γενεὰν
τ̃ ποιῦσαν ταῦτα.
30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰὐ-
δα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμῦ,
λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ βδε-
λύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ,
οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου
ἐπ᾽ αὐτὸν, τ̃ μιάναι αὐτόν.
31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τ̃ βωμὸν
τ̃ Ταφὲθ, ὅς ἐςιν ἐν φάραγγι
υἱῦ Ἐννὸμ, τ̃ κατακαίειν τὰς
υἱὰς αὐτῶν, κ̀ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ ὐκ ἐνετειλά-
μην αὐτοῖς, κ̀ οὐ διενοήθην ἐν
τῇ καρδίᾳ μυ.
32 Διατῦτο ἰδὰ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ ὐκ
ἐρῦσιν ἔτι, Βωμὸς τ̃ Ταφὲθ κ̀
φάραγξ υἱῦ Ἐννὸμ, ἀλλ᾽ Ἡ
φάραγξ τ̃ ἀνῃρημένων· κ̀ θά-
ψυσιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ
μὴ ὑπάρχειν τόπον.
33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῦ
λαῦ τύτυ εἰς βρῶσιν τοῖς πε-
τεινοῖς τ̃ ὐρανῦ, καὶ τοῖς θη-
ρίοις τ̃ γῆς, κ̀ ὐκ ἔςαι ὁ ἀπο-
σοβῶν.
34 Καὶ καταλύσω ἐκ πό-
λεων Ἰὐδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερυ-
σαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων,
καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν
νυμφίυ, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι
εἰς ἐρήμωσιν ἔςαι πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. η΄. 8.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει
Κύριος, ἐξοίσυσι τὰ ὀςᾶ
τ̃ βασιλέων Ἰὐδα, καὶ τὰ ὀςᾶ
τ̃ ἀρχόντων αὐτῦ, κ̀ τὰ ὀςᾶ τ̃
ἱερέων, καὶ τὰ ὀςᾶ προφητῶν,
κ̀ τὰ ὀςᾶ τῶν κατοικύντων ἐν
Ἱερυσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐ-
τῶν,
2 Καὶ ψύξυσιν αὐτὰ πρὸς τ̃
ἥλιον κ̀ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς
πάντας τὰς ἀςέρας, κ̀ πρὸς
πᾶσαν τ̃ ςρατιὰν τ̃ ὐρανῦ, ἃ
ἠγάπησαν, κ̀ οἷς ἐδύλευσαν,
κ̀ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐ-
τῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, κ̀ οἷς
προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κὸ-
πήσονται, κ̀ οὐ ταφήσονται, κ̀
ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπυ τ̃ γῆς,
3 Ὅτι εἵλοντο τ̃ θάνατον ἢ
τ̃ ζωὴν, κ̀ πᾶσι τοῖς κατα-
λοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ
τ̃ γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τό-
πῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτὰς ἐκεῖ.
4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Μὴ ὁ πίπλων ὐκ ἀνίςαται; ἢ
ὁ ἀποςρέφων ὐκ ἀναςρέφει;

5 Διατί ἀπέςρεψεν ὁ λαός μȣ ȣ͂τος ἀποςροφὴν ἀναιδῆ, ϗ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, ϗ ȣ̓κ ἠθέλησαν τȣ͂ ἐπιςρέψαι;

6 Ἐνωτίσασθε δὴ, ϗ ἀκȣ́σατε· ȣ̓χ οὕτω λαλήσȣσιν, Οὐκ ἔςιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτȣ͂, λέγων, Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τȣ͂ δρόμȣ αὐτȣ͂, ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτȣ͂.

7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγὼν ϗ χελιδὼν ἀγρȣ͂, ςρȣθία ἐφύλαξαν καιρȣ̀ς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαός μȣ ȣ͂τος ȣ̓κ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίȣ.

8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίȣ μεθ' ἡμῶν ἐςιν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν.

9 Ἠσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ ἐπτοήθησαν ϗ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐςιν ἐν αὐτοῖς;

10 Διατȣ͂το δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τȣ̀ς ἀγρȣ̀ς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, ϗ συνάξȣσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

13 Οὐκ ἔςι ςαφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ϗ ȣ̓κ ἔςι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκεν.

14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, ϗ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἀποῤῥιφῶμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέῤῥιψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτȣ͂.

15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ ȣ̓κ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, ϗ ἰδȣ̀ σπȣδή.

16 Ἐκ Δὰν ἀκȣσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτȣ͂· ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμȣ͂ ἱππασίας ἵππων αὐτȣ͂ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ, ϗ ἥξει ϗ καταφάγεται τὴν γῆν, ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν ϗ τȣ̀ς κατοικȣ͂ντας ἐν αὐτῇ.

17 Διότι ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐξαποςέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατȣ͂ντας, οἷς ȣ̓κ ἔςιν ἐπᾶσαι, καὶ δήξονται ὑμᾶς

18 Ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορȣμένης.

19 Ἰδȣ̀ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαȣ͂ μȣ ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος ȣ̓κ ἔςιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔςιν ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ϗ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις.

20 Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἀμητὸς, ϗ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.

21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγα-

τρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην· ἐν
ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες
ὡς τικτούσης.
22 Καὶ μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν
Γαλαάδ, ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ;
διατί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς
λαοῦ μου;

Κεφ. θ'. 9.

ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ,
ϗ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν
δακρύων; ϗ κλαύσομαι τὸν λαόν
μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός,
τοὺς τετραυματισμένους θυγα-
τρὸς λαοῦ μου.
2 Τίς δῴη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ
σταθμὸν ἔσχατον, ϗ καταλείψω
τὸν λαόν μου, ϗ ἀπελεύσομαι ἀπ'
αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶν-
ται, σύνοδος ἀθετούντων,
3 Καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν
αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ
οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλ-
θοσαν, καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν,
φησὶ Κύριος.
4 Ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ φυλάξασθε, ϗ ἐπ' ἀδελ-
φοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι
πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερνιεῖ,
καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύ-
σεται.
5 Ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐ-
τοῦ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ
μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ
γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ,
ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ
ἐπιστρέψαι.
6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, ϗ δόλος
ἐπὶ δόλῳ· οὐκ ἤθελον εἰδέναι
με, φησὶ Κύριος.
7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτούς,
ϗ δοκιμῶ αὐτούς· ὅτι ποιήσω
ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγα-
τρὸς λαοῦ μου.
8 Βαλὶς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσ-
σα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ
στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον
αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικά, ϗ ἐν ἑαυ-
τῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.
9 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέ-
ψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν
λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχή μου;
10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κο-
πετόν, ϗ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς
ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους,
οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως
ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἕως
κτηνῶν, ἐξέστησαν, ᾤχοντο.
11 Καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ
εἰς μετοικίαν, ϗ εἰς κατοικη-
τήριον δρακόντων, ϗ τὰς πό-
λεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν θή-
σομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖ-
σθαι.
12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συν-
ετός, ϗ συνέτω τοῦτο; καὶ ᾧ
λόγος στόματος Κυρίου πρὸς αὐ-
τόν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν, ἕνεκεν
τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη,

ὡς ἔρημος, παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν;

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, ϗ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,

14 Ἀλλ᾽ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, ϗ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν·

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, ϗ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς,

16 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ ϗ οἱ πατέρες αὐτῶν, ϗ ἐπαποστελῶ ἐπ᾽ αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Καλέσατε τὰς θρηνούσας, ϗ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθεγξάσθωσαν,

18 Καὶ λαβέτωσαν ἐφ᾽ ὑμᾶς θρῆνον, ϗ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ϗ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ,

19 Ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών· Πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατῃσχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, ϗ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν;

20 Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, ϗ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν, ϗ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, ϗ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ϗ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

24 Ἀλλ᾽ ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν ϗ γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος ϗ κρίμα ϗ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ϗ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν·

26 Ἐπ᾽ Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, ϗ ἐπὶ Ἐδὼμ, ϗ ἐπὶ

υἱὲς Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ υἱὲς Μωὰβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτῦ, τὲς κατοικῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίε, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδὲς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τῦ ἐρανῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐςὶν ἐκ τῦ δρυμῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐςερέωσαν αὐτά·

5 Θήσεσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται· ἀργύριον τορευτόν ἐςιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐςιν.

9 Ἀπὸ Θαρσὶς ἥξει χρυσίον Μωφὰζ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσεσιν αὐτά.

5 Αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι ἐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν ἐκ ἔςιν ἐν αὐτοῖς.

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἳ τὸν ἐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τῦ ἐρανῦ τέτε.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκεμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτῦ ἐξέτεινε τὸν ἐρανὸν,

13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν ἐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτε τῆς γῆς, ἀςραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατῃσχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν, ἐκ ἔςι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἐςιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολῦνται.

16 Οὐκ ἔςι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόςασίν σε, κατοικῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ σκελίζω τὲς κατοικῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί
σου, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σου· κἀ-
γὼ εἶπα, Ὄντως τοῦτο τὸ τραῦ-
μά σου, καὶ κατέλαβέ σε.
20 Ἡ σκηνή σου ἐταλαιπώ-
ρησεν, ὤλετο· καὶ πᾶσαι αἱ δέῤ-
ῥεις σου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί
μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰ-
σὶν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκη-
νῆς μου, τόπος τῶν δέῤῥεών μου.
21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρο-
νεύσαντο, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζή-
τησαν· διατοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶ-
σα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθη-
σαν.
22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται
καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς Βοῤ-
ῥᾶ, τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰούδα
εἰς ἀφανισμὸν, καὶ κοίτην στρου-
θῶν.
23 Οἶδα Κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ
ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ
πορεύσεται καὶ κατορθώσει πο-
ρείαν αὐτοῦ.
24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε,
πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ,
ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιή-
σῃς.
25 Ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ
ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ
γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ
ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον
τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐ-
τὸν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμω-
σαν.

Κεφ. ια'. 11.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,
2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις
πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ,
3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τά-
δε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρω-
πος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων
τῆς διαθήκης ταύτης,
4 Ἧς ἐνετειλάμην τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἀνή-
γαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων,
Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποι-
ήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλω-
μαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς
λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
Θεόν·
5 Ὅπως στήσω τὸν ὅρκον μου,
ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα
αὕτη· καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα,
Γένοιτο Κύριε.
6 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με,
Ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν
πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερου-
σαλὴμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς
λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ
ποιήσατε αὐτούς.
8 Καὶ οὐκ ἐποίησαν.
9 Καὶ εἶπε Κύριος πρός με,

Εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰούδα, ϗ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

10 Ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου, ϗ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς· ϗ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ ϗ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

11 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακά, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν· ϗ κεκράξονται πρὸς μέ, ϗ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν.

12 Καὶ πορεύσονται πόλεις Ἰούδα ϗ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ κεκράξονται πρὸς τοὺς θεούς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν.

13 Ὅτι κατ᾽ ἀριθμὸν τῶν πόλεών σου ἦσαν θεοί σου Ἰούδα, ϗ κατ᾽ ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾷν τῇ Βάαλ.

14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, ϗ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει ϗ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελοῦσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τούτοις διαφεύξῃ;

16 Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον τῷ εἴδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς, ἀνήφθη πῦρ ἐπ᾽ αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἠχρειώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς·

17 Καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύσας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ ϗ οἴκου Ἰούδα, ὅ, τι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμιᾷν αὐτοὺς τῇ Βάαλ.

18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν·

19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ᾽ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες, Δεῦτε ϗ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, ϗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι.

20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου.

21 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου,

τὲς λέγοντας, Οὐ μὴ προφη-
τεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίε,
εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς
χερσὶν ἡμῶν·
22 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ'
αὐτές· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθανᾶνται, ϗ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λι-
μῷ.
23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ
ἔςαι αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ
ἐπὶ τὲς κατοικᾶντας ἐν Ἀνα-
θὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι
ἀπολογήσομαι πρὸς σέ·
πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς
σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδᾶ-
ται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀ-
θετᾶντες ἀθετήματα;
2 Ἐφύτευσας αὐτὲς, ϗ ἐῤῥι-
ζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, ϗ
ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ
τᾶ ςόματος αὐτῶν, ϗ πόῤῥω
ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.
3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις
με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μυ
ἐναντίον σε· ἅγνισον αὐτὲς
εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.
4 Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ,
ϗ πᾶς ὁ χόρτος τᾶ ἀγρᾶ ξη-
ρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν
κατοικέντων ἐν αὐτῇ; ἠφανί-
σθησαν κτήνη ϗ πετεινὰ, ὅτι
εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδὲς
ἡμῶν.
5 Σοῦ οἱ πόδες τρέχεσι, ϗ
ἐκλυᾶσί σε· πῶς παρασκευάσῃ
ἐφ' ἵπποις; ϗ ἐν γῇ εἰρήνης
σε πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν
φρυάγματι τᾶ Ἰορδάνε;
6 Ὅτι ϗ οἱ ἀδελφοί σε ϗ ὁ
οἶκος τᾶ πατρός σε, καὶ ἇτοι
ἠθέτησάν σε, ϗ αὐτοὶ ἐβόησαν,
ἐκ τῶν ὀπίσω σε ἐπισυνήχθησαν·
μὴ πιςεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λα-
λήσεσι πρὸς σὲ καλά.
7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν
με, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν
με, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην
ψυχήν με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῆς.
8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία με
ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν
ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, δια-
τᾶτο ἐμίσησα αὐτήν.
9 Μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ
κληρονομία με ἐμοὶ, ἢ σπή-
λαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε,
συναγάγετε πάντα τὰ θηρία
τᾶ ἀγρᾶ, ϗ ἐλθέτωσαν τᾶ φαγεῖν
αὐτήν.
10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθει-
ραν τὸν ἀμπελῶνά με, ἐμόλυναν
τὴν μερίδα με, ἔδωκαν τὴν μερίδα
τὴν ἐπιθυμητήν με εἰς ἔρημον
ἄβατον,
11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀ-
πωλείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠ-
φανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἐκ

ἐστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς· οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί.

13 Σπείρατε πυροὺς, καὶ ἀκάνθας θερίζετε, οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

16 Καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου, Ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν, καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται.

2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου.

3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

4 Λάβε τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας.

5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.

6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ ὤρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν.

8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλὴμ,

10 Τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου, καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν.

11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφὺν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα, τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν, καὶ εἰς καύχημα, καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου.

12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, Πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου· καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, Μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνου;

13 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας, καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, μεθύσματι·

14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτειρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον Κυρίου.

18 Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσι, Ταπεινώθητε καὶ καθίσατε, ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν.

19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον, συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀποικίσθη Ἰούδας, συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν.

20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ Βορρᾶ· ποῦ ἐστι τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου;

21 Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν·

ὐκ ὠδῖνες καθέξουσί σε καθὼς
γυναῖκα τίκτουσαν;
22 Καὶ ἐὰν εἴπης ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου, Διατί ἀπήντησέ μοι
ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδι-
κίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπί-
σθιά σου, παραδειγματισθῆναι
τὰς πτέρνας σου.
23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ
δέρμα αὐτοῦ, καὶ πάρδαλις τὰ
ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθη-
κότες τὰ κακά.
24 Καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὡς
φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου
εἰς ἔρημον.
25 Οὕτως ὁ κλῆρός σου, καὶ
μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ,
λέγει Κύριος· ὡς ἀπελάθου μου,
καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι,
26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ
ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου,
27 Καὶ ἡ μοιχεία σου, καὶ
χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλο-
τρίωσις τῆς πορνείας σου· ἐπὶ τῶν
βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα
τὰ βδελύγματά σου· οὐαί σοι
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρί-
σθης ὀπίσω μου· ἕως τίνος ἔτι;

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ
αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν,
καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.
3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς
ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν
ἐφ' ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέ-
ατα, καὶ οὐχ εὕροσαν ὕδωρ, καὶ
ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν
κενά.
4 Καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέ-
λιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ᾐσχύν-
θησαν οἱ γεωργοὶ, ἐπεκάλυ-
ψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.
5 Καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτε-
κον, καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν
βοτάνη.
6 Ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ
νάπας, καὶ εἵλκυσαν ἄνεμον, ἐξ-
έλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι
οὐκ ἦν χόρτος.
7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντ-
έστησαν ἡμῖν· Κύριε ποίησον ἡ-
μῖν ἕνεκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ
ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου,
ὅτι σοι ἡμάρτομεν.
8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, καὶ
σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἱνατί
ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων
εἰς κατάλυμα;
9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος
ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος
σώζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ Κύ-
ριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκλη-
ται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡ-
μῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐώδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ Ὢν Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μαντείας, καὶ οἰωνίσματα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἳ λέγουσι, Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται,

16 Καὶ ὁ λαὸς, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐῤῥιμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον, Καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἱνατί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή.

20 Ἔγνωμεν Κύριε ἁμαρ-

τήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέ-
ρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναν-
τίον σου.
21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά
σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης
σου· μνήσθητι, μὴ διασκεδά-
σῃς τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ'
ἡμῶν.
22 Μή ἐστιν ἐν εἰδώλοις τῶν
ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς
δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ
σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε
Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα
ταῦτα.

Κεφ. ιε΄. 15.

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Ἐὰν στῇ Μωυσῆς καὶ Σα-
μουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ
ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς αὐτούς·
ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ
ἐξελθέτωσαν.
2 Καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς
σὲ, Ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς
θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαι-
ραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς
λιμὸν, εἰς λιμόν· καὶ ὅσοι εἰς
αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλω-
σίαν.
3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτοὺς
τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴν
μάχαιραν εἰς σφαγὴν, καὶ τοὺς
κύνας εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ
θηρία τῆς γῆς, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν καὶ δια-
φθοράν.
4 Καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς
ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασι-
λείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ
υἱὸν Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα,
περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν
Ἱερουσαλήμ.
5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱε-
ρουσαλήμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ
σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰ-
ρήνην σοι;
6 Σὺ ἀπεστράφης με, λέγει
Κύριος, ὀπίσω πορεύσῃ· καὶ
ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ δια-
φθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐ-
τούς·
7 Καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν δια-
σπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτε-
κνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν
μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.
8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι
αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θα-
λάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα
νεανίσκους, ταλαιπωρίαν ἐν με-
σημβρίᾳ, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν
ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδήν.
9 Ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἑπτὰ,
ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς,
ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσού-
σης τῆς ἡμέρας, κατῃσχύνθη καὶ
ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους
αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναν-
τίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.
10 Οἴμοι ἐγὼ μῆτερ, ὡς τινά
με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον,
καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ;

ὔτε ὠφέλησα, ὔτε ὠφέλησέ με
ὐδείς· ἡ ἰσχύς μυ ἐξέλιπεν ἐν
τοῖς καταρωμένοις με.

11 Γένοιτο δέσποτα κατευ-
θυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ παρ-
έςην σοι ἐν καιρῷ τ͂ κακῶν αὐ-
τῶν, κ̀ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐ-
τῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐ-
χθρόν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος,
κ̀ περιβόλαιον χάλκυν ἡ ἰ-
σχύς συ.

13 Καὶ τὺς θησαυρύς συ εἰς
προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα,
διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας συ,
κ̀ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις συ.

14 Καὶ καταδυλώσω σε κύ-
κλῳ τοῖς ἐχθροῖς συ, ἐν τῇ γῇ
ᾗ ὐκ ᾔδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυ-
ται ἐκ τ͂ θυμῦ μυ, ἐφ᾽ ὑμᾶς
καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί μυ, καὶ
ἐπίσκεψαί με, κ̀ ἀθῴωσόν με
ἀπὸ τ͂ καταδιωκόντων με, μὴ
εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι, ὡς
ἔλαβον περὶ σῦ ὀνειδισμὸν

16 Ὑπὸ τ͂ ἀθετύντων τὺς
λόγυς συ· συντέλεσον αὐτύς·
κ̀ ἔςαι ὁ λόγος συ ἐμοὶ εἰς
εὐφροσύνην κ̀ χαρὰν καρδίας
μυ, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
συ ἐπ᾽ ἐμοὶ Κύριε παντοκρά-
τωρ.

17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ
αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλα-
βύμην ἀπὸ προσώπυ χειρός
συ· καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι
πικρίας ἐνεπλήσθην.

18 Ἱνατί οἱ λυπῦντές με
κατισχύυσί μυ; ἡ πληγή μυ
ςερεά, πόθεν ἰαθήσομαι; γι-
νομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ
ψευδὲς, ὐκ ἔχον πίςιν.

19 Διατῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐὰν ἐπιςρέψῃς, κ̀ ἀπο-
καταςήσω σε, κ̀ πρὸ προσώπυ
μυ ςήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς
τίμιον ἀπὸ ἀναξίυ, ὡς τὸ ςόμα
μυ ἔσῃ· κ̀ ἀναςρέψυσιν αὐτοὶ
πρὸς σὲ, καὶ σὺ ὐκ ἀναςρέψεις
πρὸς αὐτύς.

20 Καὶ δώσω σὲ τῷ λαῷ
τύτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρὸν, χαλ-
κῦν· κ̀ πολεμήσυσι πρὸς σὲ,
κ̀ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ,
διότι μετὰ σῦ εἰμι τ͂ σώζειν
σε,

21 Καὶ τῦ ἐξαιρεῖσθαί σε
ἐκ χειρὸς πονηρῶν, κ̀ λυτρώ-
σομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα,
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ,

2 Καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι
υἱὸς, ὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ
τύτῳ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ τ͂ υἱῶν κ̀ περὶ τ͂ θυγα-
τέρων τ͂ γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ
τύτῳ, κ̀ περὶ τ͂ μητέρων αὐτῶν
τ͂ τετοκυιῶν αὐτὺς, καὶ περὶ τ͂

πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων
αὐτὰς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ,
4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀπο-
θανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ
οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται·
καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται
καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν
μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λι-
μῷ συντελεσθήσονται.
5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ
μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι, καὶ
μὴ πενθήσῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέ-
στακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ
τούτου.
6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτούς,
οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι,
καὶ οὐ ξυρηθήσονται,
7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος
ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλη-
σιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦ-
σιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παρά-
κλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ
αὐτοῦ.
8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσε-
λεύσῃ σύ, συγκαθίσαι μετ'
αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.
9 Διότι τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, Ἰδοὺ ἐγὼ κα-
ταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώ-
πιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χα-
ρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φω-
νὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμ-
φης.
10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεί-
λῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ
ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι πρὸς
σέ, Διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ'
ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα;
τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ
ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν
ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ
πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος,
καὶ ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλο-
τρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ
ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου οὐκ
ἐφυλάξαντο·
12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε
ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ
ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος
ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑ-
μῶν τῆς πονηρᾶς, τοῦ μὴ ὑπα-
κούειν μου.
13 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ
τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ
ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑ-
μῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς
ἑτέροις, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔ-
λεος.
14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ
ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀνα-
γαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου,
15 Ἀλλά, Ζῇ Κύριος, ὃς
ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ
γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν

χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· ϗ
ἀποκαταςήσω αὐτὲς εἰς τ̃ γῆν
αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατρά-
σιν αὐτῶν.

16 Ἰδὲ ἐγὼ ἀποςέλλω τὲς
ἁλιεῖς τὲς πολλὲς, λέγει Κύ-
ριος, ϗ ἁλιεύσεσιν αὐτές· ϗ
μετὰ ταῦτα ἀποςέλλω τοὺς
πολλὲς θηρευτὰς, ϗ θηρεύ-
σεσιν αὐτὲς ἐπάνω παντὸς ὄ-
ρες, καὶ ἐπάνω παντὸς βενε,
καὶ ἐκ τ̃ τρυμαλιῶν τῶν πε-
τρῶν.

17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μὲ ἐπὶ
πάσας τὰς ὁδὲς αὐτῶν, ϗ ἐκ
ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν
ἀπέναντι τ̃ ὀφθαλμῶν με.

18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς
τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ᾽ αἷς ἐβε-
βήλωσαν τὴν γῆν με ἐν τοῖς
θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων
αὐτῶν, ϗ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐ-
τῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν
κληρονομίαν με.

19 Κύριε σὺ ἰσχύς με, καὶ
βοήθειά με, ϗ καταφυγή με
ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ
ἔθνη ἥξεσιν ἀπ᾽ ἐσχάτε τῆς
γῆς, ϗ ἐρεσιν, Ὡς ψευδῆ ἐ-
κτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἴ-
δωλα, καὶ ἐκ ἔςιν ἐν αὐτοῖς
ὠφέλημα;

20 Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄν-
θρωπος θεὲς, ϗ ἔτοι ἐκ εἰσὶ
θεοί.

21 Διατῦτο ἰδὲ ἐγὼ δηλώσω
αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τέτῳ τὴν
χεῖρά με, ϗ γνωριῶ αὐτοῖς τ̃
δύναμίν με, ϗ γνώσονται, ὅτι
ὄνομά μοι Κύριος.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄν-
θρωπος, ὃς τ̃ ἐλπίδα ἔχει
ἐπ᾽ ἄνθρωπον, ϗ ςηρίσει σάρκα
βραχίονος αὐτε ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ
ἀπὸ Κυρίου ἀποςῇ ἡ καρδία
αὐτε.

6 Καὶ ἔςαι ὡς ἡ ἀγριομυ-
ρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐκ ὄψεται
ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ
κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις, καὶ
ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἁλμυρᾷ ἥτις
οὐ κατοικεῖται.

7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄν-
θρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, ϗ ἔςαι Κύριος ἐλπὶς
αὐτε·

8 Καὶ ἔςαι ὡς ξύλον εὐθη-
νεν παρ᾽ ὕδατα, ϗ ἐπὶ ἰκμάδα
βαλεῖ ῥίζαν αὐτε· οὐ φοβη-
θήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, ϗ
ἔςαι ἐπ᾽ αὐτῷ ςελέχη ἀλσώδη,
ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβη-
θήσεται, ϗ οὐ διαλείψει ποιῶν
καρπόν.

9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ
πάντα, ϗ ἄνθρωπός ἐςι καὶ
τίς γνώσεται αὐτόν;

10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρ-
δίας, ϗ δοκιμάζων νεφρὲς, τε
δεναι ἑκάςῳ κατὰ τὰς ὁδὲς

αὐτȣ͂, ϗ κατὰ τȣ̀ς καρπȣ̀ς τῶν
ἐπιτηδευμάτων αὐτȣ͂.
11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνή-
γαγεν ἃ ȣ̓κ ἔτεκε, ποιῶν πλȣ͂-
τον αὐτȣ͂ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν
ἡμίσει ἡμερῶν αὐτȣ͂ ἐγκατα-
λείψȣσιν αὐτὸν, ϗ ἐπ᾽ ἐσχά-
των αὐτȣ͂ ἔσαι ἄφρων.
12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος,
ἁγίασμα ἡμῶν,
13 Ὑπομονὴ Ἰσραήλ· Κύ-
ριε, πάντες οἱ καταλιπόντες
σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφε-
σηκότες ἐπὶ τ῀ γῆς γραφήτωσαν,
ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς,
τ῀ Κύριον.
14 Ἴασαί με Κύριε, ϗ ἰα-
θήσομαι· σῶσόν με, ϗ σωθή-
σομαι, ὅτι καύχημά μȣ σὺ
εἶ.
15 Ἰδȣ̀ αὐτοὶ λέγȣσι πρὸς
μὲ, Πȣ͂ ἐσιν ὁ λόγος Κυρίȣ;
ἐλθέτω.
16 Ἐγὼ δὲ ȣ̓κ ἐκοπίασα κα-
τακολȣθῶν ὀπίσω σȣ, ϗ ἡμέ-
ραν ἀνθρώπȣ ȣ̓κ ἐπεθύμησα·
σὺ ἐπίσῃ· τὰ ἐκπορευόμενα
διὰ τ῀ χειλέων μȣ, πρὸ προσ-
ώπȣ σȣ ἐσί.
17 Μὴ γενηθῇς μοι εἰς ἀλ-
λοτρίωσιν, φειδόμενός μȣ ἐν
ἡμέρᾳ πονηρᾷ.
18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ
διώκοντές με, καὶ μὴ καται-
σχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν
αὐτοὶ, ϗ μὴ πτοηθείην ἐγώ·
ἐπάγαγε ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡμέραν
πονηρὰν, δισσὸν σύντριμμα
σύντριψον αὐτȣ́ς.
19 Τάδε λέγει Κύριος, Βά-
δισον, ϗ σῆθι ἐν ταῖς πύλαις
υἱῶν λαȣ͂ σȣ, ἐν αἷς εἰσπορεύ-
ονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰȣ́δα,
καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐ-
ταῖς, ϗ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις
Ἰερȣσαλὴμ,
20 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκȣ́-
σατε τ῀ λόγον Κυρίȣ βασιλεῖς
Ἰȣ́δα, ϗ πᾶσα Ἰȣδαία, καὶ
πᾶσα Ἱερȣσαλὴμ, οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύ-
ταις·
21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυ-
λάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν,
ϗ μὴ αἴρετε βασάγματα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τ῀ σαββάτων, ϗ μὴ ἐκ-
πορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερȣ-
σαλὴμ,
22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βασάγ-
ματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τ῀ σαββάτων, καὶ πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε· ἁγιάσατε
τ῀ ἡμέραν τ῀ σαββάτων, καθὼς
ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑ-
μῶν.
23 Καὶ ȣ̓κ ἤκȣσαν, καὶ ȣ̓κ
ἔκλιναν τὸ ȣ̓̃ς αὐτῶν, ϗ ἐσκλή-
ρυναν τ῀ τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ
τȣ̀ς πατέρας αὐτῶν, τ῀ μὴ ἀκȣ͂-
σαί μȣ, καὶ τ῀ μὴ δέξασθαι
παιδείαν.
24 Καὶ ἔσαι, ἐὰν εἰσακȣ́σητέ

μου, λέγει Κύριος, τοῦ μὴ εἰσ-
φέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυ-
λῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ϗ ἁγιά-
ζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ
μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,
25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν
πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασι-
λεῖς ϗ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυίδ, ϗ ἐπιβεβηκότες
ἐφ᾽ ἅρμασι ϗ ἵπποις αὐτῶν,
αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν,
ἄνδρες Ἰούδα ϗ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἰερουσαλὴμ· ϗ κατοικισθή-
σεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.
26 Καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων
Ἰούδα, ϗ κυκλόθεν Ἰερουσαλὴμ,
ϗ ἐκ γῆς Βενιαμὶν, ϗ ἐκ γῆς
πεδινῆς, ϗ ἐκ τοῦ ὄρους, ϗ ἐκ τῆς
πρὸς Νότον, φέροντες ὁλοκαυ-
τώματα ϗ θυσίας ϗ θυμιά-
ματα ϗ μαννὰ ϗ λίβανον, φέ-
ροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.
27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ
μου τοῦ ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγ-
ματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι
ταῖς πύλαις Ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ϗ ἀνάψω
πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, ϗ
καταφάγεται ἄμφοδα Ἰερουσα-
λὴμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφ. ιη΄. 18.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πα-
ρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν,
λέγων,
2 Ἀνάστηθι, ϗ κατάβηθι εἰς
οἶκον τοῦ κεραμέως, ϗ ἐκεῖ ἀκού-
σῃ τοὺς λόγους μου.
3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ
κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει
ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων.
4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ
αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς
ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι.
5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος
οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδοὺ, ὡς ὁ πη-
λὸς τοῦ κεραμέως, ὑμεῖς ἐστε ἐν
χερσί μου.
7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος,
ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐ-
τοὺς, ϗ τοῦ ἀπολλύειν,
8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος
ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν
αὐτῶν, ϗ μετανοήσω περὶ τῶν
κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τοῦ ποι-
ῆσαι αὐτοῖς.
9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ
ἔθνος ϗ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδο-
μεῖσθαι ϗ τοῦ καταφυτεύεσθαι,
10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ
ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς
φωνῆς μου, ϗ μετανοήσω περὶ
τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποι-
ῆσαι αὐτοῖς.
11 Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄν-
δρας Ἰούδα, ϗ πρὸς τοὺς κατοι-

κȣ̃ντας Ἱερȣσαλὴμ, Ἰδȣ̀ ἐγὼ
πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, ϗ λο-
γίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν·
ἀποςραφήτω δὴ ἕκαςος ἀπὸ ὁδȣ̃
αὐτȣ̃ τ̃ πονηρᾶς, ϗ καλλίονα
ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑ-
μῶν.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριȣ́μεθα,
ὅτι ὀπίσω τ̃ ἀποςροφῶν ἡμῶν
πορευσόμεθα, ϗ ἕκαςος τὰ ἀ-
ρεςὰ τ̃ καρδίας αὐτȣ̃ τ̃ πονηρᾶς
ποιήσομεν.

13 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι,
τίς ἤκȣσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ
ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσ-
ραήλ;

14 Μὴ ἐκλείψȣσιν ἀπὸ πέ-
τρας μαςοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ τ̃ Λι-
βάνȣ, μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως
ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάθοντό μȣ λαός
μȣ, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν ϗ ἀ-
σθενήσȣσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
σχοίνȣς αἰωνίȣς, τȣ̃ ἐπιβῆναι
τρίβȣς ȣ̉κ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πο-
ρείαν,

16 Τȣ̃ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν
εἰς ἀφανισμὸν, ϗ σύριγμα αἰ-
ώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμε-
νοι δι' αὐτῆς ἐκςήσονται, ϗ κι-
νήσȣσι τ̃ κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα δια-
σπερῶ αὐτȣ̀ς κατὰ πρόσωπον
ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡ-
μέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε ϗ λο-
γισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισ-
μὸν, ὅτι ȣ̉κ ἀπολεῖται νόμος
ἀπὸ ἱερέως, ϗ βȣλὴ ἀπὸ συνε-
τȣ̃, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτȣ·
δεῦτε ϗ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν
γλώσσῃ, ϗ ἀκȣσόμεθα πάν-
τας τȣ̀ς λόγȣς αὐτȣ̃.

19 Εἰσάκȣσόν μȣ Κύριε, ϗ
εἰσάκȣσον τ̃ φωνῆς τȣ̃ δικαιώ-
ματός μȣ.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ
ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλη-
σαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς
μȣ, ϗ τ̃ κόλασιν αὐτῶν ἔκρυ-
ψάν μοι· μνήσθητι ἑςηκότος
μȣ κατὰ πρόσωπόν σȣ, τ̃ λα-
λῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τȣ̃
ἀποςρέψαι τὸν θυμόν σȣ ἀπ'
αὐτῶν.

21 Διατȣ̃το δὸς τȣ̀ς υἱȣ̀ς αὐ-
τῶν εἰς λιμὸν, ϗ ἄθροισον αὐ-
τȣ̀ς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γε-
νέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν
ἄτεκνοι ϗ χῆραι, ϗ οἱ ἄνδρες
αὐτων γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι
θανάτῳ, ϗ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν
πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πο-
λέμῳ.

22 Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς
οἰκίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ' αὐ-
τȣ̀ς λῃςὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρη-
σαν λόγον εἰς σύλληψίν μȣ, ϗ
παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἅ-
πασαν τ̃ βȣλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ

εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ϗ τὰς ἁμαρτίας αὐτων ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρός με, Βάδισον, ϗ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, ϗ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ ϗ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσείθ· ϗ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ,

3 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα ϗ ἄνδρες Ἰούδα, ϗ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ϗ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ.

4 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, ϗ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον, ϗ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ ϗ οἱ πατέρες αὐτῶν· ϗ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθώων,

5 Καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βαὰλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετειλάμην, οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

6 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις ϗ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννὼμ, ἀλλ' ἢ Πολυάνδριον σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ϗ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· ϗ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ ϗ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

8 Καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν, ϗ εἰς συρισμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, ϗ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, ϗ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· ϗ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, ϗ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ᾗ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

10 Καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ,

11 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει

Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν
λαὸν τȣ̃τον, ϗ τὴν πόλιν ταύ-
την, καθὼς συντρίβεται ἄγγος
ὀςράκινον, ὃ ȣ̓ δυνήσεται ἰαθῆ-
ναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύ-
ριος, τῷ τόπῳ τȣ́τῳ, καὶ τοῖς
κατοικȣ̃σιν ἐν αὐτῷ, τȣ̃ δοθῆναι
τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπ-
τȣσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερȣσαλὴμ, ϗ
οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται
καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων,
ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν
πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐ-
θυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐ-
τῶν πάσῃ τῇ ςρατιᾷ τȣ̃ οὐρανȣ̃,
ϗ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλ-
λοτρίοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ
τῆς διαπτώσεως, ȣ̃ ἀπέςειλεν αὐ-
τὸν Κύριος ἐκεῖ, τȣ̃ προφητεῦ-
σαι· ϗ ἔςη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκȣ
Κυρίȣ, ϗ εἶπε πρὸς πάντα τὸν
λαὸν,

15 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀
ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, ϗ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις
αὐτῆς, ϗ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς,
ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα
ἐπ' αὐτὴν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν
τράχηλον αὐτῶν, τȣ̃ μὴ εἰσα-
κȣ́ειν τῶν ἐντολῶν μȣ.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἤκȣσε Πασχὼρ ὁ υἱὸς
Ἐμμὴρ ὁ ἱερεύς· ϗ ȣ̃τος
ἦν καθεςαμένος ἡγȣ́μενος οἴκȣ
Κυρίȣ, τȣ̃ Ἱερεμίȣ προφητεύ-
οντος τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ
ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταῤῥάκ-
την, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκȣ ἀπο-
τεταγμένȣ τȣ̃ ὑπερῴȣ, ὃς ἦν ἐν
οἴκῳ Κυρίȣ.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχὼρ τὸν
Ἱερεμίαν, ἐκ τȣ̃ καταῤῥάκτȣ·
ϗ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὐχὶ
Πασχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά
σȣ, ἀλλ' ἢ Μέτοικον.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδȣ̀ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοι-
κίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σȣ·
καὶ πεσȣ̃νται ἐν μαχαίρᾳ ἐ-
χθρῶν αὐτῶν, ϗ οἱ ὀφθαλμοί
σȣ ὄψονται· καὶ σὲ ϗ πάντα
Ἰȣ́δα δώσω εἰς χεῖρας βασι-
λέως Βαβυλῶνος, ϗ μετοικιȣ̃σιν
αὐτȣ̀ς, ϗ κατακόψȣσιν ἐν μα-
χαίραις.

5 Καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν
τῆς πόλεως ταύτης, ϗ πάντας
τȣ̀ς πόνȣς αὐτῆς, ϗ πάντας
τȣ̀ς θησαυρȣ̀ς τȣ̃ βασιλέως Ἰȣ́-
δα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτȣ̃, ϗ
ἄξȣσιν αὐτȣ̀ς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ ϗ πάντες οἱ κατ-
οικȣ̃ντες ἐν τῷ οἴκῳ σȣ, πο-
ρεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ
ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, ϗ ἐκεῖ
ταφήσῃ σὺ ϗ πάντες οἱ φίλοι
σȣ, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς
ψευδῆ.

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ
ἠπατήθην, ἐκράτησας, ϗ ἠδυ-
νάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα,
πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυ-
κτηριζόμενος.
8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γε-
λάσομαι, ἀθεσίαν ϗ ταλαι-
πωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγε-
νήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισ-
μὸν ἐμοὶ ϗ εἰς χλευασμὸν πᾶ-
σαν ἡμέραν μου.
9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω
τὸ ὄνομα Κυρίου, ϗ οὐ μὴ λα-
λήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον
φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς μου, καὶ
παρεῖμαι πάντοθεν, ϗ οὐ δύ-
ναμαι φέρειν,
10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολ-
λῶν συναθροιζομένων κυκλό-
θεν, Ἐπισύστητε, ϗ ἐπισυστῶ-
μεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες
φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπί-
νοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται,
ϗ δυνησόμεθα αὐτῷ, ϗ ληψό-
μεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐμοῦ
καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· δια-
τοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι οὐκ
ἠδύναντο· ᾐσχύνθησαν σφό-
δρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας
αὐτῶν, αἳ δι' αἰῶνος οὐκ ἐπι-
λησθήσονται.
12 Κύριε δοκιμάζων δίκαια,
συνιῶν νεφροὺς ϗ καρδίας, ἴδοι-
μι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐ-
τοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα
τὰ ἀπολογήματά μου.
13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέ-
σατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυ-
χὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονη-
ρευομένων.
14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν
ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα
ἐν ᾗ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου μὴ
ἔστω ἐπευκτή.
15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρω-
πος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πα-
τρί μου λέγων, Ἐτέχθη σοι ἄρ-
σην· εὐφραινόμενος
16 Ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,
ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε
Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετ-
εμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς
τῷ πρωῒ, ϗ ἀλαλαγμοῦ με-
σημβρίας,
17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν
μήτρᾳ, ϗ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ
μου τάφος μου, ϗ ἡ μήτρα συλ-
λήψεως αἰωνίας.
18 Ἱνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ
μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ
πόνους, ϗ διετέλεσαν ἐν αἰσχύ-
νῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κα΄. 21.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ
ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΥ-
ΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕ-
ΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥΙ-
ΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟ-

ΦΟΝΙΑΝ ΥΙΟΝ ΒΑΣΑΙΟΥ
ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ,
2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τ̃
Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς· εἰ
ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτȣ̃, ϗ ἀπε-
λεύσεται ἀφ' ἡμῶν.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς Ἱε-
ρεμίας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σε-
δεκίαν βασιλέα Ἰȣ́δα,
4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀
ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ
πολεμικὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πολε-
μεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τȣ̀ς Χαλ-
δαίȣς τȣ̀ς συγκεκλεικότας ὑ-
μᾶς ἔξωθεν τ̃ τείχȣς· ϗ συν-
άξω αὐτȣ̀ς εἰς τὸ μέσον τῆς
πόλεως ταύτης,
5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς
ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ ϗ ἐν βρα-
χίονι κραταιῷ μετὰ θυμȣ̃ καὶ
ὀργῆς μεγάλης.
6 Καὶ πατάξω πάντας τȣ̀ς
κατοικȣ̃ντας ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ, τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ϗ τὰ κτήνη
ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, ϗ ἀπο-
θανȣ̃νται.
7 Καὶ μετὰ ταῦτα ȣ̔́τως λέ-
γει Κύριος, Δώσω τ̃ Σεδεκίαν
βασιλέα Ἰȣ́δα, ϗ τȣ̀ς παῖδας
αὐτȣ̃, ϗ τ̃ λαὸν καταλειφθέντα
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τ̃ θα-
νάτȣ ϗ ἀπὸ τ̃ λιμȣ̃ ϗ ἀπὸ τ̃
μαχαίρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῶν, τ̃ ζητȣ́ντων τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν, ϗ κατακόψȣσιν
αὐτȣ̀ς ἐν στόματι μαχαίρας·
οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ
μὴ οἰκτειρήσω αὐτȣ́ς.
8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τȣ̃τον
ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀
ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπȣ ὑ-
μῶν τ̃ ὁδὸν τ̃ ζωῆς, καὶ τ̃ ὁδὸν
τ̃ θανάτȣ.
9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν μα-
χαίρᾳ ϗ ἐν λιμῷ· ϗ ὁ ἐκπο-
ρευόμενος προχωρῆσαι πρὸς
τȣ̀ς Χαλδαίȣς τȣ̀ς συγκεκλει-
κότας ὑμᾶς, ζήσεται, ϗ ἔσται
ἡ ψυχὴ αὐτȣ̃ εἰς σκῦλα, καὶ
ζήσεται.
10 Διότι ἐστήρικα τὸ πρόσ-
ωπόν μȣ ἐπὶ τ̃ πόλιν ταύτην
εἰς κακὰ, ϗ ȣ̓κ εἰς ἀγαθά·
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶ-
νος παραδοθήσεται, ϗ κατα-
καύσει αὐτὴν ἐν πυρί.
11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰȣ́δα,
ἀκȣ́σατε λόγου Κυρίȣ.
12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει
Κύριος, Κρίνατε πρωῒ κρίμα,
ϗ κατευθύνατε, καὶ ἐξέλεσθε
διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδι-
κȣ̃ντος αὐτὸν, ὅπως μὴ ἀνα-
φθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μȣ, καὶ
καυθήσεται, ϗ ȣ̓κ ἔσται ὁ σβέ-
σων.
13 Ἰδȣ̀ ἐγὼ πρὸς σὲ τ̃ κατ-
οικȣ̃ντα τ̃ κοιλάδα σὸρ, τὴν
πεδινὴν, τȣ̀ς λέγοντας, Τίς

πλοήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσε-
λεύσεται πρὸς τὸ κατοικητή-
ριον ἡμῶν;

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ
δρυμῷ αὐτῆς, ϗ ἔδεται πάντα
τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Πο-
ρεύου ϗ κατάβηθι εἰς τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ
λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,

2 Καὶ ἐρεῖς, Ἄκουε λόγον
Κυρίου Βασιλεῦ Ἰούδα· ὁ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ
ὁ οἶκός σου ϗ ὁ λαός σου, καὶ
οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις
ταύταις·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ποι-
εῖτε κρίσιν ϗ δικαιοσύνην, καὶ
ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χει-
ρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν, ϗ προσ-
ήλυτον ϗ ὀρφανὸν ϗ χήραν μὴ
καταδυναςεύετε, ϗ μὴ ἀσεβεῖτε,
ϗ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιή-
σητε τὸν λόγον τοῦτον, ϗ εἰσε-
λεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ
οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι
ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ϗ ἐπιβεβη-
κότες ἐφ' ἁρμάτων ϗ ἵππων,
αὐτοὶ ϗ οἱ παῖδες αὐτῶν, ϗ ὁ
λαὸς αὐτῶν.

5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς
λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤ-
μοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς
ἐρήμωσιν ἔςαι ὁ οἶκος οὗτος.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα,
Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ τοῦ Λι-
βάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρη-
μον, πόλεις μὴ κατοικηθησο-
μένας,

7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλο-
θρεύοντα ἄνδρα, ϗ τὸν πέλεκυν
αὐτοῦ, ϗ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκ-
τὰς κέδρους σου, ϗ ἐμβαλοῦσιν
εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ
τῆς πόλεως ταύτης, ϗ ἐρεῖ ἕκα-
ςος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ,
Διατί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ
πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγ-
κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου
Θεοῦ αὐτῶν, ϗ προσεκύνησαν
θεοῖς ἀλλοτρίοις, ϗ ἐδούλευσαν
αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα,
μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύ-
σατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευό-
μενον, ὅτι οὐκ ἐπιςρέψει ἔτι,
οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος
αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος
ἐπὶ Σελλὴμ υἱὸν Ἰωσία τὸν βα-
σιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
τόπου τούτου· οὐκ ἀναςρέψει ἐκεῖ
ἔτι,

12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τού-
τῳ οὗ μετῴκισα αὐτὸν, ἐκεῖ

ἀποθανεῖται, ϗ τὴν γῆν ταύτην
οὐκ ὄψεται ἔτι.
13 Ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ
οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ
ὑπερῷα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι,
παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶ-
ται δωρεὰν, ϗ τὸν μισθὸν αὐτοῦ
οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.
14 Ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶ-
κον σύμμετρον, ὑπερῷα ῥιπιστὰ
διεσταλμένα θυρίσι, ϗ ἐξυλω-
μένα ἐν κέδρῳ, ϗ κεχρισμένα
ἐν μίλτῳ.
15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ
παροξύνῃ ἐν Ἄχαζ τῷ πατρί
σου; οὐ φάγονται, ϗ οὐ πί-
ονται· βέλτιόν σε ποιεῖν κρίμα
ϗ δικαιοσύνην.
16 Οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν
κρίσιν ταπεινῷ, οὐδὲ κρίσιν πέ-
νητος· οὐ τοῦτό ἐστι τὸ μὴ γνῶ-
ναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος;
17 Ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί
σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου καλὴ,
ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου, καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῷον τοῦ ἐκ-
χέαι αὐτὸ, ϗ εἰς ἀδικήματα
καὶ εἰς φόνον, τοῦ ποιεῖν αὐ-
τά.
18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία
βασιλέα Ἰούδα, ϗ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
τοῦτον, οὐ κόψονται αὐτὸν, Ὦ
ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται
αὐτὸν, Οἴμοι Κύριε.
19 Ταφὴν ὄνου ταφήσεται,
συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα
τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ.
20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον,
ϗ κράξον, ϗ εἰς τὴν Βασὰν δὸς
τὴν φωνήν σου, καὶ βόησον εἰς τὸ
πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνε-
τρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί
σου.
21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ
παραπτώσει σου, ϗ εἶπας, Οὐκ
ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ
νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φω-
νῆς μου.
22 Πάντας τοὺς ποιμένας
σου ποιμανεῖ ἄνεμος, ϗ οἱ ἐρα-
σταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύ-
σονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ
ϗ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν
φιλούντων σε.
23 Κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ,
ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις,
καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι
ὀδύνας ὡς τικτούσης.
24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχο-
νίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν
ἐκσπάσω σε,
25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν
σου, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλ-
δαίων,
26 Καὶ ἀπορρίψω σε ϗ τὴν
μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς

γῆν, οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

27 Εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποςρέψωσιν.

28 Ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔςι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξεῤῥίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδει.

29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου,

30 Γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδα.

Κεφ. κγ'. 23.

Ω ΠΟΙΜΕΝΕΣ οἱ ἀπολλύοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτῶν.

2 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε αὐτὰ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταςήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναςήσω αὐτοῖς ποιμένας, οἳ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.

5 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναςήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδὲκ ἐν τοῖς προφήταις.

9 Συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀςᾶ μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου· καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.

12 Διατοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα·
ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βάαλ, ϗ
ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσ-
ραήλ.
14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις
Ἰερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ,
μοιχωμένους, ϗ πορευομένους ἐν
ψεύδεσι, ϗ ἀντιλαμβανομένους
χειρῶν πολλῶν, τοῦ μὴ ἀποστρα-
φῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι
πάντες ὡς Σόδομα, ϗ οἱ κα-
τοικοῦντες αὐτὴν, ὥσπερ Γόμορ-
ρα.
15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς
ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ
πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν
Ἰερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς
πάσῃ τῇ γῇ.
16 Οὕτως λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τοὺς λό-
γους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦ-
σιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ καρ-
δίας αὐτῶν λαλοῦσι, ϗ οὐκ ἀπὸ
στόματος Κυρίου.
17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις
τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρήνη ἔσται ὑ-
μῖν, ϗ πᾶσι τοῖς πορευομένοις
τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ
παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ
καρδίας αὐτοῦ, εἶπαν, Οὐχ ἥξει
ἐπὶ σὲ κακά.
18 Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστή-
ματι Κυρίου, ϗ εἶδε τὸν λόγον
αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο, ϗ ἤκου-
σεν;
19 Ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς
συσσεισμὸν, συστρεφομένη ἐπὶ
τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.
20 Καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ
θυμὸς Κυρίου, ἕως ποιήσῃ αὐ-
τὸ, ϗ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ
ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ·
ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν
αὐτό.
21 Οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προ-
φήτας, ϗ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐδὲ
ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, ϗ αὐτοὶ
ἐπροφήτευον.
22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑπο-
στάσει μου, ϗ εἰ ἤκουσαν τῶν λό-
γων μου, ϗ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέ-
στρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι,
λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς
πόῤῥωθεν.
24 Εἰ κρυβήσεταί τις ἐν κρυ-
φαίοις, ϗ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐ-
τόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν
γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύ-
ριος.
25 Ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ
προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγον-
τες, Ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον.
26 Ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ
τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
ψευδῆ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐ-

τοὺς τὰ θελήματα τῆς καρδίας
αὐτῶν,
27 Τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπι-
λαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς
ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγοῦντο
ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, κα-
θάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες
αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ
Βάαλ;
28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύ-
πνιόν ἐστι, διηγησάσθω τὸ ἐνύ-
πνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος
μου πρὸς αὐτόν, διηγησάσθω τὸν
λόγον μου ἐπ᾽ ἀληθείας· τί τὸ
ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον; οὕτως
οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.
29 Οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου,
ὥσπερ πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ
ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν;
30 Ἰδοὺ ἐγὼ διατοῦτο πρὸς
τοὺς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ
Θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λό-
γους μου ἕκαστον παρὰ τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ.
31 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προ-
φήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προ-
φητείας γλώσσης, καὶ νυστάζον-
τας νυσταγμὸν αὐτῶν.
32 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς
τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύ-
οντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διη-
γοῦντο αὐτά, καὶ ἐπλάνησαν τὸν
λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐ-
τῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν,
καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ
ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τὸν λαὸν
τοῦτον.
33 Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁ
λαὸς οὗτος, ἢ ἱερεύς, ἢ προφή-
της, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε τὸ
λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει
Κύριος.
34 Ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς,
καὶ ὁ λαός, οἳ ἂν εἴπωσι, Λῆμ-
μα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄν-
θρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ.
35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος
πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπε-
κρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε
Κύριος;
36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ
ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα
τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐ-
τοῦ.
37 Καὶ διατί ἐλάλησε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
38 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀνθ᾽ ὧν
εἴπατε τὸν λόγον τοῦτον, Λῆμμα
Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς,
λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα
Κυρίου,
39 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμ-
βάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ τὴν
πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς
πατράσιν ὑμῶν.
40 Καὶ δώσω ἐφ᾽ ὑμᾶς ὀνει-
δισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν

αἰώνιον, ἥτις ἐκ ἐπιλησθήσεται.

7 Διατἔτο ἰδἒ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ϗ ἐκ ἐρἔσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τ̃ οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ,

8 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτὲς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτὲς εἰς τ̃ γῆν αὐτῶν.

Κεφ. κδ΄. 24.

ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθȣς σύκων, κειμένȣς κατὰ πρόσωπον ναȣ̃ Κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβȣχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰȣ́δα, ϗ τȣ̀ς ἄρχοντας, ϗ τȣ̀ς τεχνίτας, ϗ τȣ̀ς δεσμώτας, ϗ τȣ̀ς πλȣσίȣς ἐξ Ἰερȣσαλὴμ, ϗ ἤγαγεν αὐτȣ̀ς εἰς Βαβυλῶνα.

2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα· ϗ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Τί σὺ ὁρᾷς Ἰερεμία; ϗ εἶπα, Σῦκα· σῦκα τὰ χρηστὰ, χρηστὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, ἕτως ἐπιγνώσομαι τȣ̀ς ἀποικισθέντας Ἰȣδαίȣς, ȣ̀ς ἐξαπέσταλκα ἐκ τȣ̃ τόπȣ τȣ́τȣ εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά.

6 Καὶ στηριῶ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς μȣ ἐπ᾽ αὐτȣ̀ς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτȣ̀ς εἰς τ̃ γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ, ϗ ἀνοικοδομήσω αὐτȣ̀ς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτȣ̀ς, ϗ καταφυτεύσω αὐτȣ̀ς, ϗ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τ̃ εἰδέναι αὐτȣ̀ς ἐμὲ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ϗ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, ϗ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ᾽ ἐμὲ ἐξ ὅλης τ̃ καρδίας αὐτῶν·

8 Καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰȣ́δα, καὶ τȣ̀ς μεγιστᾶνας αὐτȣ̃, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἰερȣσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένȣς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, ϗ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας ἐν Αἰγύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτȣ̀ς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τ̃ γῆς, ϗ ἔσονται εἰς

ὀνειδισμὸν, ϗ εἰς παραβολὴν,
ϗ εἰς μῖσος, ϗ εἰς κατάραν ἐν
παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτὰς
ἐκεῖ.

10 Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτὰς τ
λιμὸν, ϗ τὸν θάνατον, ϗ τὴν
μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν
ἀπὸ τ γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. κέ. 25.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ
ἐπὶ πάντα τ λαὸν Ἰέδα ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ τ Ἰωακεὶμ
υἱὰ Ἰωσία βασιλέως Ἰέδα,

2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα
τ λαὸν Ἰέδα, ϗ πρὸς τὰς κα-
οικᾶντας Ἱερασαλὴμ, λέγων,

3 Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει
Ἰωσία, υἱὰ Ἀμὼς, βασιλέως
Ἰέδα, ϗ ἕως τ ἡμέρας ταύτης
εἴκοσι ϗ τρία ἔτη, ϗ ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, ϗ λέ-
γων,

4 Καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς
τὰς δέλας μα τὰς προφήτας,
ὄρθρα ἀποστέλλων, ϗ ἀκ εἰση-
κάσατε, ϗ οὐ προσέσχετε τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν,

5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕκα-
στος ἀπὸ τ ὁδὰ αὐτὰ τ πονη-
ρᾶς, ϗ ἀπὸ τ πονηρῶν ἐπιτη-
δευμάτων ὑμῶν, ϗ κατοικήσετε
ἐπὶ τ γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ
τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰ-
ῶνος ϗ ἕως αἰῶνος.

6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων, τ δελεύειν αὐτοῖς,
ϗ τα προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως
μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τ χειρῶν ὑμῶν, τ κακῶ-
σαι ὑμᾶς.

7 Καὶ ἀκ ἠκάσατέ μα.

8 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε
τοῖς λόγοις μα,

9 Ἰδὰ ἐγὼ ἀποστέλλω, ϗ λή-
ψομαι πατριὰν ἀπὸ Βορρᾶ, ϗ
ἄξω αὐτὰς ἐπὶ τ γῆν ταύτην,
ϗ ἐπὶ τὰς κατοικᾶντας αὐτὴν,
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ
κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερημώσω
αὐτὰς, ϗ ἐρημώσω αὐτὰς εἰς ἀφα-
νισμὸν, ϗ εἰς συρισμὸν, ϗ εἰς
ὀνειδισμὸν αἰώνιον.

10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν
φωνὴν χαρᾶς, ϗ φωνὴν εὐφρο-
σύνης, φωνὴν νυμφία ϗ φωνὴν
νύμφης, ὀσμὴν μύρα, καὶ φῶς
λύχνα.

11 Καὶ ἔσαι πᾶσα ἡ γῆ εἰς
ἀφανισμὸν, καὶ δελεύσασιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι
τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω
τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι
αὐτὰς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον,

13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν
ἐκείνην πάντας τὰς λόγας μα,
ὰς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάν-
τα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβ-
λίῳ τάτῳ·

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΑΙΛΑΜ.

35 Τάδε λέγει Κύριος, Συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλὰμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσαι ἔθνος ὃ οὐχ ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ.

37 Καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου, ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς.

38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλὰμ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας.

39 Καὶ ἔσαι ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλὰμ, λέγει Κύριος.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκία βασιλέως, ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλάμ.

2 ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεὶς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον,

4 Καὶ ἐπισάξατε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται, φυγῇ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησε, καὶ πεπτώκασι.

7 Τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὕδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται· καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν, καὶ ἀπολῶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἅρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων, καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον·

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυ-

ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδι-
κήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ· ϗ καταφάγεται
ἡ μάχαιρα Κυρίου, ϗ ἐμπλησ-
θήσεται, ϗ μεθυσθήσεται ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία
τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βοῤῥᾶ ἐπὶ
ποταμῷ Εὐφράτῃ.

11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ
λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυ-
γατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν
ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὠφέ-
λεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί.

12 Ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου,
ϗ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ,
ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν
ἠσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἔπεσαν
ἀμφότεροι.

13 Α ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ
ἐν χειρὶ Ἱερεμίου, τοῦ ἐλθεῖν τὸν
βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι
γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μαγ-
δωλὸν, καὶ παραγγείλατε εἰς
Μέμφιν· εἴπατε, Ἐπίστηθι, ϗ
ἑτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μά-
χαιρα τὴν σμίλακά σου.

15 Διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ
Ἆπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός
σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι Κύριος παρ-
έλυσεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθός σου ἠσθέ-
νησε, ϗ ἔπεσε· ϗ ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει, Ἀνα-
στῶμεν, ϗ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν
λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡ-
μῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας
Ἑλληνικῆς.

17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φα-
ραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου,
Σαὼν ἐσβειὲ μωήδ.

18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν
τοῖς ὄρεσι, ϗ ὡς ὁ Κάρμηλος
ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἥξει.

19 Σκεύη ἀποικισμοῦ ποί-
ησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγα-
τερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς
ἀφανισμὸν ἔσται, ϗ κληθήσεται
Οὐαὶ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 Δάμαλις κεκαλλωπισ-
μένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα
ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν,

21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς
ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευ-
τοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι
ϗ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν, ϗ ἔφυ-
γον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν,
ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ'
αὐτοὺς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως
αὐτῶν.

22 Φωνὴ αὐτων ὡς ὄφεως συ-
ρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύ-
ονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ'
αὐτήν· ὡς κόπτοντες ξύλα

23 Ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐ-
τῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ
εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ
ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀ-
ριθμός.

24 Κατῃσχύνθη ἡ θυγάτηρ

Αἰγύπτε, παρεδόθη εἰς χεῖρας
λαῦ ἀπὸ Βοῤῥᾶ.
25 Ἰδὲ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμ-
μὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ,
καὶ ἐπὶ τὲς πεποιθότας ἐπ' αὐ-
τῷ.
27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δῦλός
μυ Ἰακὼβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσ-
ραὴλ· διότι ἐγὼ ἰδὲ σώζων σε
μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σε ἐκ
τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀνα-
στρέψει Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ
ὑπνώσει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ παρεν-
οχλῶν αὐτόν.
28 Μὴ φοβῦ παῖς μυ Ἰα-
κὼβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ
σῦ ἐγώ εἰμι· ἡ ἀπτόητος καὶ
τρυφερὰ παρεδόθη· ὅτι ποιή-
σω ἔθνει συντέλειαν ἐν παντὶ
ἔθνει εἰς ὃς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ
δὲ ὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν, καὶ
παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀ-
θῷον ὐκ ἀθωώσω σε.

Κεφ. κζ'. 27.

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΟΝ Ε-
ΛΑΛΗΣΕΝ ΕΠΙ ΒΑΒΥ-
ΛΩΝΑ.

2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθ-
νεσι, καὶ ἀκυστὰ ποιήσατε, καὶ μὴ
κρύψητε· εἴπατε, Ἑάλωκε Βα-
βυλὼν, κατῃσχύνθη Βῆλος, ἡ
ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη
Μαιρωδὰχ,
3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος
ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ὗτος θήσει τὴν γῆν
αὐτῆς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ὐκ
ἔσαι ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ
ἀνθρώπυ καὶ ἕως κτήνυς.
4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥξυσιν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱ-
οὶ Ἰέδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, βαδίζον-
τες καὶ κλαίοντες πορεύσονται,
τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζη-
τῦντες.
5 Ἕως Σιὼν ἐρωτήσυσι τὴν
ὁδὸν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐ-
τῶν δώσυσι, καὶ ἥξυσι, καὶ κατα-
φεύξονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν·
διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπι-
λησθήσεται.
6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγε-
νήθη ὁ λαός μυ, οἱ ποιμένες
αὐτῶν ἔξωσαν αὐτὲς, ἐπὶ τὰ
ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτὲς, ἐξ ὄ-
ρυς ἐπὶ βυνὸν ᾤχοντο, ἐπελά-
θοντο κοίτης αὐτῶν.
7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐ-
τὲς, ἀνήλισκον αὐτές· οἱ ἐχ-
θροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνῶμεν
αὐτὲς, ἀνθ' ὧν ἥμαρτον τῷ Κυ-
ρίῳ· νομὴ δικαιοσύνης τῷ συν-
αγαγόντι τὲς πατέρας αὐτῶν.
8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσυ
Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλ-
δαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε
ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσω-
πον προβάτων.
9 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ
Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ
γῆς Βοῤῥᾶ, καὶ παρατάξονται
αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἁλώσεται, ὡς

βολὶς μαχητȣ̃ συνετȣ̃ ȣ̓κ ἐπι-
ςρέψει κενή.
10 Καὶ ἔςαι ἡ Χαλδαία εἰς
προνομὴν, πάντες οἱ προνομεύ-
οντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.
11 Ὅτι ηὐφραίνεσθε, ϗ κα-
τεκαυχᾶσθε, διαρπάζοντες τ̃
κληρονομίαν μȣ, διότι ἐσκιρ-
τᾶτε, ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, ϗ
ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.
12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν
σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκȣ̃σα ὑ-
μᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχά-
τη ἐθνῶν, ἔρημος
13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίȣ, ȣ̓ κα-
τοικηθήσεται ϗ ἔςαι εἰς ἀφα-
νισμὸν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διο-
δεύων διὰ Βαϐυλῶνος σκυθρω-
πάσει, ϗ συριȣ̃σιν ἐπὶ πᾶσαν
τ̃ πληγὴν αὐτῆς.
14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαϐυ-
λῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες
τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν, μὴ
φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν
ὑμῶν,
15 Καὶ κατακρατήσατε αὐ-
τήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες
αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐ-
τῆς, ϗ κατεσκάφη τὸ τεῖχος
αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεȣ̃
ἐςιν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτὴν, καθ-
ὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.
16 Ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα
ἐκ Βαϐυλῶνος, κατέχοντα δρέ-
πανον ἐν καιρῷ θερισμȣ̃· ἀπὸ
προσώπȣ μαχαίρας Ἑλληνι-
κῆς, ἕκαςος εἰς τὸν λαὸν αὐτȣ̃
ἀποςρέψȣσι, ϗ ἕκαςος εἰς τὴν
γῆν αὐτȣ̃ φεύξεται.
17 Πρόϐατον πλανώμενον
Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν·
ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασι-
λεὺς Ἀσσȣ̀ρ, ϗ ȣ̃τος ὕςερον τὰ
ὀςᾶ αὐτȣ̃ βασιλεὺς Βαϐυλῶνος.
18 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν
βασιλέα Βαϐυλῶνος, ϗ ἐπὶ τ̃
γῆν αὐτȣ̃, καθὼς ἐξεδίκησα
ἐπὶ τ̃ βασιλέα Ἀσσȣ̀ρ.
19 Καὶ ἀποκαταςήσω τ̃ Ἰσ-
ραὴλ εἰς τ̃ νομὴν αὐτȣ̃, ϗ νε-
μήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ, ϗ ἐν
ὄρει Ἐφραὶμ, ϗ ἐν τῷ Γαλαὰδ,
ϗ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτȣ̃.
20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
ϗ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ζητή-
σȣσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, ϗ
ȣ̓χ ὑπάρξει, ϗ τὰς ἁμαρτίας
Ἰȣ́δα, ϗ ȣ̓ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι
ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμ-
μένοις
21 Ἐπὶ τ̃ γῆς, λέγει Κύριος·
πικρῶς ἐπίϐηθι ἐπ' αὐτὴν, καὶ
ἐπὶ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας ἐπ' αὐτήν·
ἐκδίκησον μάχαιρα, ϗ ἀφάνι-
σον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει
κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί
σοι.
22 Φωνὴ πολέμȣ ϗ συντριϐὴ
μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.
23 Πῶς ἐκλάσθη ϗ συνε-
τρίϐη ἡ σφυρὰ πάσης τ̃ γῆς;

πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν;

24 Ἐπιβήσονταί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλὼν ϰ̀ ἁλώσῃ· εὑρέθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.

25 Ἤνοιξε Κύριος τ̀ θησαυρὸν αὐτȣ̃, ϰ̀ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτȣ̃, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, ϰ̀ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα·

27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τȣ̀ς καρπȣ̀ς, ϰ̀ καταβήτωσαν εἰς σφαγήν· ȣ̓αὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, ϰ̀ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τȣ̃ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν τ̀ ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίȣ Θεȣ̃ ἡμῶν.

29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἅγιον τȣ̃ Ἰσραήλ.

30 Διὰ τȣ̃το πεσȣ̃νται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ϰ̀ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ αὐτῆς ῥιφήσονται, εἶπε Κύριος.

31 Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τ̀ ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος· ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σȣ, ϰ̀ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σȣ.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σȣ, ϰ̀ πεσεῖται· ϰ̀ ȣ̓δεὶς ἔσαι ὁ ἀνισῶν αὐτήν· ϰ̀ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, ϰ̀ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος, Καταδεδυνάσευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰȣ́δα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτȣ̀ς, κατεδυνάσευσαν αὐτȣ̀ς, ὅτι ȣ̓κ ἠθέλησαν ἐξαποσεῖλαι αὐτȣ́ς.

34 Καὶ ὁ λυτρȣ́μενος αὐτȣ̀ς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τȣ̀ς ἀντιδίκȣς αὐτȣ̃, ὅπως ἐξάρῃ τ̀ γῆν· ϰ̀ παροξυνεῖ τοῖς κατοικȣ̃σι Βαβυλῶνα,

35 Μάχαιραν ἐπὶ τȣ̀ς Χαλδαίȣς, ϰ̀ ἐπὶ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας Βαβυλῶνα, ϰ̀ ἐπὶ τȣ̀ς μεγισᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τȣ̀ς συνετȣ̀ς αὐτῆς·

36 Μάχαιραν ἐπὶ τȣ̀ς μαχητὰς αὐτῆς, ϰ̀ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τȣ̀ς ἵππȣς αὐτῶν, ϰ̀ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν.

37 Μάχαιραν ἐπὶ τὰς μαχητὰς αὐτῶν, κὴ ἐπὶ τ̃ σύμμικτον τ̃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, κὴ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τὰς θησαυρὰς, κὴ διασκορπισθήσονται

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, κὴ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τ̃ γλυπτῶν ἐςι, κὴ ἐν ταῖς νήσοις, κατεκαυχῶντο.

39 Διατᾶτο κατοικήσασιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσασιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, ἀ μὴ κατοικηθῇ ἀκέτι εἰς τ̃ αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέςρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα κὴ Γόμοῤῥα, κὴ τὰς ὁμορᾶσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, ἀ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἀ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπα.

41 Ἰδὰ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βοῤῥᾶ, κὴ ἔθνος μέγα, κὴ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ᾽ ἐσχάτα τ̃ γῆς,

42 Τόξον κὴ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐςι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ᾽ ἵπποις ἱππάσονται, παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἤκεσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τ̃ ἀκοὴν αὐτῶν, κὴ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτάσης.

44 Ἰδὰ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τ̃ Ἰορδάνα εἰς Γαιθὰν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτὰς ἀπ᾽ αὐτῆς, κὴ πάντα νεανίσκον ἐπ᾽ αὐτὴν ἐπιςήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιςήσεταί μοι; κὴ τίς ἅτος ποιμὴν ὃς ςήσεται κατὰ πρόσωπόν μα;

45 Διατᾶτο ἀκάσατε τ̃ βαλὴν Κυρία ἣν βεβάλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, κὴ λογισμὰς αὐτᾶ ὃς ἐλογίσατο ἐπὶ τὰς κατοικᾶντας Χαλδαίας· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τ̃ προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ᾽ αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, κὴ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκασθήσεται.

Κεφ. κη'. 28.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδὰ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα κὴ ἐπὶ τὰς κατοικᾶντας Χαλδαίας ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἐξαποςελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριςὰς, κὴ καθυβρίσασιν αὐτὴν, κὴ λυμανᾶνται τὴν γῆν αὐτῆς· καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτᾶ, καὶ περιθέσθω ᾧ ἐςὶν

ὅπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φείσησθε
ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς, καὶ
ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν
αὐτῆς.

4 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι
ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ καταπεκεν-
τημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.

5 Διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐ-
τῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτο-
ρος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη
ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσ-
ραήλ.

6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυ-
λῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποῤῥιφῆτε
ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστι παρὰ
Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀν-
ταποδίδωσιν αὐτῇ.

7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν
ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶ-
σαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς
ἐπίοσαν ἔθνη, διατοῦτο ἐσαλεύ-
θησαν.

8 Καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλὼν,
καὶ συνετρίβη· θρηνεῖτε αὐτὴν,
λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ
αὐτῆς, εἴπως ἰαθήσεται.

9 Ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα,
καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν
αὐτὴν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς
οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν
ἕως τῶν ἄστρων.

10 Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα
αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγγείλωμεν
ἐν Σιὼν τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

11 Παρασκευάζετε τὰ τοξ-
εύματα, πληροῦτε τὰς φαρέ-
τρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦ-
μα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς
Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδί-
κησις Κυρίου ἐστιν, ἐκδίκησις
λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος
ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φα-
ρέτρας, ἐγείρατε φυλακὰς, ἑ-
τοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχεί-
ρισε, καὶ ποιήσει Κύριος ἃ
ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Βαβυλῶνα,

13 Κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι
πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθει θη-
σαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρας
σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα
σου.

14 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατὰ
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Διότι
πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ
ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ
οἱ καταβαίνοντες.

15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ
ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων οἰκου-
μένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ
συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρα-
νὸν,

16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος
ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε
νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ.

17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς.

21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.

24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιὼν κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον·

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἁγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν, βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις· ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ.

29 Ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βα-

βυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες· ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται, ϗ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτου τῆς διαβάσεως αὐτοῦ ἐλήφθησαν, ϗ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί, ϗ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἅλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρόν, ϗ ἥξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτόν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέ με, ὡς δράκων ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου·

35 Ἔξωσάν με οἱ μόχθοι μου ϗ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ.

36 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, ϗ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου, ϗ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, ϗ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, ϗ ὡς σκύμνοι λεόντων.

39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρωθῶσι, ϗ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, ϗ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος.

40 Καὶ καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγήν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

41 Πῶς ἑάλω ϗ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς, ϗ κατεκαλύφθη,

43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς γῆ ἄνυδρος ϗ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, ϗ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη,

49 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσῦνται τραυματίαι πάσης τῆς γῆς.

50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, καὶ μὴ ἵςασθε· οἱ μακρόθεν μνήσθητε τ͂ Κυρίȣ, ϗ Ἰερȣσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν,

51 Ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκȣ́σαμεν ὀνειδισμὸν ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίȣ.

52 Διατȣ͂το ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, ϗ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπ͂ὰ αὐτῆς, ϗ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσȣ͂νται τραυματίαι.

53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ ȣ̓ρανὸς, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ τὰ τείχη ἰσχύϊ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἥξȣσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτὴν, λέγει Κύριος.

54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, ϗ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων,

55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος τ͂ Βαβυλῶνα, ϗ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχȣ͂σαν ὡς ὕδατα πολλά· ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.

56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπ͂όηνται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.

57 Κύριος ἀνταποδίδωσι, ϗ μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, ϗ τȣ̀ς σοφȣ̀ς αὐτῆς, ϗ τȣ̀ς ςρατηγȣ̀ς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

58 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπ͂όμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιάσȣσι λαοὶ εἰς κενὸν, ϗ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψȣσιν.

59 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑι ΤΩι ΠΡΟΦΗΤΗι εἰπεῖν τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Νηρείȣ, υἱȣ͂ Μαασαίȣ, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίȣ βασιλέως Ἰȣ́δα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τε͂άρτῳ τ͂ βασιλείας αὐτȣ͂· ϗ Σαραίας ἄρχων δώρων.

60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς τȣ̀ς γεγραμμένȣς ἐπὶ Βαβυλῶνα.

61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, ϗ ὄψῃ ϗ ἀναγνώσῃ πάντας τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς,

62 Καὶ ἐρεῖς, Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τ͂ τόπον τȣ͂τον, τ͂ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, ϗ τ͂ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικȣ͂ντας

ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσαι.

63 Καὶ ἔσαι ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου,

64 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ·

2 Ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ ἔσαι εἰς χειμάῤῥουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν

3 Ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὅπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ· οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον, καὶ τὴν Σιδῶνα, καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων.

5 Ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπεῤῥίφη Ἀσκάλων, καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.

6 Ἕως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάσηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι, καὶ ἐπάρθητι.

7 Πῶς ἡσυχάσει, καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγερθῆναι;

7 ΤΗι ΙΔΟΥΜΑΙΑι, τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἔσιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν,

8 Ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν, βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδὰμ, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.

9 Ὅτι τρυγηταὶ ἦλθον, οἳ οὐ καταλείψουσί σοι κατάλειμμα· ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν.

10 Ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἠσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται, ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔσιν

11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου, ἵνα ζήσηται· καὶ ἐγὼ ζήσο-

μαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πε-
ποίθασιν.
12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος,
Οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ πο-
τήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη
οὐ μὴ ἀθωωθῇς,
13 Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον,
καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς κατά-
ρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσον-
ται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.
14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέ-
στειλε· Συνάχθητε, καὶ παραγί-
νεσθε εἰς αὐτὴν, ἀνάστητε εἰς
πόλεμον.
15 Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθ-
νεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀν-
θρώποις.
16 Ἡ παιγνία σου ἐνεχεί-
ρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου
κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν,
συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ·
ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσ-
σιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε.
17 Καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς
ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευό-
μενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.
18 Ὥσπερ κατεστράφη Σό-
δομα καὶ Γόμοῤῥα, καὶ αἱ πάρ-
οικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παν-
τοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ
ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.
19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβή-
σεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς
τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχὺ ἐκ-
διώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς
νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε·
ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς
ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς οὗτος
ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσ-
ωπόν μου;
20 Διατοῦτο ἀκούσατε βουλὴν
Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν
Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ
ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-
τας Θαιμὰν, Ἐὰν μὴ συμ-
ψησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προ-
βάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ'
αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν,
21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως
αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυ-
γὴ θαλάσσης οὐκ ἠκούσθη.
22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται,
καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀ-
χυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ
καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία
γυναικὸς ὠδινούσης.

Κεφ. λ'. 30.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν οὕτως
εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ οὐκ
εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραλη-
ψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διατί
παρέλαβε Μελχὸλ τὴν Γαλαὰδ,
καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν
αὐτῶν ἐνοικήσει;
2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρ-
χονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ
ἐπὶ Ῥαββὰθ θόρυβον πολέμων,

ϗ ἔσονται εἰς ἄβατον ϗ εἰς ἀ-
πώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν
πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ
παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ.
3 Ἀλάλαξον Ἐσεβὼν, ὅτι ὤ-
λετο Γαΐ· κεκράξατε θυγα-
τέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε
σάκκους ϗ κόψασθε, ὅτι Μελ-
χὸλ βαδιεῖται ἐν ἀποικίᾳ, οἱ
ἱερεῖς αὐτοῦ ϗ οἱ ἄρχοντες αὐ-
τοῦ ἅμα.
4 Τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς
πεδίοις Ἐνακείμ; θύγατερ ἰ-
ταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θη-
σαυροῖς, ἡ λέγουσα, Τίς εἰσε-
λεύσεται ἐπ' ἐμέ;
5 Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ
σὲ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς
περιοίκου σου, ϗ διασπαρήσεσθε
ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ,
ϗ οὐκ ἔστιν ὁ συνάγων.
28 ΤΗι ΚΗΔΑΡ ΤΗι ΒΑ-
ΣΙΛΙΣΣΗι ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ,
ΗΝ ΕΠΑΤΑΞΕ ΝΑΒΟΥΧΟ-
ΔΟΝΟΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑ-
ΒΥΛΩΝΟΣ, οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κη-
δὰρ, ϗ πλήσατε τοὺς υἱοὺς κεδέμ.
29 Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῶν λήψονται. ἱ-
μάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῶν, ϗ καμήλους αὐ-
τῶν λήψονται ἑαυτοῖς· ϗ κα-
λέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυ-
κλόθεν.
30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαθύ-
νατε εἰς κάθισιν, καθήμενοι
ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο
ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος
βουλὴν, καὶ ἐλογίσατο λογι-
σμόν.
31 Ἀνάστηθι, ϗ ἀνάβηθι ἐπ'
ἔθνος εὐσταθοῦν, καθήμενον εἰς
ἀναψυχὴν, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι,
οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοὶ, μόνοι
καταλύουσι.
32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐ-
τῶν εἰς προνομὴν, καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, ϗ
λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύ-
ματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου
αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν
οἴσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε
Κύριος.
33 Καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ
στρουθῶν, ϗ ἄβατος ἕως αἰῶνος,
οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, ϗ
οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀν-
θρώπου.
23 ΤΗι ΔΑΜΑΣΚΩι· Κατ-
ῃσχύνθη Ἡμὰθ, ϗ Ἀρφὰθ,
ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηρὰν,
ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀνα-
παύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.
24 Ἐξελύθη Δαμασκὸς, ἀπ-
εστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπε-
λάβετο αὐτῆς.
25 Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πό-
λιν ἐμὴν, κώμην ἠγάπησαν;
26 Διατοῦτο πεσοῦνται νεα-
νίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ σȣ πεσȣ̃νται, φησὶ Κύριος.

27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, ϗ καταφάγεται ἄμφοδα υἱȣ̃ Ἄδερ.

Κεφ. λα'. 31.

ΤΗι ΜΩΑΒ ȣ̃τως εἶπε Κύριος, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Καριαθαὶμ, ᾐσχύνθη ἀμὰθ ϗ ἀγὰθ.

2 Οὐκ ἔςιν ἔτι ἰατρεία Μωὰβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβὼν, ἐλογίσατο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνȣς, καὶ παῦσιν παύσεται· ὄπισθέν σȣ βαδιεῖται μάχαιρα,

3 Ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἐξ Ὡρωναὶμ, ὄλεθρον ϗ σύντριμμα μέγα.

4 Συνετρίβη Μωὰβ, ἀναγγείλατε εἰς Ζογόρα,

5 Ὅτι ἐπλήσθη Ἀλὼθ ἐν κλαυθμῷ· ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὡρωναὶμ, κραυγὴν συντρίμματος ἠκȣ́σατε.

6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ϗ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.

7 Ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώματί σȣ, ϗ σὺ συλληφθήσῃ· ϗ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, ϗ οἱ ἱερεῖς αὐτȣ̃, ϗ οἱ ἄρχοντες αὐτȣ̃ ἅμα.

8 Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, ȣ̓ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπε Κύριος.

9 Δότε σημεῖα τῇ Μωὰβ, ὅτι ἀφῇ ἀφθήσεται, ϗ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;

10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίȣ ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτȣ̃ ἀφ' αἵματος.

11 Ἀνεπαύσατο Μωὰβ ἐκ παιδαρίȣ, ϗ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτȣ̃, ȣ̓κ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείȣ εἰς ἀγγεῖον, ϗ εἰς ἀποικισμὸν ȣ̓κ ᾤχετο· διατȣ̃το ἔςη γεῦμα αὐτȣ̃ ἐν αὐτῷ, ϗ ὀσμὴ αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἐξέλιπε.

12 Διατȣ̃το ἰδȣ̀ ἡμέραι αὐτȣ̃ ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποςελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ κλινȣ̃σιν αὐτὸν, ϗ τὰ σκεύη αὐτȣ̃ λεπτυνȣ̃σι, ϗ τὰ κέρατα αὐτȣ̃ συγκόψȣσι,

13 Καὶ καταισχυνθήσεται Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ καταισχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

14 Πῶς ἐρεῖτε, Ἰσχυροί ἐσμεν, ϗ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;

15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις αὐτȣ̃, ϗ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτȣ̃ κατέβησαν εἰς σφαγήν.

16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωὰβ ἐλθεῖν, ϗ πονηρία αὐτȣ̃ ταχεῖα σφόδρα.

17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτῦ, πάντες εἴδοτε ὄνομα αὐτῦ· εἴπατε, Πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεὴς, ῥάβδος μεγαλώματος;

18 Κατάβηθι ἀπὸ δόξης, ϗ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωὰβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σε.

19 Ἐφ' ὁδῦ στῆθι, ϗ ἐπίδε καθημένη ἐν Ἀροὴρ, ϗ ἐρώτησον φεύγοντα, ϗ σωζόμενον, ϗ εἶπον, Τί ἐγένετο;

20 Κατῃσχύνθη Μωὰβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνῶν, ὅτι ὤλετο Μωὰβ,

21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τ̃ γῆν Μεισὼρ ἐπὶ Χελὼν, ϗ Ῥεφὰς, ϗ Μωφὰς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, ϗ ἐπὶ Ναβαῦ, ϗ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαὶμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαὶμ, καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμὼλ, ϗ ἐπ' οἶκον Μαὼν,

24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ, ϗ ἐπὶ Βοσὸρ, ϗ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωὰβ τὰς πόῤῥω ϗ τὰς ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρας Μωὰβ, ϗ τὸ ἐπίχειρον αὐτῦ συνετρίβη·

26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτῦ, ϗ ἔσαι εἰς γέλωτα ϗ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σε εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, ϗ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικῦντες Μωὰβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύεσαι ἐν πέτραις, στόματι βοθύνε.

29 Καὶ ἤκεσα ὕβριν Μωὰβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτῦ, ϗ ὑπερηφανίαν αὐτῦ· ϗ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτῦ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτῦ· ἐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ ἐχ ἕτως ἐποίησε;

31 Διατῦτο ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμῦ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος Ἀσερημὰ, κλήματά σε διῆλθε θάλασσαν, πόλεις Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ ὀπώραν σε, ἐπὶ τρυγηταῖς σε ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρμοσύνη ϗ εὐφροσύνη ἐκ τ̃ Μωαβίτιδος, ϗ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σε· πρωῒ ἐκ ἐπάτησαν, ἐδὲ δείλης ἐκ ἐποίησαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως Λιτὰμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὡρωναὶμ, ϗ ἀγγελίαν

σαλασία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νε-
βρεὶν εἰς κατάλυμα ἔςαι.
35 Καὶ ἀπολῶ τὸν Μωὰβ,
φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ
τὸν βωμὸν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς
αὐτοῦ.
36 Διατοῦτο καρδία τοῦ Μω-
ὰβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι,
καρδία μου ἐπ᾽ ἀνθρώπους κεί-
ράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει·
διατοῦτο ἃ περιεποιήσατο, ἀπ-
ώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.
37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ
τόπῳ ξυρηθήσονται· καὶ πᾶς
πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι
χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης
ὀσφύος σάκκος.
38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δω-
μάτων Μωὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς
πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτρι-
ψα, φησὶ Κύριος, ὡς ἀγγεῖον,
οὗ οὐκ ἔςι χρεία αὐτοῦ.
39 Πῶς κατήλλαξε; πῶς
ἔςρεψε νῶτον Μωάβ; ᾐσχύν-
θη, καὶ ἐγένετο Μωὰβ εἰς γέ-
λωτα, καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς
κύκλῳ αὐτῆς.
40 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
41 Ἐλήφθη Καριώθ, καὶ τὰ
ὀχυρώματα συνελήφθη,
42 Καὶ ἀπολεῖται Μωὰβ ἀπὸ
ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγα-
λύνθη.
43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βό-
θυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος Μω-
άβ.
44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου
τοῦ φόβου, ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βό-
θυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
βοθύνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν
τῇ παγίδι· ὅτι ἐπάξω ταῦτα
ἐπὶ Μωὰβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέ-
ψεως αὐτῶν.

Κεφ. λβ΄. 32.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Λάβε τὸ ποτή-
ριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρός μου, καὶ ποτιεῖς πάντα
τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀπο-
ςέλλω σε πρὸς αὐτούς.
16 Καὶ πίονται, καὶ ἐξεμοῦν-
ται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ
προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ
ἀποςέλλω ἀναμέσον αὐτῶν.
17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον
ἐκ χειρὸς Κυρίου, καὶ ἐπότισα
τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέςειλέ με
Κύριος πρὸς αὐτά,
18 Τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰού-
δα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θεῖ-
ναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς
ἄβατον, καὶ εἰς συριγμὸν,
19 Καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα
Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
καὶ τοὺς μεγιςᾶνας αὐτοῦ, καὶ
πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
20 Καὶ πάντας τοὺς συμ-
μίκτους, καὶ πάντας τοὺς βασι-
λεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀσκά-
λωνα, καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν Ἀκκά-
ρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου,

21 Καὶ τὴν Ἰδȣμαίαν, καὶ τὴν
Μωαβίτιν, καὶ τȣ̀ς υἱȣ̀ς Ἀμ-
μών,
22 Καὶ βασιλεῖς Τύρȣ, καὶ
βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς
τȣ̀ς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσ-
σης,
23 Καὶ τὴν Δαιδὰν, καὶ τὴν
Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν
περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον
αὐτȣ̃,
24 Καὶ πάντας τȣ̀ς συμ-
μίκτȣς τȣ̀ς καταλύοντας ἐν τῇ
ἐρήμῳ,
25 Καὶ πάντας βασιλεῖς
Αἰλὰμ, καὶ πάντας βασιλεῖς
Περσῶν,
26 Καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ
ἀπηλιώτȣ τȣ̀ς πόῤῥω καὶ τȣ̀ς
ἐγγὺς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν
αὐτȣ̃, καὶ πάσας βασιλείας τὰς
ἐπὶ προσώπȣ τῆς γῆς.
27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως
εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Πί-
ετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε,
καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε
ἀπὸ προσώπȣ τῆς μαχαίρας, ἧς
ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν.
28 Καὶ ἔσαι ὅταν μὴ βȣ́-
λωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον
ἐκ τῆς χειρός σȣ, ὥστε πιεῖν, καὶ
ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Πι-
όντες πίεσθε,
29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνο-
μάσθη τὸ ὄνομά μȣ ἐπ' αὐ-
τὴν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι,
καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ κα-
θαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ
καλῶ ἐπὶ πάντας τȣ̀ς καθη-
μένȣς ἐπὶ τῆς γῆς.
30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ'
αὐτȣ̀ς τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς, καὶ
ἐρεῖς, Κύριος ἀφ' ὑψηλȣ̃ χρη-
ματιεῖ, ἀπὸ τȣ̃ ἁγίȣ αὐτȣ̃ δώσει
φωνὴν αὐτȣ̃, λόγον χρηματιεῖ
ἐπὶ τȣ̃ τόπȣ αὐτȣ̃· καὶ οἱδε ὥσ-
περ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται·
καὶ ἐπὶ καθημένȣς ἐπὶ τὴν γῆν
ἥκει ὄλεθρος
31 Ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι
κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι·
κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν
σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν
εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.
32 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδȣ̀
κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνȣς ἐπὶ
ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκ-
πορεύεται ἀπ' ἐσχάτȣ τῆς γῆς.
33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι
ὑπὸ Κυρίȣ ἐν ἡμέρᾳ Κυρίȣ, ἐκ
μέρȣς τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς
γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς
κόπρια ἐπὶ προσώπȣ τῆς γῆς
ἔσονται.
34 Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ
κεκράξατε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ
τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν
αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ
πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκ-
λεκτοί,
35 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ
τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία

ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβά-
των.
36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποι-
μένων, καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προ-
βάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλό-
θρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα
αὐτῶν·
37 Καὶ παύσεται τὰ κατά-
λοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου
ὀργῆς θυμοῦ μου.
38 Ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων
κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη
ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ
προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς με-
γάλης.

Κεφ. λγ΄. 33.

ΕΝ ΑΡΧΗι ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩ-
ΣΙΑ, ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ
ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ·
2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στῆθι
ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ χρη-
ματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις,
καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσ-
κυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας
τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι
χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέ-
λῃς ῥῆμα.
3 Ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἀπο-
στραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παύσομαι
ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζο-
μαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
4 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου, τοῦ
πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις
μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
ὑμῶν,
5 Εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παί-
δων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ
ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου,
καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἠκούσατέ
μου,
6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον
ὥσπερ Σηλὼ, καὶ τὴν πόλιν
δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.
7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ
ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
τοῦ Ἱερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους
τούτους ἐν οἴκῳ Κυρίου.
8 Καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου παυ-
σαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ
συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι
παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδο-
προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, λέ-
γων, Θανάτῳ ἀποθανῇ,
9 Ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου, λέγων, Ὥσπερ
Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ
πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ
κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη
πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμίαν ἐν
οἴκῳ Κυρίου.
10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες
Ἰούδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβη-
σαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶ-
κον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν
προθύροις πύλης τῆς καινῆς.
11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ

ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, Κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσε κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε.

13 Καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

15 Ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῷον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

16 Καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας, Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ,

18 Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

19 Μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσε περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου·

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,

23 Καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν

αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔῤῥιψεν
αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα υἱῶν λαοῦ
αὐτοῦ.

24 Πλὴν χεὶρ Ἀχικὰμ υἱοῦ
Σαφὰν ἦν μετὰ Ἱερεμίου, τοῦ
μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖ-
ρας τοῦ λαοῦ, μὴ ἀνελεῖν αὐ-
τόν.

Κεφ. λδ΄ 34.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος, Ποί-
ησον σεαυτῷ δεσμοὺς καὶ
κλοιοὺς, καὶ περίθου περὶ τὸν τρά-
χηλόν σου.

3 Καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς
βασιλέα Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς
βασιλέα Μωὰβ, καὶ πρὸς βα-
σιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν
βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασι-
λέα Σιδῶνος, ἐν χερσὶν ἀγγέ-
λων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς
ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσα-
λὴμ· πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰούδα.

4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς
τοὺς Κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕ-
τως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς
Κυρίους ὑμῶν,

5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν
τῇ ἰσχύϊ μου τῇ μεγάλῃ, καὶ
ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ,
καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν
ὀφθαλμοῖς μου.

6 Ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος
δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασι-
λεία, ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσι τὸν
τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μα-
χαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι
αὐτοὺς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλί-
πωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν
ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐνυ-
πνιαζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνι-
σμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακῶν
ὑμῶν, τῶν λεγόντων, Οὐ μὴ ἐρ-
γάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυ-
λῶνος.

10 Ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφη-
τεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦ-
ναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσα-
γάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν
ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
ἐργάσηται αὐτῷ, καὶ καταλείψω
αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐρ-
γᾶται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσει ἐν
αὐτῇ.

12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βα-
σιλέα Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέ-
γων, Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον
ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βα-
σιλεῖ Βαβυλῶνος,

14 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προ-
φητεύουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἀπέ-
στειλα αὐτοὺς, φησὶ Κύριος, καὶ
προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου

ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπολέσαι
ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς, καὶ
οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφη-
τεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ.
16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ
τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλά-
λησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν
προφητῶν, τῶν προφητευόντων
ὑμῖν, λεγόντων, Ἰδοὺ σκεύη οἴ-
κου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυ-
λῶνος· ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προ-
φητεύουσιν ὑμῖν.
17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.
18 Εἰ προφῆταί εἰσι, καὶ εἰ
ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς,
ἀπαντησάτωσάν μοι, ὅτι οὕτως
εἶπε Κύριος.
19 Καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν,
20 Ὧν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπῴκισε τὸν
Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,
22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσε-
ται, λέγει Κύριος.

Κεφ. λε΄. 35.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ
ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰού-
δα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ
μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευ-
δοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴ-
κῳ Κυρίου, κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν
ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέ-
γων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Συνέ-
τριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως
Βαβυλῶνος.
3 Ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ
ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦ-
τον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου,
4 Καὶ Ἰεχονίαν, καὶ τὴν ἀποι-
κίαν Ἰούδα, ὅτι συντρίψω τὸν
ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.
5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παν-
τὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς
τῶν ἱερέων τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ
Κυρίου,
6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀλη-
θῶς οὕτω ποιήσαι Κύριος, στή-
σαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφη-
τεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη
οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποι-
κίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον
τοῦτον.
7 Πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον
Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα
ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ
λαοῦ.
8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες
πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν
ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασι-
λείας μεγάλας εἰς πόλεμον.
9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύ-
σας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ
λόγου, γνώσονται τὸν προφήτην
ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν
πίστει.
10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν
ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς
κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερε-
μίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ'
ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ, λέ-
γων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕ-
τως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασι-
λέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχή-
λων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ
ᾤχετο Ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυ-
ρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ
συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς
ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγων,
13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς
Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Κλοιοὺς ξυλίνους συνέ-
τριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν
κλοιοὺς σιδηροῦς·
24 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν
τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν
ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βα-
βυλῶνος.
15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ
Ἀνανίᾳ, Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύ-
ριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸν
λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ.
16 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ
ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.
17 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ
τῷ ἑβδόμῳ.

Κεφ. λϛʹ. 36.

ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου
οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας ἐξ
Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπρο-
φήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα
τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα
τὸν λαὸν,
2 Ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχο-
νίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσ-
σης, καὶ τῶν εὐνούχων, καὶ παντὸς
ἐλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τε-
χνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ,
3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασὰν υἱοῦ
Σαφὰν, καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελ-
κίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βα-
σιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέ-
γων,
4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπ-
ῴκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ,
5 Οἰκοδομήσατε οἴκους, καὶ
κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε
παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς
καρποὺς αὐτῶν,
6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ
τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑ-
μῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγα-
τέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ
πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυν-
θῆτε·
7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην
τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς
ἐκεῖ· καὶ προσεύξεσθε περὶ αὐ-
τῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ
αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν.
8 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,

Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ
μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκέετε
εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς
ἐνυπνιάζεσθε,
9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφη-
τεύεσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
με, κ̀ ἐκ ἀπέςειλα αὐτές.
10 Ὅτι ἕτως εἶπε Κύριος,
Οταν μέλλῃ πληρεσθαι Βα-
βυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπι-
σκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιςήσω
τὲς λόγες με ἐφ' ὑμᾶς, τε
ἀποςρέψαι τ̀ λαὸν ὑμῶν εἰς τ̀
τόπον τετον.
11 Καὶ λογιεμαι ἐφ' ὑμᾶς
λογισμὸν εἰρήνης, κ̀ οὐ κακὰ,
τ̀ δεναι ὑμῖν ταῦτα.
12 Καὶ προσεύξασθε πρὸς
μὲ, κ̀ εἰσακέσομαι ὑμῶν.
13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ
εὑρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ με
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,
14 Καὶ ἐπιφανεμαι ὑμῖν.
15 Ὅτι εἴπατε, Κατέςησεν
ἡμῖν Κύριος προφήτας ἐν Βα-
βυλῶνι·
21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ
Ἀχιὰβ, κ̀ ἐπὶ Σεδεκίαν, Ἰδὲ
ἐγὼ δίδωμι αὐτὲς εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος, κ̀ πα-
τάξει αὐτὲς κατ' ὀφθαλμὲς
ὑμῶν.
22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν
κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ
Ἰέδα ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες,
Ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σεδε-
κίαν ἐποίησε, κ̀ ὡς Ἀχιὰβ, ὃς
ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐν πυρὶ,
23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν
ἐν Ἰσραὴλ, κ̀ ἐμοιχῶντο τὰς
γυναῖκας τ̀ πολιτῶν αὐτῶν, κ̀
λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνό-
ματί με, ὃν οὐ συνέταξα αὐ-
τοῖς· καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ
Κύριος.
24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν
Αἰλαμίτην ἐρεῖς,
25 Οὐκ ἀπέςειλά σε τῷ ὀνό-
ματί με· κ̀ πρὸς Σοφονίαν
υἱὸν Μαασαίε τ̀ ἱερέα εἰπὲ,
26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ
Ἰωδαὲ τ̀ ἱερέως, γενέσθαι ἐπι-
ςάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε παντὶ
ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ
παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, κ̀
δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλει-
σμα, κ̀ εἰς τ̀ καταῤῥάκτην.
27 Καὶ νῦν διατί συνελοιδο-
ρήσατε Ἰερεμίαν τ̀ ἐξ Ἀνα-
θὼθ, τὸν προφητεύσαντα ὑ-
μῖν;
28 Οὐ διατετο ἀπέςειλεν;
ὅτι διὰ τ̀ μηνὸς τέτε ἀπέςειλε
πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέ-
γων, Μακράν ἐςιν, οἰκοδομή-
σατε οἰκίας, κ̀ κατοικήσατε,
κ̀ φυτεύσατε κήπες, κ̀ φά-
γεσθε τ̀ καρπὸν αὐτῶν.
29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ

βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίȣ.

30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

31 Ἀπόςειλον πρὸς τ̃ ἀποικίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τ̃ Αἰλαμίτην, Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ ȣ̓κ ἀπέςειλα αὐτὸν, ϗ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ᾽ ἀδίκοις,

32 Διατȣ̃το ȣ̔́τως εἶπε Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν, ϗ ἐπὶ τὸ γένος αὐτȣ̃, ϗ ȣ̓κ ἔςαι αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν, τ̃ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, ȣ̓κ ὄψονται.

Κεφ. λζ΄. 37.

ΟΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΙΠΕΙΝ,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον πάντας τȣ̀ς λόγȣς, ȣ̔̀ς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίȣ.

3 Ὅτι ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, ϗ ἀποςρέψω τὴν ἀποικίαν λαȣ̃ μȣ Ἰσραὴλ καὶ Ἰȣ́δα, εἶπε Κύριος, ϗ ἀποςρέψω αὐτȣ̀ς εἰς τ̃ γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ϗ κυριεύσȣσιν αὐτῆς.

4 ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴν φόβȣ ἀκȣ́σεσθε· φόβος, ϗ ȣ̓κ ἔςιν εἰρήνη.

6 Ἐρωτήσατε, ϗ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβȣ, ἐν ᾧ καθέξȣσιν ὀσφὺν καὶ σωτηρίαν; διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτȣ̃ ἐπὶ τ̃ ὀσφύος αὐτȣ̃· ἐςράφησαν πρόσωπα εἰς ἴκτερον.

7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ȣ̓κ ἔςι τοιαύτη· καὶ χρόνος ςενός ἐςι τῷ Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τȣ́τȣ σωθήσεται.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τ̃ ζυγὸν ἀπὸ τ̃ τραχήλȣ αὐτῶν, ϗ τȣ̀ς δεσμȣ̀ς αὐτῶν διαῤῥήξω· ϗ ȣ̓κ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις,

9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν· ϗ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναςήσω αὐτοῖς.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνέςησα σύντριμμα, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σȣ,

13 Οὐκ ἔςι κρίνων κρίσιν σȣ, εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης, ὠφέλειά σοι ȣ̓κ ἔςι.

14 Πάντες οἱ φίλοι σȣ ἐπελάθοντό σȣ, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν ςερεάν· ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σȣ ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σȣ.

16 Διατȣ̃το πάντες οἱ ἔ-

σθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται·

15 Ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου· ἐποίησαν ταῦτά σοι·

16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομήν.

17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης, Θήρευμα ὑμῶν ἐστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν.

18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακὼβ, ϗ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, ϗ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.

19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ᾽ αὐτῶν ᾄδοντες, φωνὴ παιζόντων· ϗ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι.

20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς,

21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτοὺς, ϗ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· ϗ συνάξω αὐτοὺς, ϗ ἀποστρέψουσι πρός με· ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρός με; φησὶ Κύριος·

23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ᾽ ἀσεβεῖς ἥξει.

24 Οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσει, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λη´. 38.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε, ϗ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ,

3 Κύριος πόῤῥωθεν ὤφθη αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε· διὰ τοῦτο εἵλκυσά σε εἰς οἰκτείρημα.

4 Ὅτι οἰκοδομήσω σε, ϗ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραήλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου, ϗ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

5 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε ϗ αἰνέσατε,

6 Ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐ-

φραὶμ, Ἀνάστητε, ϗ ἀνάβητε
εἰς Σιὼν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
ὑμῶν.
7 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ
Ἰακὼβ, Εὐφράνθητε, ϗ χρε-
μετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν·
ἀκουστὰ ποιήσατε, ϗ αἰνέσατε·
εἴπατε, Ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσ-
ραήλ.
8 Ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ
Βοῤῥᾶ, ϗ συνάξω αὐτοὺς ἀπ'
ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ·
ϗ τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν,
ϗ ἀποστρέψουσιν ὧδε.
9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ
ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς,
αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων
ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, ϗ οὐ μὴ πλανη-
θῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην
τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, ϗ Ἐ-
φραὶμ πρωτότοκός μου ἐστίν.
10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου
ἔθνη, ϗ ἀναγγείλατε εἰς νήσους
τὰς μακρόθεν· εἴπατε, Ὁ
λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ ϗ συν-
άξει αὐτὸν, ϗ φυλάξει αὐτὸν,
ὡς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ.
11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος
τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ
χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.
12 Καὶ ἥξουσι, ϗ εὐφρανθή-
σονται ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ
ἥξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ
γῆν σίτου ϗ οἴνου, ϗ καρπῶν,
ϗ κτηνῶν, ϗ προβάτων· καὶ
ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύ-
λον ἔγκαρπον, ϗ οὐ πεινάσου-
σιν ἔτι.
13 Τότε χαρήσονται παρ-
θένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων,
ϗ πρεσβύται χαρήσονται, ϗ
στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς
χαρμονὴν, ϗ ποιήσω αὐτοὺς
εὐφραινομένους.
14 Μεγαλυνῶ ϗ μεθύσω τὴν
ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ, ϗ
ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμ-
πλησθήσεται· οὕτως εἶπε Κύ-
ριος.
15 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη
θρήνου, ϗ κλαυθμοῦ, ϗ ὀδυρ-
μοῦ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ
ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱ-
οῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν.
16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Δια-
λειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυ-
θμοῦ, ϗ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ
δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς
τοῖς σοῖς ἔργοις, ϗ ἐπιστρέψουσιν
ἐκ γῆς ἐχθρῶν,
17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέ-
κνοις.
18 Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ
ὀδυρομένου, Ἐπαίδευσάς με, ϗ
ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μό-
σχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν
με, ϗ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος
ὁ Θεός μου·
19 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλω-
σίας μου μετενόησα, ϗ ὕστερον
τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέ-

ρας αἰσχύνης, ϗ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μȣ.

20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραΐμ, ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μȣ ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτȣ̃, διατȣ̃το ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν, φησὶ Κύριος.

21 Στῆσον σεαυτὴν Σιὼν, ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σȣ εἰς τȣ̀ς ὤμȣς· ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης, ἀποστράφηθι παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σȣ πενθȣ̃σα.

22 Ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι ὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἐρȣ̃σι τ̃ λόγον τȣ̃τον ἐν γῇ Ἰȣ́δα, ϗ ἐν πόλεσιν αὐτȣ̃, ὅταν ἀποστρέψω τ̃ αἰχμαλωσίαν αὐτȣ̃, Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτȣ̃.

24 Καὶ ἐνοικȣ̃ντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰȣ́δα, ϗ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτȣ̃, ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, ϗ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διατȣ̃το ἐξηγέρθην, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μȣ ἡδύς μοι ἐγενήθη.

27 Διατȣ̃το ἰδȣ̀ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, ϗ σπερῶ τ̃ Ἰσραὴλ ϗ τ̃ Ἰȣ́δαν, σπέρμα ἀνθρώπȣ ϗ σπέρμα κτήνȣς.

28 Καὶ ἔςαι ὥσπερ ἐγρηγόρȣν ἐπ' αὐτȣ̀ς καθαιρεῖν καὶ κακȣ̃ν, ὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτȣ̀ς τ̃ οἰκοδομεῖν ϗ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τ̃ τέκνων ἡμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἢ ἕκαςος ἐν τῇ ἑαυτȣ̃ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, ϗ τ̃ φαγόντος τ̃ ὄμφακα αἱμωδιάσȣσιν οἱ ὀδόντες αὐτȣ̃.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, ϗ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ϗ τῷ οἴκῳ Ἰȣ́δα διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τ̃ διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένȣ μου τ̃ χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτȣ̀ς ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ, ὅτι αὐτοὶ ȣ̓κ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μȣ, ϗ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος·

33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μȣ, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, διδȣ̀ς δώσω νόμȣς μȣ εἰς τ̃ διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτȣ̀ς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς

Θεὸν, ϗ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς
λαόν.
34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαςος τ̃ πολίτην αὐτȣ̃, καὶ
ἕκαςος τ̃ ἀδελφὸν αὐτȣ̃, λέγων,
Γνῶθι τ̃ Κύριον· ὅτι πάντες
εἰδήσȣσί με ἀπὸ μικρȣ̃ αὐτῶν
ἕως μεγάλȣ αὐτῶν, ὅτι ἵλεως
ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν,
ϗ τ̃ ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ
μνησθῶ ἔτι.
37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ ȣ̓ρανὸς εἰς
τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ
ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τ̃
γῆς κάτω, ϗ ἐγὼ ȣ̓κ ἀποδο-
κιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ
Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποί-
ησαν.
35 Οὕτȣς εἶπε Κύριος, ὁ δȣ̀ς
τ̃ ἥλιον εἰς φῶς τ̃ ἡμέρας, σε-
λήνην ϗ ἀςέρας εἰς φῶς τ̃ νυ-
κτὸς, ϗ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ,
ϗ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς,
Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐ-
τῷ·
36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι
ȣ̃τοι ἀπὸ προσώπȣ μȣ, φησὶ
Κύριος, ϗ τὸ γένος Ἰσραὴλ
παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ
πρόσωπόν μȣ πάσας τὰς ἡ-
μέρας.
38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθή-
σεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ
πύργȣ Ἀναμεὴλ, ἕως πύλης τ̃
γωνίας·
39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ δια-
μέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐ-
τῶν ἕως βȣνῶν Γαρὴβ, ϗ περι-
κυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκ-
λεκτῶν λίθων,
40 Καὶ πάντες ἀσαρημὼθ
ἕως νάχαλ Κέδρων, ἕως γωνίας
πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἁγί-
ασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ ȣ̓κέτι οὐ
μὴ ἐκλίπῃ, ϗ ȣ̓ μὴ καθαιρεθῇ
ἕως τȣ̃ αἰῶνος.

Κεφ. λθ΄. 39.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πα-
ρὰ Κυρίȣ πρὸς Ἱερεμίαν
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ
Σεδεκίᾳ, ȣ̃τος ἐνιαυτὸς ὀκτω-
καιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβȣ-
χοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·
2 Καὶ δύναμις βασιλέως Βα-
βυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερȣ-
σαλὴμ, ϗ Ἱερεμίας ἐφυλάσ-
σετο ἐν αὐλῇ τ̃ φυλακῆς, ἥ ἐςιν
ἐν οἴκῳ βασιλέως,
3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν
ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων,
Διατί σὺ προφητεύεις; λέγων,
Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ
δίδωμι τ̃ πόλιν ταύτην ἐν χερ-
σὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ
λήψεται αὐτὴν,
4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ
ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι
παραδόσει παραδοθήσεται εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος,
καὶ λαλήσει ςόμα αὐτȣ̃ πρὸς
ςόμα αὐτȣ̃, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄ-
ψονται·
5 Καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας
εἰς Βαβυλῶνα, ϗ ἐκεῖ καθί-
εται.

6 ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕ-
ΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

7 Ἰδοὺ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σα-
λὼμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχε-
ται πρὸς σὲ, λέγων, Κτῆσαι
σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀνα-
θὼθ, ὅτι σοὶ κρίσις παρα-
λαβεῖν εἰς κτῆσιν.
8 Καὶ ἦλθε πρὸς μὲ Ἀνα-
μεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφοῦ πα-
τρός μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλα-
κῆς, ϗ εἶπε, Κτῆσαι σεαυτῷ
τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὶν
τὸν ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίμα
κτήσασθαι αὐτὸν, ϗ σὺ πρεσ-
βύτερος· καὶ ἔγνων, ὅτι λόγος
Κυρίου ἐστὶ,
9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν
Ἀναμεὴλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός
μου, ϗ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους
ϗ δέκα ἀργυρίου,
10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον,
ϗ ἐσφραγισάμην, ϗ διεμαρ-
τυράμην μάρτυρας, ϗ ἔστησα
τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.
11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον,
12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βα-
ροὺχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μαασαίου,
κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεὴλ υἱοῦ
ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ κατ'
ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρε-
στηκότων ϗ γραφόντων ἐν τῷ
βιβλίῳ τῆς κτήσεως, καὶ κατ'
ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ
αὐλῇ τῆς φυλακῆς.
13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων,
14 Οὕτως εἶπε Κύριος παν-
τοκράτωρ, Λάβε τὸ βιβλίον τῆς
κτήσεως τοῦτο, ϗ τὸ βιβλίον
τὸ ἀνεγνωσμένον, ϗ θήσεις αὐ-
τὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα
διαμείνῃ ἡμέρας πλείους.
15 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Ἔτι κτισθήσονται ἀγροὶ, καὶ
οἰκίαι, ϗ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ.
16 Καὶ προσευξάμην πρὸς
Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ
βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαροὺχ
υἱὸν Νηρίου, λέγων,
17 Ὁ ὢν Κύριε, σὺ ἐποίησας
τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σου
τῇ μεγάλῃ, ϗ τῷ βραχίονί σου
τῷ ὑψηλῷ ϗ τῷ μετεώρῳ, οὐ
μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθὲν,
18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιά-
δας, ϗ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πα-
τέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν
μετ' αὐτούς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ
ἰσχυρὸς,
19 Κύριος μεγάλης βουλῆς,
ϗ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς
ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ
μεγαλώνυμος Κύριος· οἱ ὀφ-

θαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν
τῶν ἀνθρώπων, δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
20 Ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι· καὶ ἐποίη-
σας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα
αὕτη,
21 Καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ση-
μείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψη-
λῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,
22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι.
23 Καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔλα-
βον αὐτὴν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προςάγ-
μασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅ-
παντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ
ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆ-
ναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα.
24 Ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν
πόλιν συλλαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἡ
πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλ-
δαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας, καὶ τοῦ
λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐ-
γένετο.
25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς μὲ,
Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀρ-
γυρίου· καὶ ἔγραψα βιβλίον, καὶ
ἐσφραγισάμην, καὶ ἐπεμαρτυρά-
μην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδό-
θη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.
26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πά-
σης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυ-
βήσεταί τι;
28 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα
παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος,
καὶ λήψεται αὐτὴν,
29 Καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι
πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύ-
την ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι
τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν
ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βά-
αλ, καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς
ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικρᾶναι
με·
30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες
τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου
ἐκ νεότητος αὐτῶν.
31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργήν μου, καὶ
ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις
αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδό-
μησαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ
προσώπου μου,
32 Διὰ πάσας τὰς πο-
νηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,
ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι με, αὐ-
τοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ

ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς
αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν,
ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Ἱερουσαλὴμ,
33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς μὲ
νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ ἐδί-
δαξα αὐτοὺς ὄρθρου, καὶ οὐκ ἤκου-
σαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.
34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσ-
ματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπ-
εκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐ-
τῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.
35 Καὶ ᾠκοδόμησαν τοὺς βω-
μοὺς τῇ Βααλ τοὺς ἐν φάραγγι
υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ
οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη
ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ
βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐφα-
μαρτεῖν τὸν Ἰούδαν.
36 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν,
ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν
ἀποστολῇ.
37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς
ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὗ διέσπειρα
αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ
θυμῷ μου, καὶ ἐν παροξυσμῷ
μεγάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ
αὐτοὺς πεποιθότας·
38 Καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν,
καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.
39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν
ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φο-
βηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας,
καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς
τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς.
40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀ-
ποστρέψω ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ τὸν
φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν
αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι
αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.
41 Καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγα-
θῶσαι αὐτοὺς, καὶ φυτεύσω αὐ-
τοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει,
καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐν
πάσῃ ψυχῇ.
42 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος,
Καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ με-
γάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω
ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ,
ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.
43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀ-
γροὶ ἐν τῇ γῇ, ἣ σὺ λέγεις,
Ἄβατος ἔσαι ἀπὸ ἀνθρώπων
καὶ κτήνους, καὶ παρεδόθησαν εἰς
χεῖρας Χαλδαίων.
44 Καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν
ἀργυρίῳ· καὶ γράψεις βιβλίον καὶ
σφραγιῇ, καὶ διαμαρτύρῃ μάρ-
τυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν, καὶ κύκλῳ
τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους, καὶ
ἐν πόλεσι τῆς σεφηλὰ, καὶ ἐν πό-
λεσι τῆς ναγὲβ, ὅτι ἀποστρέψω
τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, ϗ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, ϗ πλάσσων αὐτὴν, τȣ̃ ἀνορθῶσαι αὐτὴν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

3 Κέκραξον πρὸς μὲ, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι, ϗ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἃ ȣ̓κ ἔγνως αὐτά.

4 Ὅτι ȣ̃τως εἶπε Κύριος περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰȣ́δα τῶν καθῃρημένων εἰς χάρακας ϗ προμαχῶνας,

5 Τȣ̃ μάχεσθαι πρὸς τȣ̀ς Χαλδαίȣς, ϗ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, ȣ̃ς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μȣ, καὶ ἐν θυμῷ μȣ· ϗ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μȣ ἀπ᾽ αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.

6 Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνȣ́λωσιν ϗ ἴαμα, ϗ φανερώσω αὐτοῖς, ϗ ἰατρεύσω αὐτὴν, καὶ ποιήσω ϗ εἰρήνην ϗ πίστιν.

7 Καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰȣ́δα, ϗ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, ϗ οἰκοδομήσω αὐτȣ̀ς καθὼς καὶ τοπρότερον.

8 Καὶ καθαριῶ αὐτȣ̀ς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, ϗ ȣ̓ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι, ϗ ἀπέστησαν ἀπ᾽ ἐμȣ̃.

9 Καὶ ἔσαι εἰς εὐφροσύνην ϗ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκȣ́σονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, ϗ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.

10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἀκȣσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τȣ́τῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, Ἔρημός ἐςιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰȣ́δα, ϗ ἔξωθεν Ἱερȣσαλὴμ, ταῖς ἠρημωμέναις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον ϗ κτήνη·

11 Φωνὴ εὐφροσύνης, ϗ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίȣ, καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηςὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτȣ̃· καὶ εἰσοίσουσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων, Ἔτι ἔςαι ἐν τῷ τόπῳ τȣ́τῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον ϗ κτῆνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτȣ̃ κα-

ταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα,

13 Ἐν πόλεσι τ ὀρεινῆς, ϗ ἐν πόλεσι τ σεφηλὰ, ϗ ἐν πόλεσι τ ναγὲβ, ϗ ἐν γῇ Βενιαμὶν, ϗ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ἐν πόλεσιν Ἰȣ́δα· ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμȣ̃ντος, εἶπε Κύριος.

Κεφ. μα΄. 41.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίȣ· (ϗ Ναβȣχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ϗ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτȣ̃, ϗ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτȣ̃ ἐπολέμȣν ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰȣ́δα·) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰȣ́δα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, ϗ συλλήψεται αὐτὴν, ϗ καύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ ȣ̓ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτȣ̃, καὶ συλλήψει συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτȣ̃ δοθήσῃ, ϗ ὀφθαλμοί σȣ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτȣ̃ ὄψονται, ϗ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἄκȣσον τὸν λόγον Κυρίȣ, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰȣ́δα· Οὕτως λέγει Κύριος,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· ϗ ὡς ἔκλαυσαν τȣ̀ς πατέρας σȣ τȣ̀ς βασιλεύσαντας πρότερόν σȣ, κλαύσονται ϗ σὲ, Οὐαὶ Κύριε, ϗ ἕως ᾅδȣ κόψονταί σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τ βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τȣς ἐν Ἱερȣσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ, ϗ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰȣ́δα, ϗ ἐπὶ Λαχὶς, ϗ ἐπὶ Ἄζηκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰȣ́δα πόλεις ὀχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίȣ, μετὰ τὸ συντελέσαι τ βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τ λαὸν, τȣ̃ καλέσαι ἄφεσιν,

9 Τȣ̃ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τ παῖδα αὐτȣ̃, ϗ ἕκαστον τ παιδίσκην αὐτȣ̃, τ Ἑβραῖον ϗ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρȣς, πρὸς τὸ μὴ δȣλεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰȣ́δα.

10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, ϗ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τȣ̃ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τ παῖδα αὐτȣ̃, ϗ ἕκαστον τ παιδίσκην αὐτȣ̃, ϗ ἔωσαν

11 Αὐτȣ̀ς εἰς παῖδας ϗ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίȣ πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,
13 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τȣ̀ς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξειλάμην αὐτȣ̀ς ἐκ γῆς Αἰγύπτȣ, ἐξ οἴκȣ δȣλείας, λέγων,
14 Ὅταν πληρωθῇ ἓξ ἔτη, ἀποςελεῖς τὸν ἀδελφόν σȣ τὸν Ἑβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι, καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη, καὶ ἐξαποςελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον· καὶ ȣ̓κ ἤκȣσάν μȣ καὶ ȣ̓κ ἔκλιναν τὸ ȣ̓̃ς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐπέςρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μȣ, τȣ̃ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαςον τοῦ πλησίον αὐτȣ̃· καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μȣ, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ᾽ αὐτῷ.
16 Καὶ ἐπεςρέψατε, καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μȣ, τȣ̃ ἐπιςρέψαι ἕκαςον τὸν παῖδα αὐτȣ̃, καὶ ἕκαςον τὴν παιδίσκην αὐτȣ̃, ȣ̓̀ς ἐξαπεςείλατε ἐλευθέρȣς τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.
17 Διατȣ̃το ȣ̔́τως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς ȣ̓κ ἠκȣ́σατέ μȣ, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαςον πρὸς τὸν πλησίον αὐτȣ̃· ἰδȣ̀ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς·
18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τȣ̀ς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μȣ, τȣ̀ς μὴ ςήσαντας τὴν διαθήκην μȣ, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μȣ, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,
19 Τȣ̀ς ἄρχοντας Ἰȣ́δα, καὶ τȣ̀ς δυνάςας, καὶ τȣ̀ς ἱερεῖς, καὶ τὸν λαὸν,
20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔςαι τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ ȣ̓ρανȣ̃ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰȣδαίας, καὶ τȣ̀ς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχȣσιν ἀπ᾽ αὐτῶν.
22 Ἰδȣ̀ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιςρέψω αὐτȣ̀ς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσȣσιν ἐπ᾽ αὐτὴν, καὶ λήψονται αὐτὴν, καὶ κατακαύσȣσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰȣ́δα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμȣς ἀπὸ τῶν κατοικȣ́ντων.

Κεφ. μβ΄. 42.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίȣ ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰȣ́δα, λέγων,

2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχα-
βεὶν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον
Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ
ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.
3 Καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν
υἱὸν Ἱερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν, καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρ-
χαβεὶν,
4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς
οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον
υἱῶν Ἰωνὰν, υἱοῦ Ἀνανίου, υἱοῦ
Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὅς
ἐστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων
τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ
Σελὼμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν
αὐλήν.
5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου, καὶ
ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.
6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πίωμεν
οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥη-
χὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο
ἡμῖν, λέγων, Οὐ μὴ πίητε
οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
ἕως αἰῶνος,
7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδο-
μήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ
σπείρητε, καὶ ἀμπελὼν οὐκ ἔσται
ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε
πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως
ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ
τῆς γῆς, ἐφ᾽ ἧς διατρίβετε ὑμεῖς
ἐπ᾽ αὐτῆς.
8 Καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς
Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν,
πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πά-
σας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ
αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ
ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,
9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδο-
μεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ,
καὶ ἀμπελὼν, καὶ ἀγρὸς, καὶ
σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.
10 Καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκη-
ναῖς, καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἐποιή-
σαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετεί-
λατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ
ἡμῶν.
11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη
Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ εἴπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ εἰσήλ-
θομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ
προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλ-
δαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυ-
νάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ᾠκοῦμεν
ἐκεῖ.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
13 Οὕτως λέγει Κύριος,
Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ
Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
σαλὴμ, Οὐ μὴ λάβητε παι-
δείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;
14 Ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰω-
ναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ, ὃ ἐνετείλατο
τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ
πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν· καὶ
ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου,
καὶ οὐκ ἠκούσατε.
15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας,

λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ
βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύ-
ματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορεύεσθε
ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν
αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς,
ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατρά-
σιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ
ὦτα ὑμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.
16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ
υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πα-
τρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ
ἤκουσέ μου.
17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν
καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσα-
λὴμ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλά-
λησα ἐπ᾽ αὐτούς.
18 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰω-
ναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τὴν ἐντολὴν τοῦ
πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐ-
τῶν,
19 Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ τῶν
υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ πα-
ρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφ. μγʹ. 43.

ΕΝ ΤΩι ΕΝΙΑΥΤΩι ΤΩι ΤΕΤΑΡΤΩι ΙΩΑΚΕΙΜ
υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐ-
γενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ,
λέγων,
2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον
βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ᾽ αὐτοῦ
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλά-
λησα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας λαλήσαν-
τός μου πρὸς σὲ, ἀφ᾽ ἡμερῶν
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.
3 Ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος
Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐγὼ
λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα
ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν
τῆς πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτῶν.
4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν
Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου· καὶ ἔγρα-
ψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάν-
τας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλά-
λησε πρὸς αὐτὸν, εἰς χαρτίον
βιβλίου.
5 Καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας
τῷ Βαροὺχ, λέγων, Ἐγὼ φυ-
λάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσ-
ελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου·
6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρ-
τίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ
ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νη-
στείας, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς Ἰούδα
τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν,
ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.
7 Ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐ-
τῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ
ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς
καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

8 Καὶ ἐποίησε Βαροὺχ κατὰ
πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱε-
ρεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ
βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴ-
κῳ Κυρίου.
9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει
τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακεὶμ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, ἐξεκ-
κλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσ-
ωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα.
10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαροὺχ
ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερε-
μίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ
Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμ-
ματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω
ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου
Κυρίου τῆς καινῆς, καὶ ἐν ὠσὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ.
11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς
Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας
τοὺς λόγους Κυρίου, ἐκ τοῦ βι-
βλίου,
12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ
βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμ-
ματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ
ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ
ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς
Σελεμίου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀκ-
χοβὼρ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σα-
φὰν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου,
καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες·
13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς
Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους
οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βα-
ροὺχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.
14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ
ἄρχοντες πρὸς Βαροὺχ υἱὸν
Νηρίου, τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου,
υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσὶ, λέ-
γοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ
ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ
τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά
σου, καὶ ἧκε· καὶ ἔλαβε Βαροὺχ τὸ
χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐ-
τούς.
15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν
ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ
ἀνέγνω Βαρούχ.
16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν
πάντας τοὺς λόγους, συνεβου-
λεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀναγ-
γέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ
βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους
τούτους.
17 Καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώτησαν,
λέγοντες, Πῶς ἔγραψας πάντας
τοὺς λόγους τούτους;
18 Καὶ εἶπε Βαροὺχ, Ἀπὸ
στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι
Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους
τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βι-
βλίῳ.
19 Καὶ εἶπον τῷ Βαροὺχ,
Βάδισον, καὶ κατακρύβηθι σὺ
καὶ Ἱερεμίας, ἄνθρωπος μὴ
γνώτω ποῦ ὑμεῖς.
20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν
βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ
χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν
οἴκῳ Ἐλισαμά· καὶ ἀνήγγειλαν

τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους
τούτους.
21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
λεὺς τὸν Ἰουδὶν, λαβεῖν τὸ χαρ-
τίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου
Ἐλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς
τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ
ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν
ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.
22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο
ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα
πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.
23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώ-
σκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ
τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ
ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔῤῥι-
πτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχά-
ρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρ-
της εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχά-
ρας.
24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ
διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ
ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους
τούτους.
25 Καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γοδο-
λίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ,
πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρ-
τίον.
26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασι-
λεὺς τῷ Ἱερεμεὴλ υἱῷ τοῦ βασι-
λέως, καὶ τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Ἐσ-
ριὴλ, συλλαβεῖν τὸν Βαροὺχ, καὶ
τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεκρύβησαν.
27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατα-
καῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον,
πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε
Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου,
λέγων,
28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον
ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τοὺς
λόγους, τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρ-
τίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασι-
λεὺς Ἰωακεὶμ,
29 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ
χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διατί
ἔγραψας ἐπ᾿ αὐτῷ, λέγων, Εἰσ-
πορευόμενος εἰσπορεύσεται βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐξολο-
θρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκ-
λείψει ἐπ᾿ αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ
κτήνη;
30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ βασιλέα
Ἰούδα, Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθή-
μενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ
θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐῤῥιμ-
μένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυ-
κτός·
31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ᾿ αὐ-
τὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω
ἐπ᾿ αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν
Ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλά-
λησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκου-
σαν.
32 Καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρ-
τίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ᾿ αὐ-

τῷ ἀπὸ ϛόματος Ἱερεμίȣ ἅπαντας τȣ̀ς λόγȣς τȣ͂ βιβλίȣ, ȣ̀ς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς ȣ̂τοι.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακεὶμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβȣχοδονόσορ βασιλεύειν τȣ͂ Ἰȣ́δα.

2 Καὶ ȣ̓κ ἤκȣσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτȣ͂ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τȣ̀ς λόγȣς Κυρίȣ, ȣ̀ς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίȣ.

3 Καὶ ἀπέϛειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίȣ, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίȣ τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων, Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διῆλθε διὰ μέσȣ τῆς πόλεως, καὶ ȣ̓κ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτȣ, καὶ ἤκȣσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερȣσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰȣ́δα τὸν ἀποϛείλαντα πρὸς σὲ, τȣ͂ ἐκζητῆσαί με, Ἰδȣ̀ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθȣ͂σα ὑμῖν εἰς βοήθειαν· ἀποϛρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτȣ,

8 Καὶ ἀναϛρέψȣσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσȣσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν, καὶ καύσȣσιν αὐτὴν ἐν πυρί.

9 Ὅτι ȣ̓́τως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τȣ̀ς πολεμȣ͂ντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαϛος ἐν τῷ τόπῳ αὐτȣ͂ ȣ̂τοι ἀναϛήσονται, καὶ καύσȣσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερȣσαλὴμ ἀπὸ προσώπȣ τῆς δυνάμεως Φαραὼ,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερȣσαλὴμ τȣ͂ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν, τȣ͂ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τȣ͂ λαȣ͂.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρȣΐα υἱὸς Σελεμίȣ, υἱȣ͂ Ἀνανίȣ, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Πρὸς τȣ̀ς Χαλδαίȣς σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, ȣ̓κ εἰς τȣ̀ς Χαλδαίȣς ἐγὼ φεύγω· καὶ ȣ̓κ εἰσήκȣσεν αὐτȣ͂· καὶ συνέλαβε Σαρȣΐα τὸν Ἱερεμίαν, καὶ

εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὰς ἄρχοντας.

15 Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέςειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χερὲθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἀπέςειλε Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν, Εἰ ἔςιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔςιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἠδίκησά σε, καὶ τοὺς παῖδάς σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς;

19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν Κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου· καὶ τί ἀποςρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἔξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Κεφ. με΄. 45.

ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχὼρ, καὶ Ἰώαχαλ υἱὸς Σεμελίου, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους, ζήσεται, καὶ ἔςαι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρημα, καὶ ζήσεται·

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν·

4 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ᾽ ἢ πονηρά.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδὲ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι ἐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτές.

6 Καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχία υἱῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ ἐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὶν,

8 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν,

9 Ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι ἐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων, Λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, Ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας ἕτως.

13 Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελεισὶλ, τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγείλω σοι, ἐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκέσῃς μου;

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ζῇ Κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενῶ σε, καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων,

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ζήσεται ἡ ψυχή σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς

χεῖρας τ͂ Χαλδαίων, ϗ καύ-
σουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, ϗ σὺ οὐ
μὴ σωθῇς.
19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
Ἱερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν
Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς
τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσειν με
εἰς χεῖρας αὐτῶν, ϗ καταμω-
κήσονταί μου.
20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Οὐ
μὴ παραδῶσί σε· ἄκουσον τὸν
λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς
σὲ, ϗ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ
ζήσεται ἡ ψυχή σου.
21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ ἐξ-
ελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ
μοι Κύριος·
22 Καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυ-
ναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν
οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξήγοντο
πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βα-
βυλῶνος· ϗ αὗται ἔλεγον, Ἠ-
πάτησάν σε, ϗ δυνήσονταί σοι
ἄνδρες εἰρηνικοί σου· ϗ κατα-
λύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα
σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ,
23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου, ϗ
τὰ τέκνα σου ἐξάξουσι πρὸς
τοὺς Χαλδαίους· ϗ σὺ οὐ μὴ
σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως
Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, ϗ ἡ
πόλις αὕτη κατακαυθήσε-
ται.
24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασι-
λεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ
τ͂ λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ
ἀποθάνῃς.
25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀ-
κούσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι, ϗ
ἔλθωσι πρὸς σὲ, ϗ εἴπωσί σοι,
Ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ
σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς
ἀφ᾽ ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν
σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ
βασιλεύς;
26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ῥίπτω
ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ᾽ ὀφθαλ-
μοὺς τ͂ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ
ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰω-
νάθαν, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.
27 Καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ
ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ
ἠρώτησαν αὐτόν· ϗ ἀνήγγειλεν
αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λό-
γους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ
ὁ βασιλεύς· ϗ ἀπεσιώπησαν,
ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυ-
ρίου.
28 Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας
ἐν τῇ αὐλῇ τ͂ φυλακῆς, ἕως
χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἱερου-
σαλήμ.

Κεφ. μϛʹ. 46.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ
ἐννάτῳ τ͂ Σεδεκία βασι-
λέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβου-
χοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶ-
νος, ϗ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ϗ ἐπολιόρκουν
αὐτήν.
2 Καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει
τ͂ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τε-

τάρτῳ, ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐῤῥάγη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργανασὰρ, καὶ Σαμαγὼθ, καὶ Ναβουσάχαρ, καὶ Ναβουσαρεὶς, Ναγαργὰς, Νασεῤῥαβαμὰθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος.

4 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱοῦ Σαφὰν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς· καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου εἰς εὕρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοὶ, φησὶ Κύριος.

Κεφ. μζʹ. 47.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδὰν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἠγμένων εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον·

3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

4 Ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱοῦ Σαφὰν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἐκάθισεν ἐν

μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ κατα-
λειφθέντος ἐν τῇ γῇ.
7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀ-
γρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
τῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς
Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ
γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ
ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς
οὐ κατῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα.
8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν
εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς
Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κά-
ρηε, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμὲθ,
καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ, καὶ
Ἐζονίας, υἱὸς τοῦ Μωχαθὶ, αὐ-
τοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.
9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδο-
λίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν,
λέγων, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων,
κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐρ-
γάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
νος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν.
10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι
ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ,
στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλ-
δαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς·
καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον καὶ ὀπώ-
ραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ
ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν
ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατή-
σατε.
11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ ἐν Μωὰβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμ-
μὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ
οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι
ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κα-
τάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ὅτι
κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδο-
λίαν υἱὸν Ἀχεικάμ.
12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδο-
λίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασ-
σηφὰ, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ
ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ
ἔλαιον.
13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε,
καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνά-
μεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον
πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασ-
σηφὰ,
14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνώ-
σει γινώσκεις, ὅτι Βελεισσὰ
βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε
πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι
σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν
αὐτοῖς Γοδολίας.
15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γο-
δολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ,
Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν
Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ
πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ δια-
σπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι
πρὸς σὲ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κα-
τάλοιποι Ἰούδα.
16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς
Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶ-
γμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑ-
πὲρ Ἰσμαήλ.

Κεφ. μή. 48.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ
ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ

υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλεασὰ,
ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, ϗ δέκα
ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδο-
λίαν εἰς Μασσηφὰ, ϗ ἔφαγον
ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.
2. Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, ϗ οἱ
δέκα ἄνδρες οἳ ἦσαν μετ' αὐ-
τοῦ, ϗ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν,
ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,
3 Καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους
τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασ-
σηφὰ ϗ πάντας τοὺς Χαλδαίους
τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ.
4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ
δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν
Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἔγνω.
5 Καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ
Συχὲμ, ϗ ἀπὸ Σαλὴμ, ϗ ἀπὸ
Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες,
ἐξυρημένοι πώγωνας, ϗ διερ-
ῥηγμένοι τὰ ἱμάτια, ϗ κοπτό-
μενοι, ϗ μάννα, ϗ λίβανος ἐν
χερσὶν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν
εἰς οἶκον Κυρίου.
6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντη-
σιν αὐτοῖς Ἰσμαήλ· αὐτοὶ ἐ-
πορεύοντο, ϗ ἔκλαιον· ϗ εἶπεν
αὐτοῖς, Εἰσέλθετε πρὸς Γοδο-
λίαν.
7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων
αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως,
ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.
8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθη-
σαν ἐκεῖ, ϗ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ,
Μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡ-
μῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ
ϗ κριθαὶ, μέλι ϗ ἔλαιον· ϗ
παρῆλθε, ϗ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς
ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρρι-
ψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας οὓς
ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτό
ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βαασὰ
βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέ-
πλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.
10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ
πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα
εἰς Μασσηφὰ, ϗ τὰς θυγα-
τέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρα-
κατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ
Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικὰμ, καὶ
ᾤχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμ-
μών.
11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς
Κάρηε, ϗ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάν-
τα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσ-
μαὴλ,
12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ
στρατόπεδον αὐτῶν, ϗ ᾤχοντο
πολεμεῖν αὐτὸν, ϗ εὗρον αὐτὸν
ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γα-
βαών.
13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν
Ἰωάναν ϗ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυ-
νάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,
14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰω-
άναν.

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, ϗ τὰς γυναῖκας, ϗ τὰ λοιπὰ, ϗ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν,

17 Καὶ ᾤχοντο, ϗ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχαμάα, τῇ πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον

18 Ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων· ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

Κεφ. μθ'. 49.

ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, ϗ Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, ϗ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ϗ ἕως μεγάλου,

2 Πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, ϗ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, ϗ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδὸν ἣν πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, ϗ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας, Ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· ϗ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθήσεται Κύριος ὁ Θεὸς, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον ϗ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν.

6 Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν, τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν, ϗ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου,.

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος,

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδο-

μήσω ὑμᾶς, ϗ οὐ μὴ καθελῶ, ϗ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.

11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε· ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν ἐγὼ, ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς, ϗ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, ϗ ἐλεήσω ὑμᾶς, ϗ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου,

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον, ϗ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν, ϗ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, ϗ ἐκεῖ οἰκήσομεν·

15 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου· οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, ϗ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὑρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, ϗ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ϗ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, ϗ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, ϗ ἐν τῷ λιμῷ, ϗ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ᾽ αὐτούς.

18 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον· ϗ ἔσεσθε εἰς ἄβατον, ϗ ὑποχείριοι, ϗ εἰς ἀρὰν, ϗ εἰς ὀνειδισμὸν, ϗ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον.

19 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ᾽ ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰούδα· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον· ϗ νῦν γνόντες γνώσεσθε,

20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποστείλαντές με, λέγοντες, Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐὰν λαλήσει σοι Κύριος, ποιήσομεν·

21 Καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἧς ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς.

22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. ν'. 50.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τὰς λόγους Κυρίε, ἃς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτὰς, πάντας τὰς λόγους τάτας,

2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίε, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ, λέγοντες, Ψεύδη, ἐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς, λέγων, Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 Ἀλλ' ἢ Βαρὲχ υἱὸς Νηρίε συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 Καὶ ἐκ ἤκεσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίε, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰέδα.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τὰς καταλοίπες Ἰέδα, τὰς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

6 Τὰς δυνατὰς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβεζαρδὰν μετὰ Γοδολίε υἱῦ Ἀχεικὰμ, καὶ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ Βαρὲχ υἱὸν Νηρίε,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐκ ἤκεσαν τῆς φωνῆς Κυρίε, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν ἐν Τάφνας, λέγων,

9 Λάβε σεαυτῷ λίθες μεγάλες, καὶ κατάκρυψον αὐτὰς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμὲς ἀνδρῶν Ἰέδα,

10 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβεχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τέτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα ἐπ' αὐτὰς,

11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτε, ἃς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ ἃς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ ἃς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.

12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτὰς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτε, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτῦ· καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,

13 Καὶ συντρίψει τὰς στύλες Ἡλιεπόλεως, τὰς ἐν Ὢν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

Κεφ. να'. 51.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασι τοῖς Ἰεδαίοις τοῖς κατοικῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτε, καὶ

τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδωλῷ,
ϗ ἐν Τάφνας, ϗ ἐν γῇ Παθού-
ρης, λέγων,
2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἑωράκατε πάν-
τα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, ϗ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα· ϗ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ
ἐνοίκων
3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας
αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπι-
κράναι με, πορευθέντες θυμιᾷν
θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.
4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας
ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα, λέγων,
Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς
μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.
5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, ϗ οὐκ
ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι
ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ
μὴ θυμιᾷν θεοῖς ἑτέροις.
6 Καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου ϗ
ὁ θυμός μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν
πύλαις Ἰούδα, ϗ ἔξωθεν Ἱερου-
σαλὴμ· ϗ ἐγενήθησαν εἰς ἐρή-
μωσιν ϗ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέ-
ρα αὕτη.
7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος
παντοκράτωρ, Ἱνατί ὑμεῖς ποι-
εῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς
ὑμῶν; ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρω-
πον ϗ γυναῖκα, νήπιον ϗ θη-
λάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς
τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν
μηδένα,
8 Παραπικρᾶναι με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾷν
θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
εἰς ἣν ἤλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ,
ἵνα κοπῆτε, ϗ ἵνα γένησθε εἰς
κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς.
9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν
κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ϗ τῶν
κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, ϗ τῶν
κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, ϗ τῶν
κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐ-
ποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, ϗ ἔξωθεν
Ἱερουσαλήμ;
10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀντεί-
χοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν
ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πα-
τέρων αὐτῶν.
11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ
πρόσωπόν μου τοῦ ἀπολέσαι
12 Πάντας τοὺς καταλοίπους
τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, ϗ πεσοῦνται
ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ, ϗ ἐκ-
λείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως με-
γάλου, ϗ ἔσονται εἰς ὀνειδισ-
μὸν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς
κατάραν.
13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς
καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς
ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ.
14 Καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος
οὐδεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν πα-
ροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ ἐ-

πιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν
αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς
αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· οὐ μὴ
ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασε-
σωσμένοι.
15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱε-
ρεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόν-
τες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες,
συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, ἐν Παθουρῇ, λέγοντες,
16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας
πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου,
οὐκ ἀκούσομέν σου,
17 Ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν
πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται
ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιᾷν
τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς, καθὰ
ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ
οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν
Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενό-
μεθα χρηστοὶ, καὶ κακὰ οὐκ εἴ-
δομεν.
18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμι-
ῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ,
ἠλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν
ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.
19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμιῶμεν
τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐ-
σπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς, μὴ
ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν
αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν
αὐτῇ σπονδάς;
20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παν-
τὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ
ταῖς γυναιξὶ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ
τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους,
λέγων,
21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ
ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ,
ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ
οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρ-
χοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς,
ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;
22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος
ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονη-
ρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποι-
ήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν
εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ
εἰς ἀρὰν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
τῃ,
23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυ-
μιᾶτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυ-
ρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς
Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς
μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε,
καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ
ταῦτα.
24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ
λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξὶν, Ἀκού-
σατε λόγον Κυρίου.
25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ
στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ

ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, Ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμολογήκαμεν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε.

26 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν, Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ.

29 Καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά.

30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρῆ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητοῦντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ Βαρούχ,

3 Ὅτι εἶπας, Οἴμοι οἴμοι, ὅτι προσέθηκε Κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι, ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὗρον·

4 Εἰπὸν αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ οὓς ἐγὼ ᾠκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ· καὶ οὓς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω.

5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω τὴν ψυχήν σου εἰς εὕρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. νβ'. 52.

ΟΝΤΟΣ εἰκοσοῦ καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίου, ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασί-

λευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά.

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ περιῳκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,

6 Ἐν τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τείχους, καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχὼ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθὰ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

11 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, εἰς Ἱερουσαλὴμ,

13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί·

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

16 Καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργούς.

17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς

βάσεις, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν
χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ Κυρίου συν-
έτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλα-
βον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπή-
νεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.
18 Καὶ τὴν στεφάνην, καὶ τὰς
φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ,
ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,
19 Καὶ τὰς ἀπφὼθ, καὶ τὰς
μασμαρὼθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆ-
ρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς
θυΐσκας, καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν
χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ
ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμά-
γειρος.
20 Καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ
θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι
δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θα-
λάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυ-
ρίου, οὗ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλ-
κοῦ αὐτῶν.
21 Καὶ οἱ στύλοι τριακοντα-
πέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ
ἑνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πή-
χεων περιεκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ
πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσ-
σάρων κύκλῳ,
22 Καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς
χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ
μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ
ἑνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ
γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλ-
κᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ
τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ πή-
χει τοῖς δώδεκα πήχεσι.
23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐννενη-
κονταὲξ τὸ ἓν μέρος, καὶ ἦσαν
αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ
δικτύου κύκλῳ.
24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμά-
γειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν
ἱερέα τὸν δευτερεύοντα, καὶ τοὺς φυ-
λάττοντας τὴν ὁδὸν,
25 Καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν
ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολε-
μιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομα-
στοὺς, τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασι-
λέως, τοὺς εὑρεθέντας ἐν τῇ πό-
λει, καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνά-
μεων, τὸν γραμματεύοντα τῷ
λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀν-
θρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς
εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·
26 Καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβου-
ζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς
βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δε-
βλαθά.
27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθὰ,
ἐν γῇ Αἱμάθ.
31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριά-
κοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικι-
σθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως
Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ,
ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μη-
νὸς, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἐνι-
αυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφα-
λὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα,

ϗ ἔκειρεν αὐτὸν, ϗ ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσ-
σετο,
32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρη-
στὰ, ϗ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπάνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ
ἐν Βαβυλῶνι,
33 Καὶ ἤλλαξε τὴν στολὴν τῆς
φυλακῆς αὐτοῦ, ϗ ἤσθιεν ἄρτον
διαπαντὸς κατὰ πρόσωπον αὐ-
τοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔ-
ζησε.
34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐ-
δίδοτο διαπαντὸς παρὰ τοῦ βα-
σιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀ-
πέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχ-
μαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι,
ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, ϗ
ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, ϗ εἶπε,
1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μό-
νη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη
λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα, πε-
πληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα
ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.
2 ΒΗΘ. Κλαίουσα ἔκλαυσεν
ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς
ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, ϗ οὐχ
ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν
ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐ-
τήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν
ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐ-
τῇ εἰς ἐχθρούς.
3 ΓΙΜΕΛ. Μετῳκίσθη Ἰου-
δαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς,
ϗ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς·
ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν
ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ κατα-
διώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐ-
τὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.
4 ΔΑΛΕΘ. Ὁδοὶ Σιὼν πεν-
θοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχο-
μένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύ-
λαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱε-
ρεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ
παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ
αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.
5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες
αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχ-
θροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν, ὅτι Κύ-
ριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ

πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐξῆρθη ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς· πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεσίᾳ αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καί γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 ΤΗΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα· οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἴδε Κύριε τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

10 ΙΩΔ. Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν· ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη.

12 ΛΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς, πάντες παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη· φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἐπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔδωκέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.

14 ΝΟΥΝ. Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσί μου συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου· ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου· ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι στῆναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυρούς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ᾽ ἐμὲ καιρὸν

ρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου·
ληνὸν ἐπάτησε Κύριος παρ-
θένῳ θυγατρὶ Ἰούδα· ἐπὶ τού-
τοις ἐγὼ κλαίω.
16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμός μου
κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμα-
κρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν
με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν μου·
ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμέ-
νοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.
17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιὼν χεῖ-
ρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακα-
λῶν αὐτήν· ἐνετείλατο Κύριος
τῷ Ἰακὼβ, κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλί-
βοντες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσα-
λὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέ-
σον αὐτῶν.
18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι
Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρ-
επίκρανα· ἀκούσατε δὴ πάν-
τες οἱ λαοὶ, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος
μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι
μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμα-
λωσίᾳ.
19 ΚΩΦ. Ἐκάλεσα τοὺς ἐ-
ραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογί-
σαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ
πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει
ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν
αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς
αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον.
20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε, ὅτι
θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐτα-
ράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη
ἐν ἐμοὶ, ὅτι παραπικραίνουσα
παρεπικράνθην, ἔξωθεν ἠτέκ-
νωσέ με μάχαιρα, ὥσπερ θά-
νατος ἐν οἴκῳ.
21 ΧΣΕΝ. Ἀκούσατε δὴ, ὅτι
στενάζω ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρα-
καλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί
μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ
ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας·
ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας
καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.
22 ΘΑΥ. Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ
κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν
σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν
τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα
περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων
μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί
μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β'. 2.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἐγνόφωσεν ἐν
ὀργῇ αὐτοῦ Κύ-
ριος τὴν θυγατέρα Σιών; κατ-
έρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξ-
ασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη
ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.
2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
αὐτοῦ κατεπόντισε Κύριος, οὐ
φεισάμενος· πάντα τὰ ὡραῖα
Ἰακὼβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐ-
τοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγα-
τρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν,
ἐβεβήλωσε βασιλέα αὐτῆς, καὶ
ἄρχοντας αὐτῆς.
3 ΓΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν
ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας
Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δε-
ξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐ-
χθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς

πῦρ φλόγα, ϗ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστερέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, ϗ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, ϗ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην ϗ τεταπεινωμένην.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐπελάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιὼν ἑορτῆς ϗ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα ϗ ἱερέα ϗ ἄρχοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπώσατο Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΗΘ. Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ προτείχισμα, ϗ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε ϗ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλέα αὐτῆς ϗ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστι νόμος, καί γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιὼν, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἱερουσαλήμ.

11 ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

12 ΛΑΜΕΔ. Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, Ποῦ σῖτος, καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ Ἱερουσαλήμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη

ποτήριον συντρίβῃς σου, τίς ἰάσεταί σε;

14 ΝΟΥΝ. Προφῆταί σου εἴδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἴδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτὴν, εἴδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τείχη Σιὼν καταγάγετε ὡς χειμάῤῥους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῷς ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

19 ΚΩΦ. Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστούς; ἀποκτανεῖς ἐν ἁγιάσματι Κυρίου ἱερέα καὶ προφήτην;

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρούς μου πάντας.

Κεφ. γʹ. 3.

ΑΛΕΦ. ΕΓΩ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτῦ ὅλην τ̀ ἡμέραν,

4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μυ καὶ δέρμα μυ, ὀστέα μυ συνέτριψεν.

5 ΒΗΘ. Ἀνῳκοδόμησε κατ᾽ ἐμῦ, ϰ̀ ἐκύκλωσε κεφαλήν μυ, ϰ̀ ἐμόχθησεν

6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με ὡς νεκρὺς αἰῶνος.

7 Ἀνῳκοδόμησε κατ᾽ ἐμῦ, καὶ ὐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε χαλκόν μυ.

8 ΓΙΜΕΛ. Καί γε κεκράξομαι ϰ̀ βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου.

9 ΔΑΛΕΘ. Ἀνῳκοδόμησεν ὁδὺς μυ, ἐνέφραξε τρίβυς μυ, ἐτάραξεν

10 Ἄρκος ἐνεδρεύυσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις,

11 Κατεδίωξεν ἀφεστηκότα, ϰ̀ κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἠφανισμένην.

12 Η. Ἐνέτεινε τόξον αὐτῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.

13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μυ ἰὺς φαρέτρας αὐτῦ.

14 Ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μυ, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τ̀ ἡμέραν.

15 ΟΥΑΥ. Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς,

16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ ὀδόντας μυ· ἐψώμισέ με σποδὸν,

17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχήν μυ· ἐπελαθόμην ἀγαθά.

18 Καὶ ἀπώλετο νῖκός μυ, ϰ̀ ἡ ἐλπίς μυ ἀπὸ Κυρίυ.

19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μυ, καὶ ἐκ διωγμῦ πικρία ϰ̀ χολή μυ

20 Μνησθήσεται, ϰ̀ καταδολεσχήσει ἐπ᾽ ἐμὲ ἡ ψυχή μυ.

21 Ταύτην τάξω εἰς τ̀ καρδίαν μυ, διατῦτο ὑπομενῶ.

22 ΗΘ. Τὰ ἐλέη Κυρίυ, ὅτι ὐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ· μῆνας εἰς τὰς πρωΐας ἐλέησον Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ.

23 Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας, πολλὴ ἡ πίστις συ.

24 Μερίς μυ Κύριος, εἶπεν ἡ ψυχή μυ· διατῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος τοῖς ὑπομένυσιν αὐτὸν, ψυχὴ ἢ ζητήσει αὐτὸν,

26 Ἀγαθόν· ϰ̀ ὑπομενεῖ, ϰ̀ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίυ.

27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτῦ,

28 Καθήσεται κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ᾽ ἑαυτῷ,

30 ΙΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν·

31 Ὅτι ὐκ εἰς τ̃ αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτειρήσει, κ̀ κατὰ τὸ πλῆθος τ̃ ἐλέυς αὐτῦ,

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτῦ, κ̀ ἐταπείνωσεν υἱὺς ἀνδρός.

34 ΛΑΜΕΔ. Τῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τὺς πόδας αὐτῦ πάντας δεσμίυς γῆς,

35 Τῦ ἐκκλίναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπυ ὑψίςυ,

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος ὐκ εἶπε.

37 Τίς ὕτως εἶπε, κ̀ ἐγενήθη; Κύριος ὐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ ςόματος ὑψίςυ ὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

39 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῦ;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν κ̀ ἠτάσθη, κ̀ ἐπιςρέψομεν ἕως Κυρίυ.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν ὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, κ̀ ὐχ ἱλάσθης.

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, κ̀ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, ὐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με

45 Καὶ ἀπωσθῆναι. ΑΙΝ. Ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ςόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος κ̀ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις κ̀ συντριβή.

48 Ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μυ ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τ̃ λαῦ μυ.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, κ̀ οὐ σιγήσομαι τῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν,

50 Ἕως οὗ διακύψη κ̀ ἴδη Κύριος ἐξ ὐρανῦ.

51 Ὁ ὀφθαλμός μυ ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μυ παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς ςρυθίον· πάντες οἱ ἐχθροί μυ δωρεὰν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μυ, κ̀ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα, Ἀπῶσμαι.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ

ὄνομά σȢ Κύριε ἐκ λάκκȢ κατωτάτȢ·

56 Φωνήν μȢ ἤκȢσας· μὴ κρύψης τὰ ὦτά σȢ εἰς τὴν δέησίν μȢ·

57 Εἰς τὴν βοήθειάν μȢ ἤγγισας· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλεσάμην σε εἶπάς μοι, Μὴ φοβȢ̃.

58 ΡΗΧΣ. Ἐδίκασας Κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μȢ, ἐλυτρώσω τὴν ζωήν μȢ.

59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς μȢ, ἔκρινας τὴν κρίσιν μȢ.

60 Εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμȢ̀ς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

61 ΧΣΕΝ. ἬκȢσας τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμȢ̀ς αὐτῶν κατ' ἐμȢ̃,

62 Χείλη ἐπανιςαμένων μοι, καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμȢ̃ ὅλην τὴν ἡμέραν,

63 Καθέδραν αὐτῶν, καὶ ἀνάςασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ ὀφθαλμȢ̀ς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

65 ΘΑΥ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν, καρδίας μου μόχθον.

66 Σὺ αὐτȢ̀ς καταδιώξεις ἐν ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτȢ̀ς ὑποκάτωθεν τȢ̃ ȢρανȢ̃ Κύριε.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιὼν οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀςράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως;

3 ΓΙΜΕΛ. Καί γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαςοὺς, ἐθήλασαν σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαȢ̃ μȢ εἰς ἀνίατον, ὡς ςρȢθίον ἐν ἐρήμῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτȢ̃ ἐν δίψει, νήπια ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν Ȣ̓κ ἔςιν αὐτοῖς.

5 Η. Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνȢ́μενοι ἐπὶ κόκκων, περιεβάλλοντο κοπρίας.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαȢ̃ μȢ ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεςραμμένης ὥσπερ σπȢδὴ, καὶ Ȣ̓κ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν, ὑπὲρ λίθȢ σαπφείρȢ τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, ἐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀςέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι ῥομφαίας, ἢ οἱ τραυματίαι λιμȣ· ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς τȣ̃ λαȣ̃ μȣ.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτȣ̃, ἐξέχεε θυμὸν ὀργῆς αὐτȣ̃, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιὼν, ϗ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

12 ΛΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίςευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικȣ̃ντες τὴν οἰκȣμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς ϗ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερȣσαλήμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτȣ̀ς, ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἀπόςητε ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτȣ̀ς, ἀπόςητε, ἀπόςητε, μὴ ἅπτεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν, καί γε ἐσαλεύθησαν· εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίȣ μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων ἐκ ἔλαβον, προφήτας ἐκ ἠλέησαν.

17 ΦΗ. Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ. Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον,

18 Ἐθηρεύσαμεν μικρȣ̀ς ἡμῶν, τȣ̃ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ. Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεςιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κȣ̃φοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετȣ̀ς ȣ̓ρανȣ̃, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπȣ ἡμῶν χριςὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὗ εἴπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτȣ̃ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΧΣΕΝ. Χαῖρε ϗ εὐφραίνȣ θύγατερ Ἰδȣμαίας ἡ κατοικȣ̃σα ἐπὶ γῆς, καί γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυ-

ρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀπο-
χεεῖς.
22 ΘΑΥ. Ἐξέλιπεν ἡ ἀνο-
μία σου θύγατερ Σιὼν, οὐ
προσθήσει ἔτι ἀποικίσαι σε· ἐπε-
σκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ
Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ
ἀσεβήματά σου.

Κεφ. έ. 5.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε, ὅ, τι
ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπίβλε-
ψον, καὶ ἴδε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.
2 Κληρονομία ἡμῶν μετε-
στράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡ-
μῶν ξένοις.
3 Ὀρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ
ὑπάρχει πατὴρ, μητέρες ἡμῶν
ὡς αἱ χῆραι.
4 Ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ
ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγ-
ματι ἦλθεν
5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν·
ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ
ἀνεπαύθημεν.
6 Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα,
Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν.
7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον,
οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνο-
μήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.
8 Δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν,
λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς
αὐτῶν.
9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσ-
οίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσ-
ώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου.
10 Τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλί-
βανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθη-
σαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων
λιμοῦ.
11 Γυναῖκας ἐν Σιὼν ἐταπεί-
νωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν
Ἰούδα.
12 Ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐ-
τῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύ-
τεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.
13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέ-
λαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ
ἠσθένησαν.
14 Καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύ-
λης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ
ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.
15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας
ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ
χορὸς ἡμῶν·
16 Ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν
τῆς κεφαλῆς· οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι
ἡμάρτομεν.
17 Περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδύνη,
ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ
τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν.
18 Ἐπ' ὄρος Σιὼν, ὅτι ἠφα-
νίσθη, ἀλώπεκες διῆλθον ἐν
αὐτῇ.
19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.
20 Ἱνατί εἰς νῖκος ἐπιλήσῃ
ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς
μακρότητα ἡμερῶν;
21 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς Κύριε
πρὸς σὲ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα·

καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν
καθὼς ἔμπροσθεν.
22 Ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω
ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως
σφόδρα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακο-
στῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ
μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ
ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ
ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἴδον
ὁράσεις Θεοῦ.
2 Πέμπτῃ τοῦ μηνός· τοῦτο τὸ
ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλω-
σίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ·
3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεὶ, τὸν
ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ
ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο
ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.
4 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα
ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ Βοῤῥᾶ, καὶ
νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ
φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ
ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ
αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέ-
σῳ τοῦ πυρὸς, καὶ φέγγος ἐν αὐ-
τῷ.
5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοί-
ωμα τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη
ἡ ὅρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀν-
θρώπου ἐπ' αὐτοῖς.
6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ
ἑνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ
ἑνί.
7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρ-
θὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐ-
τῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξα-
στράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν.
8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑπο-
κάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν
ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.
9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν
τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον ἀπ-
έναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπο-
ρεύοντο.
10 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσ-
ώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώ-
που, καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ
δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσ-
ωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς
τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ
τοῖς τέσσαρσι.
11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν

ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσ-
σαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγ-
μέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο
ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος
αὐτῶν.
12 Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν
ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπο-
ρεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρα-
σις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιο-
μένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συ-
στρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων,
καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ
πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή.
15 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς
εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων
τοῖς τέσσαρσι.
16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν
ὡς εἶδος θαρσεῖς· καὶ ὁμοίωμα
ἐν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον
αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς
ἐν τροχῷ.
17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη
αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ἐπέστρεφον
ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,
18 Οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ
ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον αὐτά,
καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις
ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσ-
σαρσι.
19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ
ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐ-
χόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξ-
αίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξ-
ῄροντο οἱ τροχοί.

20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ
τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι,
ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξῄροντο
σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς
ἐν τοῖς τροχοῖς.
21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ
ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι
αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξ-
αίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξῄ-
ροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα
ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.
22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κε-
φαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στε-
ρέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλου,
ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων
αὐτῶν ἐπάνωθεν.
23 Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερε-
ώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἑ-
τέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο ἐπι-
καλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν.
24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν
πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύ-
εσθαι αὐτά, ὡς φωνὴν ὕδατος
πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτά,
κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν
τοῦ στερεώματος.
26 Τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς
αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπ-
φείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου
ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου
ἄνωθεν.
27 Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου
ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω,

ϗ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος ϗ ἕως κάτω ἴδον ὅρασιν πυρὸς, ϗ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ,

28 Ὡς ὅρασις τόξου ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΑΥΤΗ ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου· ϗ ἴδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, ϗ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος· καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, ϗ λαλήσω πρὸς σέ.

2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, ϗ ἀνέλαβέ με, ϗ ἐξῆρέ με, ϗ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, ϗ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρός με.

3 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

4 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος,

5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, ϗ γνώσονται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι, ϗ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, ϗ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σὲ, μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου, ϗ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι.

9 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου.

10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, ϗ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν ϗ τὰ ὀπίσω· ϗ ἐγέγραπτο θρῆνος ϗ μέλος ϗ οὐαί.

1 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, ϗ πορεύθητι ϗ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, ϗ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, ϗ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης

τῆς δεδομένης εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ εἴσελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς.

5 Διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ·

6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσήκουσάν σου.

7 Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακούειν μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάρδιοι.

8 Καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νίκους αὐτῶν·

9 Καὶ ἔσται διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῇς ἀπ᾽ αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

10 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκουε.

11 Καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἴδον φωνὴν τῶν πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τοῦ πνεύματός μου, καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ᾽ ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ·

ϗ οὐ διεςείλω αὐτῷ τοῦ διαςεί-
λασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποςρέψαι
ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι
αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ
ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, ϗ
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου
ἐκζητήσω.
19 Καὶ σὺ ἐὰν διαςείλῃ τῷ
ἀνόμῳ, ϗ μὴ ἀποςρέψῃ ἀπὸ τῆς
ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ
ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ
σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.
20 Καὶ ἐν τῷ ἀποςρέφειν δί-
καιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ,
ϗ ποιήσει παράπτωμα, ϗ δώσω
τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διε-
ςείλω αὐτῷ· ϗ ἐν ταῖς ἁμαρ-
τίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι
οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύ-
ναι αὐτοῦ, ϗ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ
τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.
21 Σὺ δὲ ἐὰν διαςείλῃ τῷ δι-
καίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, ϗ αὐτὸς
μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζή-
σεται, ὅτι διεςείλω αὐτῷ, καὶ
σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.
22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου· ϗ εἶπε πρὸς μέ, Ἀνά-
ςηθι, ϗ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον,
ϗ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.
23 Καὶ ἀνέςην ϗ ἐξῆλθον
πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
δόξα Κυρίου εἱςήκει, καθὼς ἡ
ὅρασις, ϗ καθὼς ἡ δόξα Κυ-
ρίου, ἣν ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
Χοβάρ· ϗ πίπτω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου.
24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦ-
μα, ϗ ἔςησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας
μου, ϗ ἐλάλησε πρὸς μέ, ϗ εἶ-
πέ μοι, Εἴσελθε, ϗ ἐγκλείσ-
θητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.
25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ
δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοί, καὶ δή-
σουσί σε ἐν αὐτοῖς; ϗ οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.
26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σου συν-
δήσω, ϗ ἀποκωφωθήσῃ, ϗ οὐκ
ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχον-
τα, διότι οἶκος παραπικραί-
νων ἐςί.
27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς
σέ, ἀνοίξω τὸ ςόμα σου, ϗ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ὁ ἀκούων ἀκουέτω, ϗ ὁ
ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐςί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
σεαυτῷ πλίνθον, ϗ θή-
σεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου,
ϗ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν
τὴν Ἱερουσαλήμ.
2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περι-
οχήν, ϗ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐ-
τὴν προμαχῶνας, ϗ περιβα-
λεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ϗ δώ-
σεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, ϗ
τάξεις τὰς βελοςάσεις κύκλῳ.
3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ σι-

γανον σιδηροῦν, καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν, καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰούδα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμοὺς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθὰς, καὶ κύαμον, καὶ φακὸν, καὶ κέγχρον, καὶ ὀλύραν, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀστράκινον, καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἲν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτὰ, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μου οὐ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἕωλον.

15 Καὶ εἶπε πρός με, Ἰδοὺ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω
στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλὴμ,
καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ
καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ,
καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται·
17 Ὅπως ἐνδεεῖς γίνωνται
ἄρτου καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθή-
σεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν
ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτήσῃ αὐ-
τὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου, καὶ ἐπὶ τὸν
πώγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν
σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτούς.
2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνα-
καύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ
τὴν πλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγ-
κλεισμοῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρ-
τον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον
κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ
αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον δια-
σκορπιεῖς τῷ πνεύματι· καὶ
μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐ-
τῶν.
3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους
ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ
αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου.
4 Καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἔτι,
καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ
πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς
ἐν πυρί· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται
πῦρ· καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ,
5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη
ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν
τέθεικα αὐτὴν, καὶ τὰς κύκλῳ
αὐτῆς χώρας.
6 Καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά
μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ
τὰ νόμιμά μου τῶν χωρῶν τῶν
κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαι-
ώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν
τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθη-
σαν ἐν αὐτοῖς.
7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν
ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ
ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπο-
ρεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου
οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ᾽ οὐδὲ κατὰ
τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν
κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,
8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ποι-
ήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον
τῶν ἐθνῶν.
9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ
πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω
ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα
τὰ βδελύγματά σου.
10 Διατοῦτο πατέρες φάγον-
ται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα
φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω
ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ
πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς
πάντα ἄνεμον.

11 Διατȣ̃το, Ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, ἦ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἅ-
γιά μȣ ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς
βδελύγμασί σȣ, κἀγὼ ἀπώσο-
μαί σε, οὐ φείσεταί μȣ ὁ ὀ-
φθαλμὸς, κἀγὼ ȣ̓κ ἐλεήσω.
12 Τὸ τέταρτόν σȣ ἐν θα-
νάτῳ ἀναλωθήσεται, ϗ τὸ τέ-
ταρτόν σȣ ἐν λιμῷ συντελε-
σθήσεται ἐν μέσῳ σȣ, καὶ τὸ
τέταρτόν σȣ εἰς πάντα ἄνεμον
σκορπιῶ αὐτȣ̀ς, ϗ τὸ τέταρτόν
σȣ ἐν ῥομφαίᾳ πεσȣ̃νται κύ-
κλῳ σȣ, ϗ μάχαιραν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν.
13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ
θυμός μȣ, καὶ ἡ ὀργή μȣ ἐπ'
αὐτȣ̀ς, ϗ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ
Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μȣ,
ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν
μȣ ἐπ' αὐτȣ́ς.
14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρη-
μον, ϗ τὰς θυγατέρας σȣ κύ-
κλῳ σȣ ἐνώπιον παντὸς διο-
δεύοντος.
15 Καὶ ἔσῃ στενακτὴ ϗ δη-
λαϊστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύ-
κλῳ σȣ, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν
σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμȣ̃
μȣ· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με
βολίδας τȣ̃ λιμȣ̃ ἐπ' αὐτȣ̀ς, ϗ
ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, ϗ συν-
τρίψω στήριγμα ἄρτȣ σȣ.
17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ
λιμὸν ϗ θηρία πονηρὰ, καὶ
τιμωρήσομαί σε, ϗ θάνατος
ϗ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ, ϗ
ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλό-
θεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σȣ ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσ-
ραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ'
αὐτὰ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ
ἀκȣ́σατε λόγον Κυρίου· τάδε
λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι ϗ τοῖς
βȣνοῖς ϗ ταῖς φάραγξι ϗ ταῖς
νάπαις, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ'
ὑμᾶς ῥομφαίαν, ϗ ἐξολοθρευ-
θήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν.
4 Καὶ συντριβήσονται τὰ
θυσιαστήρια ὑμῶν, ϗ τὰ τε-
μένη ὑμῶν, ϗ καταβαλῶ τραυ-
ματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώ-
λων ὑμῶν,
5 Καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀστᾶ
ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων
ὑμῶν;
6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ
ὑμῶν· αἱ πόλεις ἐξερημωθή-
σονται, ϗ τὰ ὑψηλὰ ἀφανι-
σθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ
τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, ϗ συν-
τριβήσονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν,
ϗ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν·
7 Καὶ πεσȣ̃νται τραυματίαι
ἐν μέσῳ ὑμῶν, ϗ ἐπιγνώσεσθε,
ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν
ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ δια-
σκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώ-
ραις,
9 Καὶ μνησθήσονταί μου οἱ
ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, οὗ ἠχμαλωτεύθησαν
ἐκεῖ· ὀμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ ἀπ᾽ ἐμοῦ,
ϗ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς
ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν· καὶ κόψονται
πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς
βδελύγμασιν αὐτῶν.
10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι
ἐγὼ Κύριος λελάληκα.
11 Τάδε λέγει Κύριος, Κρό-
τησον τῇ χειρὶ ϗ ψόφησον τῷ
ποδὶ, ϗ εἰπὸν, Εὖγε εὖγε ἐπὶ
πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου
Ἰσραήλ· ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν θα-
νάτῳ ϗ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.
12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πε-
σεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανά-
τῳ τελευτήσει· ϗ ὁ περιεχό-
μενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσε-
ται· ϗ συντελέσω τὴν ὀργήν μου
ἐπ᾽ αὐτούς.
13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ
Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυ-
ματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώ-
λων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστη-
ρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουνὸν
ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω δένδρου
συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν
εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν.
14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπ᾽ αὐτοὺς, ϗ θήσομαι τὴν γῆν
εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον
ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐκ πά-
σης τῆς κατοικεσίας αὐτῶν· ἐπι-
γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ-
πὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τῇ
γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ
πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας
πτέρυγας τῆς γῆς.
3 Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ σὲ
7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν·
ἥκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα,
οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετὰ
ὠδίνων.
8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν
ὀργήν μου ἐπὶ σὲ, ϗ συντελέσω
τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, ϗ κρινῶ
σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω
ἐπὶ σὲ
9 Πάντα τὰ βδελύγματά
σου, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς
ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ
βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου
ἔσονται, ϗ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.
7 Νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, ϗ
ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, ϗ ἐκδι-
κήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, ϗ δώσω

ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσαι, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

5 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξανέσηκε, καὶ συντρίψει σήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

12 Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνείτω·

13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπισρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει.

14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκασον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.

18 Καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.

19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο.

20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

22 Καὶ ἀποσρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά·

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 Καὶ ἀποςρέψω τὸ φρύ-
αγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ
μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐ-
τῶν.
25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ
ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔ-
ςαι.
26 Οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔςαι· καὶ
ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔςαι· ϗ
ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ προ-
φήτου, ϗ νόμος ἀπολεῖται ἐξ
ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέ-
ρων.
27 Ἄρχων ἐνδύσεται ἀφα-
νισμὸν, ϗ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς παραλυθήσονται· κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐ-
τοῖς, ϗ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν
ἐκδικήσω αὐτοὺς, ϗ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει
ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, πέμ-
πτῃ τοῦ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην
ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτε-
ροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν
μου· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου.
2 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδοὺ ὁμοίωμα
ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ
ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς
ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς
ὅρασις ἠλέκτρου.
3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα
χειρὸς, ϗ ἀνέλαβέ με τῆς κο-
ρυφῆς μου, ϗ ἀνέλαβέ με πνεῦ-
μα ἀναμέσον τῆς γῆς ϗ ἀναμέ-
σον τοῦ οὐρανοῦ, ϗ ἤγαγέ με εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ
τὰ πρόθυρα τῆς πύλης τῆς βλε-
πούσης εἰς Βοῤῥᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη
τοῦ κτωμένου,
4 Καὶ ἰδοὺ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυ-
ρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὅρα-
σιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς σου πρὸς Βοῤῥᾶν· ϗ
ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
πρὸς Βοῤῥᾶν, ϗ ἰδοὺ ἀπὸ Βοῤῥᾶ
ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνα-
τολάς.
6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ
ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι ποι-
οῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποι-
οῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν
ἁγίων μου· ϗ ἔτι ὄψει ἀνομίας
μείζονας.
7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς αὐλῆς.
8 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀν-
θρώπου, ὄρυξον· ϗ ὤρυξα, καὶ
ἰδοὺ θύρα.
9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Εἴσ-
ελθε, ϗ ἴδε τὰς ἀνομίας, ἃς
οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε.
10 Καὶ εἰσῆλθον, ϗ ἴδον, ϗ
ἰδοὺ μάταια βδελύγματα, καὶ
πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου Ἰσραὴλ
διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοὺς κύ-
κλῳ.
11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες

ἐκ τ͂ πρεσβυτέρων οἴκȣ Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τ͂ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπȣ αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτȣ͂ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀτμὶς τ͂ θυμιάματος ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπȣ, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκȣ Ἰσραὴλ ποιȣ͂σιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, Οὐχ ὁρᾷ ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τ͂ γῆν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς ȣ͂τοι ποιȣ͂σι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τ͂ πύλης οἴκȣ Κυρίȣ τ͂ βλεπȣ́σης πρὸς Βοῤῥᾶν· καὶ ἰδȣ̀ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνȣ͂σαι τ͂ Θαμμέζ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπȣ ἑώρακας, καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τȣ́των.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκȣ Κυρίȣ τ͂ ἐσωτέραν, καὶ ἐπὶ τ͂ προθύρων τ͂ ναȣ͂ Κυρίȣ ἀναμέσον τ͂ αἰλὰμ, καὶ ἀναμέσον τ͂ θυσιαστηρίȣ, ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τ͂ ναὸν τ͂ Κυρίȣ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ ȣ͂τοι προσκυνȣ͂σι τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπȣ· μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰȣ́δα τȣ͂ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας· καὶ ἰδȣ̀ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες.

18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μȣ, ȣ̓δὲ μὴ ἐλεήσω.

Κεφ. Θ΄. 9.

ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μȣ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τ͂ ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτȣ͂.

2 Καὶ ἰδȣ̀ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τ͂ ὁδȣ͂ τ͂ πύλης τ͂ ὑψηλῆς τ͂ βλεπȣ́σης πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ ἑκάστȣ πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτȣ͂· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρȣ ἐπὶ τ͂ ὀσφύος αὐτȣ͂, καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τ͂ θυσιαστηρίȣ τ͂ χαλκȣ͂.

3 Καὶ δόξα Θεȣ͂ τ͂ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τ͂ χερȣβὶμ, ἡ ȣ͂σα ἐπ᾽ αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον τȣ͂ οἴκȣ· καὶ ἐκάλεσε τ͂ ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τ͂ ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτȣ͂ τὴν ζώνην,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δίελθε μέσην Ἰερȣσαλὴμ, καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τ͂ ἀνδρῶν τ͂ καταστεναζόντων καὶ τῶν κατοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς

ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν
μέσῳ αὐτῶν.
5 Καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός
μου, Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς
τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ
φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν,
καὶ μὴ ἐλεήσητε.
6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον
καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖ-
κας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλειψιν·
ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστι τὸ
σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· ἀπὸ τῶν
ἁγίων μου ἄρξασθε· καὶ ἤρξαντο
ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων
οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.
7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς,
Μιάνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε
τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι,
καὶ κόπτετε.
8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν
αὐτούς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν
μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα, Οἴ-
μοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς
καταλοίπους τοῦ Ἰσραήλ, ἐν τῷ
ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱε-
ρουσαλήμ;
9 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἀδικία
τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μεμε-
γάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι
ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν,
καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ
ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγ-
καταλέλιπε Κύριος τὴν γῆν, οὐκ
ἐφορᾷ ὁ Κύριος.
10 Καὶ οὐ φείσεταί μου ὁ
ὀφθαλμός, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν
δέδωκα.
11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυ-
κὼς τὸν ποδήρη, καὶ ἐζωσμένος τῇ
ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπε-
κρίνατο λέγων, Πεποίηκα καθὼς
ἐνετείλω μοι.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ
στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφα-
λῆς τῶν χερουβίμ, ὡς λίθος σαπ-
φείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐ-
τῶν.
2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν
ἐνδεδυκότα τὴν στολήν, Εἴσελθε
εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν
ὑποκάτω τῶν χερουβίμ, καὶ πλῆ-
σον τὰς δράκας σου ἀνθράκων
πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβίμ, καὶ
διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ
εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἐμοῦ.
3 Καὶ τὰ χερουβὶμ εἱστήκει
ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπο-
ρεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη
ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.
4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου
ἀπὸ τῶν χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον
τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ
νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ
φέγγους τῆς δόξης Κυρίου.
5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν
χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς
τῆς ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδ-
δαΐ λαλοῦντος.
6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλ-
λεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐν-

δεδυκότι τ̃ στολὴν τ̃ ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τ̃ χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε τ̃ χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τ̃ χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τ̃ στολὴν τ̃ ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἴδον τὰ χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τ̃ πτερύγων αὐτῶν.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἱστήκεισαν ἐχόμενοι τ̃ χερουβίμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός· καὶ ἡ ὄψις τ̃ τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγὲλ ἀκούοντός μου.

15 Καὶ τὰ χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβὶμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τ̃ γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, εἱστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβίμ.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τ̃ γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τ̃ πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ ἴδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβὰρ, καὶ ἔγνων ὅτι χερουβίμ ἐστι.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ,

ϗ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ ἴδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, ϗ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· ϗ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι ϗ πέντε ἄνδρες· καὶ ἴδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἔζερ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια ϗ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ·

3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ προσφάτως ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα.

4 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου.

5 Καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, ϗ εἶπε πρὸς μέ; Λέγε, Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως εἴπατε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.

6 Ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ϗ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τραυματιῶν.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐστὶ, ϗ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς, ϗ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, ϗ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα.

10 Ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς, ϗ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με, ϗ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανε· ϗ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ, ϗ εἶπα, Οἴμοι οἴμοι Κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραήλ;

14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου ϗ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας

σου ϗ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, Μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.

16 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη, ϗ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἁγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἐὰν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.

17 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς· ϗ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ.

18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, ϗ ἐξαροῦσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν, ϗ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς, ϗ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν, ϗ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην·

20 Ὅπως ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύωνται, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσωνται ϗ ποιῶσιν αὐτὰ, ϗ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, ϗ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

21 Καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ϗ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος.

22 Καὶ ἐξῆραν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν, ϗ ἡ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν.

23 Καὶ ἀνέβη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, ϗ ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως.

24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, ϗ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι Θεοῦ· καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς ἴδον.

25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου οὓς ἔδειξέ μοι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἳ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν, ϗ οὐ βλέπουσι, ϗ ὦτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, ϗ οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

3 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, ϗ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον

αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐςί.
4 Καὶ ἐξοίσεις τὰ σκεύη σου
σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας
κατ' ὀφθαλμὲς αὐτῶν, καὶ σὺ
ἐξελεύσῃ ἑσπέρας, ὡς ἐκπορεύε-
ται αἰχμάλωτος ἐνώπιον αὐ-
τῶν.
5 Διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖ-
χον, κ) διεξελεύσῃ δι' αὐτῦ
6 Ἐνώπιον αὐτῶν· ἐπ' ὤμων
ἀναληφθήσῃ, κ) κεκρυμμένος
ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου
συγκαλύψεις, κ) ῦ μὴ ἴδῃς τὴν
γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ
οἴκῳ Ἰσραήλ.
7 Καὶ ἐποίησα ὕτως κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι· κ)
σκεύη ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας
ἡμέρας, καὶ ἑσπέρας διώρυξα
ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον, κ) κεκρυμ-
μένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὤμων ἀνε-
λήφθην ἐνώπιον αὐτῶν.
8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίυ
τοπρωῒ πρὸς μὲ, λέγων,
9 Υἱὲ ἀνθρώπου, ὐκ εἶπαν
πρὸς σὲ ὁ οἶκος τῦ Ἰσραὴλ,
οἶκος ὁ παραπικραίνων, Τί σὺ
ποιεῖς;
10 Εἰπὸν πρὸς αὐτὺς, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων
κ) ὁ ἀφηγύμενος ἐν Ἱερυσα-
λὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
οἵ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν,
11 Εἰπὸν, Ὅτι ἐγὼ τέρατα
ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα, ὕ-
τως ἔςαι αὐτῷ· ἐν μετοικεσίᾳ
κ) ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσον-
ται.
12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσεται, κ)
κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τῦ
τοίχυ, κ) διορύξει τῦ ἐξελθεῖν
αὐτὸν δι' αὐτῦ, τὸ πρόσωπον
αὐτῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ
ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, κ) αὐτὸς τὴν
γῆν ὐκ ὄψεται.
13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν
μυ ἐπ' αὐτὸν, κ) συλληφθήσε-
ται ἐν τῇ περιοχῇ μυ, κ) ἄξω
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν
Χαλδαίων, κ) αὐτὴν ὐκ ὄψε-
ται, κ) ἐκεῖ τελευτήσει.
14 Καὶ πάντας τὺς κύκλῳ
αὐτῦ τὺς βοηθὺς αὐτῦ, καὶ
πάντας τοὺς ἀντιλαμβανο-
μένυς αὐτῦ διασπερῶ εἰς πάντα
ἄνεμον, κ) ῥομφαίαν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν.
15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ
Κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι
με αὐτὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, κ) δι-
ασπερῶ αὐτὺς ἐν ταῖς χώραις.
16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομ-
φαίας, κ) ἐκ λιμῦ, κ) ἐκ θα-
νάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πά-
σας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ῦ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίυ
πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι.

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς, Τάδε λέγει Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, Τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔςαι, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

22 Υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, Μακραὶ αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;

23 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἀποςρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως.

24 Ὅτι οὐκ ἔςαι ἔτι πᾶσα ὅρασις ψευδὴς, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

27 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, Ἡ ὅρασις ἣν οὗτος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει.

28 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου, οὓς ἂν λαλήσω· λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.

4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις οἱ προφῆταί σου Ἰσραήλ·

5 Οὐκ ἔςησαν ἐν ςερεώματι· καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν

οἶκον τȣ̃ Ἰσραὴλ· ὐκ ἀνέςησαν
οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ Κυρίȣ,
6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευό-
μενοι μάταια, οἱ λέγοντες,
Λέγει Κύριος, καὶ Κύριος ὐκ
ἀπέςαλκεν αὐτὰς, καὶ ἤρξαντο
τȣ̃ ἀναςῆσαι λόγον.
7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωρά-
κατε; καὶ μαντείας ματαίας
εἰρήκατε;
8 Καὶ διατȣ̃το εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν οἱ λό-
γοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαν-
τεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διατȣ̃το
ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει Κύ-
ριος.
9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τȣ̀ς προφήτας τȣ̀ς ὁρῶντας
ψευδῆ, καὶ τȣ̀ς ἀποφθεγγομένȣς
μάταια· ἐν παιδείᾳ τȣ̃ λαȣ̃ μȣ
ὐκ ἔσονται, ὐδὲ ἐν γραφῇ οἴ-
κȣ Ἰσραὴλ ὐ γραφήσονται, καὶ
εἰς τὴν γῆν τȣ̃ Ἰσραὴλ ὐκ εἰσε-
λεύσονται, καὶ γνώσονται, διότι
ἐγὼ Κύριος·
10 Ἀνθ᾽ ὧν ἐπλάνησαν τὸν
λαόν μȣ, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ
ὐκ ἔςιν εἰρήνη· καὶ ὗτος οἰκο-
δομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλεί-
φȣσιν αὐτὸν, πεσεῖται.
11 Εἰπὸν πρὸς τȣ̀ς ἀλείφον-
τας, Πεσεῖται, καὶ ἔςαι ὑετὸς
κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους
πετροβόλȣς εἰς τȣ̀ς ἐνδέσμους
αὐτῶν, καὶ πεσȣ̃νται, καὶ πνεῦμα
ἐξαῖρον, καὶ ῥαγήσεται.
12 Καὶ ἰδȣ̀ πέπτωκεν ὁ τοῖ-
χος, καὶ ὐκ ἐρȣ̃σι πρὸς ὑμᾶς,
Πȣ̃ ἐςιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠ-
λείψατε;
13 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρου-
σαν μετὰ θυμȣ̃, καὶ ὑετὸς κα-
τακλύζων ἐν ὀργῇ μȣ ἔςαι· καὶ
τȣ̀ς λίθȣς τȣ̀ς πετροβόλȣς ἐν
θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν.
14 Καὶ κατασκάψω τὸν τοῖ-
χον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται·
καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια
αὐτȣ̃, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελ-
εσθήσεσθε μετ᾽ ἐλέγχων, καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος.
15 Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν
μȣ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ ἐπὶ τȣ̀ς
ἀλείφοντας αὐτὸν, πεσεῖται· καὶ
εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔςιν ὁ
τοῖχος, ὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐ-
τὸν,
16 Προφῆται τȣ̃ Ἰσραὴλ, οἱ
προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερȣσαλὴμ,
καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ
ὐκ ἔςιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.
17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ, ςή-
ρισον τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ τὰς
θυγατέρας τȣ̃ λαȣ̃ σου, τὰς
προφητευȣ́σας ἀπὸ καρδίας αὐ-
τῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐ-
τὰς,
18 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει
Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτȣ́-

σαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάν-
τα ἀγκῶνα χειρὸς, ϗ ποιοῦσαις
ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν
ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεστράφη-
σαν τοῦ λαοῦ μου· ϗ ψυχὰς πε-
ριεποιοῦντο.

19 Καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν
λαόν μου, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν,
ϗ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ
ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει
ἀποθανεῖν, ϗ τοῦ περιποιήσασθαι
ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ
ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσα-
κούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ
προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ᾽ ἃ ὑ-
μεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς· ϗ
διαῤῥήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιό-
νων ὑμῶν, ϗ ἐξαποστελῶ τὰς
ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς
ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισ-
μόν.

21 Καὶ διαῤῥήξω τὰ ἐπιβό-
λαια ὑμῶν, ϗ ῥύσομαι τὸν λαόν
μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, ϗ οὐκέτι
ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς
συστροφήν· ϗ ἐπιγνώσεσθε δι-
ότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ᾽ ὧν διεστρέφετε καρ-
δίαν δικαίου, ϗ ἐγὼ οὐ διέστρεφον
αὐτὸν, ϗ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας
ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀπο-
στρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πο-
νηρᾶς, ϗ ζῆσαι αὐτόν·

23 Διατοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδη-
τε, ϗ μαντείας οὐ μὴ μαντεύ-
σησθε ἔτι· ϗ ῥύσομαι τὸν λαόν
μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, ϗ γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ιδʹ. 14.

ΚΑΙ ἦλθον πρὸς μὲ ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων ἄνδρες τοῦ λαοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς μὲ λόγος
Κυρίου, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες
οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα
αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν,
καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν
ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ
ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 Διατοῦτο λάλησον αὐτοῖς,
ϗ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρω-
πος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν
θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς
ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσ-
ώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκρι-
θήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται
ἡ διάνοια αὐτοῦ,

5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας
αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας
ἀπ᾽ ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος

Κύριος, Ἐπιςράφητε ϗ ἀπο-
ςρέψατε ἀπὸ τ͂ ἐπιτηδευμάτων
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τ͂ ἀσε-
βειῶν ὑμῶν, ϗ ἐπιςρέψατε τὰ
πρόσωπα ὑμῶν.
7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐκ τ͂ οἴκȣ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν
προσηλύτων τ͂ προσηλυτευόντων
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλ-
λοτριωθῇ ἀπ' ἐμȣ͂, ϗ θῆται
τὰ ἐνθυμήματα αὐτȣ͂ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτȣ͂, ϗ τ͂ κόλασιν τ͂
ἀδικίας αὐτȣ͂ τάξῃ πρὸ προσ-
ώπȣ αὐτȣ͂, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην τȣ͂ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
ἐν ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθή-
σομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν
αὐτῷ.
8 Καὶ ςηριῶ τὸ πρόσωπόν
μȣ ἐπὶ τ͂ ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ϗ
θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον ϗ εἰς
ἀφανισμὸν, ϗ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ
μέσȣ τ͂ λαȣ͂ μȣ, ϗ ἐπιγνώ-
σεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλα-
νήσῃ ϗ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος
πεπλάνηκα τ͂ προφήτην ἐκεῖ-
νον, ϗ ἐκτενῶ τ͂ χεῖρά μȣ ἐπ'
αὐτὸν, ϗ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέ-
σȣ τ͂ λαȣ͂ μȣ Ἰσραήλ.
10 Καὶ λήψονται τ͂ ἀδικίαν
αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τȣ͂
ἐπερωτῶντος, ϗ κατὰ τὸ ἀδί-
κημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔςαι·
11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι
ὁ οἶκος τ͂ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμȣ͂, ϗ
ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι
τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· ϗ
ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, ϗ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, λέγει
Κύριος.
12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
13 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, γῆ ἣ ἐὰν
ἁμάρτῃ μοι τȣ͂ παραπεσεῖν
παράπτωμα, ϗ ἐκτενῶ τ͂ χεῖρά
μȣ ἐπ' αὐτὴν, ϗ συντρίψω αὐ-
τῆς ςήριγμα ἄρτȣ, ϗ ἐξαπο-
ςελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, ϗ ἐξαρῶ
ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον ϗ κτήνη.
14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς
ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς,
Νῶε ϗ Δανιὴλ ϗ Ἰὼβ, αὐτοὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθή-
σονται, λέγει Κύριος.
15 Ἐὰν ϗ θηρία πονηρὰ
ἐπάγω ἐπὶ τ͂ γῆν, ϗ τιμωρή-
σομαι αὐτὴν, ϗ ἔςαι εἰς ἀφα-
νισμὸν, ȣ̓κ ἔςαι ὁ διοδεύων ἀπὸ
προσώπȣ τ͂ θηρίων,
16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ȣ̔͂τοι
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγα-
τέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐ-
τοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ
ἔςαι εἰς ὄλεθρον.
17 Ἢ ϗ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπά-
γω ἐπὶ τ͂ γῆν ἐκείνην, ϗ εἴπω,
Ῥομφαία διελθάτω διὰ τ͂ γῆς,
ϗ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον ϗ
κτῆνος,
18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι

ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.

19 Ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστέλλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτὴν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος,

20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

22 Καὶ ἰδοὺ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασεσωσμένοι αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν.

23 Καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ;

3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος;

4 Πάρεξ ὃ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος· μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἐργασίαν;

5 Οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὁλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν· μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἔτι ἔσται εἰς ἐργασίαν;

6 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς· ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτοὺς κατα-

φάγεται, ϗ ἐπιγνώσονται ὅτι
ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με
τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς.
8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφα-
νισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον πα-
ραπτώματι, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυ-
ραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνο-
μίας αὐτῆς,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα
σου ϗ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χα-
ναάν· ὁ πατήρ σου Ἀμοῤῥαῖος,
ϗ ἡ μήτηρ σου Χετταία.
4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ
ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας τοὺς
μαστούς σου, ϗ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλού-
σθης, οὐδὲ ἁλὶ ἡλίσθης, καὶ ἐν
σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,
5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός
μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν
ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν
τι ἐπὶ σοί· ϗ ἀπεῤῥίφης ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιό-
τητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ
ἐτέχθης.
6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ, καὶ
ἴδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵ-
ματί σου· ϗ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ
αἵματός σου ζωὴ,
7 Πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνα-
τολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ
ἐπληθύνθης ϗ ἐμεγαλύνθης,
ϗ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων·
οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, ϗ
ἡ θρίξ σου ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦ-
σθα γυμνὴ ϗ ἀσχημονοῦσα.
8 Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ, καὶ
ἴδον σε· ϗ ἰδοὺ καιρός σου, καὶ
καιρὸς καταλυόντων· ϗ διε-
πέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ
σὲ, ϗ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην
σου, ϗ ὤμοσά σοι· ϗ εἰσῆλθον
ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει
Κύριος· ϗ ἐγένου μοι,
9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, ϗ
ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ,
ϗ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.
10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα,
ϗ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ
ἔζωσά σε βύσσῳ, ϗ περιέβα-
λόν σε τριχαπτῷ.
11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ,
ϗ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς
χεῖράς σου, ϗ κάθεμα περὶ τὸν
τράχηλόν σου·
12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ
τὸν μυκτῆρά σου ϗ τροχίσκους
ἐπὶ τὰ ὦτά σου, ϗ στέφανον
καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν
σου.
13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ
ϗ ἀργυρίῳ, ϗ τὰ περιβόλαιά
σου βύσσινα, ϗ τριχαπτὰ, καὶ
ποικίλα, σεμίδαλιν ϗ ἔλαιον
ϗ μέλι ἔφαγες, ϗ ἐγένου καλὴ
σφόδρα.
14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν
τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου.

διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐ-
πρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ᾗ ἔ-
ταξα ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος.
15 Καὶ ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλ-
λει σου, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ
ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν
πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάρ-
οδον·
16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων
σου, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα
ῥαπτὰ, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐ-
τὰ, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ
γένηται.
17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς
καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου
μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν
ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ
εἰκόνας ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρ-
νευσας ἐν αὐταῖς.
18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν
τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες
αὐτὰς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ
θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσ-
ώπου αὐτῶν.
19 Καὶ τοὺς ἄρτους μου οὓς
ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον
καὶ μέλι ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας
αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς
ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέ-
γει Κύριος,
20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου
καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέν-
νησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς
ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρ-
νευσας.
21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα
σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀπο-
τροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς.
22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν
πορνείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης
τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα
γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πε-
φυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζη-
σας.
23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας
τὰς κακίας σου, λέγει Κύριος,
24 Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ
οἴκημα πορνικὸν, καὶ ἐποίησας
σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλα-
τείᾳ,
25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης
ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὰ πορνεῖά
σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος
σου, καὶ διήγαγες τὰ σκέλη σου
παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπλήθυνας
τὴν πορνείαν σου,
26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς
σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ
πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ
παροργίσαι με,
27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμι-
μά σου, καὶ παραδώσω εἰς ψυ-
χὰς μισούντων σε, θυγατέρας
ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε
ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἧς ἠσέβησας.
28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς
θυγατέρας Ἀσσοὺρ, καὶ οὐδ' οὕ-
τως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευ-
σας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω.
29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς δια-

θήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων,
ϗ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.
30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα
σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποι-
ῆσαί σε πάντα ταῦτα ἔργα
γυναικὸς πόρνης; ϗ ἐξεπόρ-
νευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγα-
τράσι σου·
31 Τὸ πορνεῖον ᾠκοδόμησας
ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, ϗ τὴν βά-
σιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλα-
τείᾳ· ϗ ἐγίνου ὡς πόρνη συνά-
γουσα μισθώματα.
32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη
ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
τῆς λαμβάνουσα μισθώματα,
33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν
αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα·
ϗ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶ-
σι τοῖς ἐρασταῖς σου, ϗ ἐφόρτι-
ζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ
κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου.
34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διε-
στραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας
ἐν τῇ πορνείᾳ σου, ϗ μετὰ σοῦ
πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδι-
δόναι σε μισθώματα, ϗ σοὶ
μισθώματα οὐκ ἐδόθη, ϗ ἐγέ-
νετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.
35 Διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε
λόγον Κυρίου.
36 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ'
ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη
σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς
ἐραστάς σου, ϗ εἰς πάντα τὰ
ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, ϗ
ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν
ἔδωκας αὐτοῖς·
37 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπι-
συνάγω πάντας τοὺς ἐραστάς σου
ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ
πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν
πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, ϗ συνάξω
αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ
ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου
πρὸς αὐτούς, ϗ ὄψονται πᾶσαν
τὴν αἰσχύνην σου,
38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδική-
σει μοιχαλίδος, ϗ θήσω σε ἐν
αἵματι θυμοῦ ϗ ζήλου.
39 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας αὐτῶν, ϗ κατασκάψουσι
τὸ πορνεῖόν σου, ϗ καθελοῦσι
τὴν βάσιν σου, ϗ ἐκδύσουσί σε τὰ
ἱμάτιά σου, ϗ λήψονται τὰ
σκεύη τῆς καυχήσεώς σου· καὶ
ἀφήσουσί σε γυμνήν, ϗ ἀσχη-
μονοῦσαν.
40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους,
ϗ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις,
ϗ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξί-
φεσιν αὐτῶν.
41 Καὶ ἐμπρήσουσι τοὺς οἴκους
σου πυρί, ϗ ποιήσουσιν ἐν σοὶ
ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν
πολλῶν· καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ
πορνείας, ϗ μισθώματα οὐ μὴ
δώσω οὐκέτι.
42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν
μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται
ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ· καὶ ἀνα-

παύσομαι, ϗ οὐ μὴ μεριμνήσω
οὐκέτι.
43 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς
νηπιότητός σου, ϗ ἐλύπεις με ἐν
πᾶσι τούτοις· ϗ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς
ὁδούς σου εἰς κεφαλήν σου δέδωκα,
λέγει Κύριος· ϗ οὕτως ἐποίησας
τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς
ἀνομίαις σου.
44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα
εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ,
λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ,
45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρός
σου· σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν
ἄνδρα αὐτῆς ϗ τὰ τέκνα αὐ-
τῆς, ϗ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου
αἱ ἀπωσάμεναι τοὺς ἄνδρας αὐ-
τῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ
μήτηρ ὑμῶν Χετταία, ϗ ὁ πα-
τὴρ Ἀμοῤῥαῖος.
46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσ-
βυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ ϗ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα
ἐξ εὐωνύμων σου· ϗ ἡ ἀδελφή
σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα
ἐκ δεξιῶν σου, Σόδομα ϗ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς.
47 Καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ
μικρόν, καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
48 Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, εἰ
πεποίηκε Σόδομα αὕτη ϗ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐ-
ποίησας σὺ ϗ αἱ θυγατέρες σου.

49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα
Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου, ὑπερ-
ηφανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων ϗ
ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη ϗ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο
ὑπῆρχεν αὐτῇ ϗ ταῖς θυγα-
τράσιν αὐτῆς, ϗ χεῖρα πτωχοῦ
καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβά-
νοντο.
50 Καὶ ἐμεγαλαύχουν, καὶ
ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον
ἐμοῦ· καὶ ἐξῆρα αὐτὰς καθὼς
ἴδον.
51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς
ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ
ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς
ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτάς, καὶ
ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν
πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς
ἐποίησας.
52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν
σου, ἐν ᾗ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς
σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς
ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, ϗ ἐδι-
καίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν·
ϗ σὺ αἰσχύνθητι, ϗ λάβε τὴν
ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιῶσαί σε
τὰς ἀδελφάς σου.
53 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀπο-
στροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν
Σοδόμων ϗ τῶν θυγατέρων αὐ-
τῆς· ϗ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν
Σαμαρείας ϗ τῶν θυγατέρων αὐ-
τῆς· ϗ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφήν
σου ἐν μέσῳ αὐτῶν·
54 Ὅπως κομίσῃ τὴν βάσανόν

σε, ϗ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων
ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι
με.
55 Καὶ ἡ ἀδελφή σε Σόδομα
ϗ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀπο-
κατασαθήσονται καθὼς ἦσαν
ἀπ' ἀρχῆς· ϗ σὺ ϗ αἱ θυγα-
τέρες σε ἀποκατασαθήσεσθε
καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.
56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ
ἀδελφή σε εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ σό-
ματί σε ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερ-
ηφανίας σε,
57 Πρὸ τε ἀποκαλυφθῆναι
τὰς κακίας σε, ὃν τρόπον νῦν
ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας,
ϗ πάντων τ κύκλῳ αὐτῆς θυ-
γατέρων ἀλλοφύλων τῶν περι-
εχεσῶν σε κύκλῳ.
58 Τὰς ἀσεβείας σε ϗ τὰς
ἀνομίας σε σὺ κεκόμισαι αὐ-
τὰς, λέγει Κύριος.
59 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας,
ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τε παρα-
βῆναι τ διαθήκην μυ.
60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τ
διαθήκης με τ μετὰ σε ἐν ἡ-
μέραις νηπιότητός σε, ϗ ἀνα-
σήσω σοι διαθήκην αἰώνιον.
61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν
σε, ϗ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀνα-
λαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σε τὰς
πρεσβυτέρας σε σὺν ταῖς νεω-
τέραις σε, ϗ δώσω αὐτάς σοι
εἰς οἰκοδομὴν, ϗ ἐκ ἐκ δια-
θήκης σου.
62 Καὶ ἀνασήσω ἐγὼ τ δια-
θήκην με μετὰ σε, ϗ ἐπι-
γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος·
63 Ὅπως μνησθῇς καὶ αἰ-
σχυνθῇς, καὶ μὴ ῇ σοι ἔτι
ἀνοῖξαι τὸ σόμα σε ἀπὸ προσ-
ώπε τ ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξι-
λάσκεσθαί με σοὶ κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησας, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπε, διήγησαι
διήγημα, ϗ εἰπὸν παραβολὴν
πρὸς τ οἶκον τ Ἰσραὴλ,
3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ με-
γαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ
ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων, ὃς
ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τ
Λίβανον, ϗ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα
τ κέδρε,
4 Τὰ ἄκρα τ ἁπαλότητος
ἀπέκνισε, ϗ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς
γῆν Χαναὰν, εἰς πόλιν τετει-
χισμένην ἔθετο αὐτά.
5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τ σπέρ-
ματος τ γῆς, ϗ ἔδωκεν αὐτὸ
εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕδατι
πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν
αὐτό.
6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένετο
εἰς ἄμπελον ἀσθενεσαν καὶ
μικρὰν, τ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν
τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτό·

ϗ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· ϗ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, ϗ ἐποίησεν ἀπώρυγας, ϗ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι· ϗ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, ϗ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, ϗ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ᾽ ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται, τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς, ϗ φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος αὐτῆς ϗ ὁ καρπὸς σαπήσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, ϗ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ϗ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς ϗ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, ϗ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, ϗ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, ϗ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, ϗ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ϗ ἱστάνειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; ϗ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ᾽ αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ

ἐν οἰκοδομῇ βελοςάσεων, τȣ̃
ἐξᾶραι ψυχάς.
18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν
τȣ̃ παραβῆναι διαθήκην· ϗ ἰδȣ̀
δέδωκα τὴν χεῖρα αὐτȣ̃, ϗ πάν-
τα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ
σωθήσεται.
19 Διὰ τȣ̃το εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ
τὴν ὁρκωμοσίαν μȣ ἣν ἠτίμωσε,
ϗ τὴν διαθήκην μȣ ἣν παρέβη,
καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν
αὐτȣ̃.
20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ᾿ αὐτὸν
τὸ δίκτυον, ϗ ἁλώσεται ἐν τῇ
περιοχῇ αὐτȣ̃.
21 Ἐν πάσῃ παρατάξει
αὐτȣ̃ ἐν ῥομφαίᾳ πεσȣ̃νται· ϗ
τȣ̀ς καταλοίπȣς εἰς πάντα ἄ-
νεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.
22 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκ-
λεκτῶν τῆς κέδρȣ ἐκ κορυφῆς,
καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ
καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ᾿ ὄρος
ὑψηλὸν,
23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν
ὄρει μετεώρῳ Ἰσραήλ· ϗ κατα-
φυτεύσω, ϗ ἐξοίσει βλαςὸν, ϗ
ποιήσει καρπὸν, ϗ ἔςαι εἰς κέ-
δρον μεγάλην· ϗ ἀναπαύσεται
ὑποκάτω αὐτȣ̃ πᾶν ὄρνεον, ϗ
πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐ-
τȣ̃ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα
αὐτȣ̃ ἀποκαταςαθήσεται.
24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ
ξύλα τȣ̃ πεδίȣ, διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν,
ϗ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ
ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ
ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ
Κύριος λελάληκα, ϗ ποιήσω.

Κεφ. ιη΄. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, τί ὑμῖν ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμφακα, ϗ οἱ ὀδόντες
τῶν τέκνων ἐγομφίασαν;
3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·
4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ
ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ
τȣ̃ πατρὸς, ȣ̃τως ϗ ἡ ψυχὴ τȣ̃
υἱȣ̃, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ
ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθα-
νεῖται.
5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔςαι
δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα ϗ δι-
καιοσύνην,
6 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται,
ϗ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτȣ̃ οὐ μὴ
ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα
οἴκȣ Ἰσραὴλ, ϗ τὴν γυναῖκα τȣ̃
πλησίον αὐτȣ̃ οὐ μὴ μιάνῃ,
ϗ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ ȣ̓-
σαν οὐ προσεγγιεῖ,
7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κα-

ϗ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· ϗ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, ϗ ἐποίησεν ἀπώρυγας, ϗ ἐξέτεινε τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι· ϗ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, ϗ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, ϗ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται, τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς, ϗ φέρειν καρπὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἁπαλότητος αὐτῆς ϗ ὁ καρπὸς σαπήσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, ϗ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδοὺ πιαίνεται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ϗ λήψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς ϗ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, ϗ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, ϗ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, ϗ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, ϗ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ϗ ἱστάνειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; ϗ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὴν ἀράν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ

ἐν οἰκοδομῇ βελοςάσεων, τῦ
ἐξᾶραι ψυχάς.
18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν
τῦ παραβῆναι διαθήκην· κ̀ ἰδὲ
δέδωκα τ̀ χεῖρα αὐτῦ, κ̀ πάν-
τα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ
σωθήσεται.
19 Διὰ τῦτο εἰπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ
τ̀ ὁρκωμοσίαν μυ ἣν ἠτίμωσε,
κ̀ τ̀ διαθήκην μυ ἣν παρέβη,
καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν
αὐτῦ.
20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν
τὸ δίκτυον, κ̀ ἁλώσεται ἐν τῇ
περιοχῇ αὐτῦ.
21 Ἐν πάσῃ παρατάξει
αὐτῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσῦνται· κ̀
τὺς καταλοίπυς εἰς πάντα ἄ-
νεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.
22 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τ̀ ἐκ-
λεκτῶν τῆς κέδρυ ἐκ κορυφῆς,
καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ
καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος
ὑψηλὸν,
23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν
ὄρει μετεώρῳ Ἰσραήλ· κ̀ καλα-
φυτεύσω, κ̀ ἐξοίσει βλαςὸν, κ̀
ποιήσει καρπὸν, κ̀ ἔςαι εἰς κέ-
δρον μεγάλην· κ̀ ἀναπαύσεται
ὑποκάτω αὐτῦ πᾶν ὄρνεον, κ̀
πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τ̀ σκιὰν αὐ-
τῦ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα
αὐτῦ ἀποκαταςαθήσεται.
24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ
ξύλα τ̀ πεδίυ, διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν,
κ̀ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ
ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ
ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ
Κύριος λελάληκα, κ̀ ποιήσω.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπυ, τί ὑμῖν ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμφακα, κ̀ οἱ ὀδόντες
τ̀ τέκνων ἐγομφίασαν;
3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·
4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ
ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ
τ̀ πατρὸς, ὕτως κ̀ ἡ ψυχὴ τῦ
υἱῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ
ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθα-
νεῖται.
5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔςαι
δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα κ̀ δι-
καιοσύνην,
6 Ἐπὶ τ̀ ὀρέων οὐ φάγεται,
κ̀ τὺς ὀφθαλμὺς αὐτῦ οὐ μὴ
ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα.
οἴκυ Ἰσραὴλ, κ̀ τ̀ γυναῖκα τῦ
πλησίον αὐτῦ οὐ μὴ μιάνῃ,
κ̀ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ ὖ-
σαν οὐ προσεγγιεῖ,
7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κα-

ταδυνας εύσῃ, ἐνέχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἅρπαγμα ἐκ ἁρπᾶται, τὸ ἄρτον αὐτῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,

8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, κὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, κὶ ἐξ ἀδικίας ἀποςρέψει τὴν χεῖρα αὐτῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς κὶ ἀναμέσον τῦ πλησίον αὐτῦ,

9 Καὶ τοῖς προςάγμασί μυ πεπόρευται, κὶ τὰ δικαιώματά μυ πεφύλακται, τῦ ποιῆσαι αὐτά· δίκαιος ὗτός ἐςι, ζωῇ ζήσεται, λέγει Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα κὶ ποιῦντα ἁμαρτήματα,

11 Ἐν τῇ ὁδῷ τῦ πατρὸς αὐτῦ τῦ δικαίυ ἐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ κὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, κὶ τὴν γυναῖκα τῦ πλησίον αὐτῦ ἐμίανε,

12 Καὶ πτωχὸν κὶ πένητα κατεδυνάςευσε, καὶ ἅρπαγμα ἥρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν ἐκ ἀπέδωκε, κὶ εἰς τὰ εἴδωλα ἔθελο τὺς ὀφθαλμὺς αὐτῦ, ἀνομίαν πεποίηκε,

13 Μετὰ τόκυ ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· ὗτος ζωῇ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται· τὸ αἷμα αὐτῦ ἐπ' αὐτὸν ἔςαι.

14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, κὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τῦ πατρὸς αὐτῦ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, κὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτὰς,

15 Ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τὺς ὀφθαλμὺς αὐτῦ ἐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκυ Ἰσραὴλ, κὶ τὴν γυναῖκα τῦ πλησίον αὐτῦ ἐκ ἐμίανε,

16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάςευσε, κὶ ἐνεχυρασμὸν ἐκ ἐνεχύρασε, καὶ ἅρπαγμα ἐχ ἥρπασε, τὸ ἄρτον αὐτῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, κὶ γυμνὸν περιέβαλε,

17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέςρεψε τὴν χεῖρα αὐτῦ, τόκον ὐδὲ πλεονασμὸν ἐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, κὶ ἐν τοῖς προςάγμασί μυ ἐπορεύθη· οὐ τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτῦ, ζωῇ ζήσεται.

18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῦ ἐὰν θλίψει θλίψῃ κὶ ἁρπάσῃ ἅρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τῦ λαῦ μυ, κὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῦ.

19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι ἐκ ἔλαβε τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τῦ πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην κὶ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσεται.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ· δικαιοσύνη δικαίῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξηται πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

22 Πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ᾗ ἐποίησε, ζήσεται.

23 Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν;

24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.

25 Καὶ εἴπατε, Οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκούσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατευθύνει; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατευθύνει;

26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε,

28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου, μὴ ἡ ὁδός μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

30 Ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀποῤῥίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

32 Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἐρεῖς, Τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγεννήθη; ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, ϗ ἔμαθε τοῦ ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.

4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, ϗ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσαι ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· ϗ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν αὐτόν.

6 Καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, ϗ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε,

7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, ϗ ἠφάνισε γῆν, ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, ϗ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη.

9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ ϗ ἐν γαλεάγρᾳ, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, ϗ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.

10 Ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος, καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων, ϗ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν· ϗ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.

12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐῤῥίφη, ϗ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν, ϗ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.

13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, ϗ κατέφαγεν αὐτήν, ϗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶ, καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, ϗ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς,
Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐπερω-
τῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; Ζῶ
ἐγὼ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν,
λέγει Κύριος.
4 Εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδι-
κήσει, υἱὲ ἀνθρώπου; τὰς ἀνο-
μίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρ-
τυραι αὐτοῖς,
5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε
λέγει Κύριος, Ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἡρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ
ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου
Ἰακὼβ, καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν
γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβόμην
τῇ χειρί μου αὐτῶν, λέγων,
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντε-
λαβόμην τῇ χειρί μου αὐτῶν,
τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰ-
γύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα
αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν
τὴν γῆν·
7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς, Ἕ-
καστος βδελύγματα τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ ἀποῤῥιψάτω, καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ
μιαίνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν.
8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου,
τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν οὐκ ἀπέῤῥιψαν, καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγ-
κατέλιπον· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι
τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συν-
τελέσαι ὀργήν μου ἐν αὐτοῖς ἐν
μέσῳ τῆς Αἰγύπτου.
9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνο-
μά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν
οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον
αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου.
10 Καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν
ἔρημον,
11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ
προστάγματά μου, καὶ τὰ δικαι-
ώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς,
ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος,
καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔ-
δωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς ση-
μεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέ-
σον αὐτῶν, τοῦ γνῶναι αὐτοὺς,
διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων
αὐτούς.
13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν
τοῖς προστάγμασί μου πορεύ-
εσθε· καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν· καὶ
τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο,
ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ
ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάβ-
βατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα·
καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου

ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ ἐξ-
αναλῶσαι αὐτούς.
14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄ-
νομά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν
ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν.
15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά
μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ
παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐ-
τοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν·
16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά
μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προ-
στάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμη-
μάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύ-
οντο.
17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός
μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐ-
τοὺς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς
συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.
18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς
νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ
πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ
συναναμίσγεσθε, καὶ μὴ μιαί-
νεσθε.
19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑ-
μῶν· ἐν τοῖς προστάγμασί μου
πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά
μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε
αὐτά·
20 Καὶ τὰ σάββατά μου ἁ-
γιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀ-
ναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γι-
νώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θε-
ὸς ὑμῶν.
21 Καὶ παρεπίκρανάν με,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς
προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθη-
σαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ
ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ, ἃ
ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν· καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν
θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργήν μου
ἐπ' αὐτούς.
22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄ-
νομά μου τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ
ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν.
23 Ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ'
αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορ-
πίσαι αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι,
διασπεῖραι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώ-
ραις,
24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά
μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προ-
στάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ
ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέ-
ρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν.
25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς

προστάγματα οὐ καλὰ, ϗ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ μιανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς.

17 Διατοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου, ϗ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, ϗ πᾶν ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Τί ἐστιν ἀβαμὰ, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; ϗ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

30 Διατοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε, ϗ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραήλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο.

32 Καὶ οὐκ ἔσαι ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, ϗ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεύειν ξύλοις ϗ λίθοις.

33 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ ϗ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ᾽ ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, ϗ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ ϗ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, ϗ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.

36 Ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, ϗ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ,

38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς ϗ τοὺς ἀφεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν

ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν·

40 Διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσουσί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν ὑμῶν.

41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.

42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν.

44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει Κύριος.

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

46 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμὰν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρὸμ, καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγὲβ,

47 Καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγὲβ, Ἄκουε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βοῤῥᾶ.

48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ, οὐ σβεσθήσεται.

49 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Κύριε· αὐτοὶ λέγουσι πρὸς μὲ, Οὐχὶ παραβολή ἐστι λεγομένη αὕτη;

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγ☉ Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Διατῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπε, ϛήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερεσαλὴμ, ϗ ἐπίϐλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τῦ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύρι☉, Ἰδὲ ἐγὼ πρὸς σὲ, ϗ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μυ ἐκ τῦ κολεῦ αὐτῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σῦ ἄνομον ϗ ἄδικον·

4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, ὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τῦ κολεῦ αὐτῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτυ ἕως Βοῤῥᾶ,

5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύρι☉ ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μυ ἐκ τῦ κολεῦ αὐτῦ, ὐκ ἀποϛρέψει ὐκέτι.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπυ καταϛέναξον ἐν συντριϐῇ ὀσφύος συ, καὶ ἐν ὀδύναις ϛενάξεις κατ' ὀφθαλμὺς αὐτῶν.

7 Καὶ ἔϛαι ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, Ἕνεκα τίν☉ σὺ ϛενάζεις; ϗ ἐρεῖς, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διότι ἔρχεται, ϗ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία, ϗ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, ϗ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ ϗ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος.

8 Καὶ ἐγένετο λόγ☉ Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

9 Υἱὲ ἀνθρώπυ προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύρι☉, Εἰπὸν, Ῥομφαία, ῥομφαία, ὀξύνυ ϗ θυμώθητι,

10 Ὅπως σφάξῃς σφάγια, ὀξύνυ ὅπως γένῃ εἰς ϛίλϐωσιν, ἑτοίμη εἰς παράλυσιν· σφάζε, ἐξυδένει, ἀπόθυ πᾶν ξύλον.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτῦ· ἐξηκονήθη ἡ ῥομφαία, ἐϛὶν ἑτοίμη, τῦ δῦναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντῦντος.

12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τῦ Ἰσραὴλ· παροικήσυσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μυ· διατῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά συ,

13 Ὅτι δεδικαίωται· ϗ τί εἰ ϗ φυλὴ ἀπωσθῇ; ὐκ ἔϛαι, λέγει Κύριος Κύριος.

14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπυ προφήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, ϗ διπλασίασον ῥομφαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν ἐϛι, ῥομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη· ϗ ἐκϛήσεις αὐτὺς,

15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην, παραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὖ γέγονεν εἰς στίλβωσιν.

16 Καὶ διαπορεύου, ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται.

17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πόλεως, ἐπ᾽ ἀρχῆς ὁδοῦ διατάξεις,

20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

21 Διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν, ἐπ᾽ ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν, τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ κατασκοπήσασθαι.

22 Ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χάρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτοῦ μνησθῆναι.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ᾽ ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τούτοις ἁλώσεσθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας,

26 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφείλου τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον, αὐτὴ οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν θήσομαι αὐτὴν, καὶ αὐτῆ, τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν· καὶ

ἐρεῖς, Ῥομφαία, ῥομφαία ἐ-
σπασμένη εἰς σφάγια, καὶ
ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγεί-
ρȣ ὅπως ςίλβῃς,

29 Ἐν τῇ ὁράσει σȣ τῇ μα-
ταίᾳ, ϗ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε
ψευδῆ, τȣ παραδȣ̃ναί σε ἐπὶ
τραχήλȣς τραυματιῶν ἀνόμων,
ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας,
πέρας.

30 Ἀπόςρεφε, μὴ καταλύ-
σῃς ἐν τῷ τόπῳ τȣ́τῳ ᾧ γεγέν-
νησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου
κρινῶ σε.

31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν
μȣ, ἐν πυρὶ ὀργῆς μȣ ἐμφυ-
σήσω ἐπὶ σὲ, ϗ παραδώσω σε
εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων
τεκταινόντων διαφθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ κατάβρωμα,
τὸ αἷμά σȣ ἔςαι ἐν μέσῳ τῆς
γῆς σȣ· οὐ μὴ γένηταί σου
μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.

Κεφ. κβʹ. 22.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ
κρινεῖς τ̀ πόλιν τ̃ αἱμάτων;
καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας
τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ὦ πόλις ἐκχέȣσα
αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τȣ̃ ἐλ-
θεῖν καιρὸν αὐτῆς, ϗ ποιȣ̃σα
ἐνθυμήματα καθ᾽ ἑαυτῆς, τȣ̃
μιαίνειν αὐτὴν,

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν
οἷς ἐξέχεας, παραπέπτωκας, ϗ
ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς
ἐποίεις, ἐμιαίνȣ· καὶ ἤγγισας
τὰς ἡμέρας σȣ, καὶ ἤγαγες
καιρὸν ἐτῶν σȣ· διατȣ̃το δέ-
δωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς
ἔθνεσι, ϗ εἰς ἐμπαιγμὸν πά-
σαις ταῖς χώραις,

5 Ταῖς ἐγγιζȣ́σαις πρὸς σὲ,
καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχȣ́σαις
ἀπὸ σȣ̃, ϗ ἐμπαίξονται ἐν σοὶ.
ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαςὴ, καὶ
πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἰδȣ̀ οἱ ἀφηγȣ́μενοι οἴκȣ
Ἰσραὴλ, ἕκαςος πρὸς τȣ̀ς συγ-
γενεῖς αὐτȣ̃ συνεφύροντο ἐν σοὶ,
ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.

7 Πατέρα ϗ μητέρα ἐκακο-
λόγȣν ἐν σοὶ, ϗ πρὸς τ̀ προσ-
ήλυτον ἀνεςρέφοντο ἐν ἀδικίαις
ἐν σοὶ, ὀρφανὸν ϗ χήραν κατε-
δυνάςευον,

8 Καὶ τὰ ἅγιά μȣ ἐξȣθέ-
νȣν, ϗ τὰ σάββατά μȣ ἐβεβή-
λȣν ἐν σοί.

9 Ἄνδρες λῃςαὶ ἐν σοὶ, ὅπως
ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ
τ̃ ὀρέων ἤσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια
ἐποίȣν ἐν μέσῳ σȣ.

10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπε-
κάλυψαν ἐν σοὶ, ϗ ἐν ἀκα-
θαρσίαις ἀποκαθημένην ἐτα-
πείνȣν ἐν σοί.

11 Ἕκαςος τ̀ γυναῖκα τȣ̃

πλησίον αὐτοῦ ἠνομοῦσαν, καὶ
ἕκαςος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμίαινεν
ἐν ἀσεβείᾳ, ϗ ἕκαςος τὴν ἀδελ-
φὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοί.
12 Δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν
σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τό-
κον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβά-
νοσαν ἐν σοὶ, καὶ συνετελέσω
συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν κα-
ταδυναςείᾳ, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου,
λέγει Κύριος.
13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά
μου ἐφ' οἷς συντετέλεσαι οἷς
ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί
σου τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ
σου,
14 Εἰ ὑποςήσεται ἡ καρδία
σου; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές
σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ
ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λε-
λάληκα, ϗ ποιήσω.
15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν
τοῖς ἔθνεσι, ϗ διασπερῶ σε ἐν
ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ
ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ.
16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν
σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐθνῶν,
καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος.
17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
18 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γεγό-
νασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνα-
μεμιγμένοι πάντες χαλκῷ, ϗ
σιδήρῳ, ϗ κασσιτέρῳ, ϗ μο-
λίβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμε-
μιγμένος ἐςί.
19 Διατοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' ὧν
ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν,
διατοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς
εἰς μέσον Ἱερουσαλήμ.
20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυ-
ρος, ϗ χαλκὸς, ϗ σίδηρος, ϗ
κασσίτερος, ϗ μόλιβος εἰς μέ-
σον καμίνου, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς
αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως
εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου, ϗ συν-
άξω ϗ χωνεύσω ὑμᾶς,
21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς
ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευ-
θήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.
22 Ὃν τρόπον χωνεύεται ἀρ-
γύριον ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως
χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς,
ϗ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ'
ὑμᾶς.
23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
24 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν αὐ-
τῇ, Σὺ εἶ γῆ ἡ οὐ βρεχομένη,
οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡ-
μέρᾳ ὀργῆς.
25 Ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέ-
σῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι
ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, ψυ-
χὰς κατεσθίοντες ἐν δυναςείᾳ,
καὶ τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ
χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν
μέσῳ σου.

26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου, ϗ ἐβεβήλουν τὰ ἅγιά μου· ἀναμέσον ἁγίου ϗ βεβήλου οὐ διέςελλον, ϗ ἀναμέσον ἀκαθάρτου ϗ τοῦ καθαροῦ οὐ διέςελλον, ϗ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ϗ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσι.

28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος· καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικίᾳ, καὶ διαρπάζοντες ἁρπάγματα, πτωχὸν ϗ πένητα καταδυναςεύοντες, ϗ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναςρεφόμενοι μετὰ κρίματος.

30 Καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναςρεφόμενον ὀρθῶς, ϗ ἑςῶτα πρὸ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτὴν, ϗ οὐχ εὗρον.

31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς,

3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαςοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν.

4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, ϗ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· ϗ ἐγένοντό μοι, ϗ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, ϗ Ἱερουσαλὴμ ἦν Ὀολιβά.

5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ, ϗ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραςὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,

6 Ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους ϗ ςρατηγοὺς· νεανίσκοι ϗ ἐπίλεκτοι, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο.

8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, ϗ αὐτοὶ διεπαρ-

θένευσαν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

9 Διατοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' οὓς ἐπετίθετο.

10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβά, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 Ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγουμένους καὶ στρατηγοὺς, τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς, ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες.

13 Καὶ ἴδον ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τῶν δύο.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι,

15 Ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παραβαπτὰ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὄψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτοῦ·

16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτοὺς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων.

17 Καὶ ἤλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλυόντων, καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνῆσαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν,

21 Καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.

22 Διατοῦτο Ὀολιβά, τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σὲ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν,

23 Υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ

πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακοὺκ,
καὶ Σοὺε, ϗ Ὑχοὺε, ϗ πάντας
υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν,
νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας
ϗ στρατηγοὺς, πάντας τριστοὺς
ϗ ὀνομαστοὺς, ἱππεύοντας ἐφ'
ἵππων.
24 Καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ
σὲ ἀπὸ Βοῤῥᾶ, ἅρματα ϗ τρο-
χοὶ μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ
ϗ πέλται ϗ βαλεῖ φυλακὴν
ἐπὶ σὲ κύκλῳ· καὶ δώσω πρὸ
προσώπου αὐτῶν κρίμα, ϗ ἐκ-
δικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν
αὐτῶν.
25 Καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν
σοὶ, ϗ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν
ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ
ὦτά σου ἀφελοῦσι, ϗ τοὺς κατα-
λοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ κατα-
βαλοῦσιν· αὐτοὶ υἱούς σου ϗ θυ-
γατέρας σου λήψονται, ϗ τοὺς
καταλοίπους σου πῦρ καταφά-
γεται.
26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱμα-
τισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ
σκεύη τῆς καυχήσεώς σου.
27 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσε-
βείας σου ἐκ σοῦ, ϗ τὴν πορνείαν
σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ϗ οὐ μὴ
ἄρης τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ'
αὐτοὺς, ϗ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνη-
σθῇς οὐκέτι.
28 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί
σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ'
ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐ-
τῶν.
29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν
μίσει, καὶ λήψονται πάντας
τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους
σου, ϗ ἔσῃ γυμνὴ ϗ αἰσχύ-
νουσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται
αἰσχύνη πορνείας σου· ϗ ἀσέ-
βειά σου, ϗ ἡ πορνεία σου
30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν
τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν,
ϗ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν.
31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου
ἐπορεύθης· ϗ δώσω τὸ ποτή-
ριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου.
32 Τάδε λέγει Κύριος, Τὸ
ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι,
τὸ βαθὺ ϗ τὸ πλατὺ, καὶ τὸ
πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέ-
θην.
33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ,
ϗ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ, πο-
τήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας,
34 Πίεσαι αὐτό· ϗ τὰς ἑορ-
τὰς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς
ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελά-
ληκα, λέγει Κύριος.
35 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου, ϗ
ἀπέῤῥιψάς με ὀπίσω τοῦ σώμα-
τός σου, ϗ σὺ λάβε τὴν ἀσέβειάν
σου ϗ τὴν πορνείαν σου.
36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,
Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν
Ὀολλὰν ϗ τὴν Ὀολιβὰμ, καὶ

ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας
αὐτῶν;
37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, ϗ αἷμα
ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμή-
ματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, ϗ τὰ
τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι,
διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.
38 Ἕως ϗ ταῦτα ἐποίησάν
μοι, τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον, ϗ
τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν,
39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐ-
τοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώ-
λοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο
εἰς τὰ ἅγιά μου, τοῦ βεβηλοῦν
αὐτά· ϗ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν
μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι
τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς
ἀγγέλους ἐξαπέστειλαν πρὸς αὐ-
τούς, ϗ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐ-
τούς, εὐθὺς ἐλούου, καὶ ἐστιβίζου
τοὺς ὀφθαλμούς σου, ϗ ἐκόσμου
κόσμῳ,
41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης
ἐστρωμένης, ϗ τράπεζα κεκοσ-
μημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς,
ϗ τὸ θυμίαμα ϗ τὸ ἔλαιόν μου
εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.
42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνε-
κρούοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ
πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ
τῆς ἐρήμου· ϗ ἐδίδοσαν ψέλλια
ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, ϗ στέ-
φανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς αὐτῶν.
43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τούτοις
μοιχεύουσι; ϗ ἔργα πόρνης
ϗ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε;
44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς
αὐτήν, ὃν τρόπον εἰσπορεύονται
πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀολάν, ϗ
πρὸς Ὀολιβάν, τοῦ ποιῆσαι
ἀνομίαν.
45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ
ϗ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει
μοιχαλίδος, ϗ ἐκδικήσει αἵ-
ματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσί, ϗ
αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.
46 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄ-
χλον, ϗ δὸς ἐν αὐταῖς ταρα-
χὴν ϗ διαρπαγήν,
47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐ-
τὰς λίθοις ὄχλων, ϗ κατα-
κέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν
αὐτῶν· υἱοὺς αὐτῶν ϗ θυγα-
τέρας αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, ϗ τοὺς
οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσι.
48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν
ἐκ τῆς γῆς, ϗ παιδευθήσονται
πᾶσαι αἱ γυναῖκες, ϗ οὐ μὴ
ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας
αὐτῶν.
49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια
ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, ϗ τὰς ἁμαρ-
τίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν
λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μέ, ἐν τῷ ἔτει τῷ

ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ,
δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, γράψον σε-
αυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἀφ᾽ ἧς ἀπηρείσατο βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σή-
μερον·
3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα παραβολὴν,
ϗ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἐπίστησον τὸν λέ-
βητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν
ὕδωρ,
4 Καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ
διχοτομήματα, πᾶν διχοτό-
μημα καλὸν, σκέλος ϗ ὦμον
ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστῶν,
5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰ-
λημμένων· ϗ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ
ὑποκάτω αὐτῶν· ἔζεσε ϗ ἥψη-
ται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς.
6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ὦ πόλις αἱμάτων, λέ-
βης, ἐν ᾧ ἐστιν ἰὸς ἐν αὐτῷ, ϗ ὁ
ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ
μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, οὐκ ἔπε-
σεν ἐπ᾽ αὐτὴν κλῆρος.
7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς ἐστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέ-
ταχα αὐτό· οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ
ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ᾽
αὐτὸ γῆν,
8 Τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς
ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα
τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν,
τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό.
9 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δα-
λόν·
10 Καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα,
καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως
τακῇ τὰ κρέα, ϗ ἐλαττωθῇ ὁ
ζωμός;
11 Καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἄνθρα-
κας, ὅπως προσκαυθῇ ϗ θερ-
μανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ
τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐ-
τῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐ-
τῆς,
12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐ-
τῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς.
13 Καταισχυνθήσεται ὁ ἰὸς
αὐτῆς, ἀνθ᾽ ὧν ἐμιαίνου σύ· ϗ
τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως
οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου;
14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα,
ϗ ἥξει, ϗ ποιήσω, οὐ διαστελῶ,
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδούς
σου, ϗ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά
σου κρινῶ σε, λέγει Κύριος·
διατοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ
τὰ αἵματά σου, ϗ κατὰ τὰ
ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ
ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστὴ, καὶ
πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν.
15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
16 Υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ
λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμή-
ματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν πα-

ῥάξῃς, οὐ μὴ κοπῇς, οὐδ' οὐ
μὴ κλαυσθῇς,
17 Στεναγμὸς αἵματος, ὀ-
σφύος πένθος ἔσῃ· οὐκ ἔςαι τὸ
τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον
ἐπὶ σὲ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου
ἐν τοῖς ποσί σου· οὐ μὴ παρα-
κληθῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν, καὶ
ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.
18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν
λαὸν τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐνε-
τείλατό μοι ἑσπέρας, ϗ ἐποί-
ησα τοπρωῒ, ὃν τρόπον ἐπετάγη
μοι.
19 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ λαὸς,
Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐςι
ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;
20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς,
Λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς μὲ,
λέγων,
21 Εἰπὸν πρὸς τ̃ οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά μου,
φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυ-
μήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ
ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ
ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, οὓς ἐγκατε-
λίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.
22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον
πεποίηκα· ἀπὸ ςόματος αὐτῶν
οὐ παρακληθήσεσθε, ϗ ἄρτον
ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,
23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ
τ̃ κεφαλῆς ὑμῶν, ϗ τὰ ὑπο-
δήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν
ὑμῶν· οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε
μὴ κλαύσητε, ϗ ἐντακήσεσθε
ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, ϗ παρα-
καλέσετε ἕκαςος τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ.
24 Καὶ ἔςαι Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν
εἰς τέρας· κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ
ταῦτα, ϗ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ Κύριος.
25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τ̃
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν, τ̃ ἔπαρσιν
τ̃ καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπι-
θυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν,
ϗ τ̃ ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν,
υἱοὺς αὐτῶν ϗ θυγατέρας αὐ-
τῶν,
26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει
ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τοῦ
ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;
27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δια-
νοιχθήσεται τὸ ςόμα σου πρὸς
τ̃ ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, ϗ
οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι, καὶ
ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, ϗ ἐπι-
γνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κε'. 25.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπου, ςήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμ-
μὼν, ϗ προφήτευσον ἐπ' αὐ-
τοὺς,
3 Καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμ-
μὼν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν
ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου,
ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθη-
σαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,
4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παρα-
δίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς κεδὲμ
εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκη-
νώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν
ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ
σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φά-
γονται τοὺς καρποὺς σου, καὶ αὐ-
τοὶ πίονται τὴν πιότητά σου.
5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμ-
μὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ
τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν
προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ Κύριος.
6 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά
σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου,
καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,
7 Διατοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς δι-
αρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ
ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπω-
λείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ
Κύριος.
8 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ'
ὧν εἶπε Μωὰβ, Ἰδοὺ, οὐχ ὃν
τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος
Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;
9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παρα-
λύω τὸν ὦμον Μωὰβ ἀπὸ πόλεων
ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν
γῆν, οἶκον Βεθασιμοὺθ ἐπάνω
πηγῆς πόλεως παραθαλασ-
σίας,
10 Τοὺς υἱοὺς κεδὲμ ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτῷ εἰς
κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία
γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών.
11 Καὶ εἰς Μωὰβ ποιήσω
ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται δι-
ότι ἐγὼ Κύριος.
12 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ'
ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ
ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς
τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκη-
σαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην.
13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύ-
σω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτή-
νος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον·
καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν
ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.
14 Καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ
μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν
τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν
μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ
ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου,
λέγει Κύριος.
15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλ-
λόφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξανέ-
στησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ
ψυχῆς, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἑνὸς,

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κρῆτας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν.

17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, Ἀνθ' οὗ εἶπε Σὸρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, Εὖγε συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς μὲ, ἡ πλήρης ἠρήμωται·

3 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὸρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς.

4 Καὶ καταβαλοῦσι τὰ τείχη Σὸρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν.

5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος· καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσι.

6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀναιρεθήσονται, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

7 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὸρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βοῤῥᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἐστὶ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἐθνῶν πολλῶν σφόδρα.

8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ κύκλῳ χάρακα, καὶ περίστασιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει.

9 Τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ.

10 Ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἱππέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου, εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου.

11 Ἐν ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσί σου πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν σου μαχαίρᾳ ἀνελεῖ, καὶ τὴν ὑπόστασιν τῆς ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει.

12 Καὶ προνομεύσει τὴν δύ-

ναμίν σου, καὶ σκυλεύσει τὰ
ὑπάρχοντά σου, καὶ καταβαλεῖ
τὰ τείχη σου, καὶ τοὺς οἴκους σου
τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ· καὶ
τοὺς λίθους σου, καὶ τὰ ξύλα σου,
καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θα-
λάσσης σου ἐμβαλεῖ.
13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆ-
θος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ
τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκου-
σθῇ ἔτι.
14 Καὶ δώσω σε λεωπετρίαν,
ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσῃ, οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος.
15 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος τῇ Σόρ, Οὐκ ἀπὸ φω-
νῆς τῆς πτώσεώς σου, ἐν τῷ στε-
νάξαι τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶ-
σαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου,
σεισθήσονται αἱ νῆσοι;
16 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ
τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρ-
χοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς θαλάσ-
σης, καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας
ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν
ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν
ἐκδύσονται· ἐκστάσει ἐκστήσον-
ται, ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται, καὶ
φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐ-
τῶν, καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σέ,
17 Καὶ λήψονται ἐπὶ σὲ
θρῆνον, καὶ ἐροῦσί σοι, Πῶς κατ-
ελύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις
ἡ ἐπαινετή, ἡ δοῦσα τὸν φόβον
αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν
αὐτήν;
18 Καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆ-
σοι ἀπὸ ἡμέρας πτώσεώς σου·
19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ὅταν δῶ πόλιν ἠρη-
μωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς
μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ
ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σὲ τὴν ἄβυσ-
σον, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ
πολύ,
20 Καὶ καταβιβάσω σε πρὸς
τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον
πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικιῶ
σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων
εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικη-
θῇς, μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς
ζωῆς,
21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ
οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα,
λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κζʹ. 27.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μέ, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λάβε
ἐπὶ Σὸρ θρῆνον,
3 Καὶ ἐρεῖς τῇ Σὸρ τῇ κατ-
οικούσῃ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσ-
σης, τῷ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν, ἀπὸ
νήσων πολλῶν, Τάδε λέγει
Κύριος τῇ Σόρ, Σὺ εἶπας, Ἐ-
γὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος
μου,
4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ
Βεελεὶμ υἱοί σου περιέθηκάν
σοι κάλλος.

5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκοδο-
μήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυ-
παρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλή-
φθησαν, τοῦ ποιῆσαί σοι ἱστοὺς
ἐλατίνους,
6 Ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποί-
ησαν τὰς κώπας σου, τὰ ἱερά
σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴ-
κους ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν
Χεττιείμ.
7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ
Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ,
τοῦ περιθεῖναί σοι δόξαν, καὶ
περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ
πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ἐλεισαὶ,
καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου.
8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ
κατοικοῦντες Σιδῶνα, καὶ Ἀρά-
διοι ἐγένοντο κωπηλάται σου·
οἱ σοφοί σου Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ,
οὗτοι κυβερνῆταί σου.
9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων,
καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν
σοὶ, οὗτοι ἐνίσχυον τὴν βουλήν
σου· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς
θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται
αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς
δυσμῶν.
10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λί-
βυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου,
ἄνδρες πολεμισταί σου πέλτας
καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν
σοὶ, οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου.
11 Υἱοὶ Ἀραδίων καὶ ἡ δύνα-
μίς σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου· φύ-
λακες [illegible]ις πύργοις σου ἦ-
σαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέ-
μασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σου κύκλῳ,
οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλ-
λος.
12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου
ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύος
σου, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ
σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μό-
λιβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
13 Ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ σύμ-
πασα, καὶ τὰ παρατείνοντα,
οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυ-
χαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκεύη χαλ-
κᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου.
14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵπποι
καὶ ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν
σου.
15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σου,
ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπο-
ρίαν σου ὀδόντας ἐλεφαντίνους,
καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδους
τοὺς μισθούς σου,
16 Ἀνθρώπους ἐμπορίαν σου
ἀπὸ πλήθους τοῦ συμμίκτου σου,
στακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρ-
σὶς, καὶ Ῥαμὸθ, καὶ Χορχὸρ
ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου.
17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσ-
ραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν
πράσει σίτου καὶ μύρων καὶ κα-
σίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον
καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμ-
μικτόν σου.
18 Δαμασκὸς ἔμποροί σου,
ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς
σου· οἶνος ἐκ Χελβὼν, καὶ ἔρια

ἐκ Μιλήτου, ϗ οἶνον εἰς τὴν ἀγο-
ράν σου ἔδωκαν.
19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰρ-
γασμένος, καὶ τροχιὰς ἐν τῷ
συμμίκτῳ σου ἐστί.
20 Δαιδὰν ἔμποροί σου, μετὰ
κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα.
21 Ἡ Ἀραβία ϗ πάντες οἱ
ἄρχοντες Κηδὰρ, οὗτοι ἔμποροί
σου διὰ χειρός σου, καμήλους ϗ
ἀμνοὺς ϗ κριοὺς ἐν οἷς ἐμπορεύ-
ονταί σε.
22 Ἔμποροι Σαββὰ, καὶ
Ῥαμμὰ, οὗτοι ἔμποροί σου, μετὰ
πρώτων ἡδυσμάτων, ϗ λίθων
χρηστῶν, ϗ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν
ἀγοράν σου.
23 Χαῤῥὰ, ϗ Χαναὰ, οὗτοι
ἔμποροί σου· Ἀσσοὺρ ϗ Χαρ-
μὰν ἔμποροί σου,
24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑά-
κινθον, ϗ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς
δεδεμένους σχοινίοις, ϗ κυπα-
ρίσσινα.
25 Πλοῖα ἔμποροί σου, ἐν τῷ
πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου·
καὶ ἐνεπλήσθης ϗ ἐβαρύνθης
σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἦγόν
σε οἱ κωπηλάται σου, τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Νότου συνέτριψέ σε ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης.
27 Ἦσαν δυνάμεις σου, ϗ ὁ
μισθός σου, ϗ τῶν συμμίκτων σου,
ϗ οἱ κωπηλάται σου, ϗ οἱ κυ-
βερνῆταί σου, καὶ οἱ σύμβουλοί
σου, ϗ οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν
συμμίκτων σου, ϗ πάντες οἱ
ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν
σοί· ϗ πᾶσα συναγωγή σου
ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρ-
δίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
πτώσεώς σου.
28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς
σου οἱ κυβερνῆταί σου φόβῳ φο-
βηθήσονται.
29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ
τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλά-
ται ϗ οἱ ἐπιβάται, ϗ οἱ πρω-
ρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν
στήσονται,
30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ
τῇ φωνῇ αὐτῶν, ϗ κεκράξονται
πικρὸν, ϗ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, ϗ σποδὸν
στρώσονται.
32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐ-
τῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα
Σόρ· Πόσον τινὰ
33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς
θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη
ἀπὸ τοῦ πλήθους σου, ϗ ἀπὸ τοῦ
συμμίκτου σου ἐπλούτησας πάν-
τας βασιλεῖς τῆς γῆς.
34 Νῦν συνετρίβης ἐν θα-
λάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ
σύμμικτός σου, καὶ πᾶσα ἡ
συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου· ἔπε-
σον πάντες οἱ κωπηλάται σου.
35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες
τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ,
καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν [illegible]άσει

ἐξέστησαν, καὶ ἐδάκρυσε τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῶν.
36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύ-
ρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, καὶ
οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν
τῷ ἄρχοντι Τύρου, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀνθ' οὗ ὑψώθη σου ἡ
καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι
ἐγὼ, κατοικίαν Θεοῦ κατῴκηκα
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ
ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, καὶ ἔδω-
κας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν
Θεοῦ·
3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ
Δανιήλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευ-
σάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;
4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ
τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σε-
αυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;
5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου
καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπλήθυνας δύ-
ναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου
ἐν τῇ δυνάμει σου.
6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρ-
δίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,
7 Ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ
ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τὸ
κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ
στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς
ἀπώλειαν,
8 Καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ
ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.
9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι
ἐγὼ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε;
σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ
Θεός.
10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων
ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων,
ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύ-
ριος.
11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆ-
νον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ
εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Σὺ ἀποσφράγισμα ὁ-
μοιώσεως, καὶ στέφανος κάλλους
13 Ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παρα-
δείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· πάντα
λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάρ-
διον καὶ τοπάζιον, καὶ σμάραγ-
δον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον
καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυ-
σίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ
ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ
βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυ-
σίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυροὺς
σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν
σοί.
14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης
σὺ μετὰ τοῦ χερουβ, ἔθηκά σε
ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν
μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἥμαρτες, καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ Θεοῦ· καὶ ἤγαγέ σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔῤῥιψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι.

18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεταί σε· καὶ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὁρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξουσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν,

22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σιδὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί.

23 Αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, καὶ γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, τῶν ἀτιμασάντων αὐτοὺς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν· καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ,

26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

ἐξέςησαν, ϗ ἐδάκρυσε τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῶν.

36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύ-
ρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένȣ, καὶ
ȣκέτι ἔσῃ εἰς τ αἰῶνα.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρός μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπȣ εἰπὸν
τῷ ἄρχοντι Τύρȣ, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀνθ᾽ οὗ ὑψώθη σȣ ἡ
καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι
ἐγὼ, κατοικίαν Θεȣ̃ κατῴκηκα
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ
ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, ϗ ἔδω-
κας τὴν καρδίαν σȣ ὡς καρδίαν
Θεȣ̃·

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τȣ̃
Δανιὴλ; ἢ σοφοὶ ȣκ ἐπαίδευ-
σάν σε τῇ ἐπιςήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιςήμῃ σου ἢ
τῇ φρονήσει σȣ ἐποίησας σε-
αυτῷ δύναμιν, ϗ χρυσίον καὶ
ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σȣ;

5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιςήμῃ σȣ
ϗ ἐμπορίᾳ σȣ ἐπλήθυνας δύ-
ναμίν σȣ, ὑψώθη ἡ καρδία σȣ
ἐν τῇ δυνάμει σȣ.

6 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τ καρ-
δίαν σȣ ὡς καρδίαν Θεȣ̃,

7 Ἀντὶ τȣ́τȣ ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω
ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίȣς λοιμȣ̀ς ἀπὸ
ἐθνῶν, ϗ ἐκκενώσȣσι τὰς μα-
χαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ, ϗ ἐπὶ τὸ
κάλλος [illegible] ἐπιςήμης σου, καὶ
ςρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς
ἀπώλειαν,

8 Καὶ καταβιβάσȣσί σε, ϗ
ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν
ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι
ἐγὼ, ἐνώπιον τ ἀναιρȣ́ντων σε;
σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ
Θεός.

10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμήτων
ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων,
ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύ-
ριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, λάβε θρῆ-
νον ἐπὶ τ ἄρχοντα Τύρȣ, καὶ
εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Σὺ ἀποσφράγισμα ὁ-
μοιώσεως, ϗ ςέφανος κάλλȣς

13 Ἐν τῇ τρυφῇ τȣ̃ παρα-
δείσȣ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐγενήθης· πάντα
λίθον χρηςὸν ἐνδέδεσαι, σάρ-
διον ϗ τοπάζιον, ϗ σμάραγ-
δον ϗ ἄνθρακα, ϗ σάπφειρον
ϗ ἴασπιν, ϗ ἀργύριον ϗ χρυ-
σίον, ϗ λιγύριον ϗ ἀχάτην, ϗ
ἀμέθυςον ϗ χρυσόλιθον, καὶ
βηρύλλιον ϗ ὀνύχιον, ϗ χρυ-
σίȣ ἐνέπλησας τȣ̀ς θησαυρȣ̀ς
σȣ καὶ τὰς ἀποθήκας σȣ ἐν
σοί.

14 Ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης
σὺ μετὰ τȣ̃ χερȣ̀β, ἔθηκά σε
ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεȣ̃, ἐγενήθης ἐν
μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν
ταῖς ἡμέραις σου, ἀφ' ἧς ἡμέ-
ρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη
τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.
16 Ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας
σου ἔπλησας τὰ ταμεῖά σου
ἀνομίας, ϗ ἥμαρτες, ϗ ἐτραυ-
ματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ Θεοῦ· ϗ
ἤγαγέ σε τὸ Χερουβ ἐκ μέσου
λίθων πυρίνων.
17 Ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐπὶ
τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ
ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους
σου· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου
ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε, ἐναντίον
βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγ-
ματισθῆναι.
18 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρ-
τιῶν σου ϗ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπο-
ρίας σου, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά
σου, ϗ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου,
τοῦτο καταφάγεταί σε· ϗ δώσω
σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναν-
τίον πάντων τῶν ὁρώντων σε.
19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστά-
μενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξου-
σιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένου, ϗ
οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.
20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρός με, λέγων,
21 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ
προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν,
22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σι-
δῶν, ϗ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ,
ϗ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος,
ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρί-
ματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν
σοί.
23 Αἷμα ϗ θάνατος ἐν ταῖς
πλατείαις σου, καὶ πεσοῦνται
τετραυματισμένοι μαχαίραις
ἐν σοὶ περικύκλῳ σου, ϗ γνώ-
σονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.
24 Καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ
πικρίας ϗ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ
τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, τῶν ἀτιμα-
σάντων αὐτοὺς, ϗ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.
25 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Καὶ συνάξω τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθη-
σαν ἐκεῖ, ϗ ἁγιασθήσομαι ἐν
αὐτοῖς, ϗ ἐνώπιον τῶν λαῶν ϗ τῶν
ἐθνῶν· ϗ κατοικήσουσι ἐπὶ τῆς
γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ
μου Ἰακὼβ,
26 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐ-
τῆς ἐν ἐλπίδι, ϗ οἰκοδομήσουσιν
οἰκίας, ϗ φυτεύσουσιν ἀμπε-
λῶνας, ϗ κατοικήσουσιν ἐν ἐλ-
πίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν
πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς
ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· ϗ γνώ-
σονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων αὐτῶν.

Κεφ. κθʹ. 29.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, Ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγάς σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου,

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου· ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα·

6 Καὶ γνώσονται [illegible] ... Κύριος ... [illegible] ... ῥάβδος ... [illegible] ... Ἰσραὴλ [illegible]

7 Ὅτε ἐπελάβετό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σὲ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη.

9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοὺς,

10 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδώλου καὶ Συ[illegible]ς καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιόπων.

11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ ποὺς ἀνθρώπου, καὶ ποὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἠρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ